ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

ΗΤΟΙ
Η ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ
ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἐπιμέλεια
Λουκᾶς Λουκᾶ
Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

Αὔγουστος 2026

Εὐθὺς μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις»	
Μικρὸς Παρακλητικὸς	3, 7, 10, 12
Μέγας Παρακλητικὸς	2, 4, 6, 9, 11, 13

ΜΙΚΡΟΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ψαλμὸς ρμβ' (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.
Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.
Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.
Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.
Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.
Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.
Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.
Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.
Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.
Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε· πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.
Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.
Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου· καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού εἰμι.

Θεὸς Κύριος

Ἦχος δ'

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Τροπάρια

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ — Ἦχος δ΄

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοί, καὶ προσπέσωμεν ἐν μετανοίᾳ, κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα, βοήθησον ἐφ᾽ ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα, σπεῦσον, ἀπολλύμεθα ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Οὐ σιωπήσωμέν ποτε, Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σῴζεις ἀεί, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ν΄ Ψαλμός

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντὸς.
Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ὨΙδὴ α'

Ὑγρὰν διοδεύσας — Ἦχος πλ.δ'

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· Ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχήν, εἰρήνευσον, Κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, πανάμωμε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ, Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον, μόνη Θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ὨΙδὴ γ'

Οὐρανίας ἀψῖδος — Ἦχος πλ.δ'

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σέ, Θεογεννῆτορ, Παρθένε, σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἱκετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου· σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Χαλεπαῖς ἀρρωστίαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ, Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρόν, πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων, τοὺς δούλους σου, Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεόν, εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον. (γ′)

Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε ἐλέησον. (γ′)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμῃ, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε ἐλέησον. (γ′)

Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ…

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κάθισμα

Τὰ ἄνω ζητῶν	Ἦχος δ′

Πρεσβεία θερμή, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πηγή, τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμέν σοι· Θεοτόκε Δέσποινα, πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἡ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ψδὴ δ'

Εἰσακήκοα, Κύριε — ἦχος πλ.δ'

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον, ἡ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον, καὶ τὸν κλύδωνα κατεύνασον, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, Θεονύμφευτε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον, ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς παράσχου μοι, ἡ τὸν εὔσπλαγχνον κυήσασα, καὶ Σωτῆρα πάντων, τῶν ὑμνούντων σε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀπολαύοντες, Πάναγνε, τῶν σῶν δωρημάτων εὐχαριστήριον, ἀναμέλπομεν ἐφύμνιον, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον, κεκτημένοι σε, πανύμνητε, δυσχερείας πάσης, ἐκλυτρούμεθα.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ψδὴ ε'

Φώτισον ἡμᾶς — ἦχος πλ.δ'

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐμπλησον, Ἁγνή, εὐφροσύνης τὴν καρδίαν μου, τὴν σὴν ἀκήρατον διδοῦσα χαράν, τῆς εὐφροσύνης, ἡ γεννήσασα τὸν αἴτιον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων, Θεοτόκε Ἁγνή, ἡ αἰωνίαν τεκοῦσα λύτρωσιν, καὶ τὴν εἰρήνην, τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Λῦσον τὴν ἀχλύν, τῶν πταισμάτων μου, Θεόνυμφε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἡ φῶς τεκοῦσα, τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἴασαι Ἁγνή, τῶν παθῶν μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγείαν, τῇ πρεσβείᾳ σου παράσχου μοι.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ψδὴ ς΄

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον ἦχος πλ.δ΄

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὃς ἔσωσεν, ἑαυτὸν ἐκδεδωκὼς τῷ θανάτῳ, τὴν τῇ φθορᾷ καὶ θανάτῳ μου φύσιν, κατασχεθεῖσαν, Παρθένε, δυσώπησον, τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱόν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ῥύσασθαι.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ φρουρὰν ἀσφαλεστάτην, Παρθένε, τῶν πειρασμῶν διαλύουσαν ὄχλον, καὶ ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαύνουσαν, καὶ δέομαι διαπαντός, ἐκ φθορᾶς τῶν παθῶν μου ῥυσθῆναί με.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὡς τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, καὶ ψυχῶν σε παντελῆ σωτηρίαν, καὶ πλατυσμὸν ἐν ταῖς θλίψεσι, κόρη, καὶ τῷ φωτί σου ἀεὶ ἀγαλλόμεθα· Ὦ Δέσποινα, καὶ νῦν ἡμᾶς, τῶν παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις τῇ σαρκί μου, ἀλλ᾽ ἡ Θεὸν καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κυήσασα, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς, ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων, τοὺς δούλους σου, Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεόν, εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ᾽ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμῃ, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε ἐλέησον. (γ′)

Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ…

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κοντάκιον

ἦχος δ′

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε. Μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἡ προστατεύουσα ἀεί, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Γεωργίου Πρωγάκη — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Προκείμενον

ἦχος δ′

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. (β′)

∴ Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ μνησθήσομαι.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Τάξις Εὐαγγελίου

Καὶ ὑπέρ του καταξιωθῆναι ἡμᾶς της ἀκροάσεως του ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ′)

Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου το ανάγνωσμα.

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

1:39-49, 56

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀναστᾶσα Μαριὰμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὀρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα· [40]καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. [41]Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησεν τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, [42]καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. [43]Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς μέ; [44]Ἰδοὺ γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. [45]Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. [46]Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, [47]καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. [48]Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. [49]Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. [56]Ἔμεινε δὲ Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ἦχος πλ.β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα, Τριὰς ἡ ἐν Μονάδι, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις, ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ὅλην ἀποθέμενοι

ἦχος πλ.β΄

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Μὴ καταπιστεύσῃς με, ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ, Παναγία δέσποινα, ἀλλὰ δέξαι δέησιν, τοῦ οἰκέτου σου· θλίψις γὰρ ἔχει με, φέρειν οὐ δύναμαι, τῶν δαιμόνων τὰ τοξεύματα, σκέπην οὐ κέκτημαι, οὐδὲ ποῦ προσφύγω ὁ ἄθλιος, πάντοθεν πολεμούμενος, καὶ παραμυθίαν οὐκ ἔχω πλήν σου· Δέσποινα τοῦ κόσμου, ἐλπὶς καὶ προστασία τῶν πιστῶν, μή μου παρίδῃς τὴν δέησιν, τὸ συμφέρον ποίησον.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατῃσχυμμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, ἀγνὴ Παρθένε Θεοτόκε, ἀλλ᾽ αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δώρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

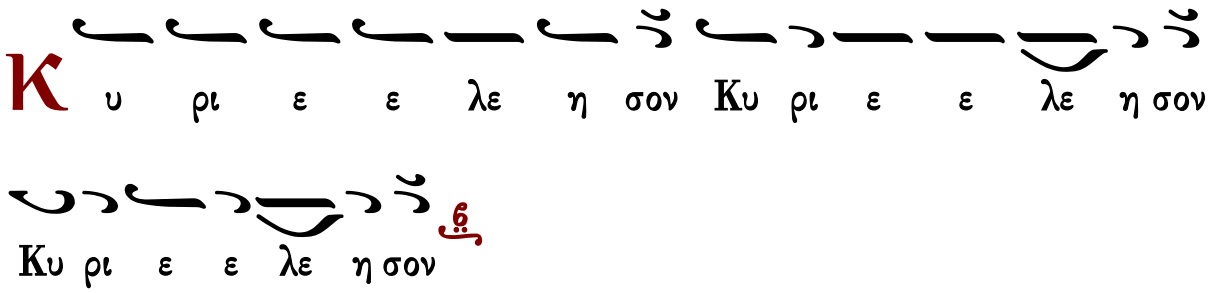
Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων ὑπάρχουσα, Θεοτόκε Παρθένε, σῷζε πόλιν καὶ λαόν, τῶν πολεμουμένων ἡ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἡ γαλήνη, ἡ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

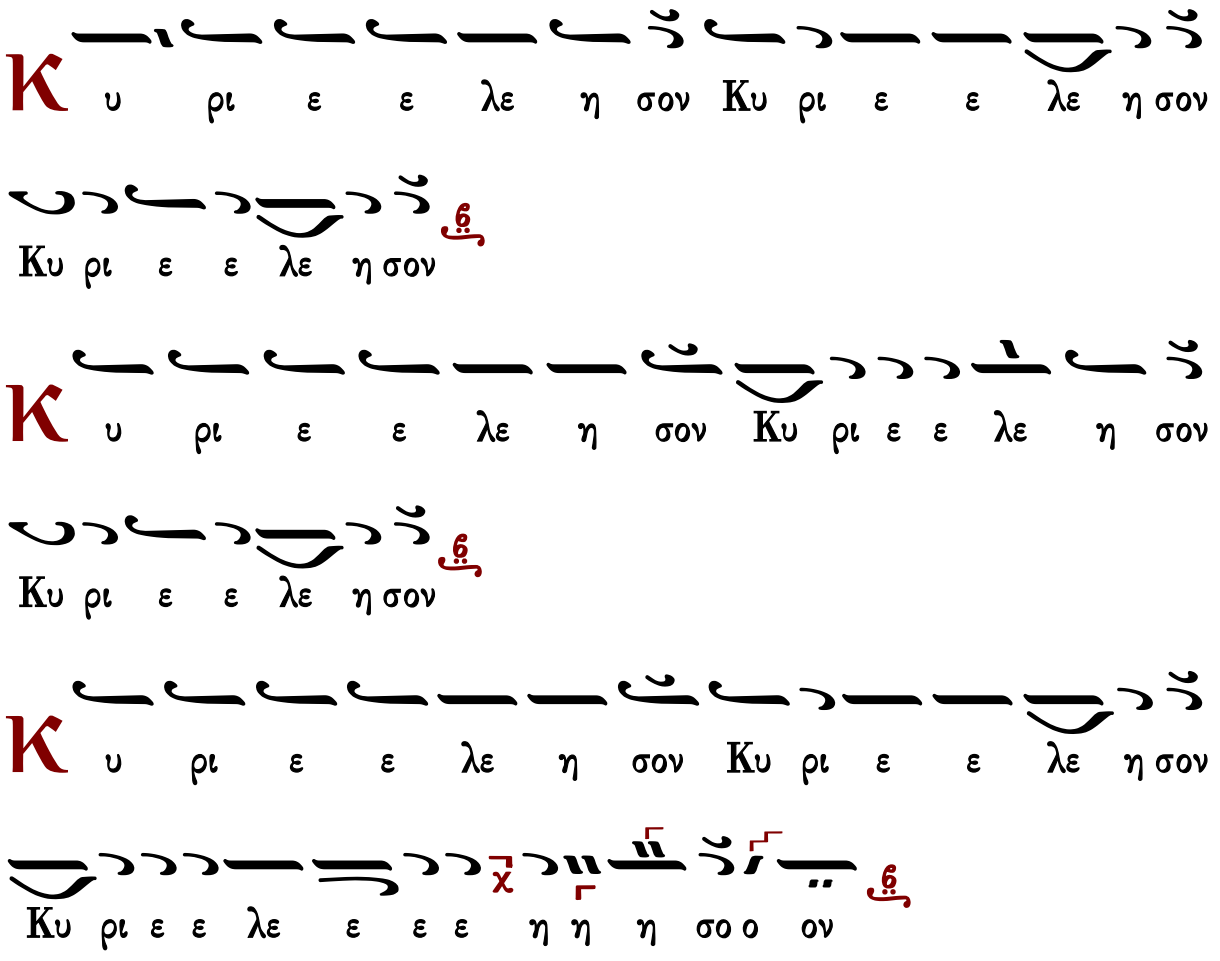
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν Ὀρθοδόξων, καὶ κατάπεμψον ἐφ ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου, δεσποίνης ἡμῶν, θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν, μεγάλων ἱεραρχῶν, καὶ οἰκουμενικῶν διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας, Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις τῆς Λυκίας, Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος καὶ Νεκταρίου Πενταπόλεως, τῶν θαυματουργῶν, τῶν ἁγίων ἐνδόξων μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ μυροβλύτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, καὶ Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου καὶ Μηνᾶ τοῦ θαυματουργοῦ, τῶν ἱερομαρτύρων Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, μεγάλων μαρτύρων Θέκλης, Βαρβάρας, Ἀναστασίας, Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης, Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων ἱκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος λ π Δι

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.501#

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ του μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὐ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.
Ἀμήν.

Ψδὴ ξ΄

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας — Ἦχος πλ.δ΄

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ, οἰκονομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κατῴκησας τῷ κόσμῳ, ἣν προστάτιν ἀνέδειξας·

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας, Μῆτερ ἀγνὴ δυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας, τὴν σὲ κυήσασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας, τοῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας· Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀρρωστίας, Θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ, θεραπεύειν ἀξίωσον, ἡ τὸν Σωτῆρα Χριστόν, ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ψδὴ η'

Τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν — ἦχος πλ.δ'

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ παρίδῃς Παρθένε, ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντάς σε, Κόρη, εἰς αἰῶνας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν ἰαμάτων τὸ δαψιλές, ἐπιχέεις τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦσι τὸν ἄφραστόν σου τόκον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὰς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς ἰατρεύεις, καὶ σαρκὸς τὰς ὀδύνας, Παρθένε, ἵνα σε δοξάζω τὴν Κεχαριτωμένην.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους Παρθένε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ψδὴ θ'

ὁ εἱρμός — ἦχος πλ.δ'

«Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε Ἁγνή, σὺν Ἀσωμάτοις χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥοήν μου τῶν δακρύων, μὴ ἀποποιήσῃς, ἡ τὸν παντὸς ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον, ἀφῃρηκότα Παρθένε, Χριστὸν κυήσασα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν, πλήρωσον, Παρθένε, ἡ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἁμαρτίας τὴν λύπην, ἐξαφανίσασα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λιμὴν καὶ προστασία, τῶν σοὶ προσφευγόντων, γενοῦ Παρθένε, καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, καταφυγή τε καὶ σκέπη, καὶ ἀγαλλίαμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Φωτός σου ταῖς ἀκτῖσι, λάμπρυνον, Παρθένε, τὸ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας διώκουσα, τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον, σὲ καταγγέλλοντας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κακώσεως ἐν τόπῳ, τῷ τῆς ἀσθενείας, ταπεινωθέντα, Παρθένε, θεράπευσον, ἐξ ἀρρωστίας εἰς ῥῶσιν, μετασκευάζουσα.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Μεγαλυνάρια

ἦχος πλ.δ΄

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν, καὶ καθαρωτέραν λαμπηδόνων ἡλιακῶν, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας, τὴν Δέσποιναν τοῦ κόσμου, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ἀπὸ τῶν πολλῶν μου ἁμαρτιῶν, ἀσθενεῖ τὸ σῶμα, ἀσθενεῖ μου καὶ ἡ ψυχή, πρὸς σὲ καταφεύγω τὴν Κεχαριτωμένην, ἐλπὶς ἀπηλπισμένων, σύ μοι βοήθησον.

Δέσποινα καὶ μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δέξαι παρακλήσεις, ἀναξίων σῶν ἱκετῶν, ἵνα μεσιτεύσῃς πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα. Ὦ Δέσποινα, τοῦ κόσμου γενοῦ μεσίτρια.

Ψάλλομεν προθύμως σοι τὴν ᾠδήν, νῦν τῇ πανυμνήτῳ, Θεοτόκῳ χαρμονικῶς, μετὰ τοῦ Προδρόμου, καὶ πάντων τῶνά, δυσώπει, Θεοτόκε, τοῦ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Ἄλαλα τὰ χείλη τῶν ἀσεβῶν, τῶν μὴ προσκυνούντων, τὴν εἰκόνα σου τὴν σεπτήν, τὴν ἱστορηθεῖσαν, ὑπὸ τοῦ ἀποστόλου, Λουκᾶ ἱερωτάτου, τὴν ὁδηγήτριαν.

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ

Πᾶσαι τῶν ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ ἅγιοι πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου		
1	2, 3	4
	6, 7, 8, 9, 10, 12	
11		13

Πρωτ.Κων.Παπαγιάννη		
1	2, 3	4
	6, 7, 8, 9, 10, 12	
11		13

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.
Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ…
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου, ὑπὲρ τοῦ ἵλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καί, διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ᾽ ἡμῶν κινουμένην, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.
Κύριε, ἐλέησον. μ′ (τετράκις ἀνὰ ι′ καὶ αὖθις ἐκ τρίτου).
Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.
Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν, καὶ ἵλεως, ἵλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.
Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Ἐξαποστειλάρια

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις ἦχος γ΄

Ἀπόστολοι ἐκ περάτων, συναθροισθέντες ἐνθάδε, Γεθσημανῆ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τὸ σῶμα, καὶ σύ, Υἱὲ καὶ Θεέ μου, παράλαβέ μου τὸ πνεῦμα.

Ὁ γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἡ χαρά, χριστιανῶν ἡ προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

Καὶ σὲ μεσίτριαν ἔχω, πρὸς τὸν φιλάνθρωπον Θεόν, μή μου ἐλέγξῃ τὰς πράξεις, ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων, παρακαλῶ σε, Παρθένε, βοήθησόν μοι ἐν τάχει.

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην;

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὐχαριστοῦμε ὅσους συμμετέχουν στὴν κοινὴ μας προσπάθεια, ἐπισημαίνοντας ὁποιαδήποτε σφάλματα ἐντοπίζονται.

gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

Μεγας Παρακλητικος Κανων

Ψαλμὸς ρμβ' (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε· πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου· καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού εἰμι.

Θεὸς Κύριος

ἦχος δ'

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Τροπάρια

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἦχος δ΄

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοί, καὶ προσπέσωμεν ἐν μετανοίᾳ, κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα, βοήθησον ἐφ᾽ ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα, σπεῦσον, ἀπολλύμεθα ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Οὐ σιωπήσωμέν ποτε, Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τὶς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σῴζεις ἀεί, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ν΄ Ψαλμός

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντὸς.
Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ὨΙδὴ α'

Ἁρματηλάτην Φαραώ — ἦχος πλ.δ'

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν λυπηρῶν ἐπαγωγαὶ χειμάζουσι τὴν ταπεινήν μου ψυχήν, καὶ συμφορῶν νέφη, τὴν ἐμὴν καλύπτουσι, καρδίαν Θεονύμφευτε, ἀλλ᾽ ἡ φῶς τετοκυῖα, τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον, λάμψον μοι τὸ φῶς τὸ χαρμόσυνον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐξ ἀμέτρητων ἀναγκῶν καὶ θλίψεων, καὶ ἐξ ἐχθρῶν δυσμενῶν, καὶ συμφορῶν βίου, λυτρωθεὶς Πανάχραντε, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου, ἀνυμνῶ μεγαλύνω, τὴν ἄμετρόν σου συμπάθειαν, καὶ τὴν εἰς ἐμέ σου παράκλησιν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Νῦν πεποιθὼς ἐπὶ τὴν σὴν κατέφυγον, ἀντίληψιν κραταιάν, καὶ πρὸς τὴν σὴν σκέπην, ὁλοψύχως ἔδραμον, καὶ γόνυ κλίνω Δέσποινα, καὶ θρηνῶ καὶ στενάζω, μὴ με παρίδῃς τὸν ἄθλιον, τῶν χριστιανῶν καταφύγιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Οὐ σιωπήσω τοῦ βοᾶν τρανώτατα, τὰ μεγαλεῖα τὰ σά· εἰμὴ γὰρ σὺ Κόρη, πάντοτε προΐστασο, ὑπὲρ ἐμοῦ πρεσβεύουσα, τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ σου, τὶς ἐκ τοσούτου με κλύδωνος, καὶ δεινῶν κινδύνων ἐρρύσατο.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ὨΙδὴ γ'

Οὐρανίας ἁψῖδος — ἦχος πλ.δ'

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀπορήσας ἐκ πάντων, ὀδυνηρῶς κράζω σοι· πρόφθασον θερμὴ προστασία, καὶ σὴν βοήθειαν, δὸς μοι τῷ δούλῳ σου, τῷ ταπεινῷ καὶ ἀθλίῳ, τῷ τὴν σὴν ἀντίληψιν, ἐπιζητοῦντι θερμῶς.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐθαυμάστωσας ὄντως, νῦν ἐπ᾽ ἐμοὶ Δέσποινα, τὰς εὐεργεσίας σου Κόρη, καὶ τὰ ἐλέη σου· ὅθεν δοξάζω σε, καὶ ἀνυμνῶ καὶ γεραίρω, τὴν πολλὴν καὶ ἄμετρον, κηδεμονίαν σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καταιγὶς με χειμάζει, τῶν συμφορῶν Δέσποινα, καὶ τῶν λυπηρῶν τρικυμίαι, καταποντίζουσιν· ἀλλὰ προφθάσασα, χεῖρά μοι δὸς βοηθείας, ἡ θερμὴ ἀντίληψις, καὶ προστασία μου.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀληθῆ Θεοτόκον, ὁμολογῶ Δέσποινα, σὲ τὴν τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἐξαφανίσασαν· ὡς γὰρ φυσίζωος, ἐκ τῶν δεσμῶν τῶν τοῦ ᾅδου, πρὸς ζωὴν ἀνήγαγες, εἰς γῆν με ῥεύσαντα.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων, τοὺς δούλους σου, Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεόν, εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον. (γ′)

Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν... καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε ἐλέησον. (γ′)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμῃ, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε ἐλέησον. (γ′)

Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ...

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κάθισμα

Τὰ ἄνω ζητῶν	Ἦχος δ′

Πρεσβεία θερμή, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πηγή, τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμέν σοι· Θεοτόκε Δέσποινα, πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἡ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ψδὴ δ'

Σύ μου ἰσχύς, Κύριε — ἦχος πλ.δ'

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ ποῦ λοιπόν, ἄλλην εὑρήσω ἀντίληψιν; ποῦ προσφύγω; ποῦ δὲ καὶ σωθήσομαι; τίνα θερμὴν ἔξω βοηθόν, θλίψεσι τοῦ βίου καὶ ζάλαις οἴμοι! κλονούμενος; Εἰς σὲ μόνην ἐλπίζω, καὶ θαρρῶ καὶ καυχῶμαι, καὶ προστρέχω τῇ σκέπῃ σου σῶσον με.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν ποταμόν, τὸν γλυκερόν τοῦ ἐλέους σου, τὸν πλουσίαις δωρεαῖς δροσίσαντα, τὴν παναθλίαν καὶ ταπεινήν, πάναγνε ψυχήν μου, τῶν συμφορῶν καί τῶν θλίψεων, καμίνῳ φλογισθεῖσαν, μεγαλύνω κηρύττω, καὶ προστρέχω τῇ σκέπῃ σου σῶσον με.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Σὲ τὴν ἀγνήν, σὲ τὴν Παρθένον καὶ ἄσπιλον, μόνην φέρω, τεῖχος ἀπροσμάχητον, καταφυγὴν σκέπην κραταιάν, ὅπλον σωτηρίας μὴ με παρίδῃς τὸν ἄσωτον, ἐλπὶς ἀπηλπισμένων, ἀσθενῶν συμμαχία, θλιβομένων χαρὰ καὶ ἀντίληψις.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πῶς ἐξειπεῖν, σοῦ κατ᾽ ἀξίαν δυνήσομαι, τοὺς ἀμέτρους, οἰκτιρμοὺς ὦ Δέσποινα, τοὺς τὴν ἐμὴν πάντοτε ψυχήν, δεινῶς πυρουμένην, ὡς ὕδωρ περιδροσίσαντας; Ἀλλ᾽ ὢ τῆς σῆς προνοίας, καί τῆς εὐεργεσίας, ἧς ἀφθόνως αὐτὸς παραπήλαυσα!

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ψδὴ ε'

Ἵνα τί με ἀπώσω — ἦχος πλ.δ'

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐχαρίστως βοῶ σοι· χαῖρε Μητροπάρθενε, χαῖρε Θεόνυμφε χαῖρε θεία σκέπη, χαῖρε ὅπλον καὶ τεῖχος ἀπόρθητον, χαῖρε προστασία, καὶ βοηθὲ καὶ σωτηρία, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων ἐκ πίστεως.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ μισοῦντες με μάτην, βέλεμνα καὶ ξίφη καὶ λάκκον ηὐτρέπισαν, καὶ ἐπιζητοῦσι, τὸ πανάθλιον σῶμα σπαράξαι μου, καὶ καταβιβάσαι, πρὸς γῆν Ἀγνὴ ἐπιζητοῦσιν· ἀλλ᾽ ἐκ τούτων προφθάσασα σῶσόν με.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, θλίψεως καὶ νόσου καὶ βλάβης με λύτρωσαι, καὶ τῇ σῇ δυνάμει, ἐν τῇ σκέπῃ σου φύλαξον ἄτρωτον, ἐκ παντὸς κινδύνου, καὶ ἐξ ἐχθρῶν τῶν πολεμούντων, καὶ μισούντων με Κόρη πανύμνητε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τί σοι δῶρον προσάξω, τῆς εὐχαριστίας ἀνθ᾽ ὧνπερ ἀπήλαυσα, τῶν σῶν δωρημάτων, καί τῆς σῆς ἀμέτρητου χρηστότητος; Τοιγαροῦν δοξάζω, ὑμνολογῶ καὶ μεγαλύνω, σοῦ τὴν ἄμετρον πρός με συμπάθειαν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ψδὴ ς΄

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον — Ἦχος πλ.δ΄

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ νέφη, τῶν λυπηρῶν ἐκάλυψαν, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν καὶ καρδίαν, καὶ σκοτασμὸν ἐμποιοῦσι μοι Κόρη, ἀλλ᾽ ἡ γεννήσασα φῶς τὸ ἀπρόσιτον, ἀπέλασον ταῦτα μακράν, τῇ ἐμπνεύσει τῆς θείας πρεσβείας σου.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παράκλησιν, ἐν ταῖς θλίψεσιν οἶδα, καί τῶν νόσων ἰατρὸν σε γινώσκω, καὶ παντελῆ συντριμμὸν τοῦ θανάτου, καὶ ποταμὸν τῆς ζωῆς ἀνεξάντλητον, καὶ πάντων τῶν ἐν συμφοραῖς, ταχινὴν καὶ ὀξεῖαν ἀντίληψιν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Οὐ κρύπτω σου, τὸν βυθὸν τοῦ ἐλέους, καὶ τὴν βρύσιν τῶν ἀπείρων θαυμάτων, καὶ τὴν πηγὴν τὴν ἀέναον ὄντως, τῆς πρὸς ἐμὲ συμπαθείας σου Δέσποινα· ἀλλ᾽ ἅπασιν ὁμολογῶ, καὶ βοῶ καὶ κηρύττω καὶ φθέγγομαι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐκύκλωσαν, αἱ τοῦ βίου με ζάλαι, ὥσπερ μέλισσαι κηρίον Παρθένε, καὶ τὴν ἐμὴν κατασχοῦσαι καρδίαν, κατατιτρώσκουσι βέλει τῶν θλίψεων· ἀλλ᾽ εὕροιμί σε βοηθόν, καὶ διώκτην καὶ ῥύστην Πανάχραντε.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων, τοὺς δούλους σου, Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεόν, εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ᾽ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν... καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμῃ, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.
Κύριε ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ...
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Κοντάκιον

ἦχος δ′

Προστασία τῶν χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε. Μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἡ προστατεύουσα ἀεί, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Γεωργίου Πρωγάκη | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Προκείμενον

ἦχος δ′

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. (β′)

∴ Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ μνησθήσομαι.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Τάξις Εὐαγγελίου

Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ Πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου το ανάγνωσμα.
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

10:38-42, 11:27-28

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, [38] εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά· γυνὴ δέ τις, ὀνόματι Μάρθα, ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. [39] Καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ. [40] Ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; Εἰπὲ οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται. [41] Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μάρθα Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· [42] ἑνὸς δέ ἐστι χρεία· Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ᾽ αὐτῆς.
[27] Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε, καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας. [28] Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦν γε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ἦχος πλ.β′

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα, Τριὰς ἡ ἐν Μονάδι, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις, ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ὅλην ἀποθέμενοι ἦχος πλ.β′

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

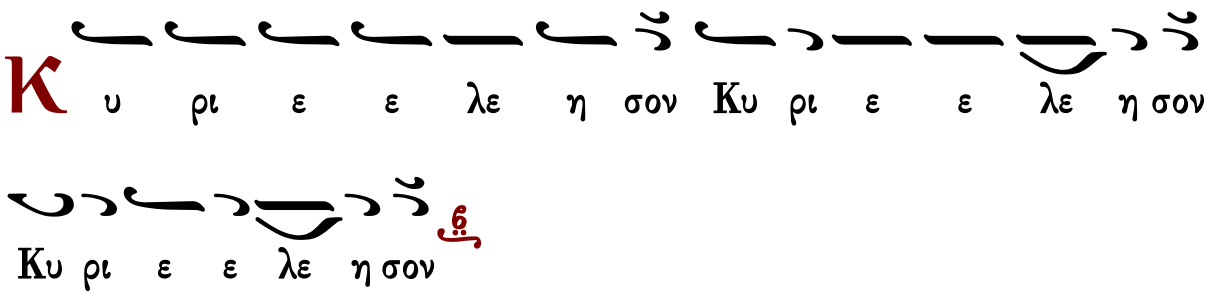
Μὴ καταπιστεύσῃς με, ἀνθρωπίνη προστασία, Παναγία δέσποινα, ἀλλὰ δέξαι δέησιν, τοῦ οἰκέτου σου· θλίψις γὰρ ἔχει με, φέρειν οὐ δύναμαι, τῶν δαιμόνων τὰ τοξεύματα, σκέπην οὐ κέκτημαι, οὐδὲ ποῦ προσφύγω ὁ ἄθλιος, πάντοθεν πολεμούμενος, καὶ παραμυθίαν οὐκ ἔχω πλήν σου· Δέσποινα τοῦ κόσμου, ἐλπὶς καὶ προστασία τῶν πιστῶν, μή μου παρίδῃς τὴν δέησιν, τὸ συμφέρον ποίησον.

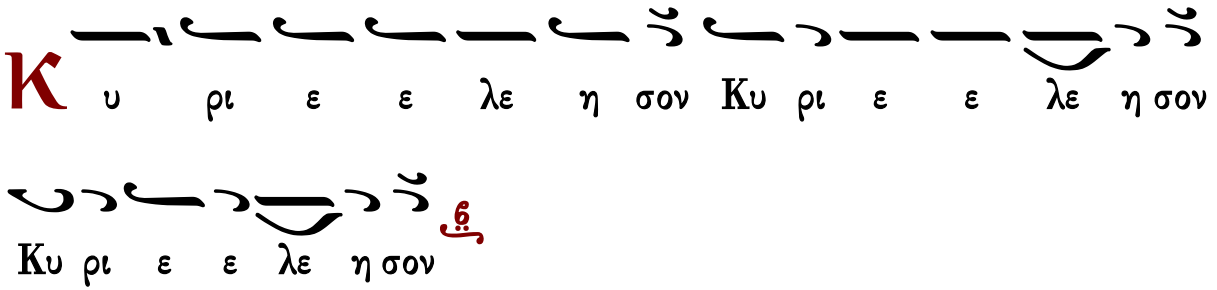
Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατῃσχυμμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, ἀγνὴ Παρθένε Θεοτόκε, ἀλλ᾽ αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δώρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

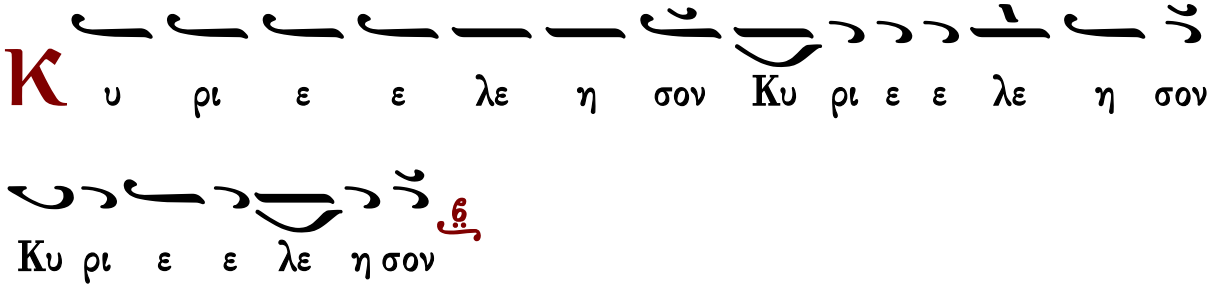
Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων ὑπάρχουσα, Θεοτόκε Παρθένε, σῷζε πόλιν καὶ λαόν, τῶν πολεμουμένων ἡ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἡ γαλήνη, ἡ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

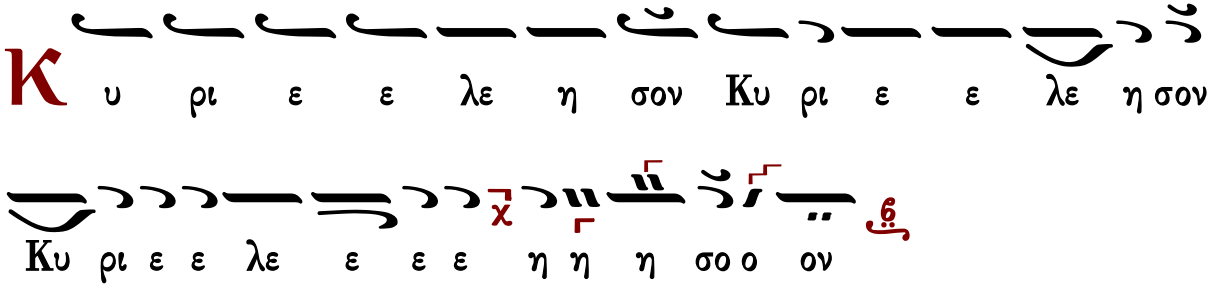
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν Ὀρθοδόξων, καὶ κατάπεμψον ἐφ ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου, δεσποίνης ἡμῶν, θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν, μεγάλων ἱεραρχῶν, καὶ οἰκουμενικῶν διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας, Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις τῆς Λυκίας, Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος καὶ Νεκταρίου Πενταπόλεως, τῶν θαυματουργῶν, τῶν ἁγίων ἐνδόξων μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ μυροβλύτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, καὶ Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου καὶ Μηνᾶ τοῦ θαυματουργοῦ, τῶν ἱερομαρτύρων Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, μεγάλων μαρτύρων Θέκλης, Βαρβάρας, Ἀναστασίας, Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης, Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων ἱκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

ὨΙδὴ ξ΄

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ — ἦχος πλ.δ΄

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φῶς ἡ τεκοῦσα Θεοτόκε, σκοτισθέντα με νυκτὶ ἁμαρτημάτων, φωταγώγησον σύ, φωτὸς οὖσα δοχεῖον, τὸ καθαρὸν καὶ ἄμωμον, ἵνα πόθῳ σε δοξάζω.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σκέπη γενοῦ καὶ προστασία, καὶ ἀντίληψις καὶ καύχημα Παρθένε, γυμνωθέντι μοι νῦν, ἁπάσης βοηθείας, ἀβοήθητων δύναμις, καὶ ἐλπὶς ἀπηλπισμένων.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὅλῃ ψυχῇ καὶ διανοίᾳ, καὶ καρδίᾳ σε καὶ χείλεσι δοξάζω, ἀπολαύσας τῶν σῶν, μεγάλων χαρισμάτων ἀλλ᾽ ὢ τῆς σῆς χρηστότητος, καὶ ἀπείρων σου θαυμάτων!

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Βλέψον ἱλέῳ ὄμματί σου, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν κάκωσιν ἣν ἔχω, καὶ δεινῶν συμφορῶν, καὶ βλάβης καὶ κινδύνων, καὶ πειρασμῶν με λύτρωσαι, ἀμετρήτῳ σου ἐλέει.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ὨΙδὴ ν΄

Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα — ἦχος πλ.δ΄

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου Παρθένε, μὴ παρίδῃς [σεμνή], ποντούμενόν με σάλῳ, βιοτικῶν κυμάτων, ἀλλὰ δίδου μοι χεῖρα βοηθείας, καταπονουμένῳ, κακώσεσι τοῦ βίου.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Περιστάσεις καὶ θλίψεις καὶ ἀνάγκαι, εὕροσάν με [ἀγνή], καὶ συμφοραί τοῦ βίου, καὶ πειρασμοὶ με πάντοθεν ἐκύκλωσαν· ἀλλὰ πρόστηθί μοι, καὶ ἀντιλαβοῦ μου, τῇ κραταιᾷ σου σκέπῃ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐν ταῖς ζάλαις ἐφεῦρον σε λιμένα, ἐν ταῖς λύπαις χαρὰν καὶ εὐφροσύνην, καὶ ἐν ταῖς νόσοις ταχινὴν βοήθειαν, καὶ ἐν τοῖς κινδύνοις, ῥύστιν καὶ προστάτιν, ἐν τοῖς πειρατηρίοις.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε Κυρίου, χαῖρε θεία καὶ μανναδόχε στάμνε, χαῖρε χρυσὴ λυχνία, λαμπὰς ἄσβεστος, χαῖρε τῶν παρθένων δόξα καὶ μητέρων, ὡράϊσμα καὶ κλέος.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ὠδὴ θ΄

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός — ἦχος πλ.δ΄

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πρὸς τίνα καταφύγω ἄλλην Ἁγνὴ; ποῦ προσδράμω λοιπὸν καὶ σωθήσομαι; ποῦ πορευθῶ; ποίαν δὲ ἐφεύρω καταφυγήν; ποίαν θερμὴν ἀντίληψιν; ποῖον ἐν ταῖς θλίψεσι βοηθόν; Εἰς σὲ μόνην ἐλπίζω, εἰς σὲ μόνην καυχῶμαι, καὶ ἐπὶ σὲ θαρρῶν κατέφυγον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οὐκ ἔστιν ἀριθμήσασθαι δυνατόν, μεγαλεῖα τὰ σὰ Θεονύμφευτε, καὶ τὸν βυθόν, τὸν ἀνεξερεύνητον ἐξειπεῖν, τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου, τῶν τετελεσμένων διηνεκῶς, τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι, καὶ πίστει προσκυνοῦσιν, ὡς ἀληθῆ Θεοῦ λοχεύτριαν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐν ὕμνοις εὐχαρίστοις δοξολογῶ, καὶ γεραίρω τὸ ἄμετρον ἔλεος, καὶ τὴν πολλήν, δύναμίν σου ὁμολογῶ καὶ τὰς εὐεργεσίας σου, ἃς ὑπερεκένωσας εἰς ἐμέ, κηρύττω, μεγαλύνω, ψυχῇ τε καὶ καρδίᾳ, καὶ λογισμῷ καὶ γλώσσῃ πάντοτε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν δέησίν μου δέξαι τὴν πενιχράν, καὶ κλαυθμὸν μὴ παρίδῃς καὶ δάκρυα, καὶ στεναγμόν, ἀλλ᾽ ἀντιλαβοῦ μου ὡς ἀγαθή, καὶ τὰς αἰτήσεις πλήρωσον· δύνασαι γάρ πάντα ὡς πανσθενοῦς, Δεσπότου Θεοῦ Μήτηρ, εἰ νεύσεις ἔτι μόνον, πρὸς τὴν ἐμὴν οἰκτρὰν ταπείνωσιν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Μεγαλυνάρια

ἦχος πλ.δ΄

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν, καὶ καθαρωτέραν λαμπηδόνων ἡλιακῶν, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας, τὴν Δέσποιναν τοῦ κόσμου, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ἀπὸ τῶν πολλῶν μου ἁμαρτιῶν, ἀσθενεῖ τὸ σῶμα, ἀσθενεῖ μου καὶ ἡ ψυχή, πρὸς σὲ καταφεύγω τὴν Κεχαριτωμένην, ἐλπὶς ἀπηλπισμένων, σύ μοι βοήθησον.

Δέσποινα καὶ μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δέξαι παρακλήσεις, ἀναξίων σῶν ἱκετῶν, ἵνα μεσιτεύσῃς πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα. Ὦ Δέσποινα, τοῦ κόσμου γενοῦ μεσίτρια.

Ψάλλομεν προθύμως σοι τὴν ᾠδήν, νῦν τῇ πανυμνήτῳ, Θεοτόκῳ χαρμονικῶς, μετὰ τοῦ Προδρόμου, καὶ πάντων τῶνά, δυσώπει, Θεοτόκε, τοῦ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Ἄλαλα τὰ χείλη τῶν ἀσεβῶν, τῶν μὴ προσκυνούντων, τὴν εἰκόνα σου τὴν σεπτήν, τὴν ἱστορηθεῖσαν, ὑπὸ τοῦ ἀποστόλου, Λουκᾶ ἱερωτάτου, τὴν ὁδηγήτριαν.

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ

Πᾶσαι τῶν ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ ἅγιοι πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ′)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ′)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου		
1	2, 3	4
	6, 7, 8, 9, 10, 12	

Πρωτ.Κων.Παπαγιάννη		
1	2, 3	4
	6, 7, 8, 9, 10, 12	

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.
Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ…
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου, ὑπὲρ τοῦ ἵλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καί, διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ᾽ ἡμῶν κινουμένην, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.
Κύριε, ἐλέησον. μ′ (τετράκις ἀνὰ ι′ καὶ αὖθις ἐκ τρίτου).
Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.
Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν, καὶ ἵλεως, ἵλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.
Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ),

τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Ἐξαποστειλάρια

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις ἦχος γ΄

Ἀπόστολοι ἐκ περάτων, συναθροισθέντες ἐνθάδε, Γεθσημανῆ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τὸ σῶμα, καὶ σύ, Υἱὲ καὶ Θεέ μου, παράλαβέ μου τὸ πνεῦμα.

Ὁ γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἡ χαρά, χριστιανῶν ἡ προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

Καὶ σὲ μεσίτριαν ἔχω, πρὸς τὸν φιλάνθρωπον Θεόν, μή μου ἐλέγξῃ τὰς πράξεις, ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων, παρακαλῶ σε, Παρθένε, βοήθησόν μοι ἐν τάχει.

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην;

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὐχαριστοῦμε ὅσους συμμετέχουν στὴν κοινὴ μας προσπάθεια, ἐπισημαίνοντας ὁποιαδήποτε σφάλματα ἐντοπίζονται.
gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

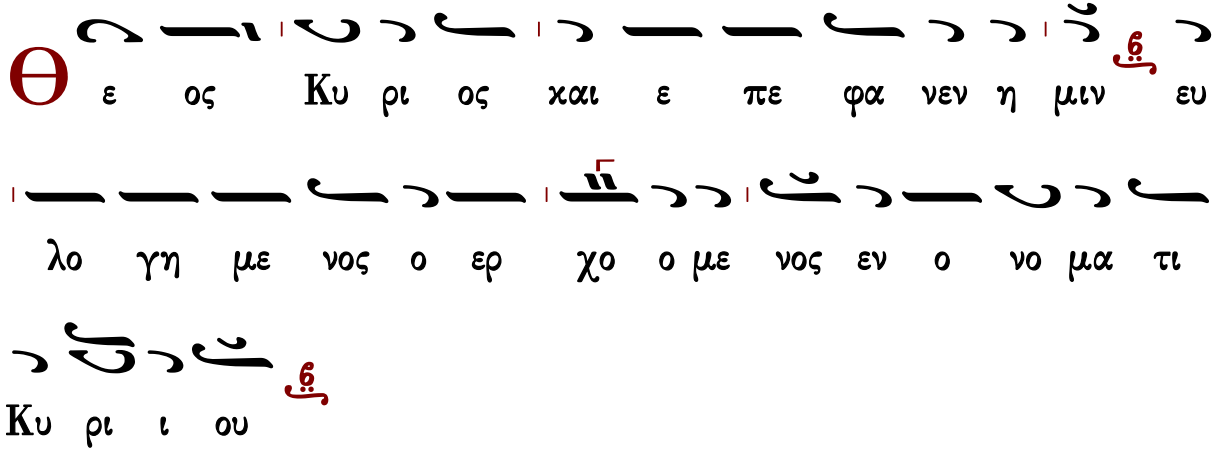
ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Μικρὸς ΠΚ ὑπὸ Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

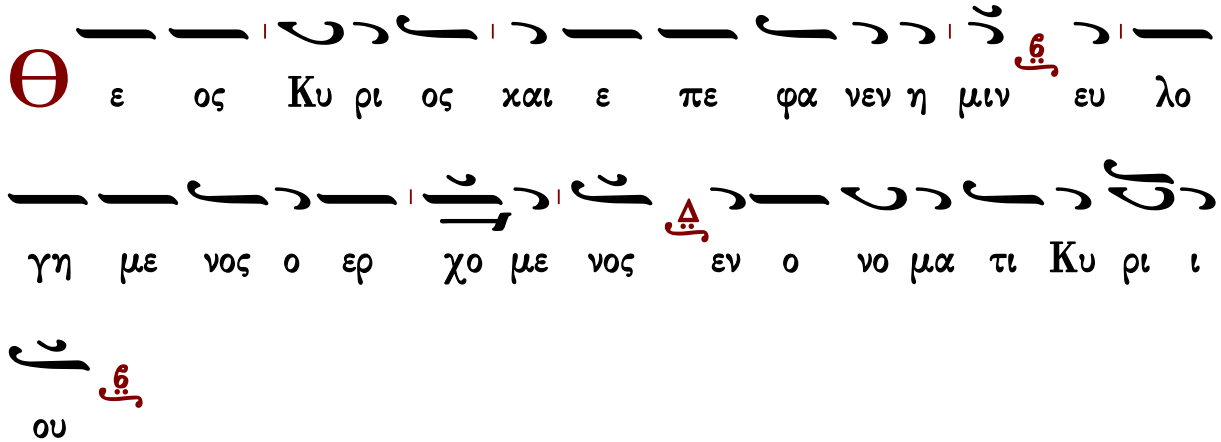
Θεὸς Κύριος

Ἦχος Δι

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.171#

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τόν αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ. ⮥
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. ⮦

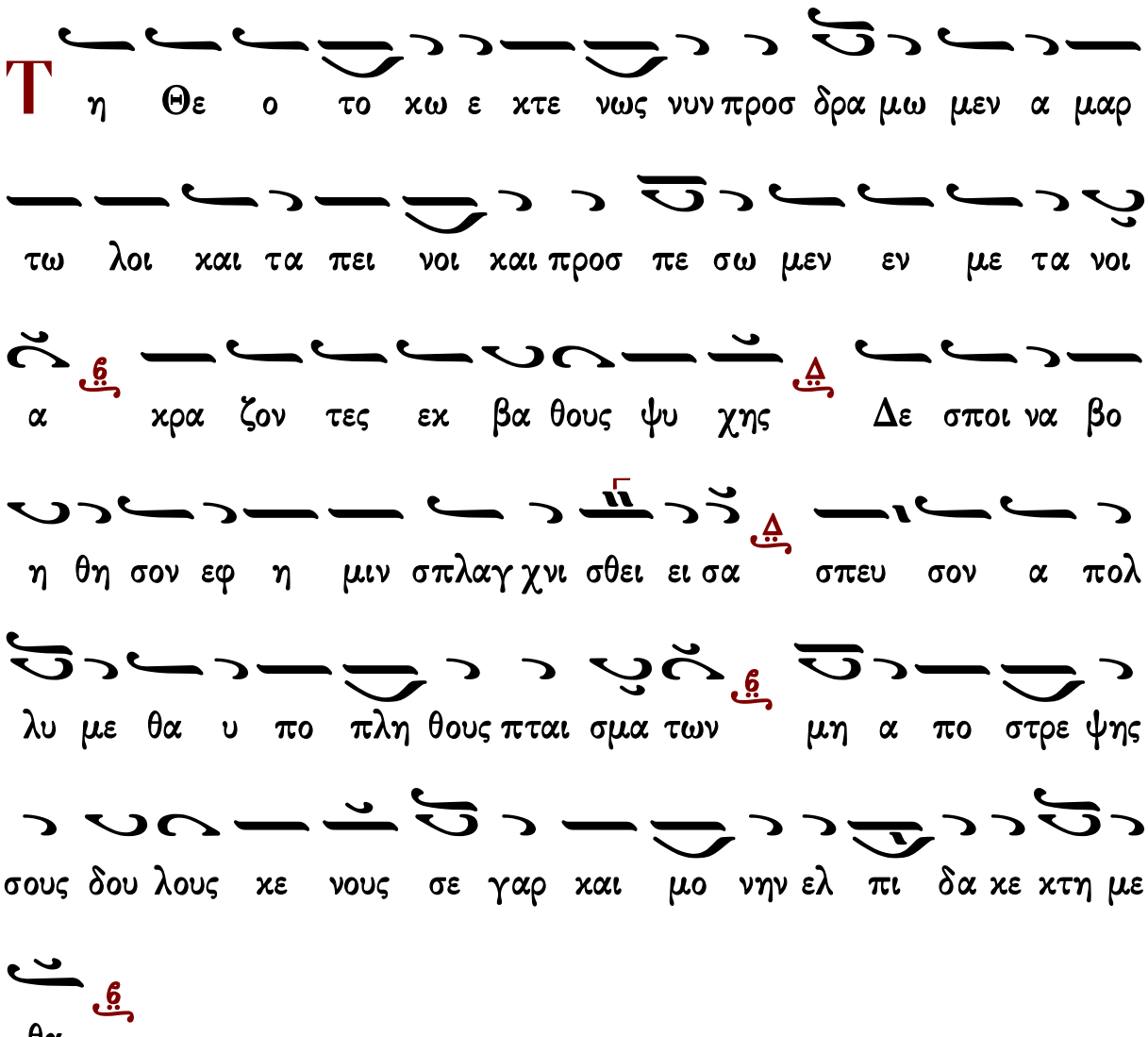

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. ⮥

ἀπολυτίκιον

Ἦχος δ΄ Δι

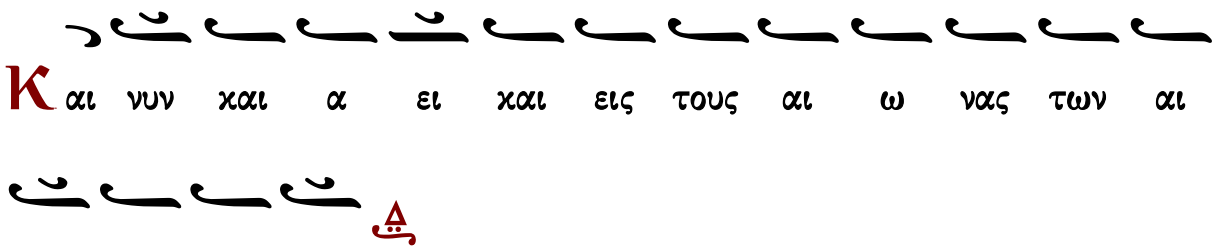
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματάριον
1905 σ.565#

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ

Ἦχος δ΄ Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματάριον
1905 σ.566#

Μικρὰ Παράκλησις | Ν′ Ψαλμός | Μεγάλη Παράκλησις

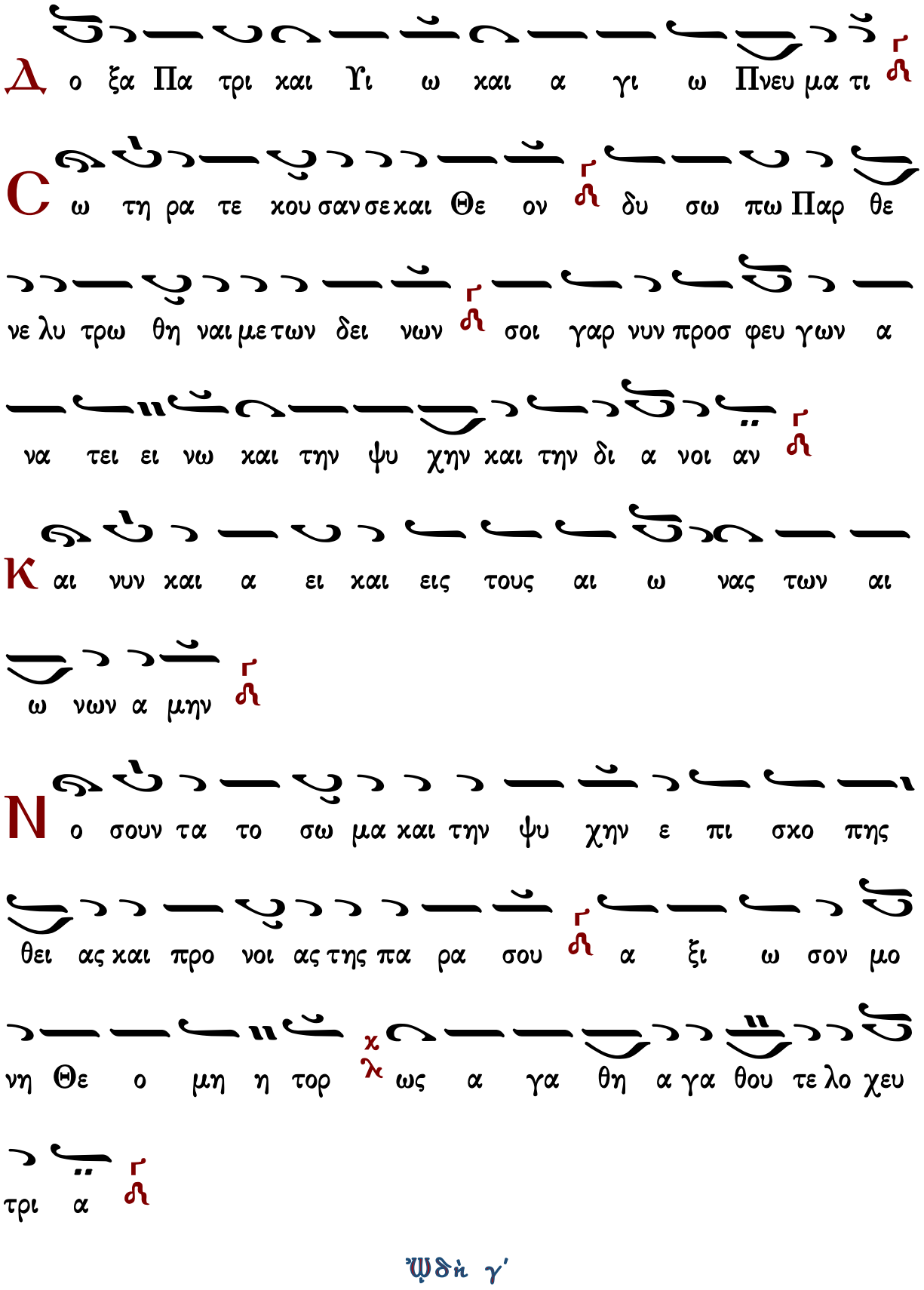
Ψδὴ α′

Ὑγρὰν διοδεύσας

Ἦχος

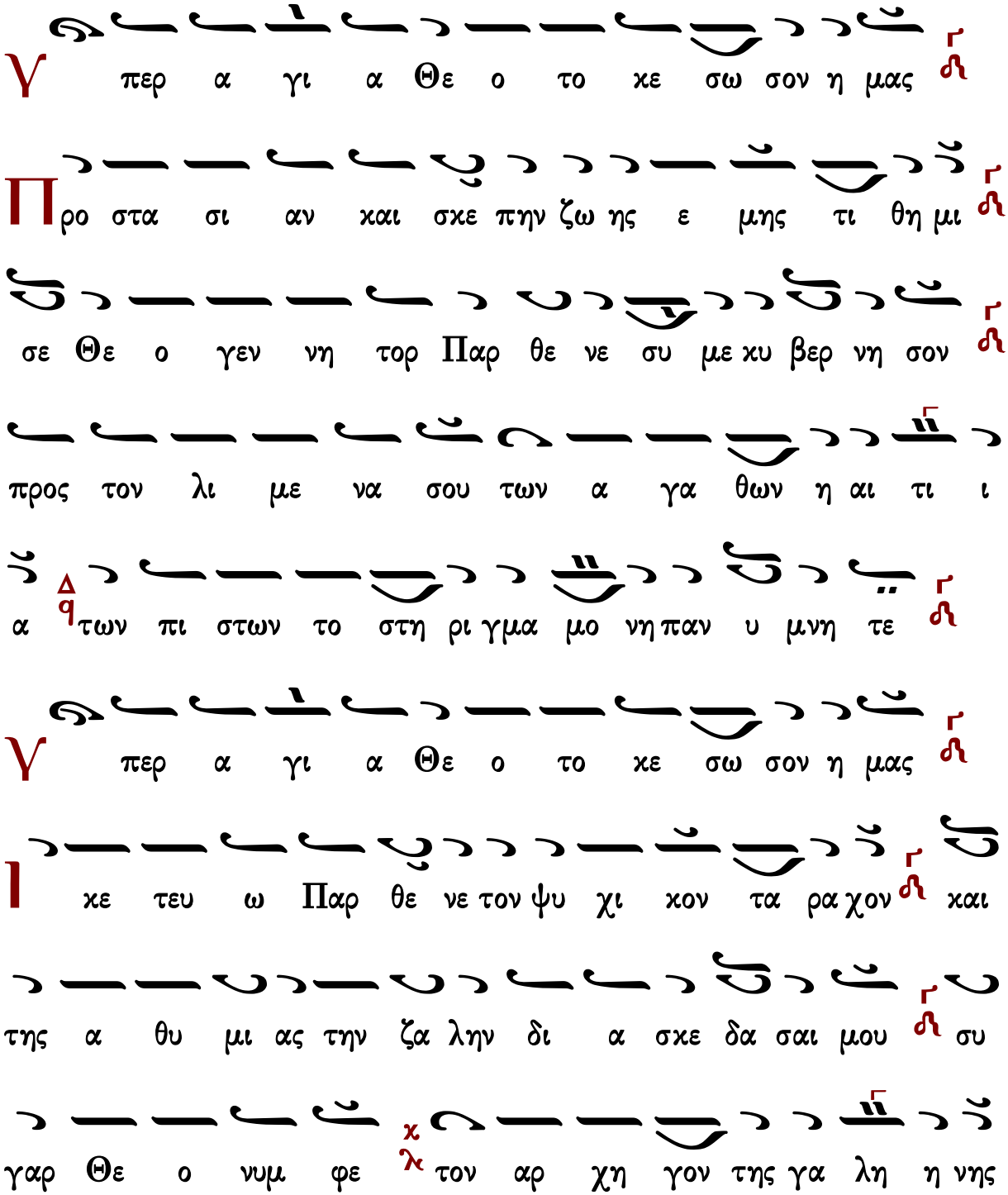
Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.566#

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Π ολ λοις συν ε χο με νος πει ρα σμοις προς σε κα
τα φευ γω σω τη ρι αν ε πι ζη των ω Μη τερ του
Λο γου και Παρ θε ε νε των δυ σχε ρων και δει νων
με δι α σω σον
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Π α θων με τα ρατ του σι προ σβο λαι πολ λης α θυ
μι ας εμ πι πλω σαι μου την ψυ χην ει ρη νευ σον κο
ρη τη γα λη η νη τη του Υι ου και Θε ου σου
παν α μω με

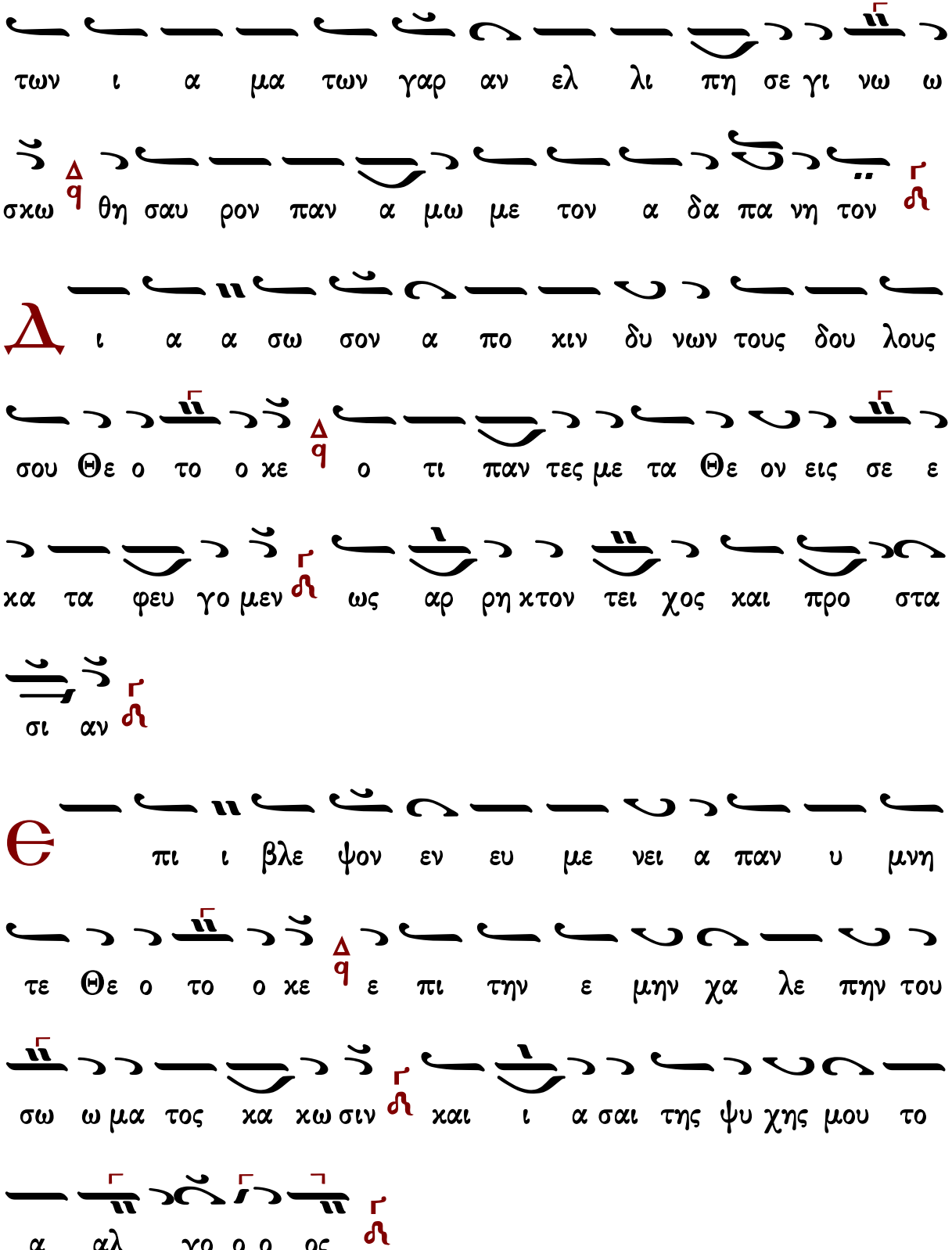

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Cω τη ρα τε χου σαν σε και Θε ον δυ σω πω Παρ θε
νε λυ τρω θη ναι με των δει νων σοι γαρ νυν προσ φευ γων α
να τει ει νω και την ψυ χην και την δι α νοι αν
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
Νο σουν τα το σω μα και την ψυ χην ε πι σκο πης
θει ας και προ νοι ας της πα ρα σου α ξι ω σον μο
νη Θε ο μη η τορ ως α γα θη α γα θου τε λο χευ
τρι α

Ἦχος λ π ηˊ ⁱᵛ

Αναστασιματάριον
Ιωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.568#

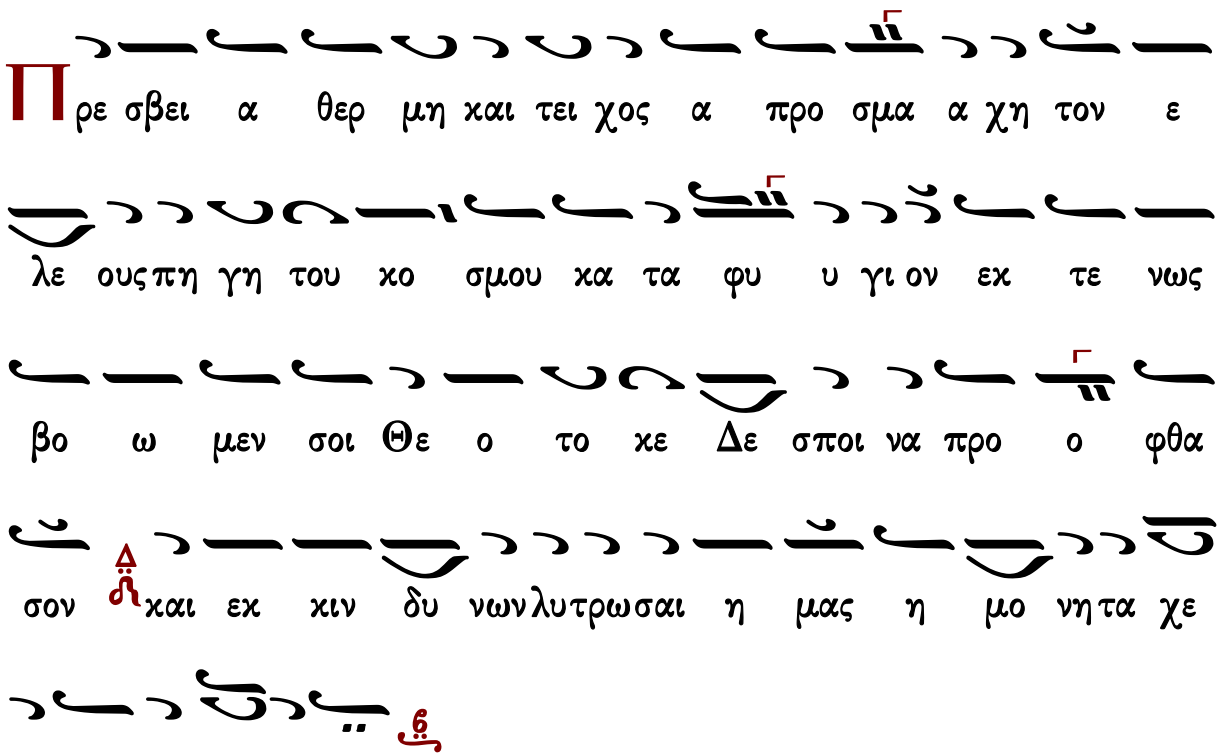

τον Χρι στον ε κυ η σας μο νη Παν α χραν τε
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Θ υ ερ γε την τε κου σα τον των κα λων αι τι ον
της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον πα σιν α να βλυ σον
παν τα γαρ δυ να σαι ως δυ να τον εν ι σχυ υ ι
τον Χρι στον κυ η σα σα Θε ο μα κα ρι στε
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
Χ α λε παις αρ ρω στι αις και νο σε ροις πα θε σιν
ε ξε τα ζο με νω Παρ θε νε συ μοι βο η θη σον

των ι α μα των γαρ αν ελ λι πη σε γι νω ω
σχω θη σαυ ρον παν α μω με τον α δα πα νη τον
Δ ι α α σω σον α πο χιν δυ νων τους δου λους
σου Θε ο το ο χε ο τι παν τες με τα Θε ον εις σε ε
κα τα φευ γο μεν ως αρ ρη χτον τει χος και προ στα
σι αν
Θ πι ι βλε ψον εν ευ με νει α παν υ μνη
τε Θε ο το ο χε ε πι την ε μην χα λε πην του
σω ω μα τος κα κω σιν και ι α σαι της ψυ χης μου το
α αλ γο ο ο ος

Κάθισμα

Ἦχος δ΄ Δι

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.570#

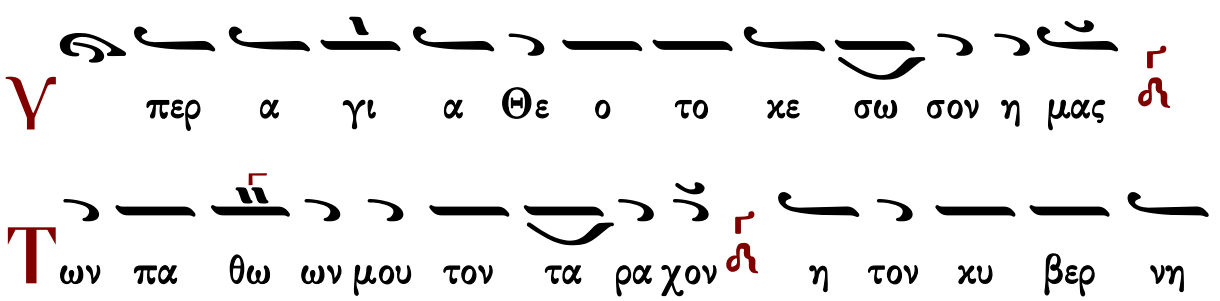
Μικρὰ Παράκλησις | Ὠδὴ δ΄ | Μεγάλη Παράκλησις

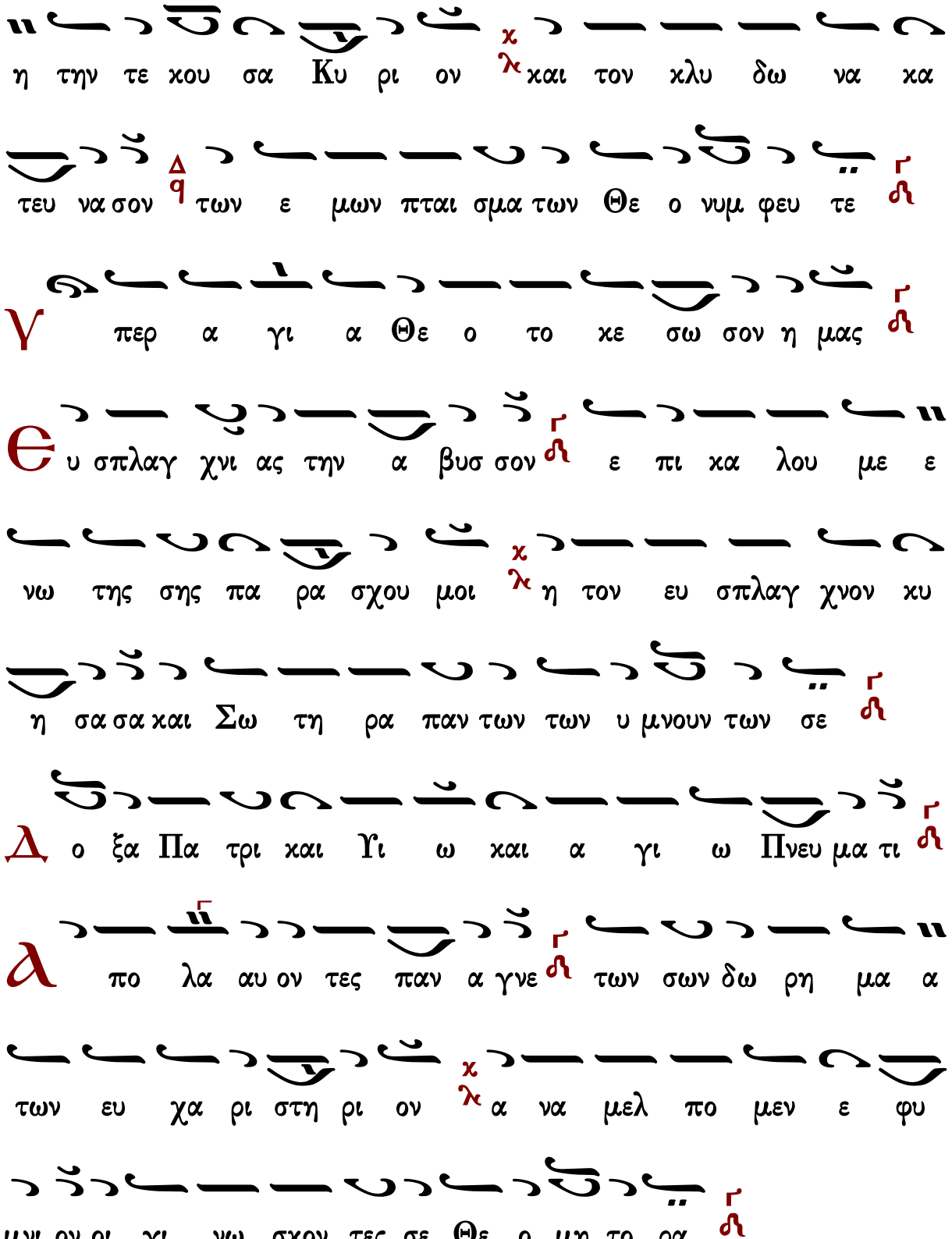
Ὠδὴ δ΄

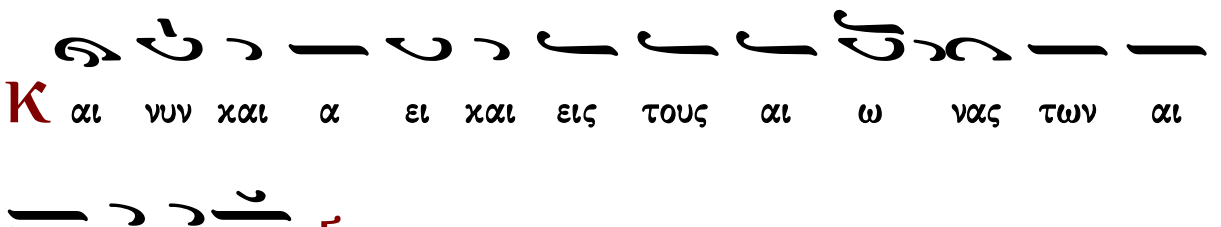
Εἰσακήκοα, Κύριε

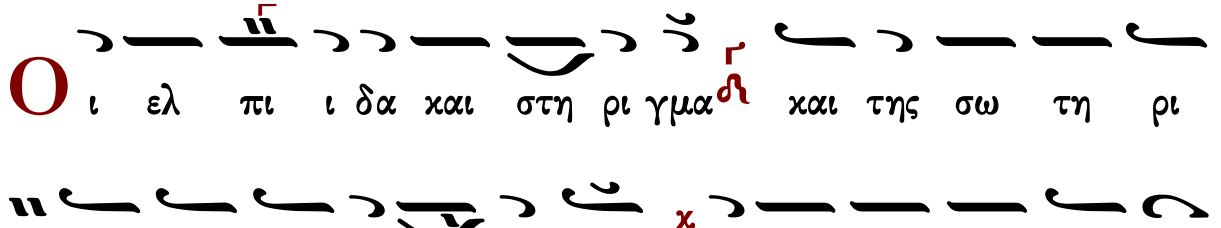
Ἦχος λ Νη

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.570#

η την τε χου σα Κυ ρι ον και τον κλυ δω να κα
τευ να σον των ε μων πται σμα των Θε ο νυμ φευ τε
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Θ υ σπλαγ χνι ας την α βυσ σον ε πι κα λου με ε
νω της σης πα ρα σχου μοι η τον ευ σπλαγ χνον κυ
η σα σα και Σω τη ρα παν των των υ μνουν των σε
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
λ πο λα αυ ον τες παν α γνε των σων δω ρη μα α
των ευ χα ρι στη ρι ον α να μελ πο μεν ε φυ
μνι ον οι γι νω σκον τες σε Θε ο μη το ρα

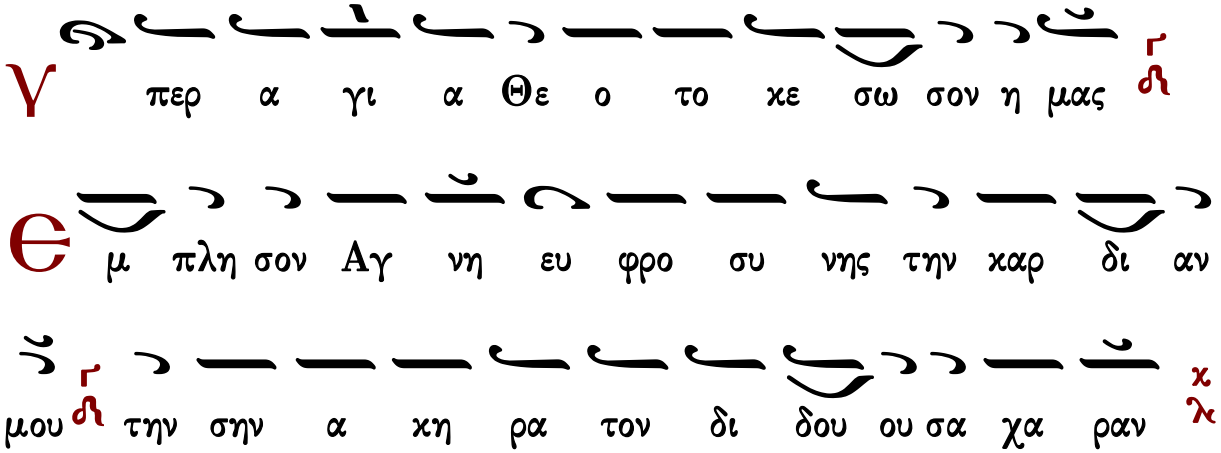

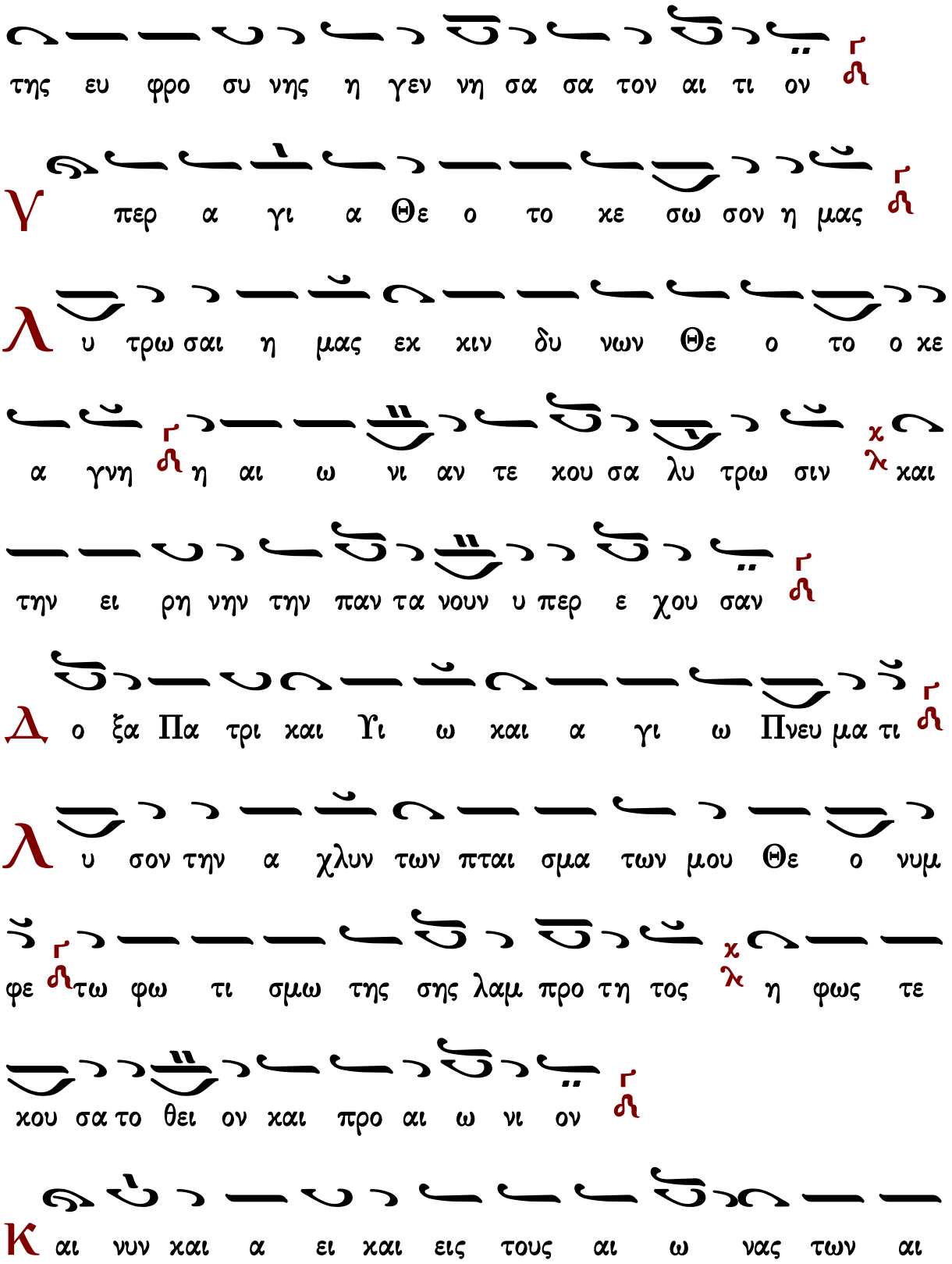
Ὠδὴ ε΄

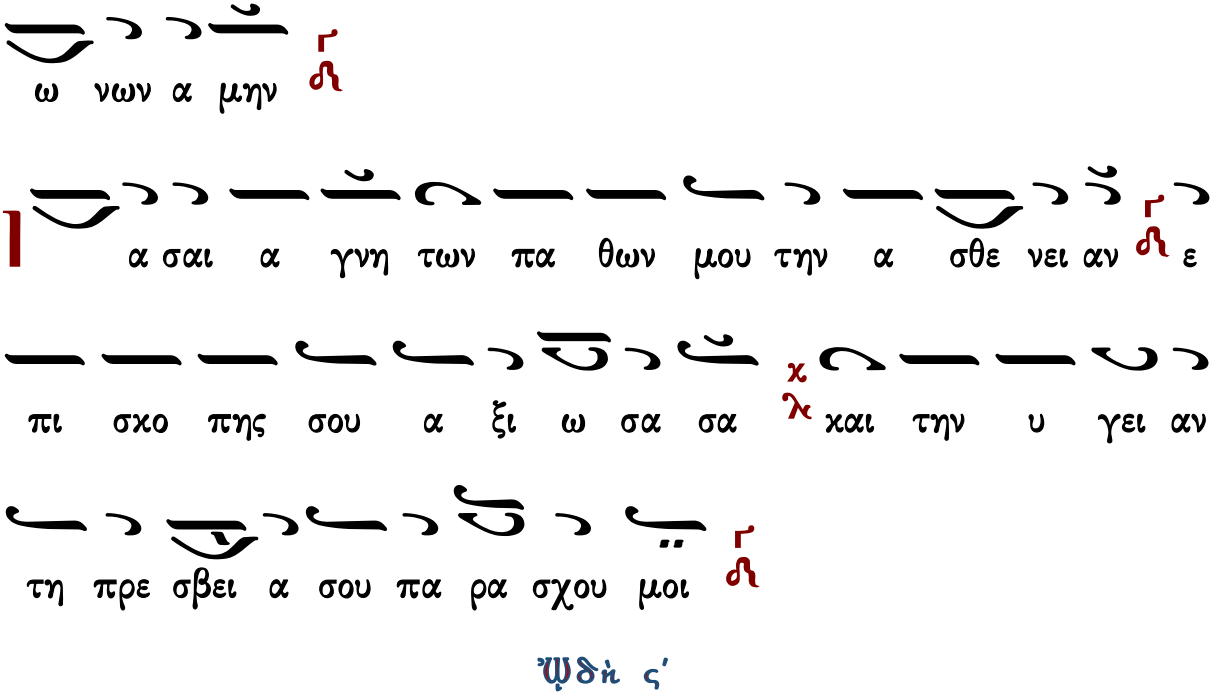
Φώτισον ἡμᾶς

Ἦχος

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.571#

της ευ φρο συ νης η γεν νη σα σα τον αι τι ον
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Λ υ τρω σαι η μας εκ κιν δυ νων Θε ο το ο κε
α γνη η αι ω νι αν τε κου σα λυ τρω σιν και
την ει ρη νην την παν τα νουν υ περ ε χου σαν
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Λ υ σον την α χλυν των πται σμα των μου Θε ο νυμ
φε τω φω τι σμω της σης λαμ προ τη τος η φως τε
κου σα το θει ον και προ αι ω νι ον
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

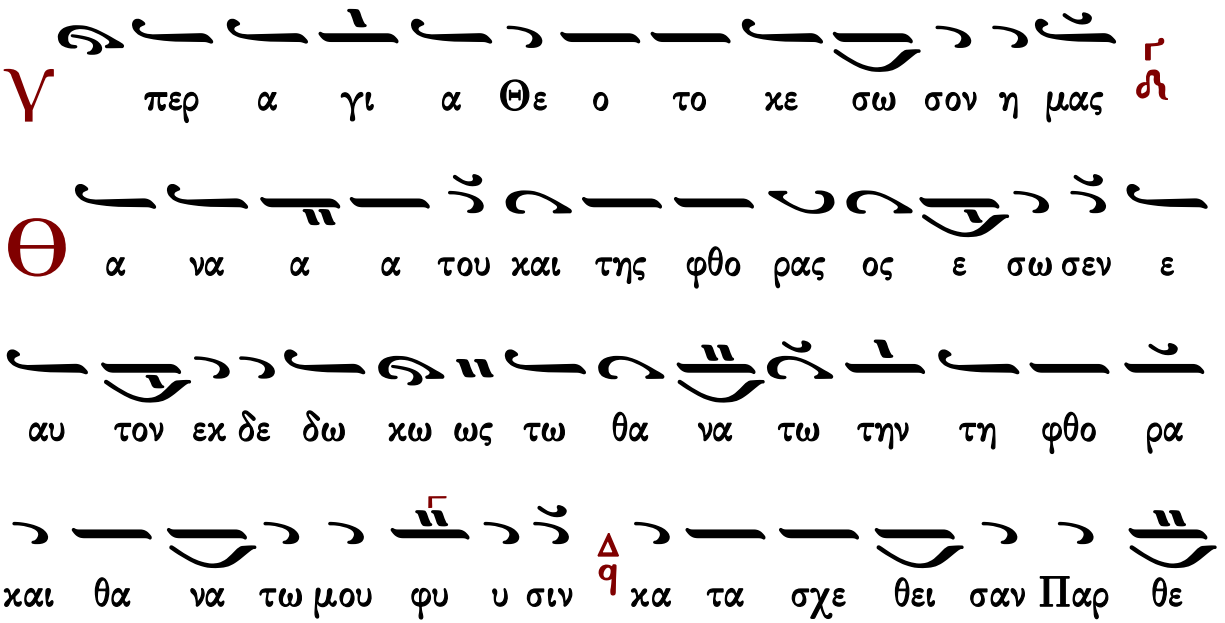

Ψδὴ ς΄

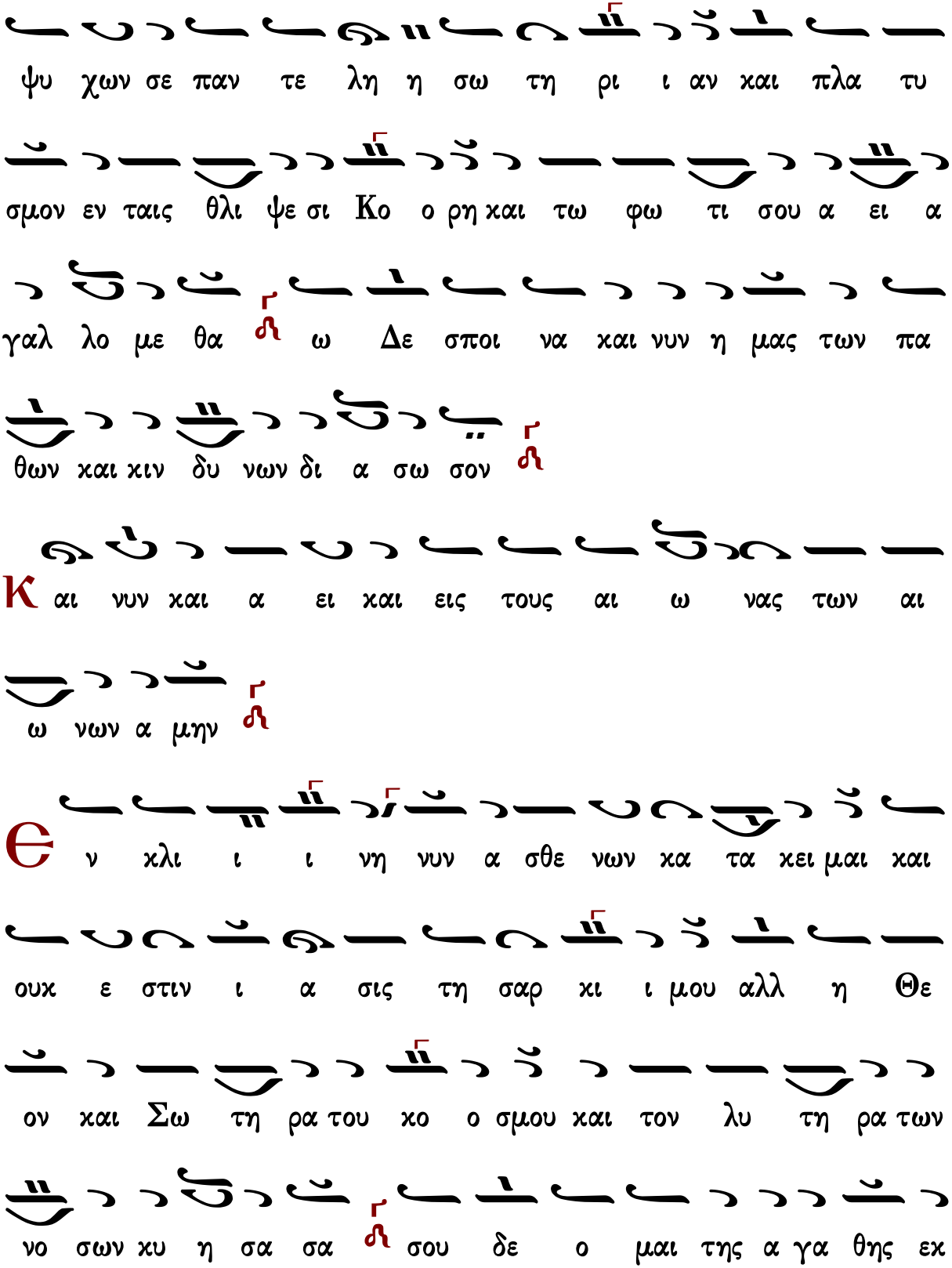
Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον

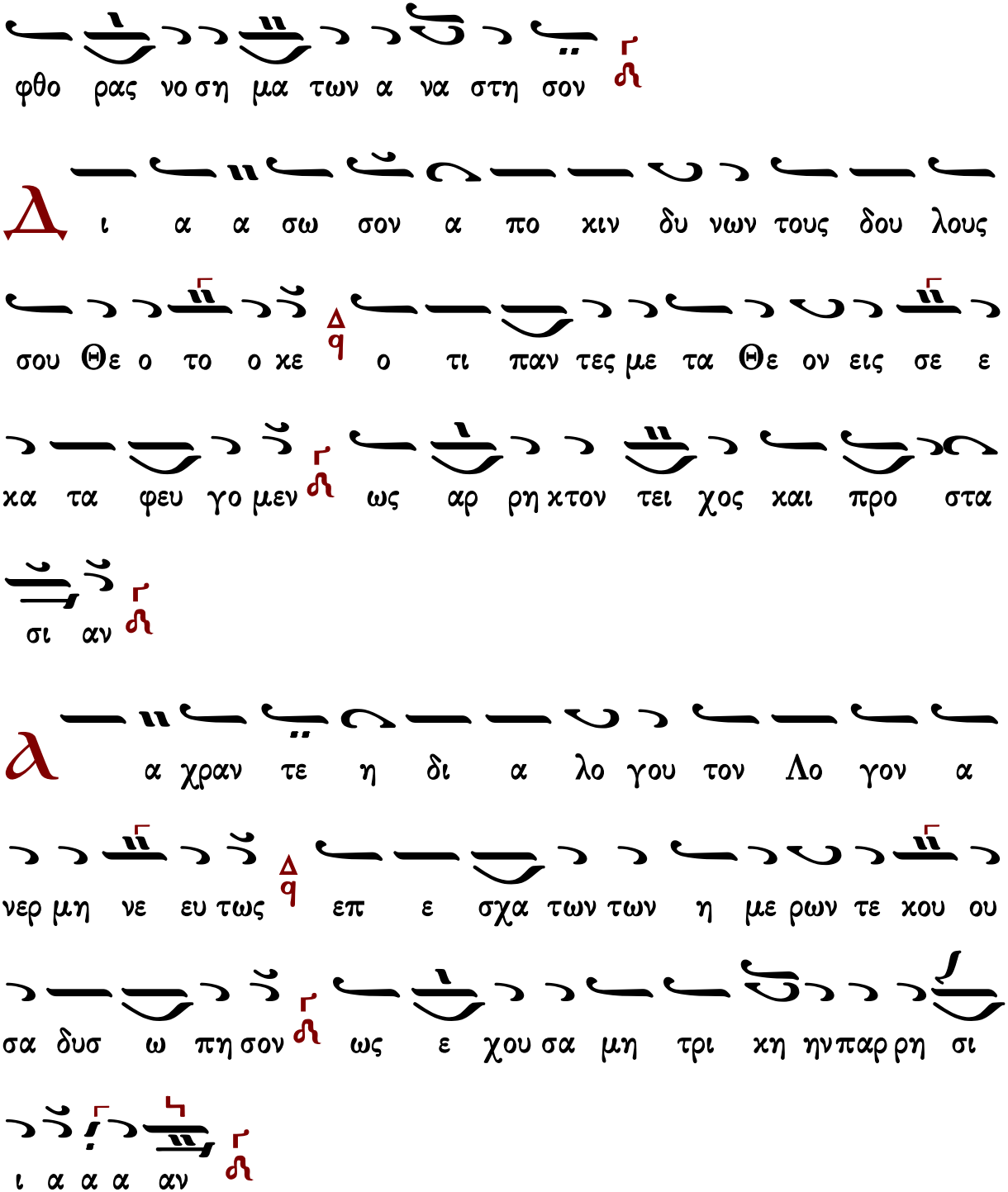
Ἦχος λ π

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.572#

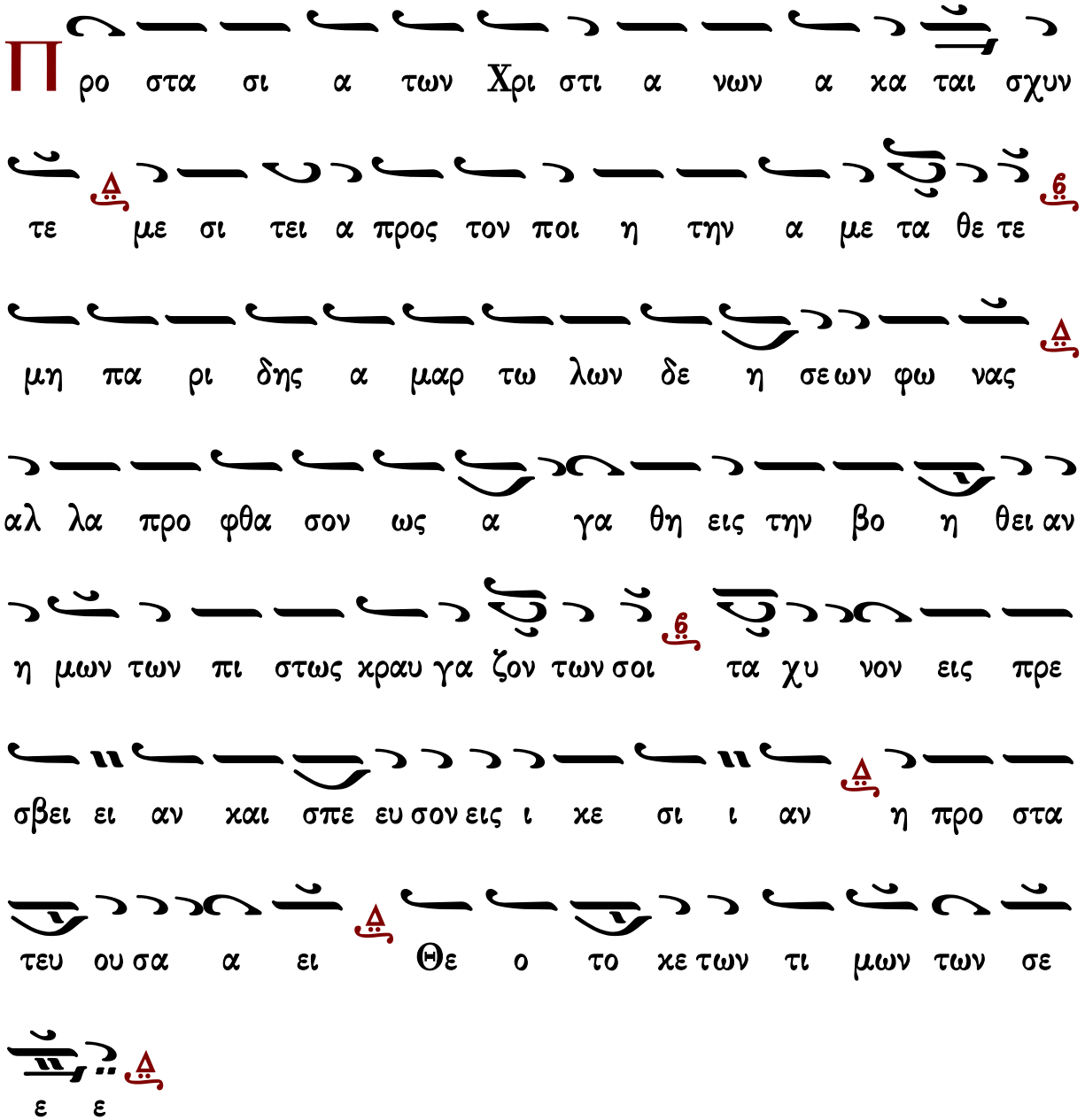

νε δυ σω πη σον τον Κυ ρι ον σου και Υι ον της ε χθρων
κα κουρ γι ας με ρυ σα σθαι
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Π ρο στα α α τι ιν σε της ζω ης ε πι στα μαι
και φρου ραν α σφα λε στα α την Παρ θε ε νε των πει
ρα σμων δι α λυ ου σαν ο ο χλον και ε πη ρει ας
δαι μο νων ε λαυ νου σαν και δε ο μαι δι α παν τος
εκ φθο ρας των πα θων μου ρυ σθη ναι με
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Ω ς τει ει ει χος κα τα φυ γης κε κτη με θα και

ψυ χων σε παν τε λη η σω τη ρι ι αν και πλα τυ
σμον εν ταις θλι ψε σι Κο ο ρη και τω φω τι σου α ει α
γαλ λο με θα ω Δε σποι να και νυν η μας των πα
θων και κιν δυ νων δι α σω σον
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
Θ ν κλι ι ι νη νυν α σθε νων κα τα κει μαι και
ουκ ε στιν ι α σις τη σαρ κι ι μου αλλ η Θε
ον και Σω τη ρα του κο ο σμου και τον λυ τη ρα των
νο σων κυ η σα σα σου δε ο μαι της α γα θης εκ

φθο ρας νο ση μα των α να στη σον
Δ ι α α σω σον α πο χιν δυ νων τους δου λους
σου Θε ο το ο κε ο τι παν τες με τα Θε ον εις σε ε
κα τα φευ γο μεν ως αρ ρη κτον τει χος και προ στα
σι αν
λ α χραν τε η δι α λο γου τον Λο γον α
νερ μη νε ευ τως επ ε σχα των των η με ρων τε κου ου
σα δυσ ω πη σον ως ε χου σα μη τρι κη ην παρ ρη σι
ι α α α αν

Ἦχος Δι

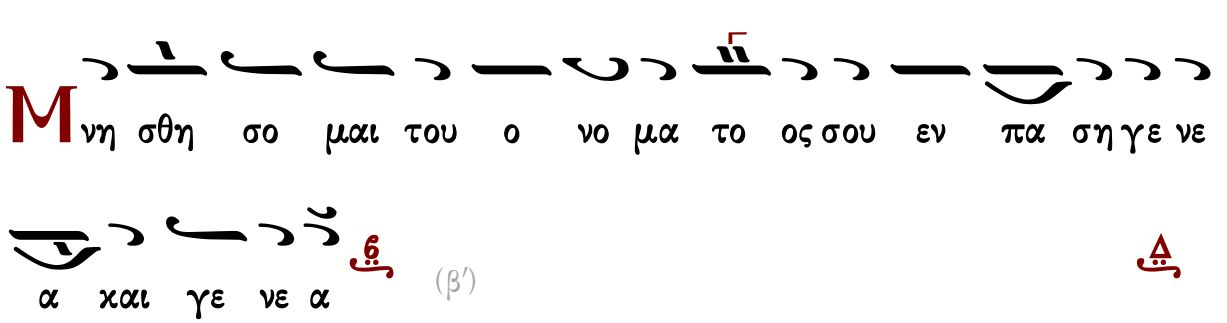
Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία
1909 σ.30/704#

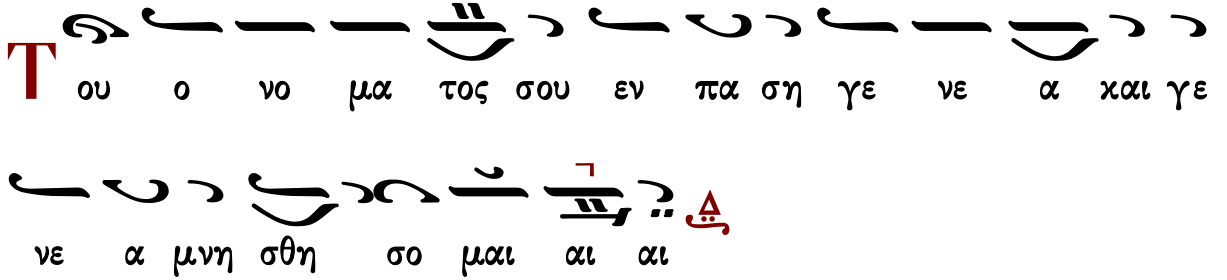
Προκείμενον

Ἦχος Βϐ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.574#

∴ Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

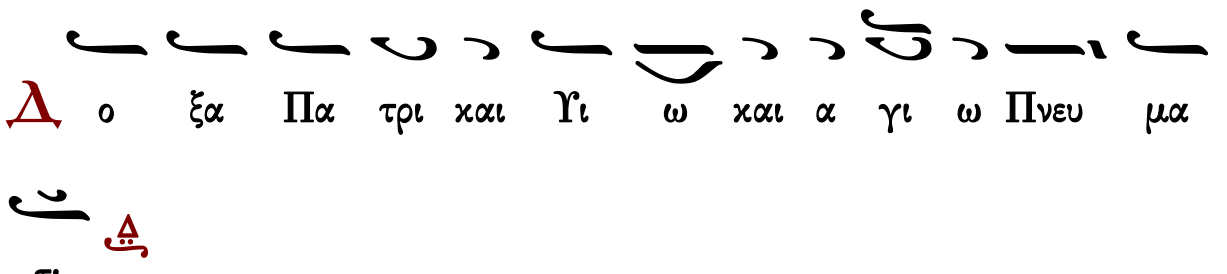

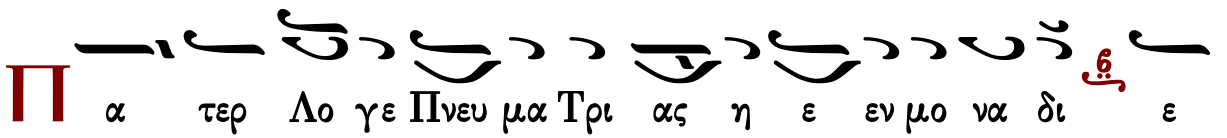
Μικρὰ Παράκλησις | Τάξις Εὐαγγελίου | Μεγάλη Παράκλησις

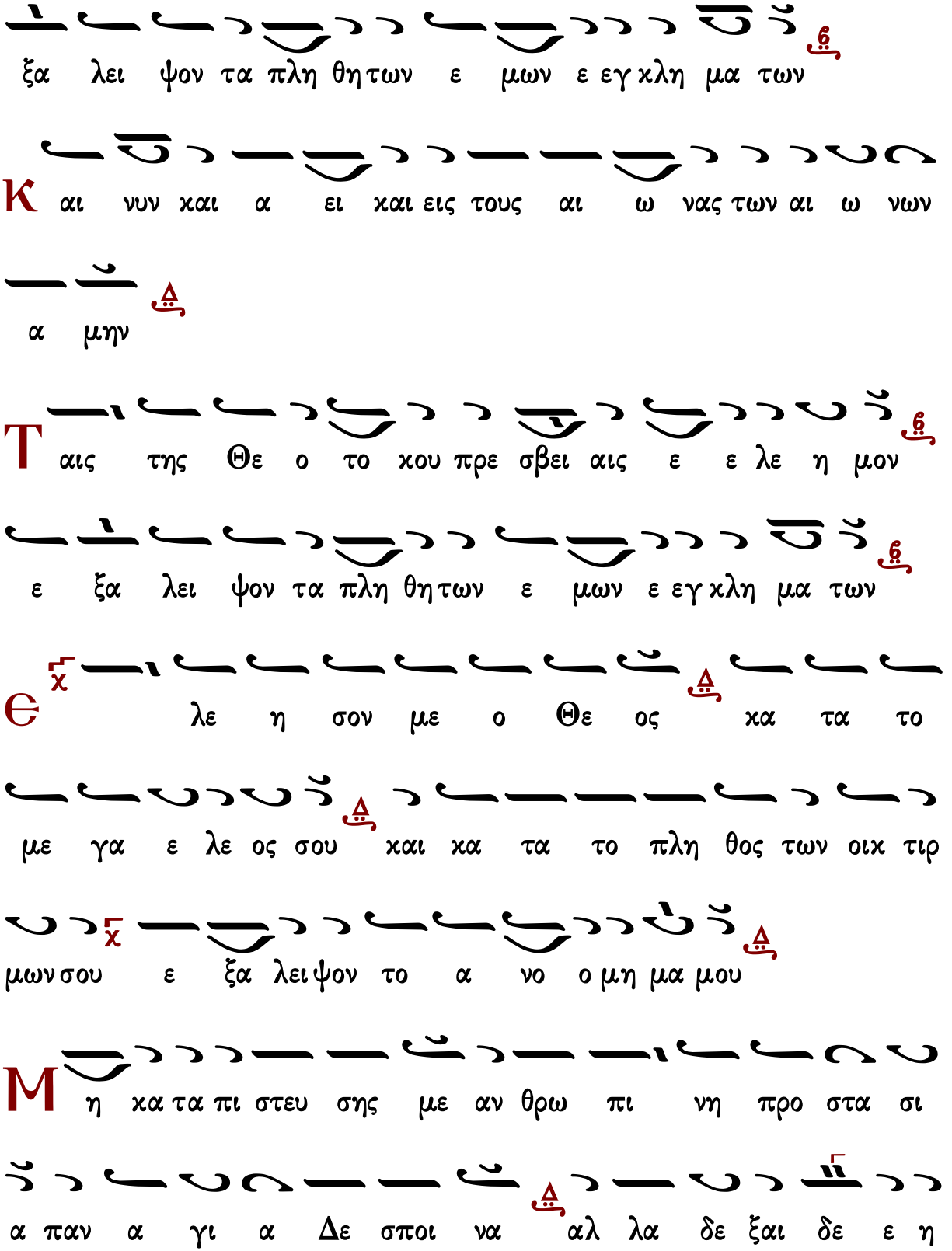
Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον

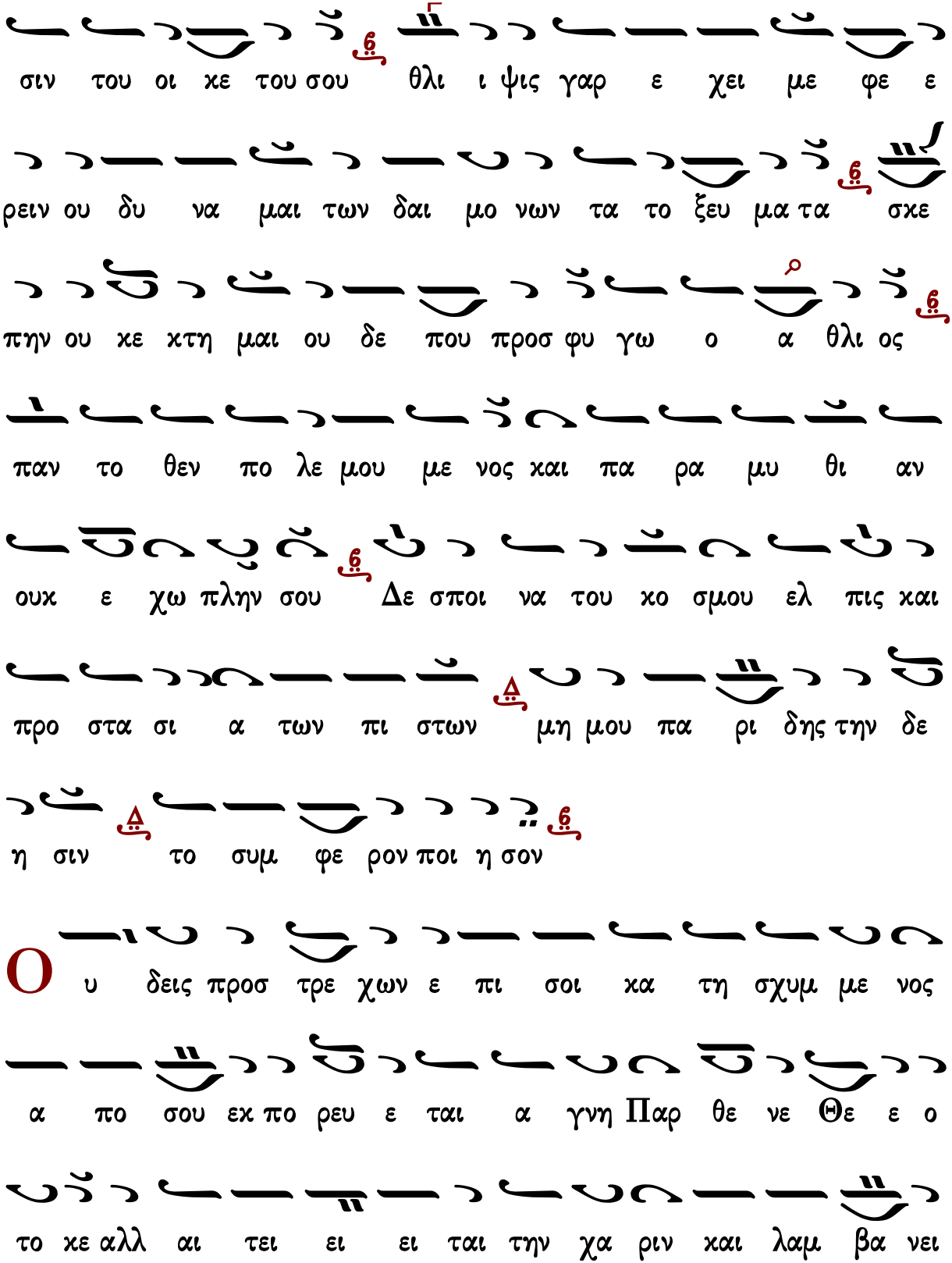
Ἦχος λ π Δι

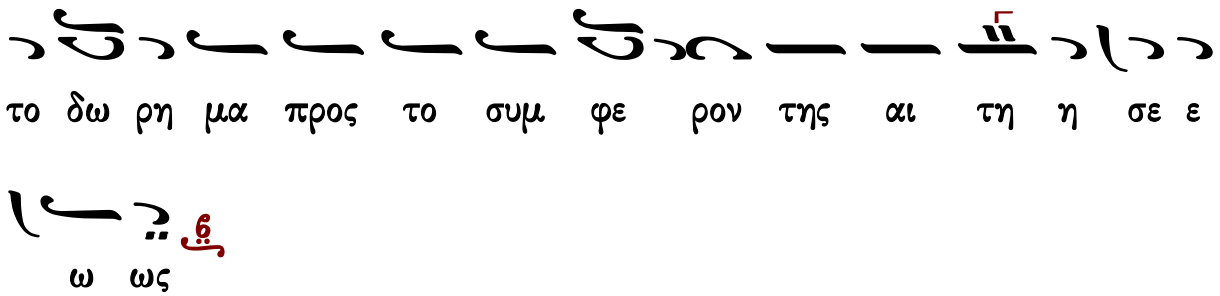
Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.574#

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε εγ χλη μα των
Κ αι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι ω νων
α μην
Τ αις της Θε ο το κου πρε σβει αις ε ε λε η μον
ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε εγ χλη μα των
Θ λε η σον με ο Θε ος κα τα το
με γα ε λε ος σου χαι κα τα το πλη θος των οικ τιρ
μων σου ε ξα λει ψον το α νο ο μη μα μου
Μ η κα τα πι στευ σης με αν θρω πι νη προ στα σι
α παν α γι α Δε σποι να αλ λα δε ξαι δε ε η

σιν του οι κε του σου θλι ι ψις γαρ ε χει με φε ε
ρειν ου δυ να μαι των δαι μο νων τα το ξευ μα τα σκε
πην ου κε κτη μαι ου δε που προσ φυ γω ο α θλι ος
παν το θεν πο λε μου με νος και πα ρα μυ θι αν
ουκ ε χω πλην σου Δε σποι να του κο σμου ελ πις και
προ στα σι α των πι στων μη μου πα ρι δης την δε
η σιν το συμ φε ρον ποι η σον
Ου δεις προσ τρε χων επι σοι κα τη σχυμ μενος
απο σου εκ πο ρευ ε ται α γνη Παρ θε νε Θε ο
το κε αλλ αι τει ει ει ται την χα ριν και λαμ βα νει

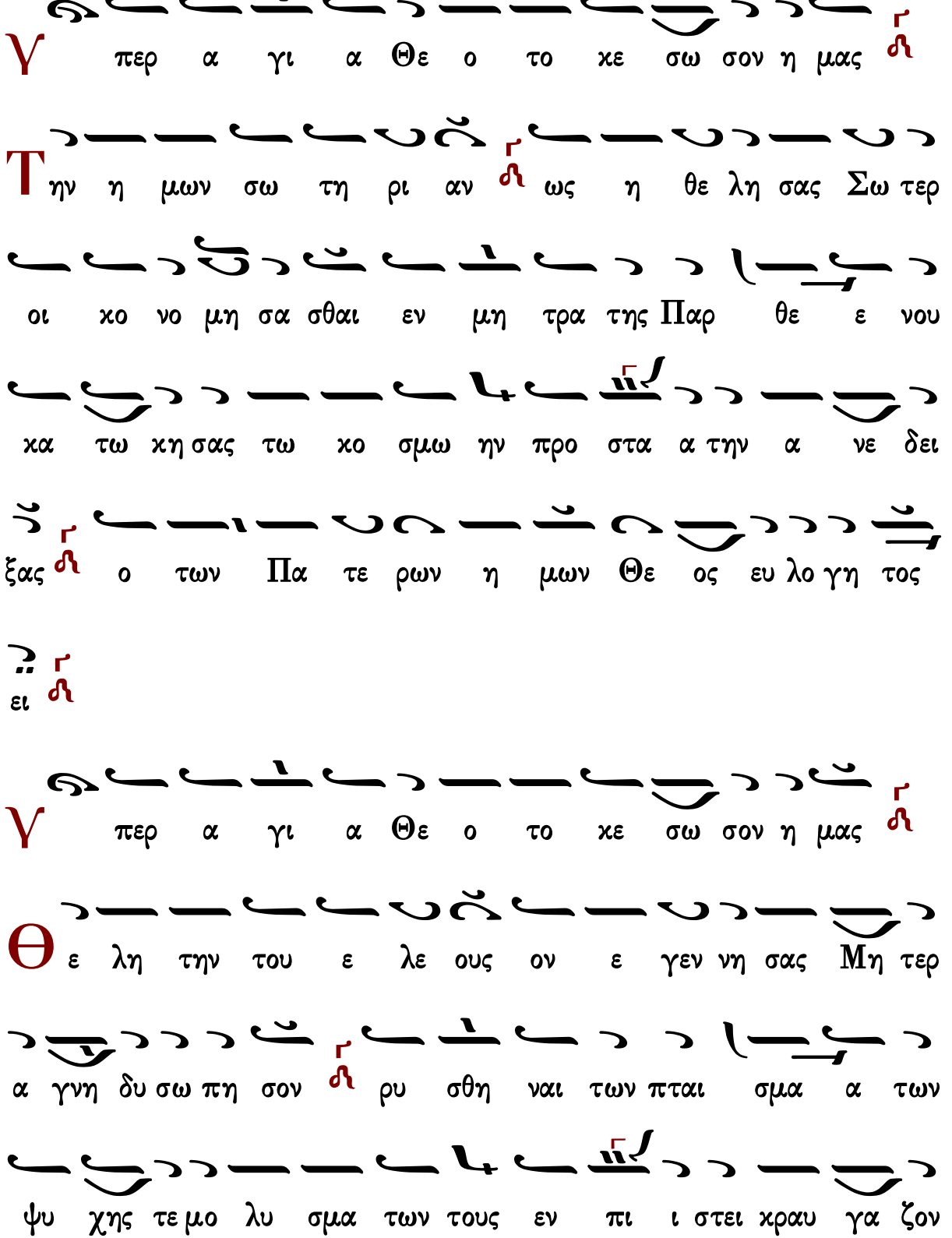

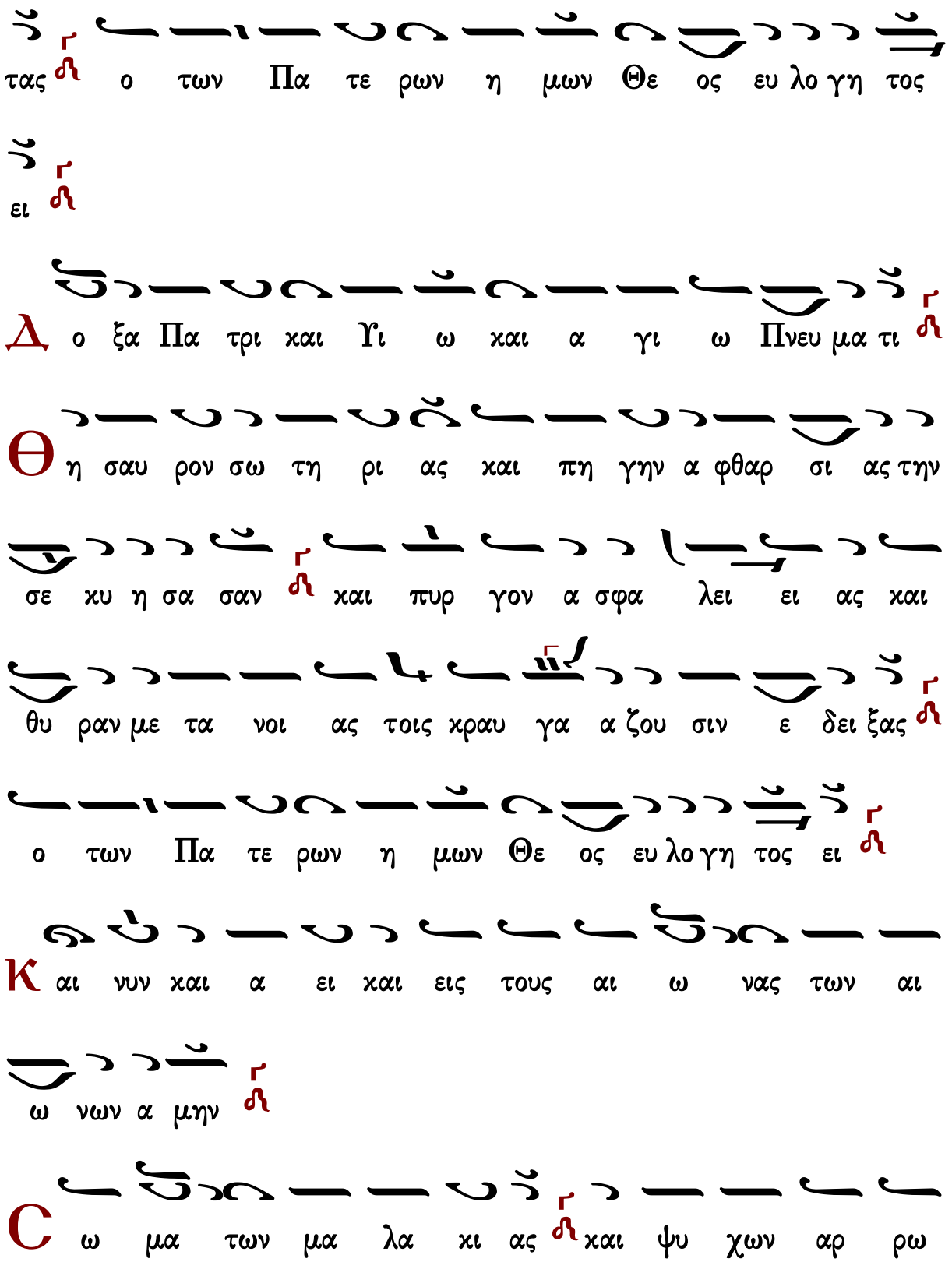
Ψδὴ ξ'

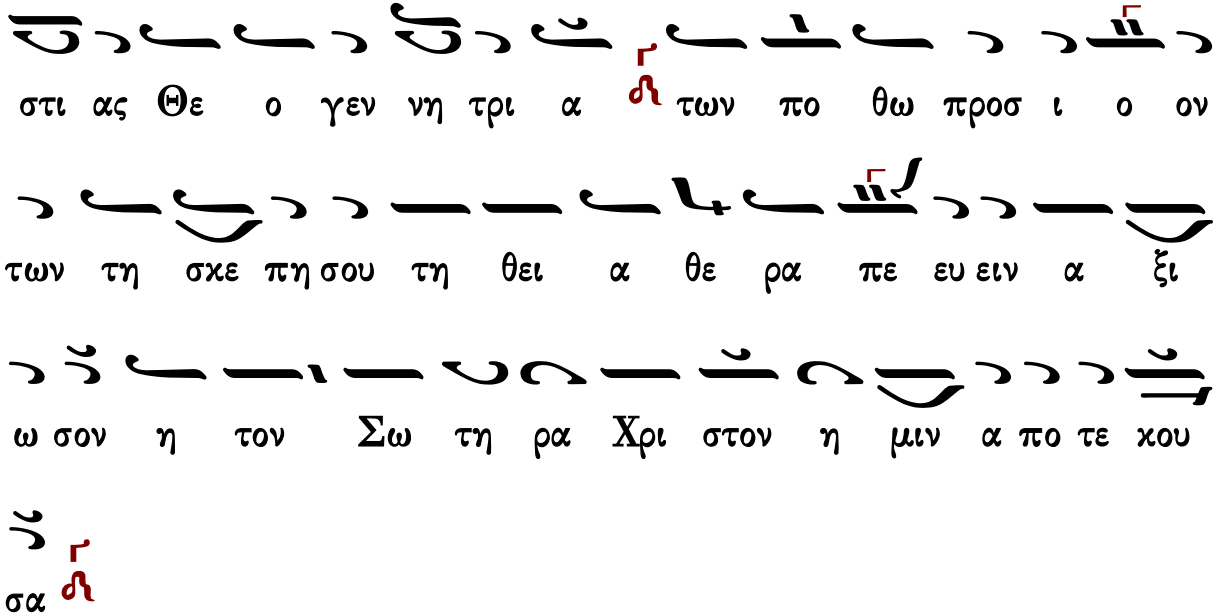
Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας

Ἦχος λ πα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.576#

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Τ ην η μων σω τη ρι αν ως η θε λη σας Σω τερ
οι χο νο μη σα σθαι εν μη τρα της Παρ θε ε νου
κα τω κη σας τω χο σμω ην προ στα α την α νε δει
ξας ο των Πα τε ρων η μων Θε ος ευ λο γη τος
ει
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Θ ε λη την του ε λε ους ον ε γεν νη σας Μη τερ
α γνη δυ σω πη σον ρυ σθη ναι των πταιι σμα α των
ψυ χης τε μο λυ σμα των τους εν πι ι στει χραυ γα ζον

τας ο των Πα τε ρων η μων Θε ος ευ λο γη τος
ει
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Θ η σαυ ρον σω τη ρι ας και πη γην α φθαρ σι ας την
σε κυ η σα σαν και πυρ γον α σφα λει ει ας και
θυ ραν με τα νοι ας τοις κραυ γα α ζου σιν ε δει ξας
ο των Πα τε ρων η μων Θε ος ευ λο γη τος ει
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
C ω μα των μα λα κι ας και ψυ χων αρ ρω

Ψδὴ η'

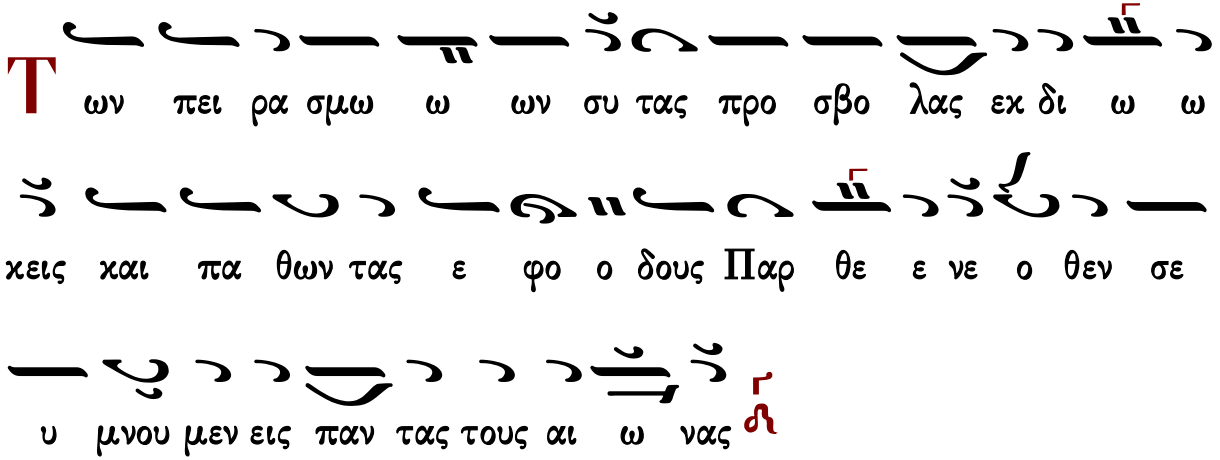
Τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν

Ἦχος

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.578#

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Τ ων ι α μα α α των το δα ψι λες ε πι χε ε
εις τοις πι στως υ μνου σι σε Παρ θε ε νε και υ περ
υ ψου σι τον α φρα στον σου το χον
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Τ ας α σθε νει ει ει α ας μου της ψυ χης ι α
τρε ευ εις και σαρ κος τας ο δυ υ νας Παρ θε ε νε ι να
σε δο ξα ζω την κε χα ρι τω με νην
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

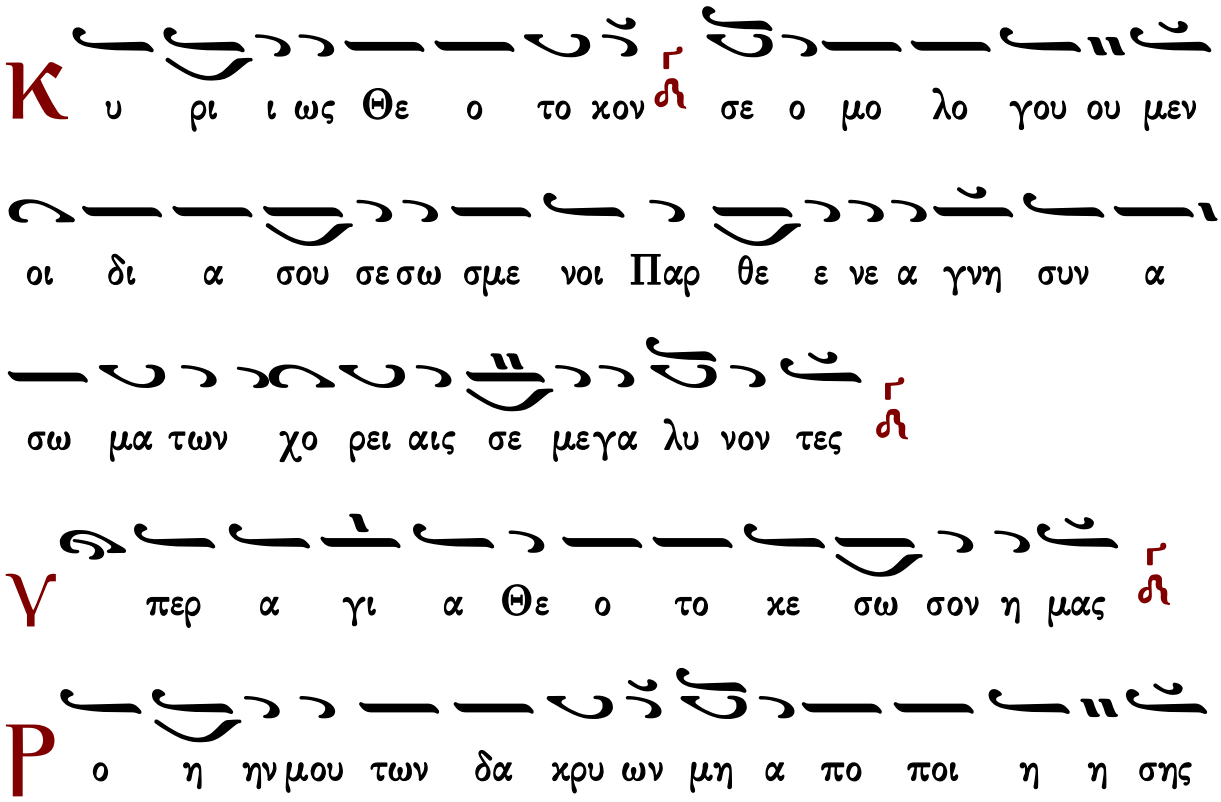

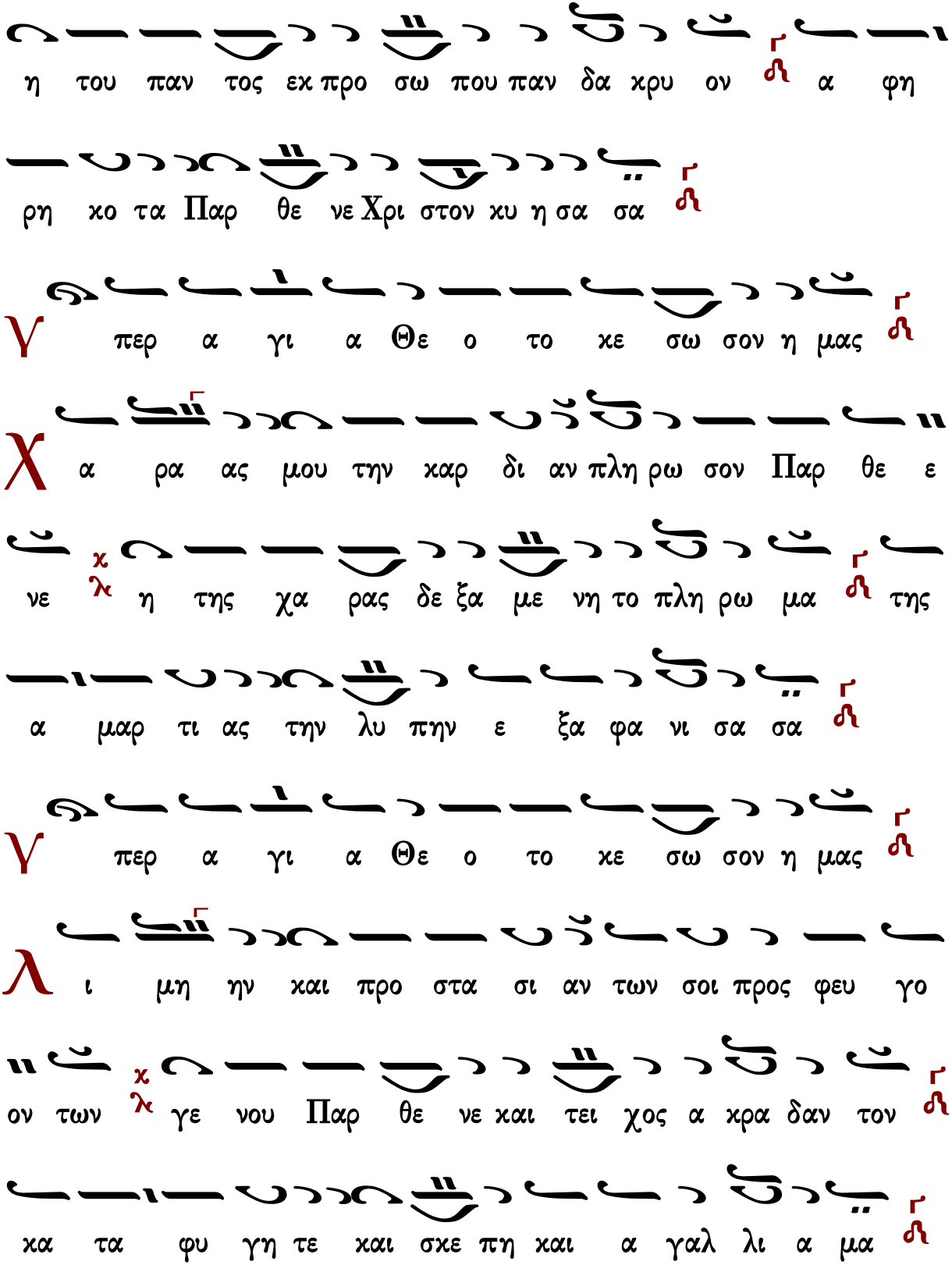
Ὠδὴ θ΄

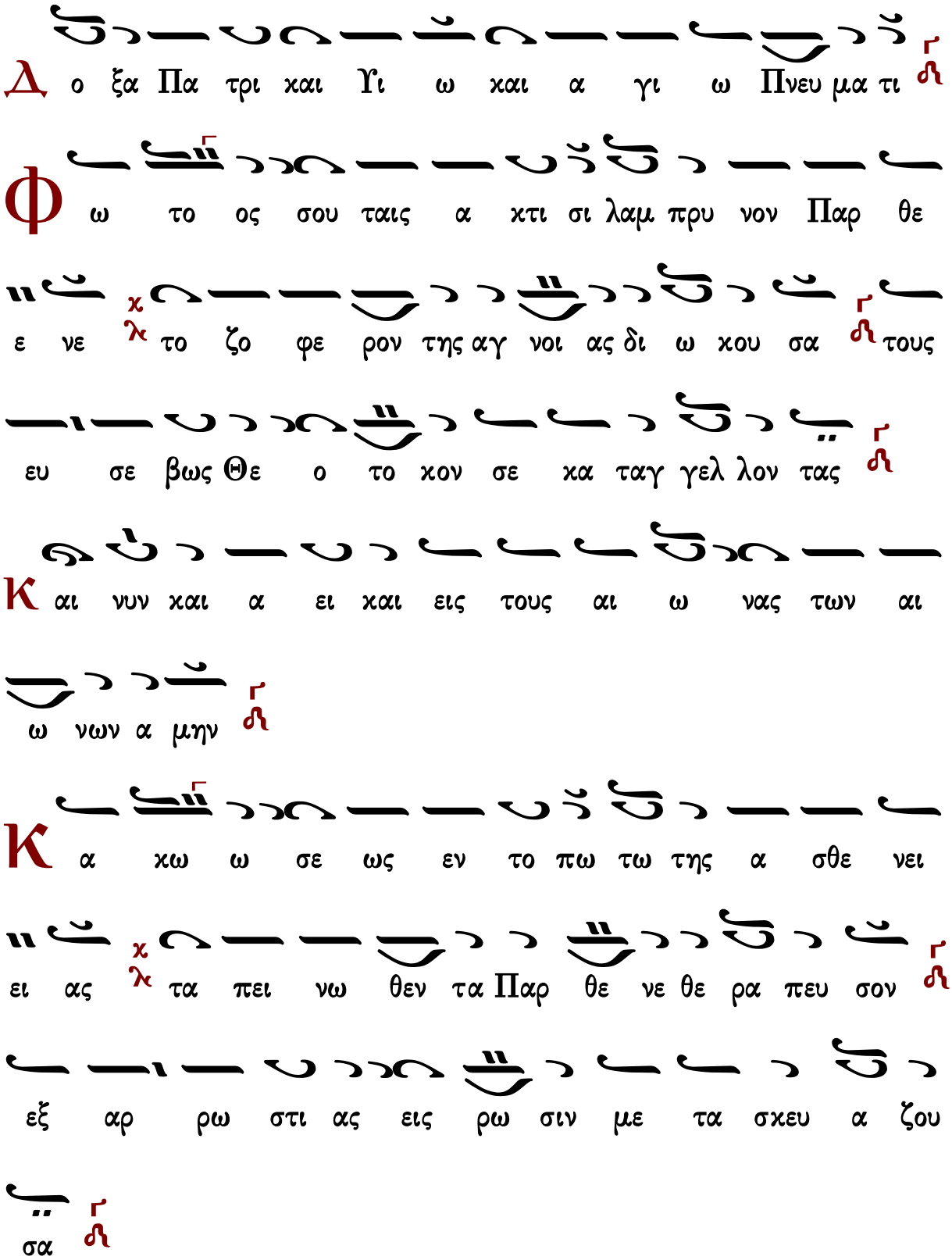
Ἦχος λ π ά

ὁ εἱρμός

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.476#
Αναστασιματάριον
1905 σ. 578#

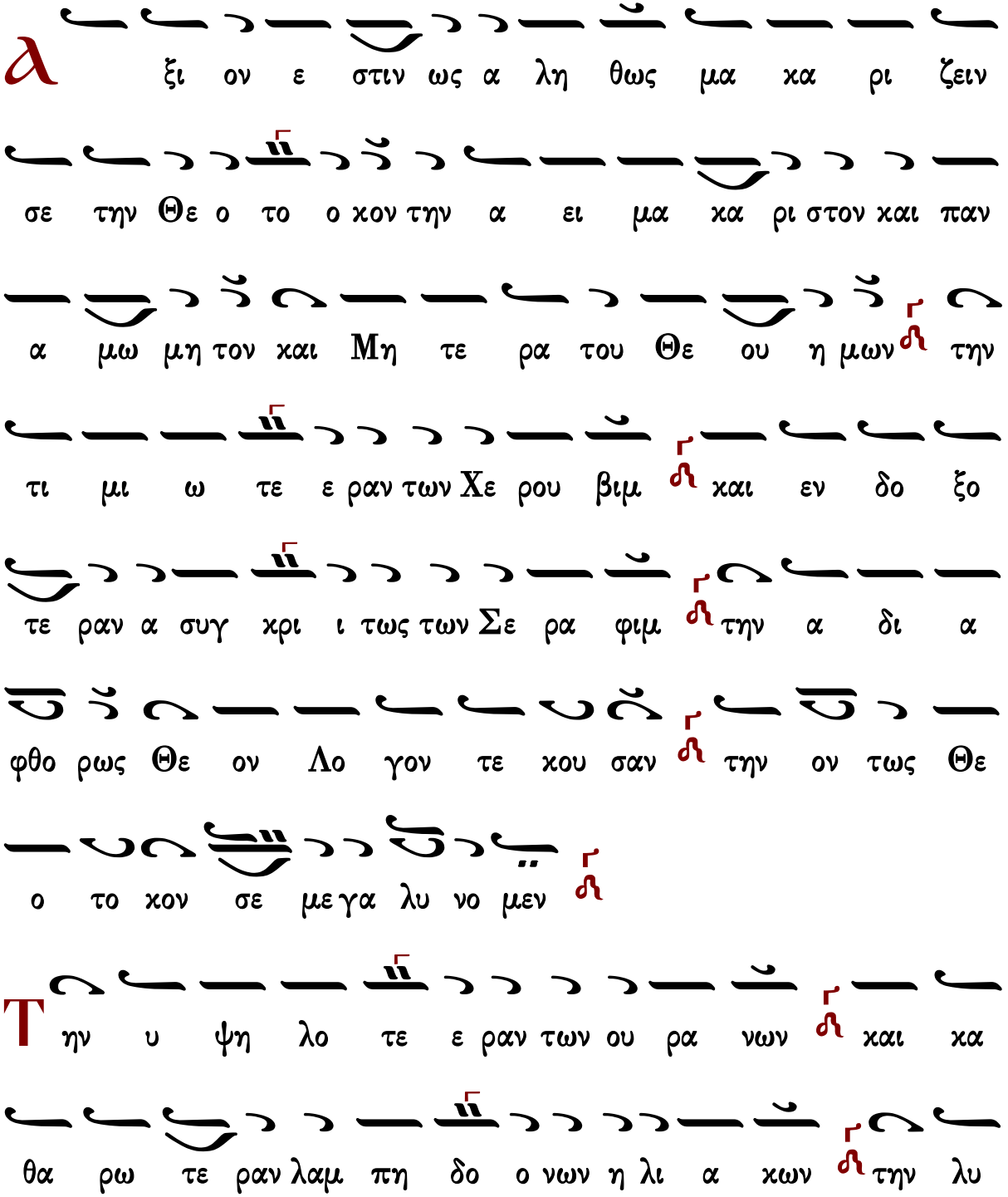

η του παν τος εκ προ σω που παν δα κρυ ον α φη
ρη κο τα Παρ θε νε Χρι στον κυ η σα σα
γ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
α ρα ας μου την καρ δι αν πλη ρω σον Παρ θε ε
νε η της χα ρας δε ξα με νη το πλη ρω μα της
α μαρ τι ας την λυ πην ε ξα φα νι σα σα
γ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
λ ι μη ην και προ στα σι αν των σοι προς φευ γο
ον των γε νου Παρ θε νε και τει χος α κρα δαν τον
κα τα φυ γη τε και σκε πη και α γαλ λι α μα

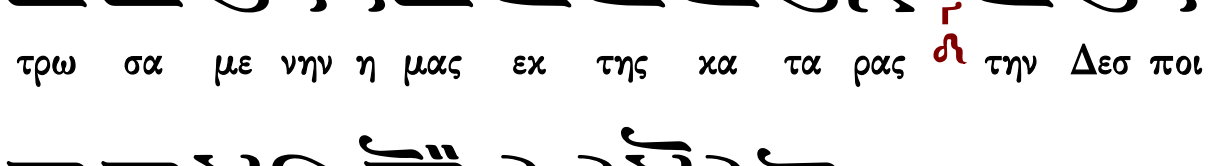

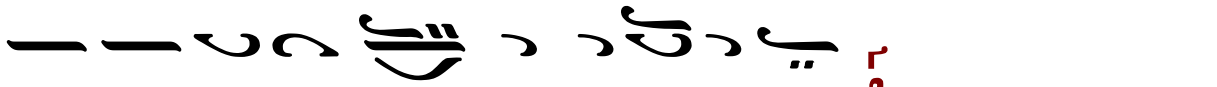
Μεγαλυνάρια

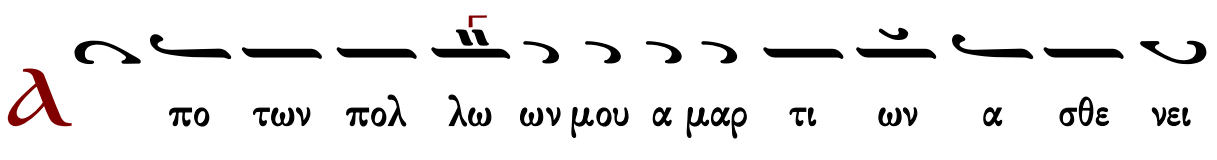
Ἦχος λ π δι νη

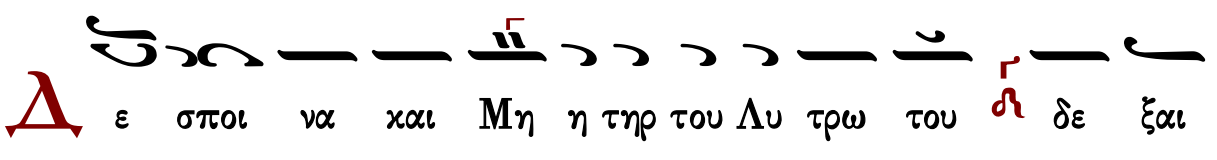
Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.580#

τρω σα με νην η μας εκ της κα τα ρας την Δεσ ποι

ναν του κο σμου υ μνοις τι μη σω μεν

Α πο των πολ λω ων μου α μαρ τι ων α σθε νει
το σω μα α σθε νει ει μου και η ψυ χη προς σε κα
τα φευ γω την Κε χα ρι τω με νην ελ πις α πηλ
πι σμε νων συ μοι βο η θη σον

Δ ε σποι να και Μη η τηρ του Λυ τρω του δε ξαι
πα ρα κλη σεις α να ξι ι ων σων ι κε των ι να
με σι τευ σης προς τον εκ σου τε χθεν τα ω Δε
σποι να του κο ο σμου γε νου με σι τρι α

Ἦχος

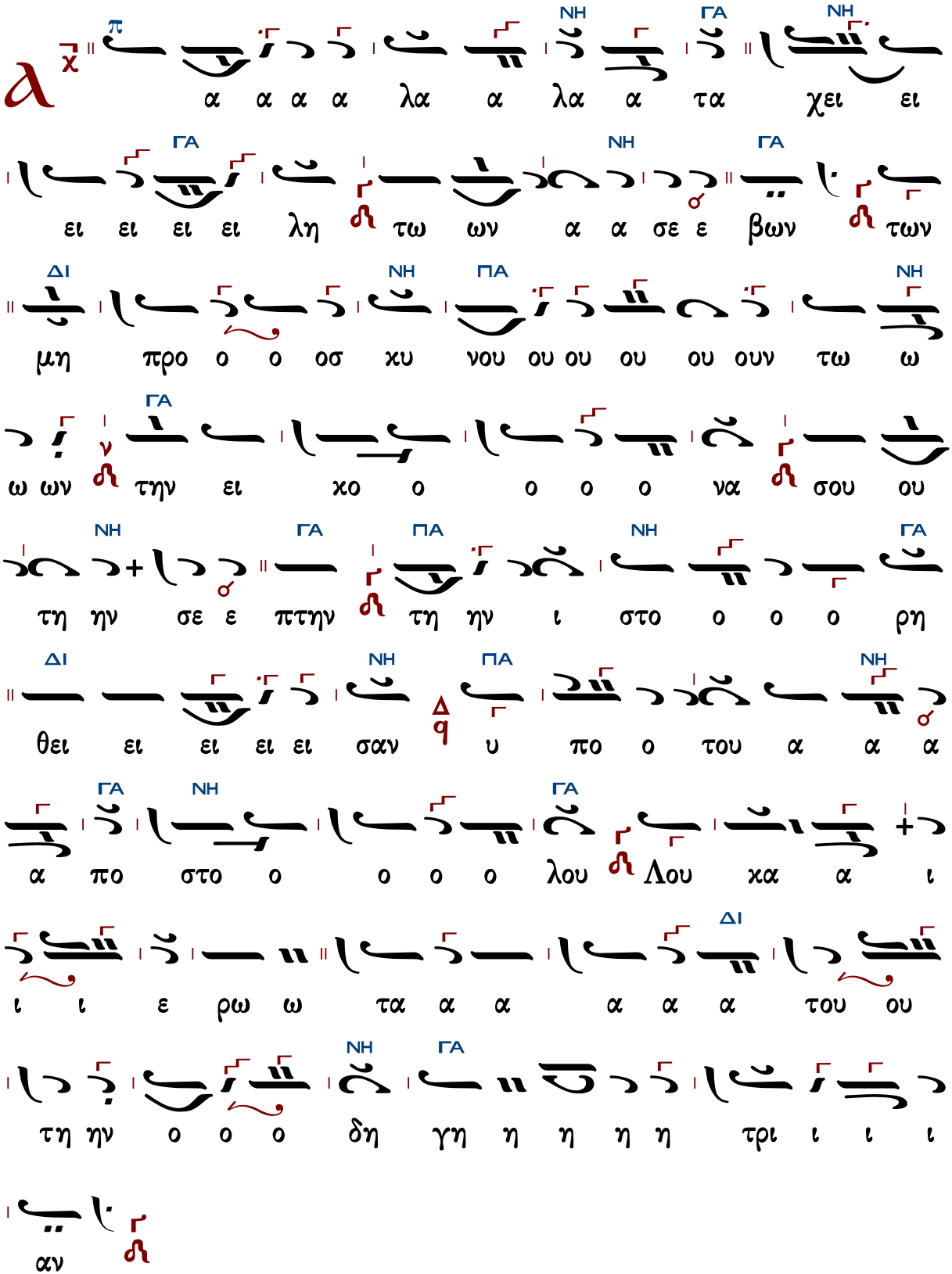
Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.581#

ἕτερον ἀργόν
Κων. Πρίγγου

Ἦχος

Απομαγνητοφώνηση
Βαγγέλη Λιναρδάκη
Ψαλτολόγιον#

Τὸ μεγαλυνάριον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ....

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇

Μικρὰ Παράκλησις | Τρισάγιον | Μεγάλη Παράκλησις

Ἀπολυτίκια

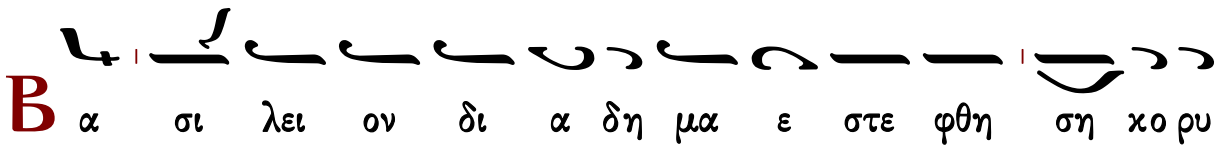
1 Αὐγούστου

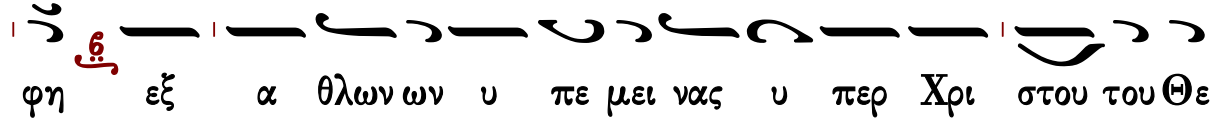
Ταχύ προκατάλαβε

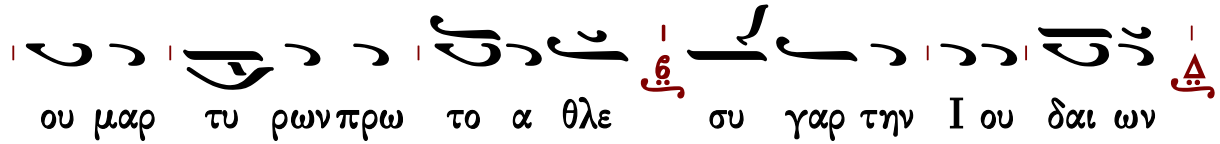
Ἦχος δ̇ Δι

Μουσική Κυψέλη Α΄
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
1883-2007 σ.335/1152#

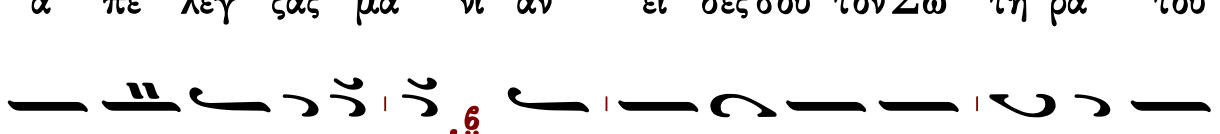
Βασίλειον διάδημα, ἐστέφθη σὴ κορυφή, ἐξ ἄθλων ὧν ὑπέμεινας, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, μαρτύρων Πρωτόαθλε· σὺ γὰρ τὴν Ἰουδαίων ἀπελέγξας μανίαν, εἶδές σου τὸν Σωτῆρα, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν. Αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει ἀεί, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

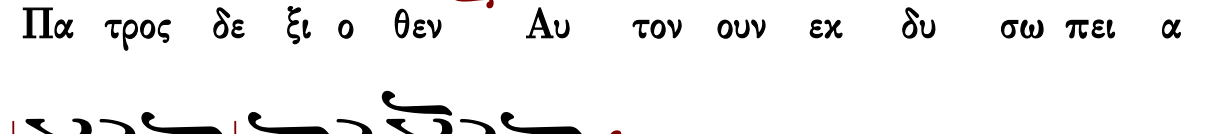

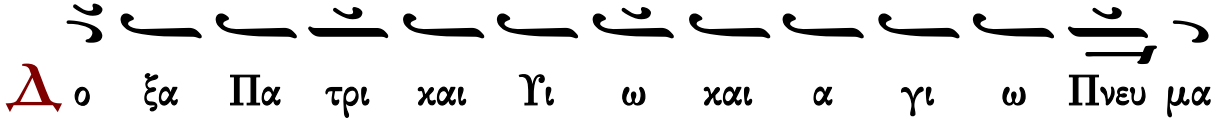

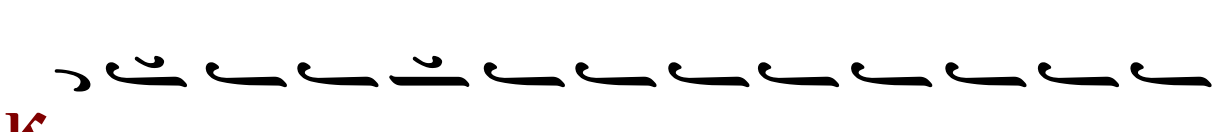
Θεοτοκίον

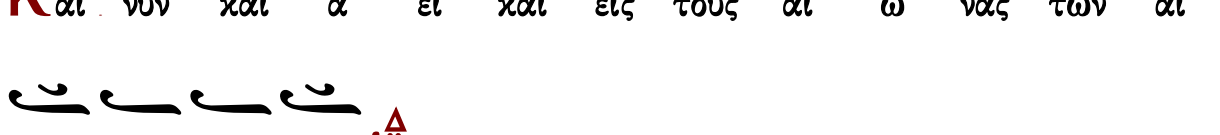
Ἦχος

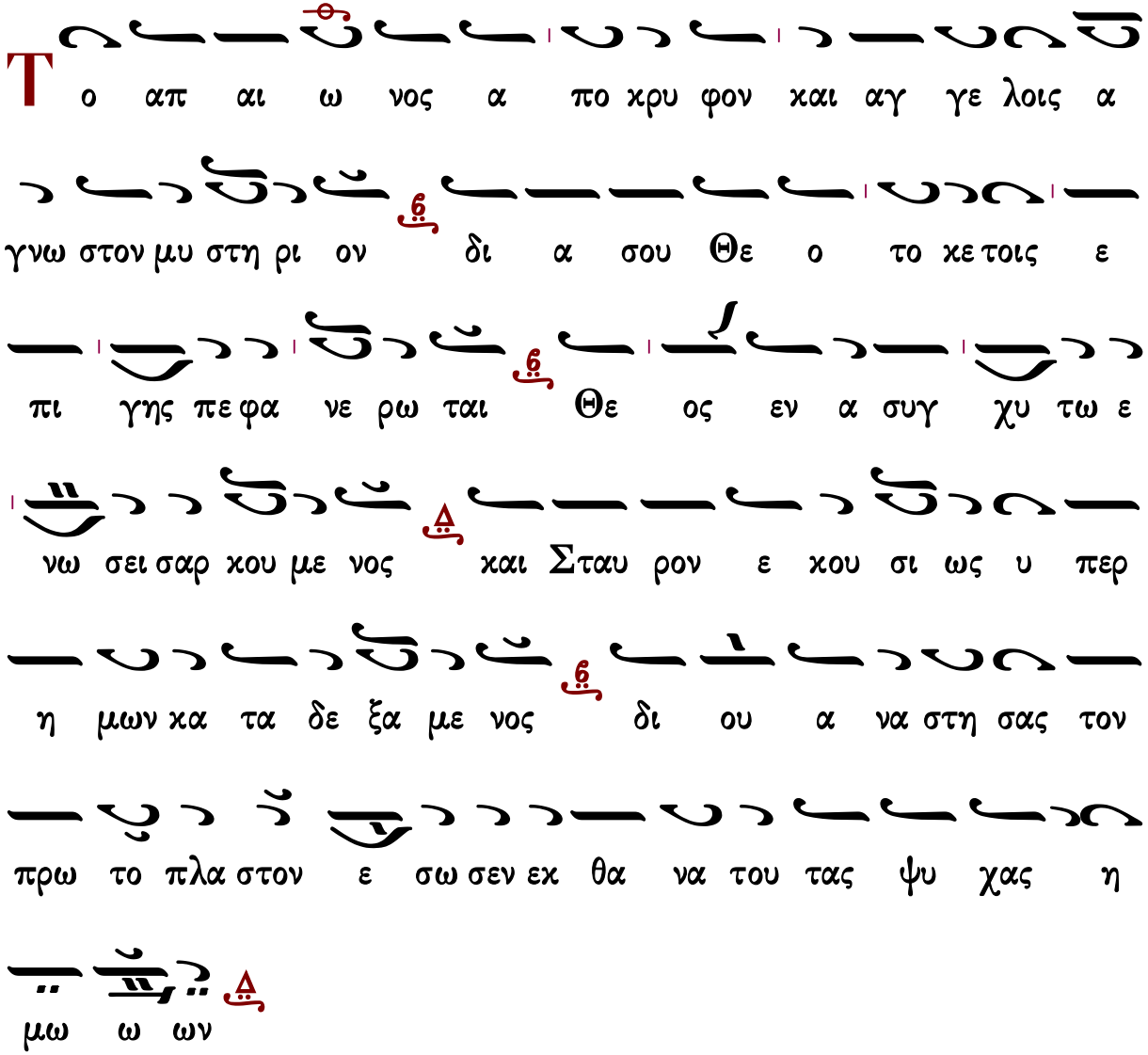
Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.172#

Μικρὰ Παράκλησις | Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς | Μεγάλη Παράκλησις

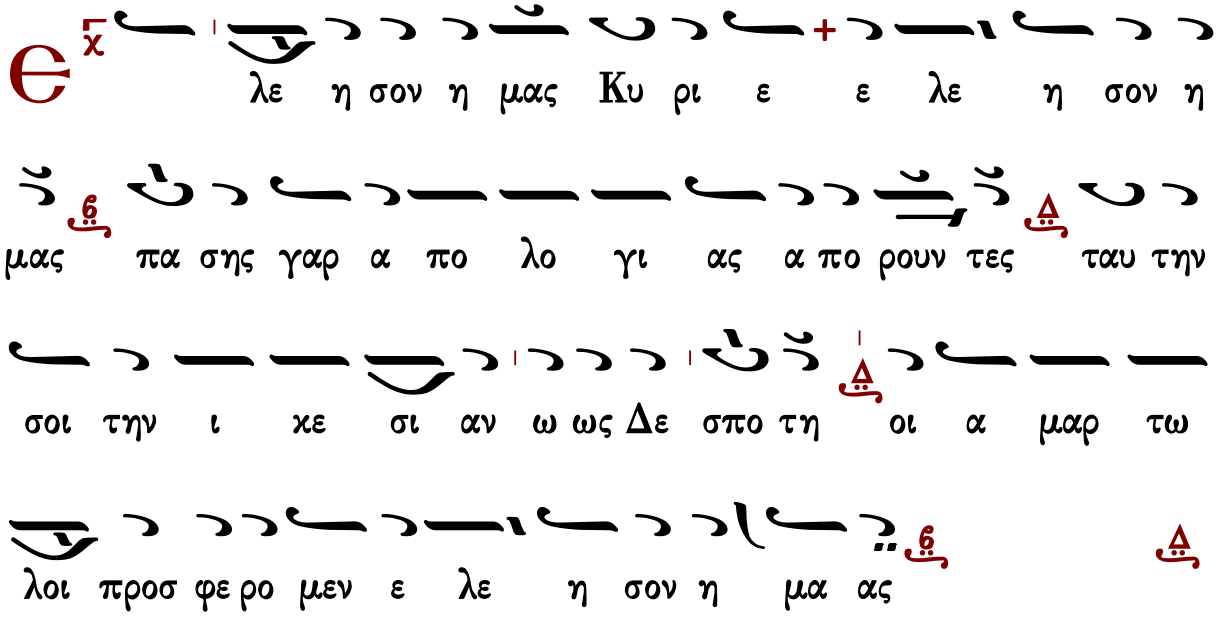
2, 3 Αὐγούστου

Ἀντί ἀπολυτικίων

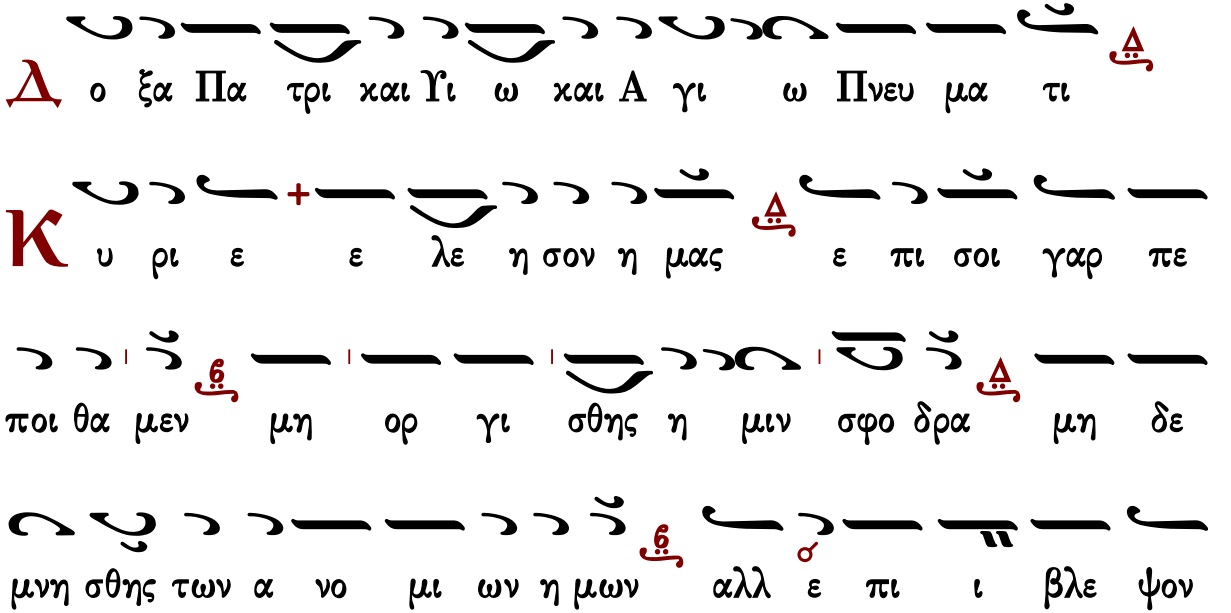
Ἦχος **Δι**

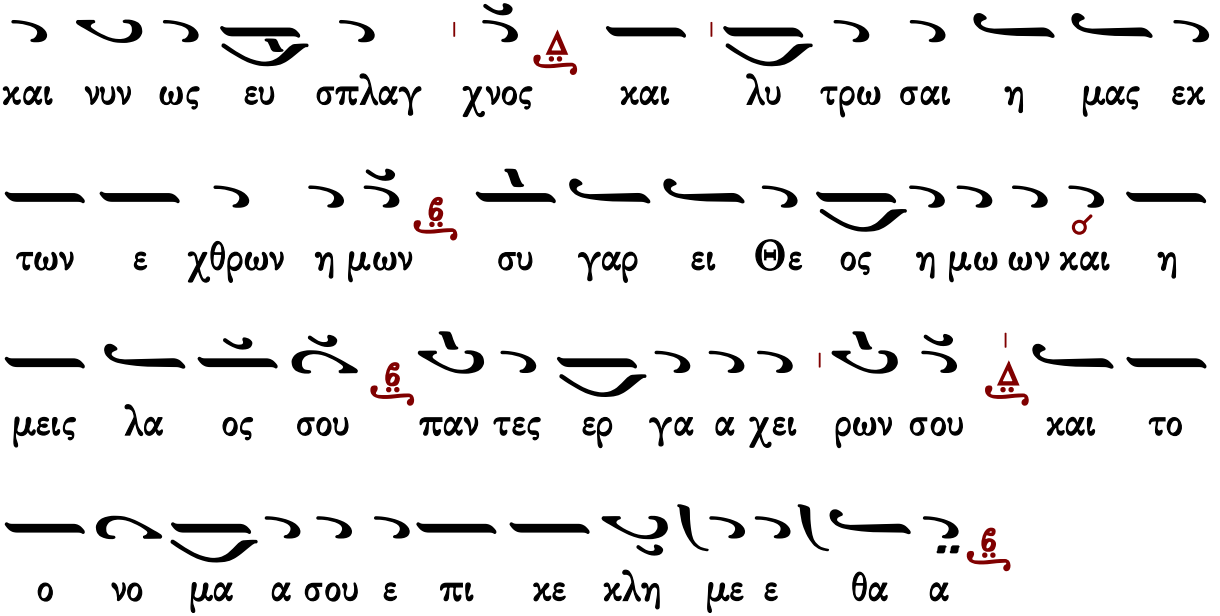
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον
τόμος Β' 2003 σ.93#

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότῃ, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

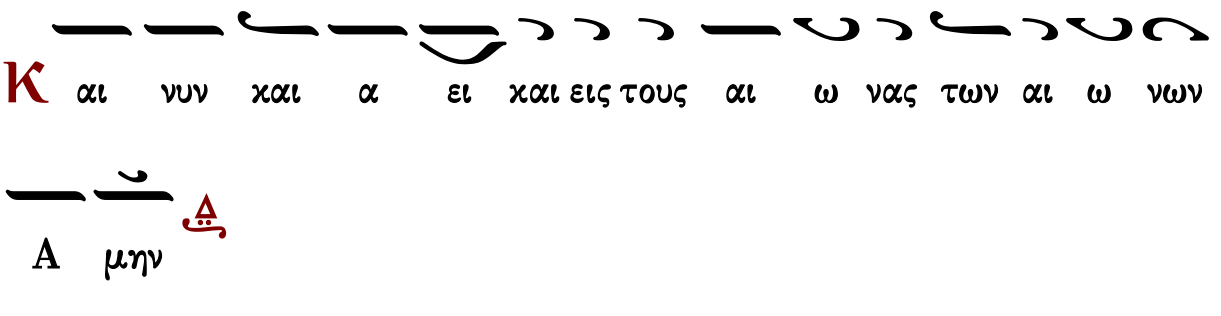

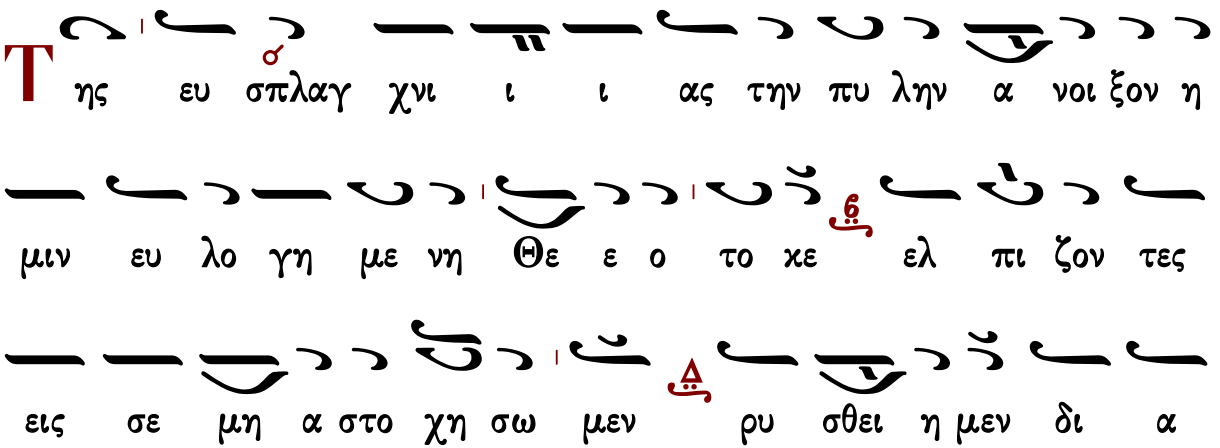
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν, μὴ ὀργισθῇς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῇς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ἀλλ᾽ ἐπίβλεψον καὶ νῦν, ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου, πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

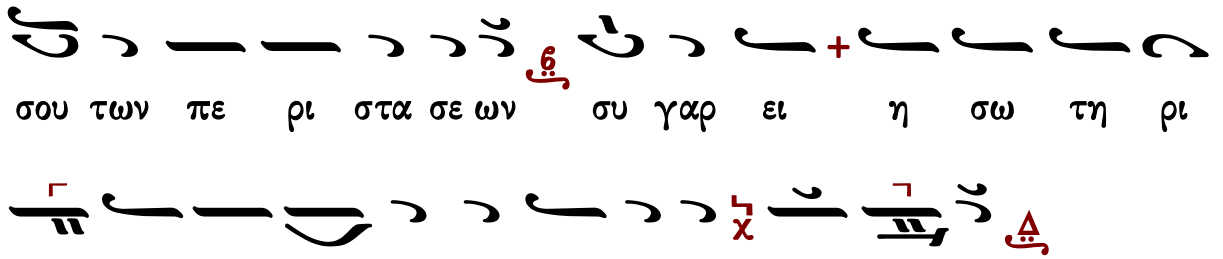

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσωμεν, ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

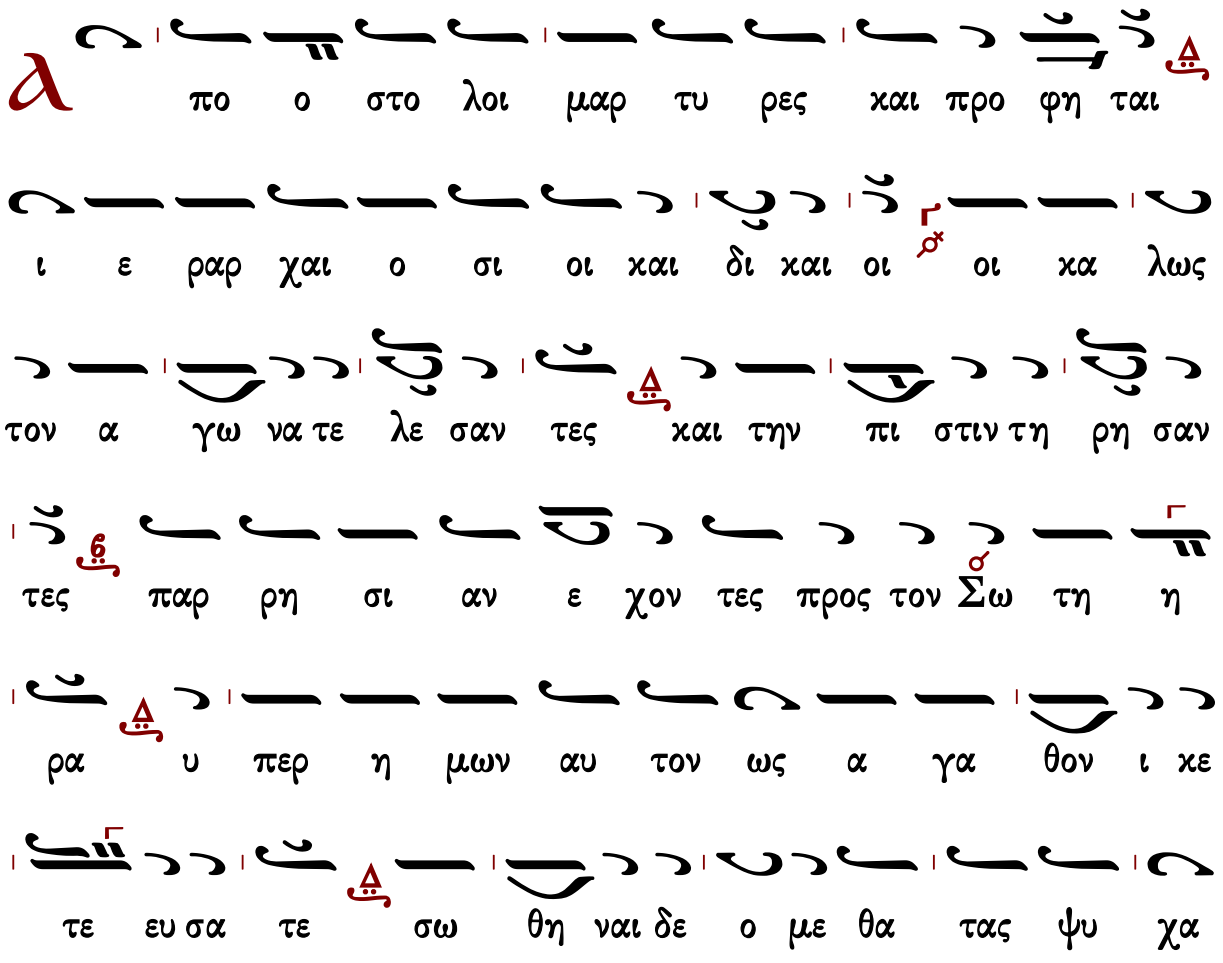

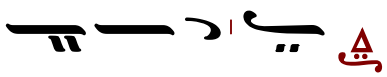
Παρασκευὴ 3 Αὐγούστου 2018

μαρτυρικόν

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον
τόμος Β' 2003 σ.125#

Νεχρώσιμον πρωτ.Κων.Παπαγιάννη Μουσικόν Τριώδιον Β' 2003 σ.376#↴

Θεοτοκίον

4 Αὐγούστου

Ἀπολυτίκιον προεόρτιον

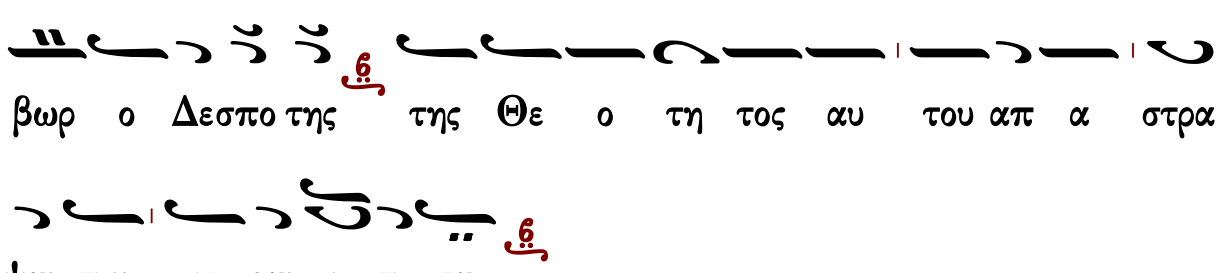
Ταχύ προκατάλαβε

Ἦχος

Μουσική Κυψέλη β'
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
1883-2007 σ.357#

Χριστοῦ τὴν Μεταμόρφωσιν προϋπαντήσωμεν, φαιδρῶς πανηγυρίζοντες τὰ προεόρτια, πιστοὶ καὶ βοήσωμεν· Ἤγγικεν ἡ ἡμέρα τῆς ἐνθέου εὐφροσύνης, ἄνεισιν εἰς τὸ ὄρος τὸ Θαβὼρ ὁ Δεσπότης, τῆς Θεότητος αὐτοῦ ἀπαστράψαι τὴν ὡραιότητα.

Μικρὰ Παράκλησις Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς Μεγάλη Παράκλησις

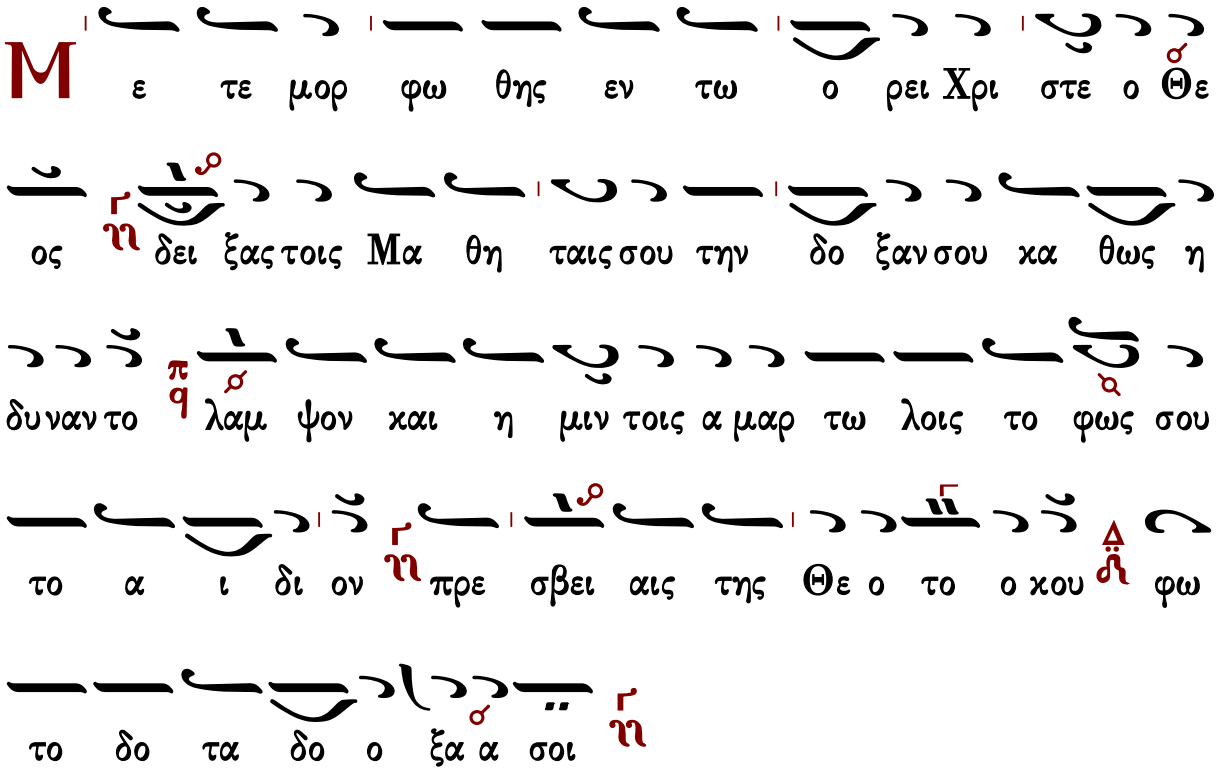
6, 7, 8, 10, 12, Αὐγούστου

Ἀπολυτίκιον Μεταμορφώσεως

Ἦχος Γα

Μουσική Κυψέλη β'
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2007 σ.372#

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδυναντο. Λάμψον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ ἀΐδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα δόξα σοι.

Μικρὰ Παράκλησις Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς Μεγάλη Παράκλησις
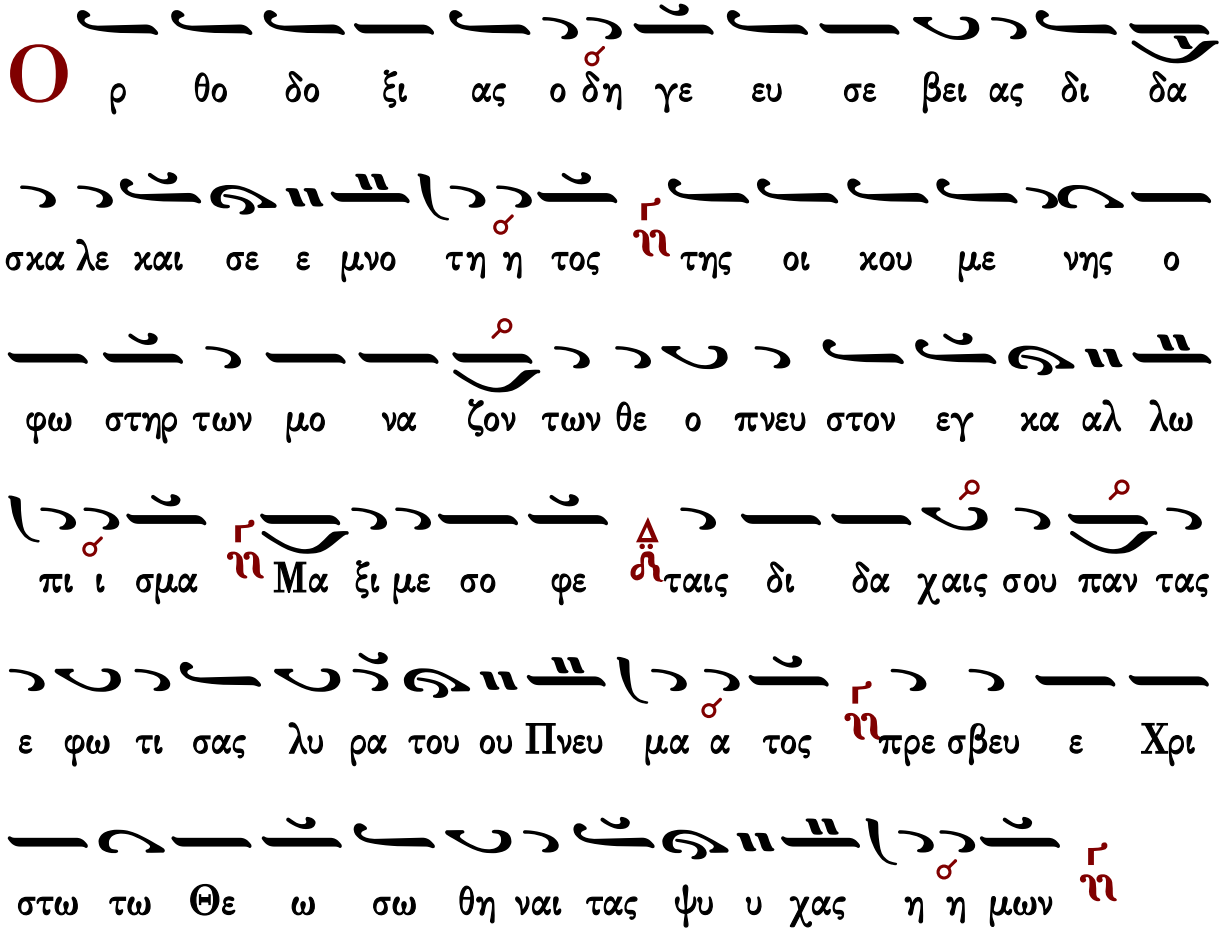
11 Αὐγούστου

Ἀπολυτίκιον ὁσίου Μαξίμου

Ἦχος λ̄ π̄ δ̈

Παναγιώτη Κηλτζανίδη
Δοξαστάριον 1882 σ.254*

Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας Διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς Ἐκκλησίας ὁ φωστήρ, τῶν Μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Μάξιμε σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

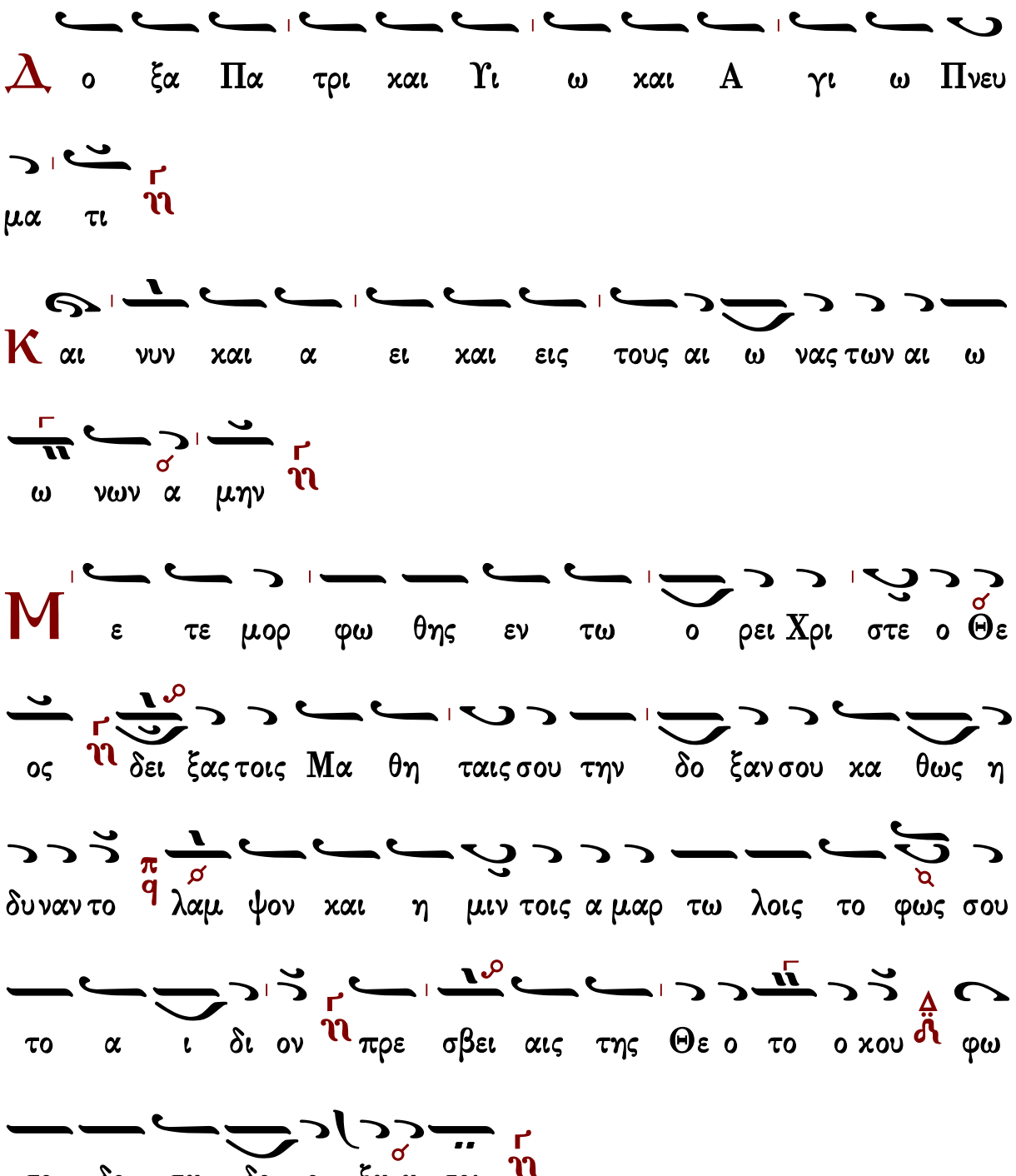

Ἀπολυτίκιον Μεταμορφώσεως

Ἦχος Γα

Μουσική Κυψέλη β'
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2007 σ.372#

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδυναντο. Λάμψον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ ἀΐδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα δόξα σοι.

Μικρὰ Παράκλησις Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς Μεγάλη Παράκλησις

13 Αὐγούστου

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον

Ταχύ προκατάλαβε

Ἦχος Δι

Μουσική Κυψέλη β'
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
1883-2007 σ.374#

Λαοὶ προσκιρτήσατε, χεῖρας κροτοῦντες πιστῶς, καὶ πόθῳ ἀθροίσθητε, σήμερον χαίροντες, καὶ φαιδρῶς ἀλαλάζοντες, πάντες ἐν εὐφροσυνῃ· τοῦ Θεοῦ γὰρ ἡ Μήτηρ, μέλλει τῶν ἐπιγείων, πρὸς τὰ ἄνω ἀπαίρειν, ἐνδόξως ἣν ἐν ὕμνοις ἀεί, ὡς Θεοτόκον δοξάζομεν.

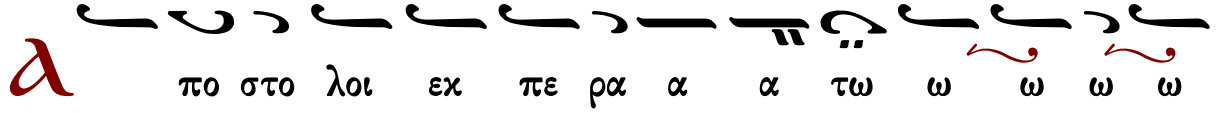
Μικρὰ Παράκλησις | Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς | Μεγάλη Παράκλησις

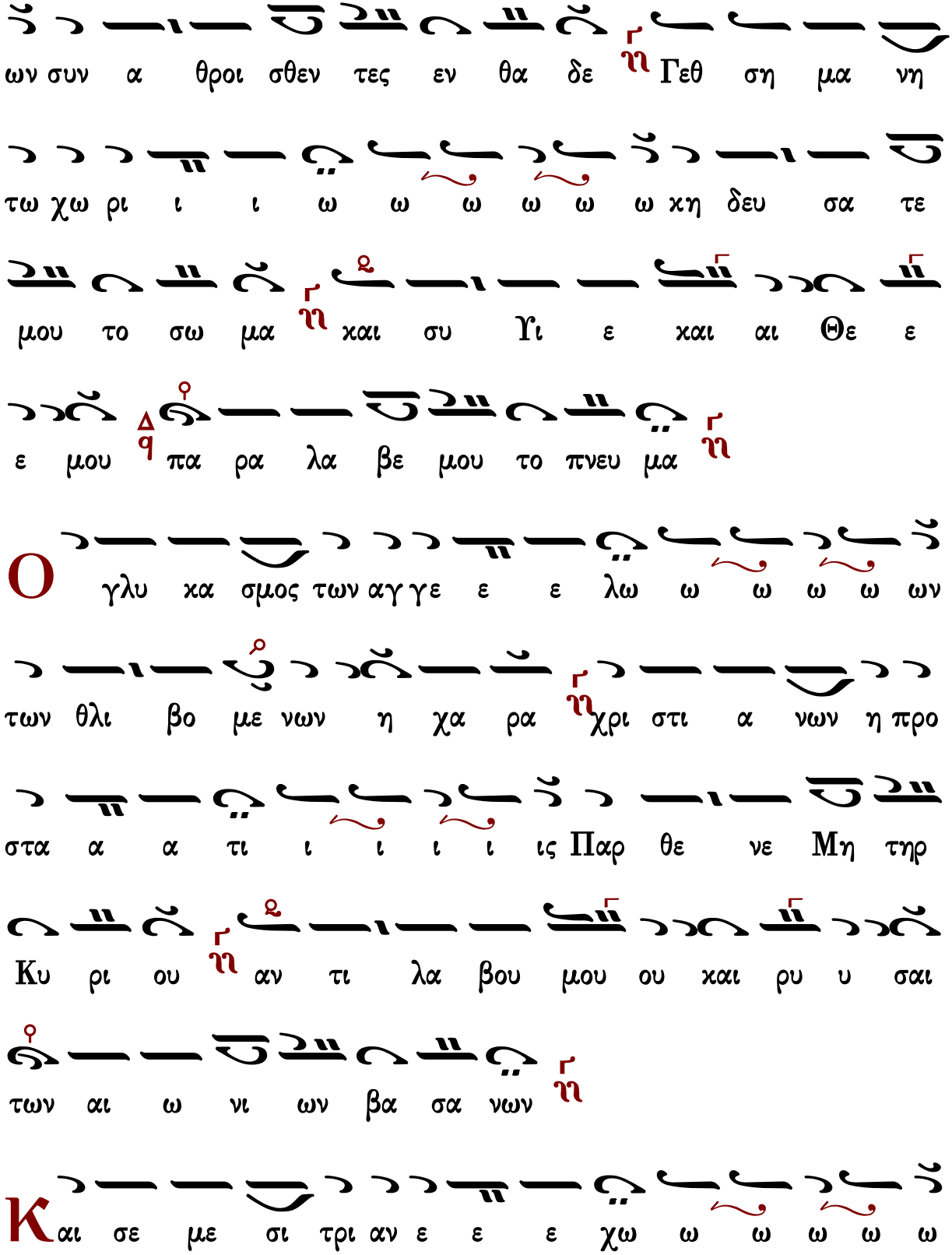
Ἐξαποστειλάρια

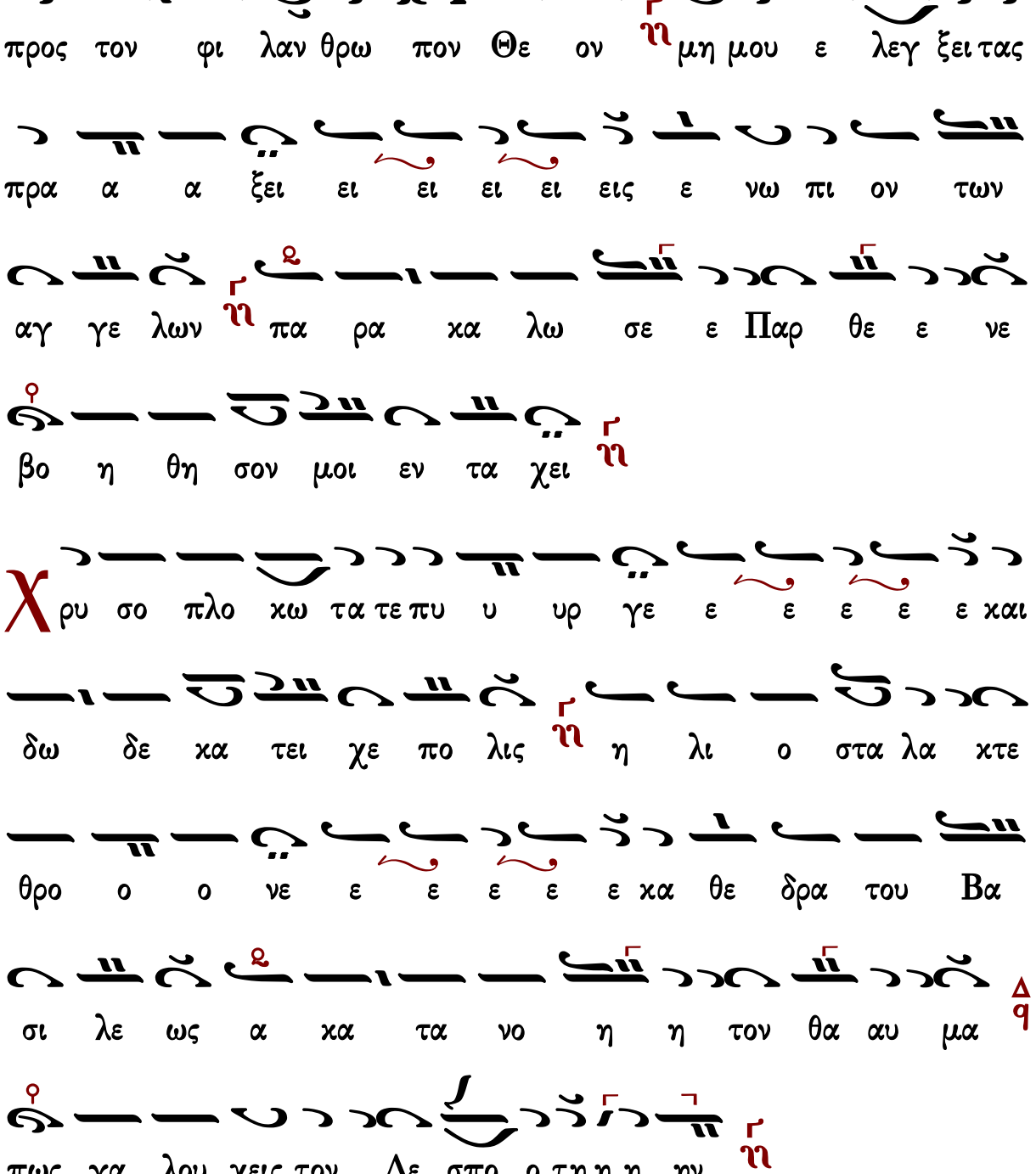
Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Ἦχος ἡ Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.595#

ων συν α θροι σθεν τες εν θα δε Γεθ ση μα νη
τω χω ρι ι ι ω ω ω ω ω ω χη δευ σα τε
μου το σω μα και συ Υι ε χαι αι Θε ε
ε μου πα ρα λα βε μου το πνευ μα
Ο γλυ κα σμος των αγγε ε ε λω ω ω ω ω ων
των θλι βο με νων η χα ρα χρι στι α νων η προ
στα α α τι ι ι ι ι ις Παρ θε νε Μη τηρ
Κυ ρι ου αν τι λα βου μου ου και ρυ υ σαι
των αι ω νι ων βα σα νων
Και σε με σι τρι αν ε ε ε χω ω ω ω ω ω

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὐχαριστοῦμε ὅσους συμμετέχουν στὴν κοινὴ μας προσπάθεια,
ἐπισημαίνοντας ὁποιαδήποτε σφάλματα ἐντοπίζονται.

gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

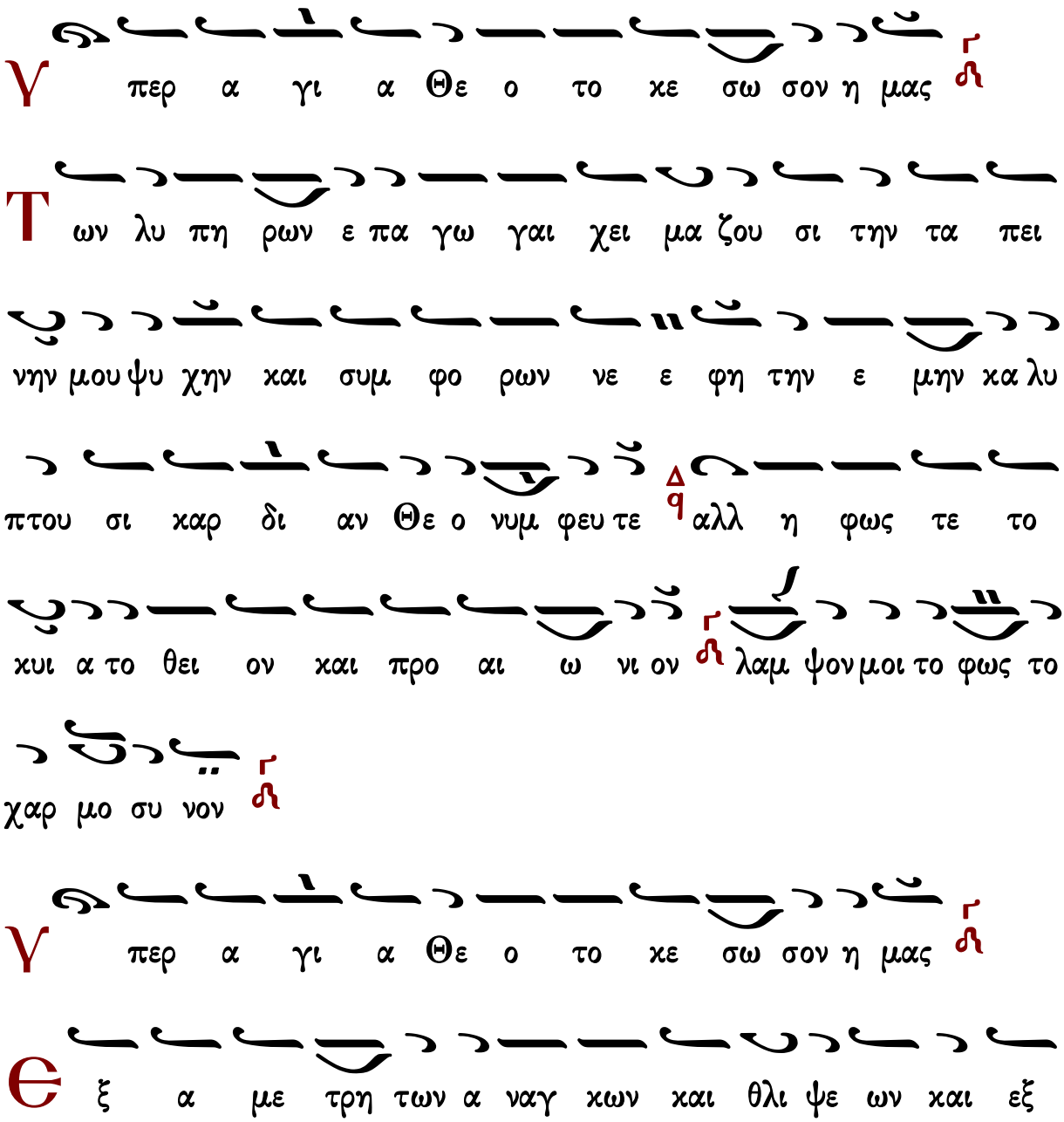
Μέγας ΠΚ ὑπὸ Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
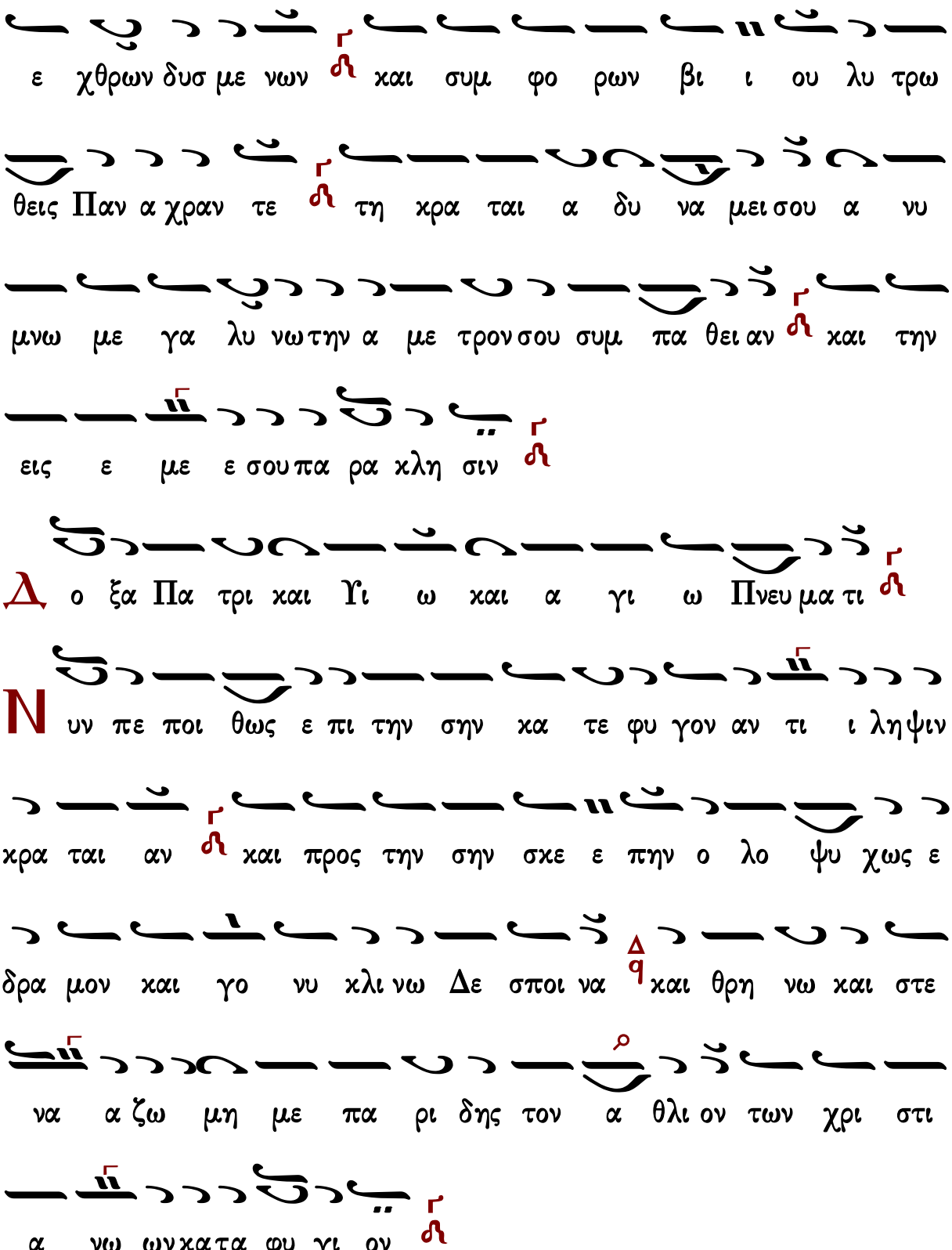
Ψδὴ α'

Ἁρματηλάτην Φαραώ

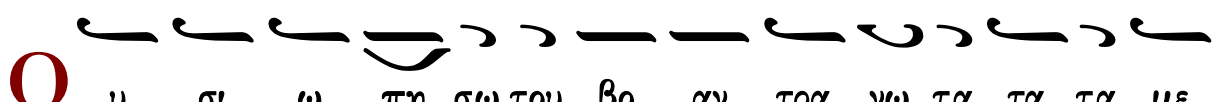
Ἦχος λ̇ π̇ ο̈

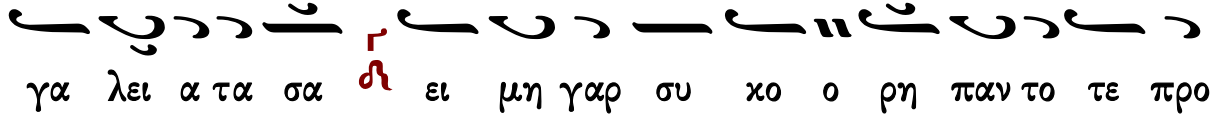
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.583#

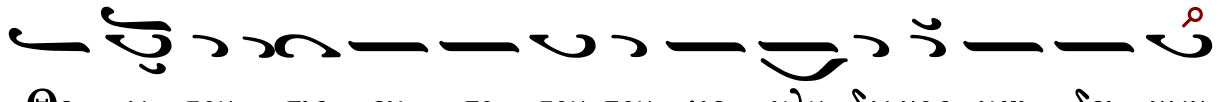

ε χθρων δυσ με νων και συμ φο ρων βι ι ου λυ τρω
θεις Παν α χραν τε τη χρα ται α δυ να μει σου α νυ
μνω με γα λυ νω την α με τρον σου συμ πα θει αν και την
εις ε με ε σου πα ρα κλη σιν
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Ν υν πε ποι θως ε πι την σην κα τε φυ γον αν τι ι λη ψιν
χρα ται αν και προς την σην σκε ε πην ο λο ψυ χως ε
δρα μον και γο νυ κλι νω Δε σποι να και θρη νω και στε
να α ζω μη με πα ρι δης τον α θλι ον των χρι στι
α νω ων κα τα φυ γι ον

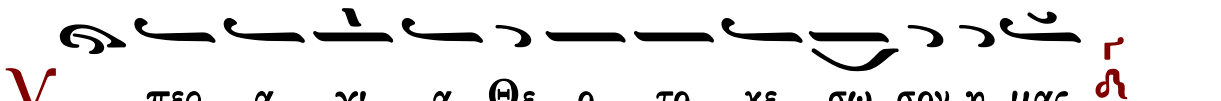

Ὠδὴ γ'

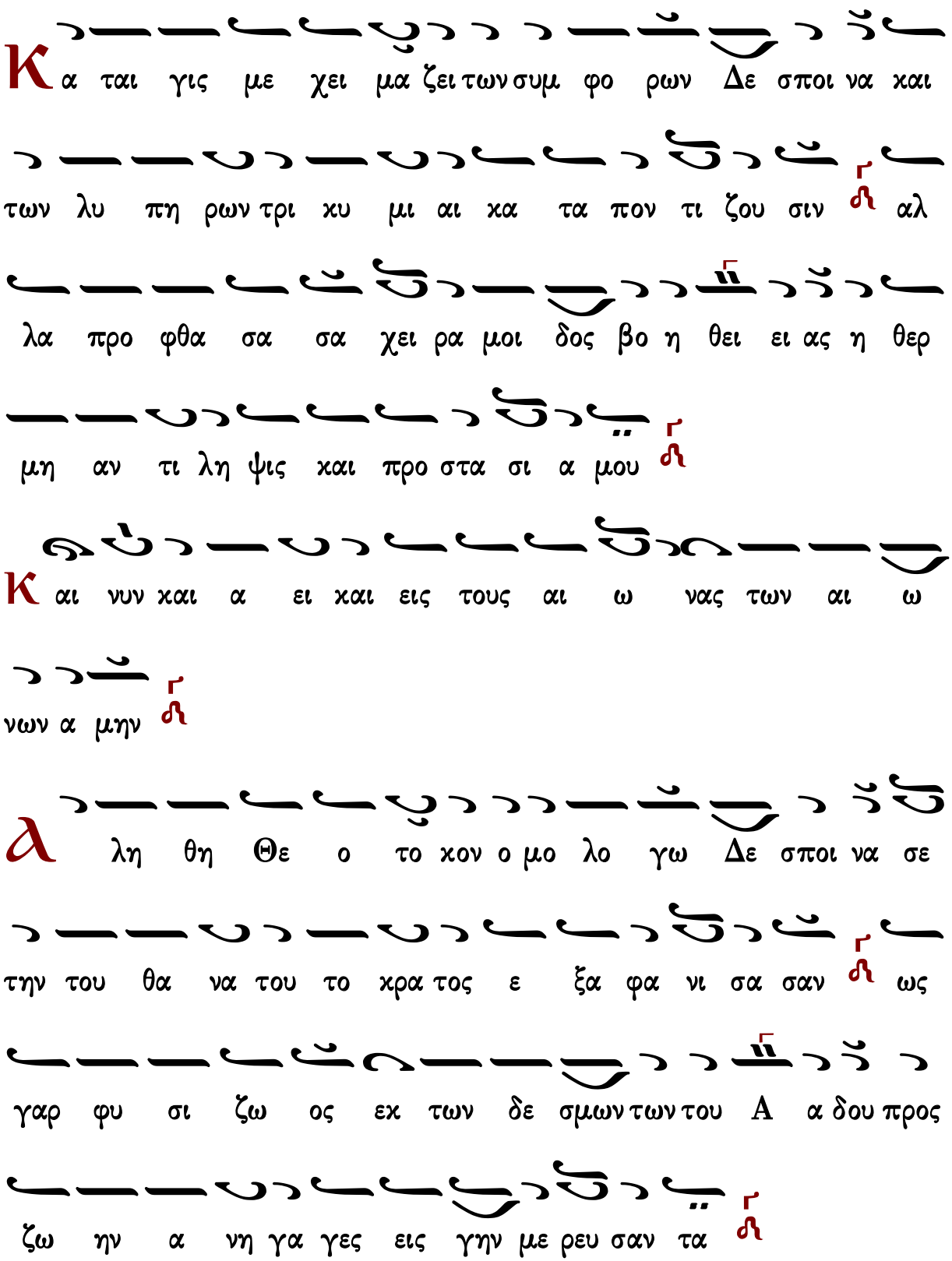
Οὐρανίας ἀψῖδος

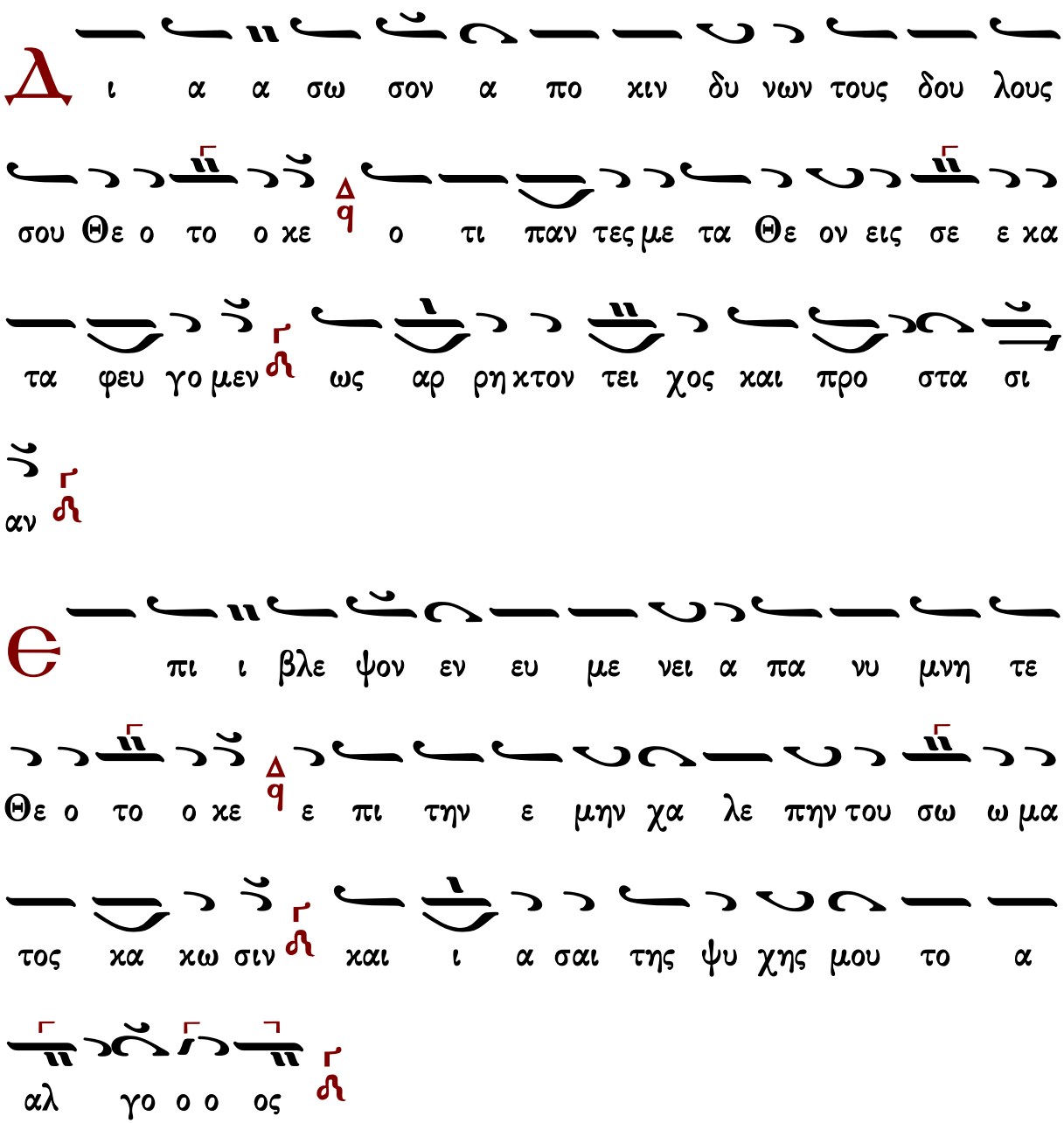
Ἦχος

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.584#

Α πο ρη σας εκ παν των ο δυ νη ρως κρα ζω σοι προ φθα
σον θερ μη προ στα σι α και σην βο η θει αν δος μοι
τω δου λω σου τω τα πει νω και α θλι ι ω τω την σην
αν τι λη ψιν ε πι ζη του ουν τι θερ μως
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Θ θαυ μα στω σας ον τως νυν επ ε μοι οι Δε σποι να
τας ευ ερ γε σι ας σου Κο ρη και τα ε λε η σου ο
θεν δο ξα ζω σε και αν υ μνω και γε ραι αι ρω την πολ
λην και α με τρον κη δε μο νι αν σου
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Κα ται γις με χει μα ζει των συμ φο ρων Δε σποι να και
των λυ πη ρων τρι χυ μι αι κα τα πον τι ζου σιν αλ
λα προ φθα σα σα χει ρα μοι δος βο η θει ει ας η θερ
μη αν τι λη ψις και προ στα σι α μου
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
λη θη Θε ο το κον ο μο λο γω Δε σποι να σε
την του θα να του το κρα τος ε ξα φα νι σα σαν ως
γαρ φυ σι ζω ος εκ των δε σμων των του Α α δου προς
ζω ην α νη γα γες εις γην με ρευ σαν τα

Συναπτή

Μεγάλη Παράκλησις

Ψδὴ δ΄

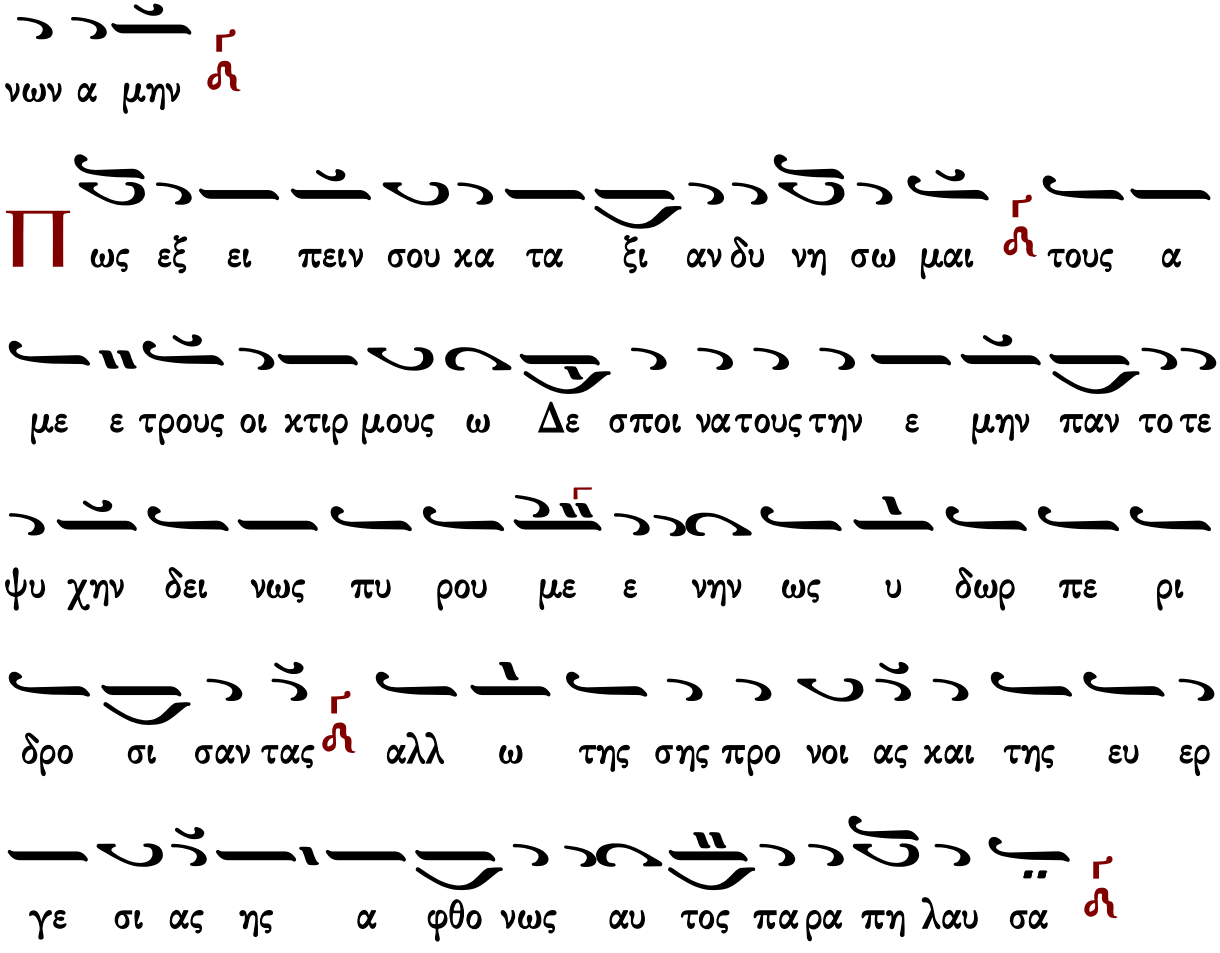
Σύ μου ἰσχύς, Κύριε

Ἦχος

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.586#

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Κ αι που λοι πον αλ ληη ευ ρη σω αν τι λη ψιν που
προ σφυ υ γω που δε καισω θη σομαι τι να θερ μην ε
ξωβο η θον θλι ψε σι του βι ουκαι ζα λαις οι μοι κλο
νου με νος εις σε μο νην ελ πι ζω και θαρ ρω και καυ
χω μαι και προσ τρε χω τη σκε πησου σω σον με
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Τ ον πο τα μον τον γλυ κε ρον του ε λε ους σου τον πλου
σι ι αις δω ρε αις δρο σι σαν τα τηνπαν α θλι αν και τα
πει νην Πα να γνε ψυ χη ην μου των συμ φο ρων και

των θλι ψεων κα μι νω φλο γι σθει σαν με γα λυ νω κυ
ρυτ τω και προσ τρε χω τη σκε πη σου σω σον με
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
C ε την α γνην σε την Παρ θε νον και α σπι λον μο
νην φε ε ρω τει χος α προ σμα χη τον κα τα φυ γην
σκε πην χρα ται αν ο πλον σω τη ρι ι ας μη με
πα ρι δης τον α σω τον ελ πις α πηλ πι σμε νων α
σθε νων συμ μα χι α θλι βο με νων χα ρα και αν
τι λη ψις
K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

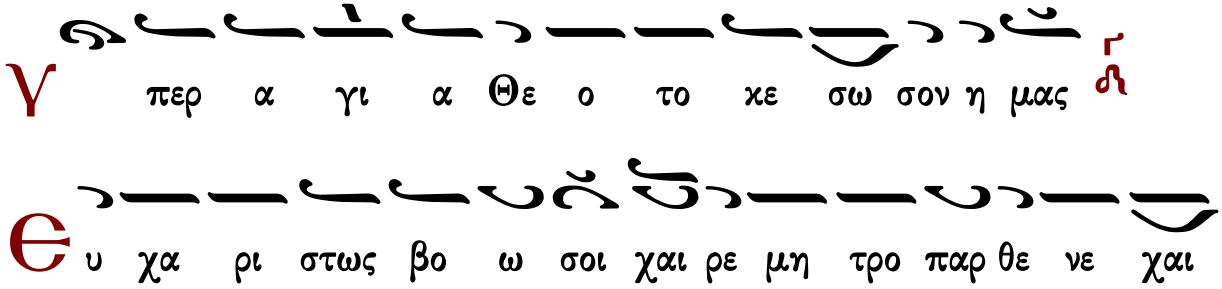

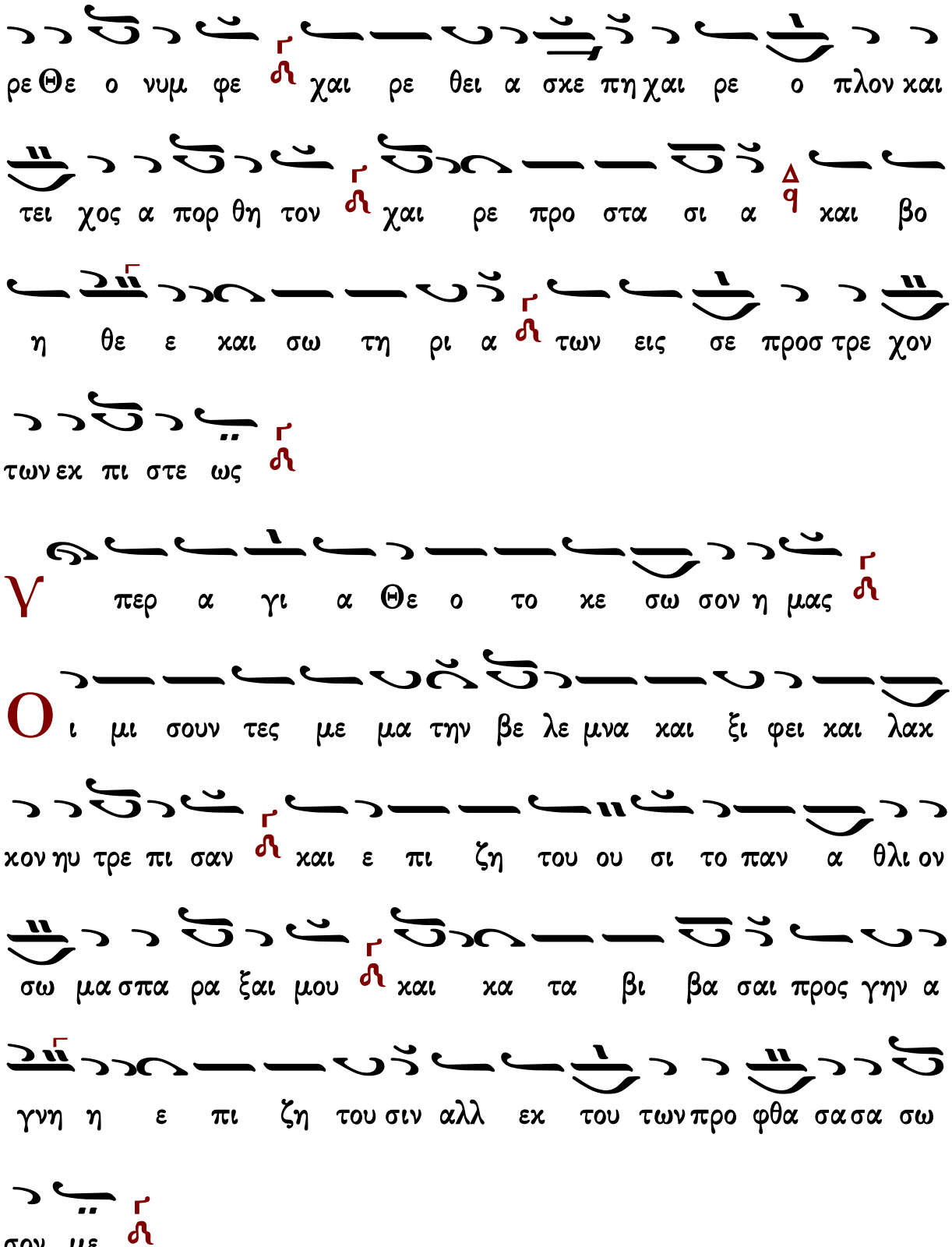
Ὠδὴ ε΄

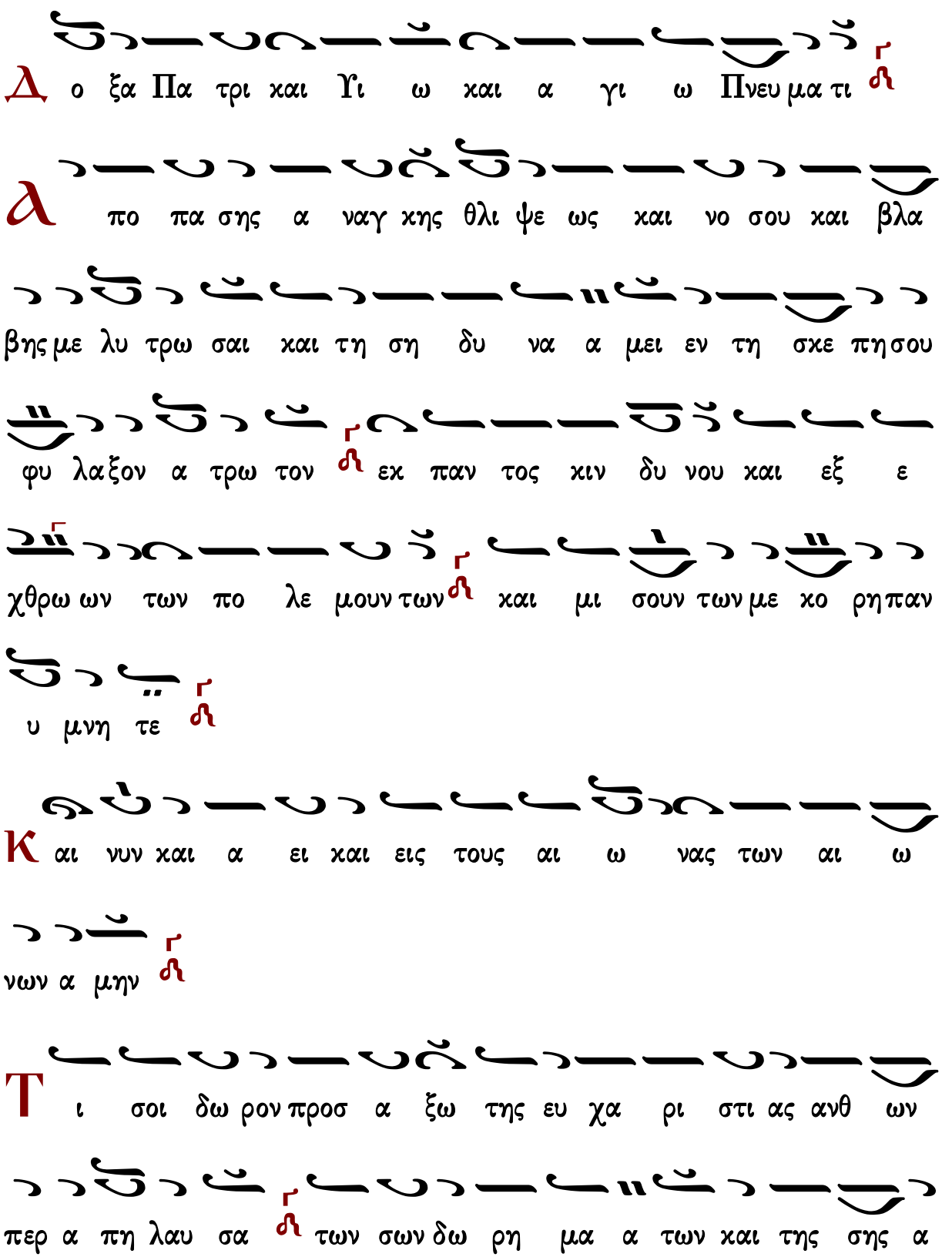
Ἦχος

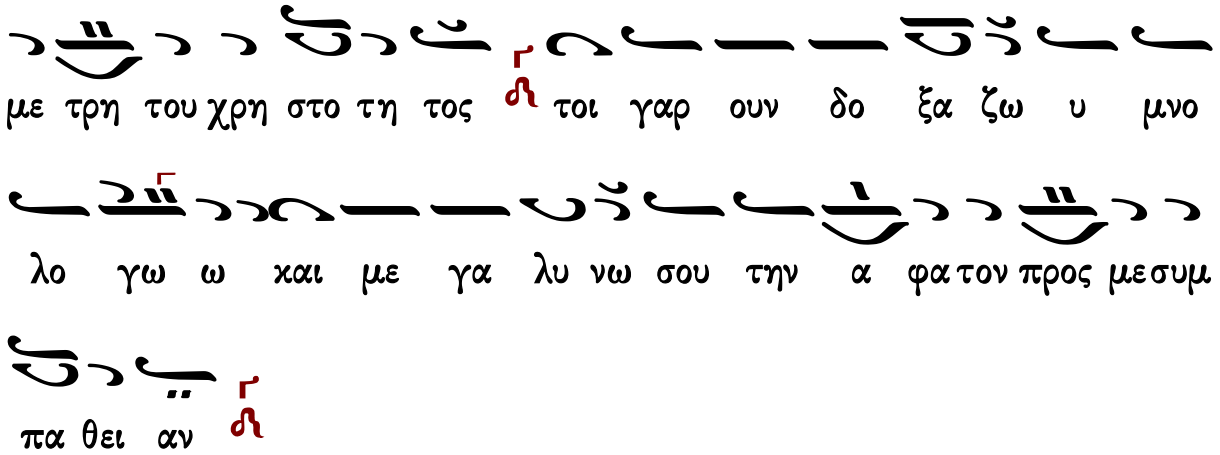
Ἵνα τὶ με ἀπώσω

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.587#

ρε Θε ο νυμ φε χαι ρε θει α σκε πη χαι ρε ο πλον και
τει χος α πορ θη τον χαι ρε προ στα σι α και βο
η θε ε χαι σω τη ρι α των εις σε προσ τρε χον
των εκ πι στε ως
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Ο ι μι σουν τες με μα την βε λε μνα και ξι φει και λακ
χον ηυ τρε πι σαν και ε πι ζη του ου σι το παν α θλι ον
σω μα σπα ρα ξαι μου και κα τα βι βα σαι προς γην α
γνη η ε πι ζη του σιν αλλ εκ του των προ φθα σα σα σω
σον με

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
δ πο πα σης α ναγ κης θλι ψε ως και νο σου και βλα
βης με λυ τρω σαι και τη ση δυ να α μει εν τη σκε πη σου
φυ λαξον α τρω τον εκ παν τος κιν δυ νου και εξ ε
χθρω ων των πο λε μουν των και μι σουν των με χο ρη παν
υ μνη τε
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
Τι σοι δω ρον προσ α ξω της ευ χα ρι στι ας ανθ ων
περ α πη λαυ σα των σων δω ρη μα α των και της σης α

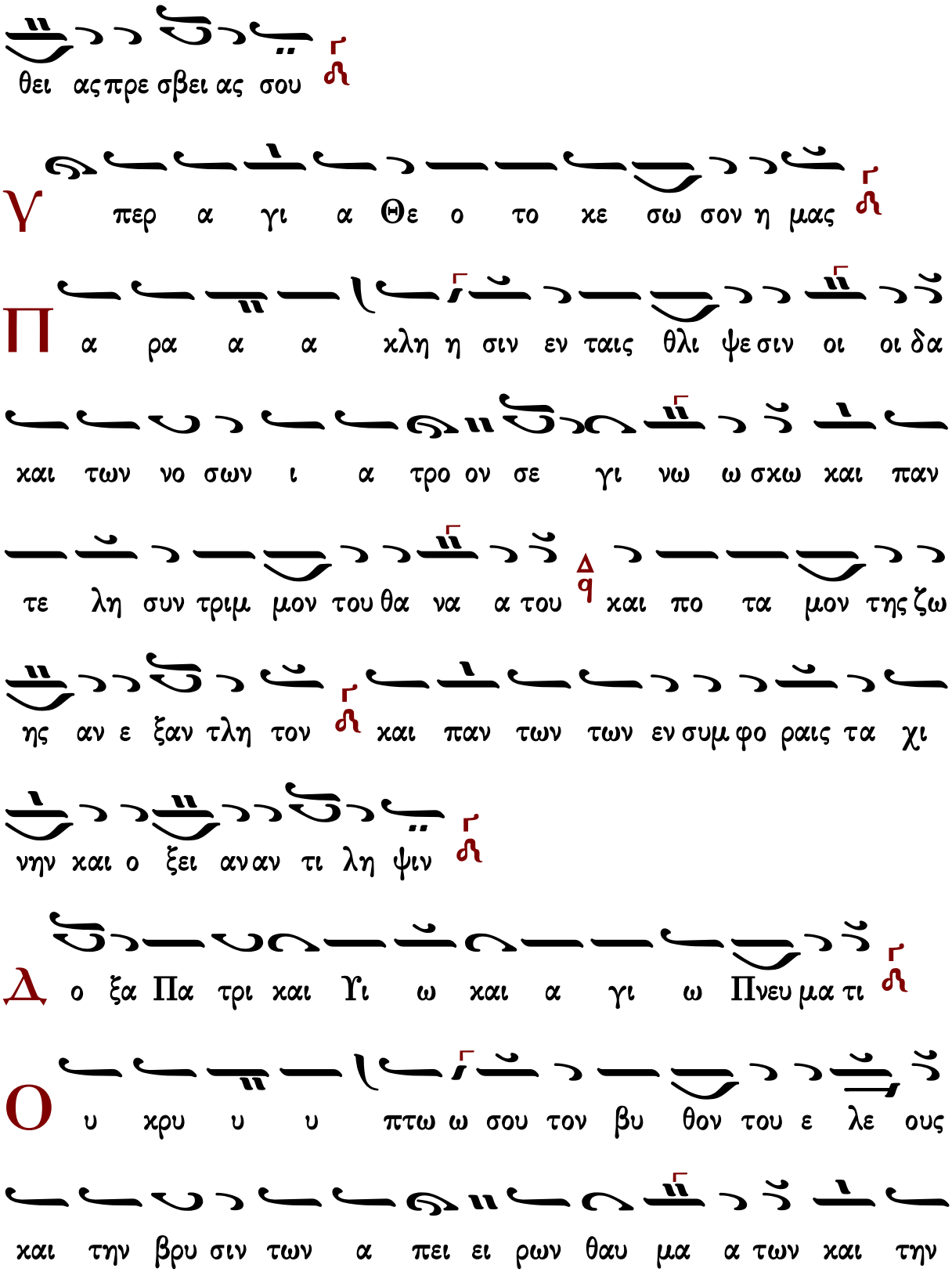
Ψδὴ ς΄

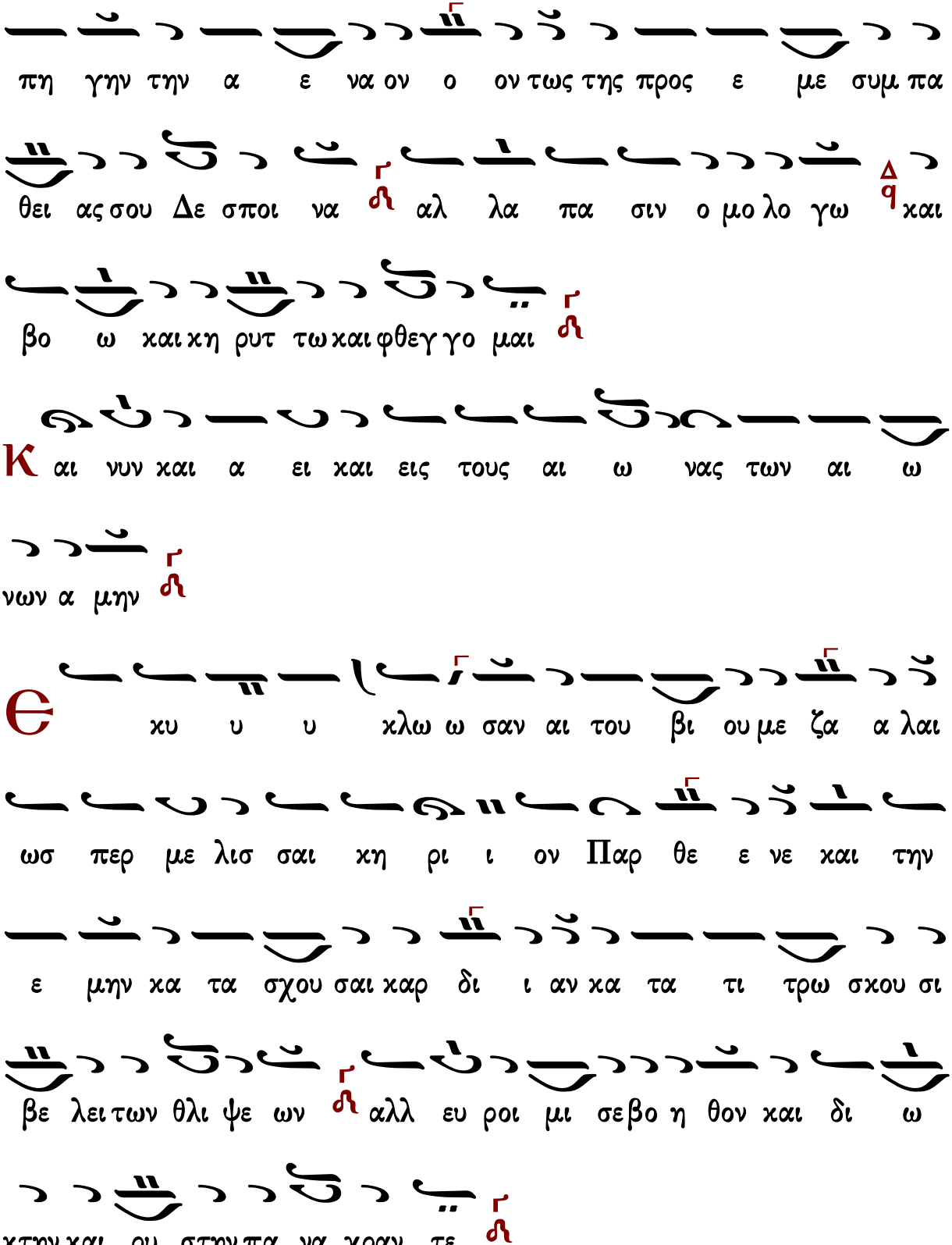
Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον

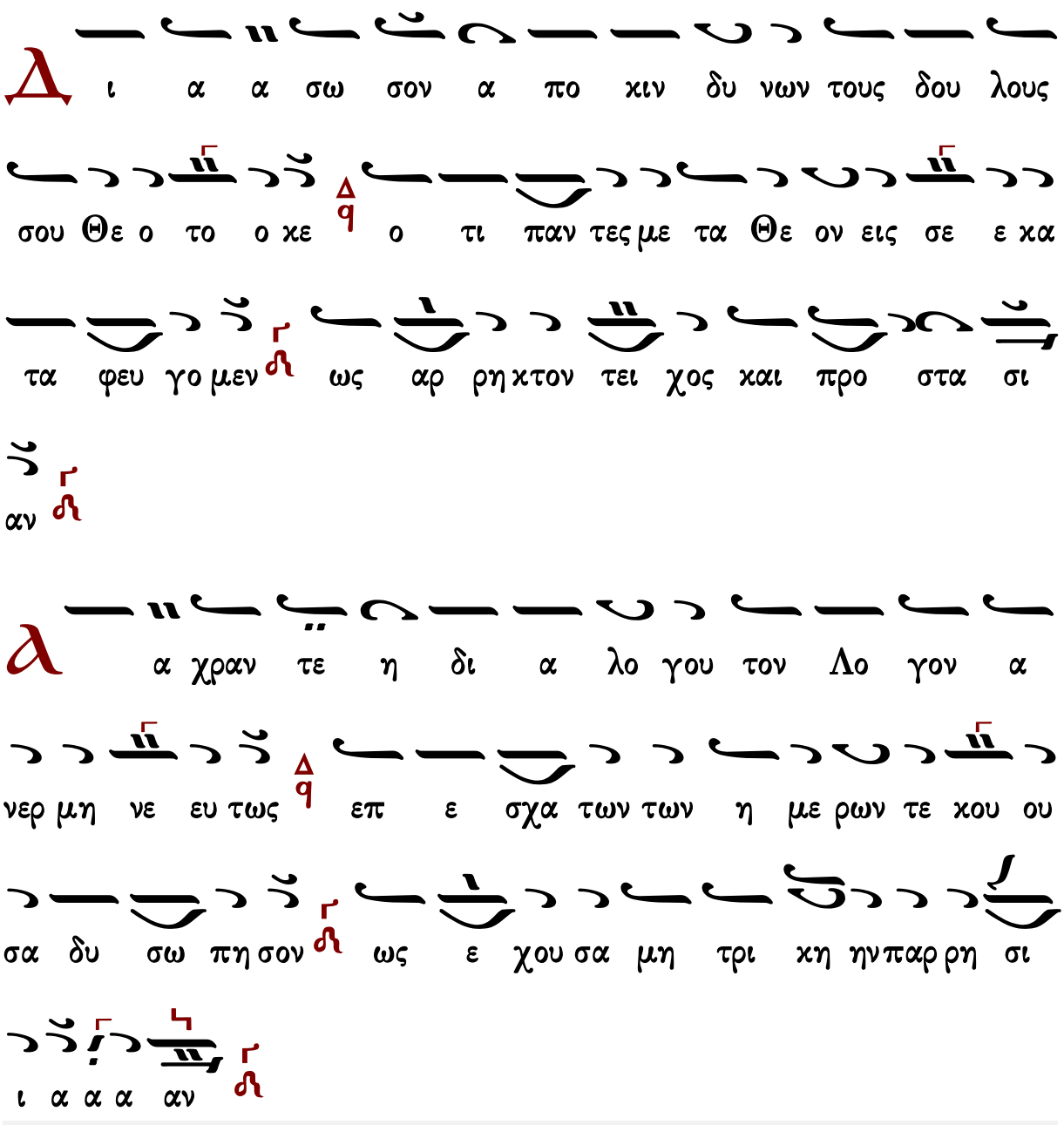
Ἦχος λ π

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.589#

θει ας πρε σβει ας σου
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Π α ρα α α κλη η σιν εν ταις θλι ψε σιν οι οι δα
και των νο σων ι α τρο ον σε γι νω ω σχω και παν
τε λη συν τριμ μον του θα να α του και πο τα μον της ζω
ης αν ε ξαν τλη τον και παν των των εν συμ φο ραις τα χι
νην και ο ξει αν αν τι λη ψιν
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Ο υ χρυ υ υ πτω ω σου τον βυ θον του ε λε ους
και την βρυ σιν των α πει ει ρων θαυ μα α των και την

πη γην την α ε να ον ο ον τως της προς ε με συμ πα
θει ας σου Δε σποι να αλ λα πα σιν ο μο λο γω και
βο ω και κη ρυτ τω και φθεγ γο μαι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
Θ κυ υ υ κλω ω σαν αι του βι ου με ζα α λαι
ωσ περ με λισ σαι κη ρι ι ον Παρ θε ε νε και την
ε μην κα τα σχου σαι καρ δι ι αν κα τα τι τρω σκου σι
βε λει των θλι ψε ων αλλ ευ ροι μι σεβο η θον και δι ω
κτην και ρυ στην πα να χραν τε

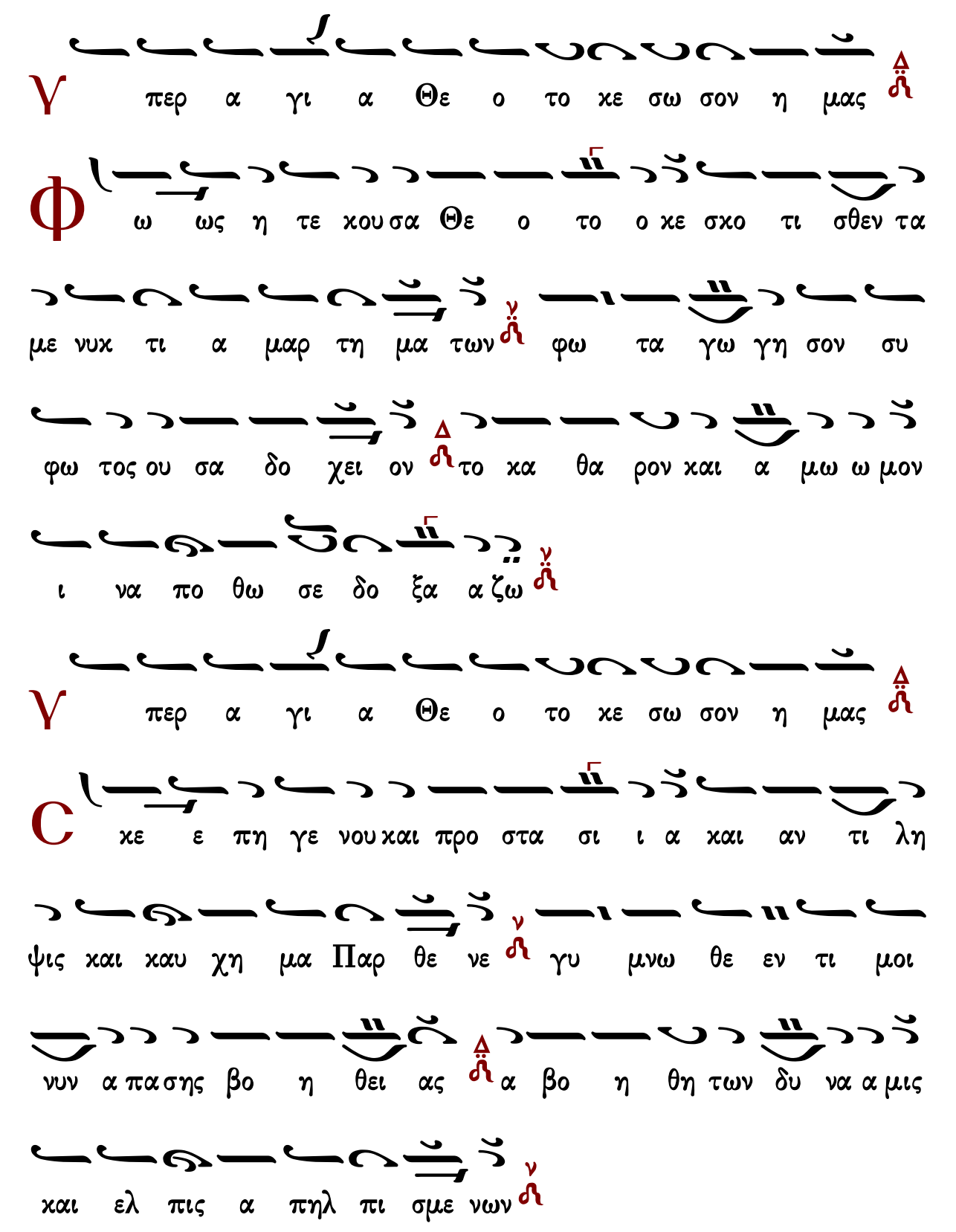
Συναπτή Μεγάλη Παράκλησις

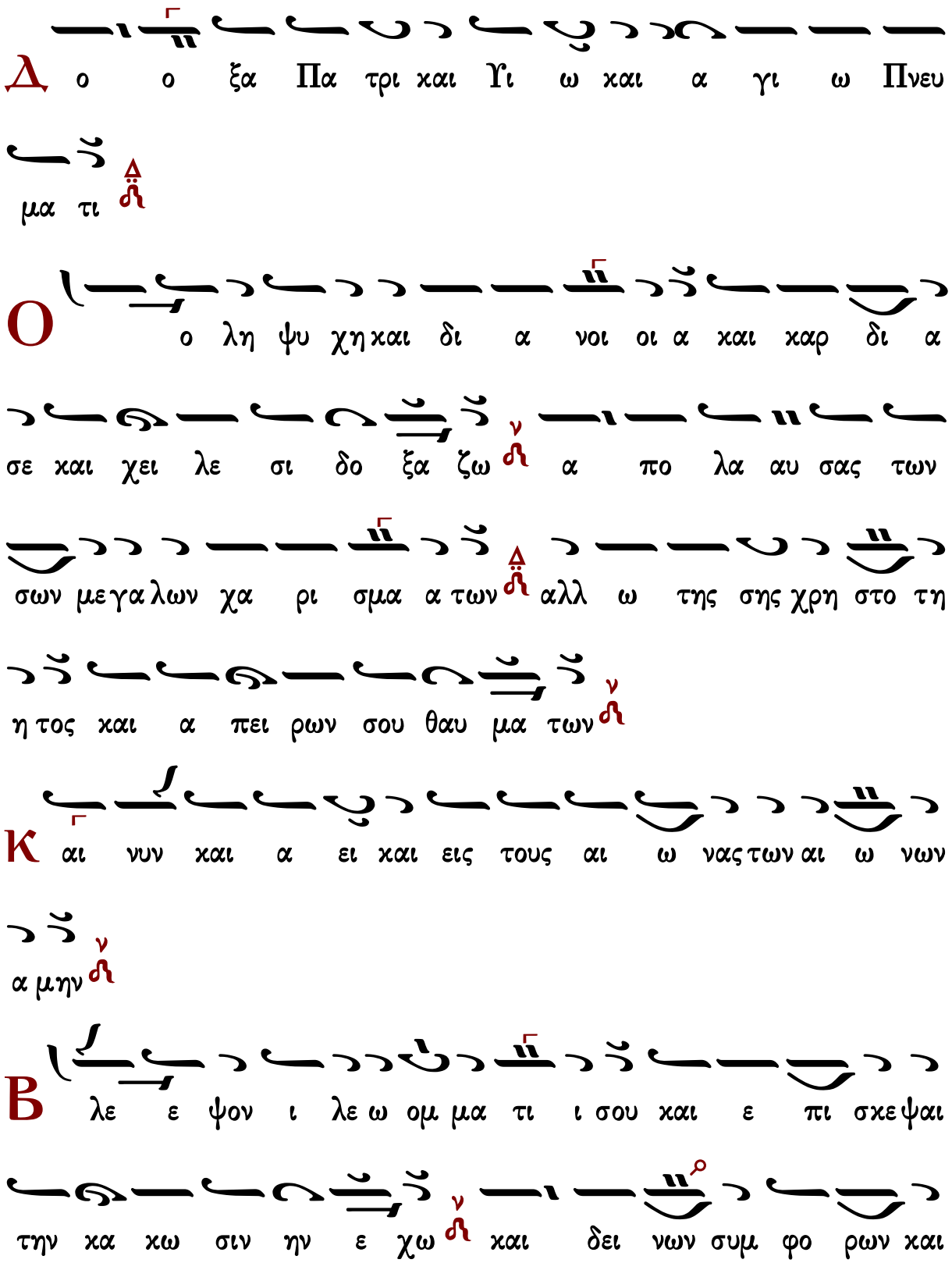
Ψδὴ ξ΄

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ

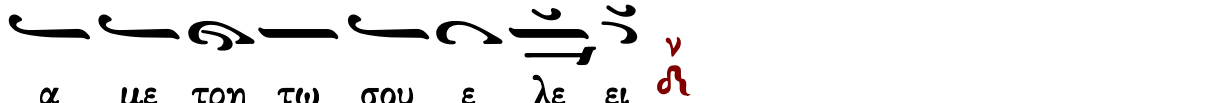
Ἦχος λ̈ ν̈ Νη

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.590#

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Φ ω ως η τε χου σα Θε ο το ο κε σχο τι σθεν τα
με νυκ τι α μαρ τη μα των φω τα γω γη σον συ
φω τος ου σα δο χει ον το κα θα ρον και α μω ω μον
ι να πο θω σε δο ξα α ζω
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
C κε ε πη γε νου και προ στα σι ι α και αν τι λη
ψις και καυ χη μα Παρ θε νε γυ μνω θε εν τι μοι
νυν α πα σης βο η θει ας α βο η θη των δυ να α μις
και ελ πις α πηλ πι σμε νων

Δ
ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι
Ο
ο λη ψυ χη και δι α νοι οι α και καρ δι α
σε και χει λε σι δο ξα ζω α πο λα αυ σας των
σων με γα λων χα ρι σμα α των αλλ ω της σης χρη στο τη
η τος και α πει ρων σου θαυ μα των
Κ
αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
α μην
Β
λε ε ψον ι λε ω ομ μα τι ι σου και ε πι σκε ψαι
την κα κω σιν ην ε χω και δει νων συμ φο ρων και

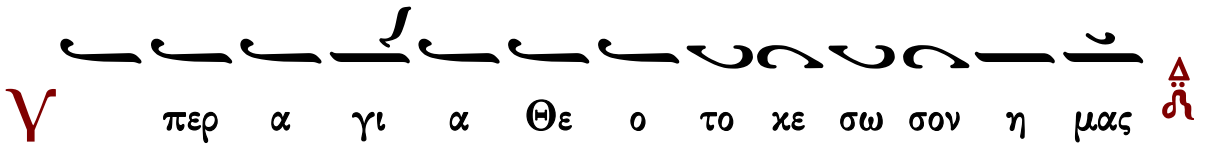

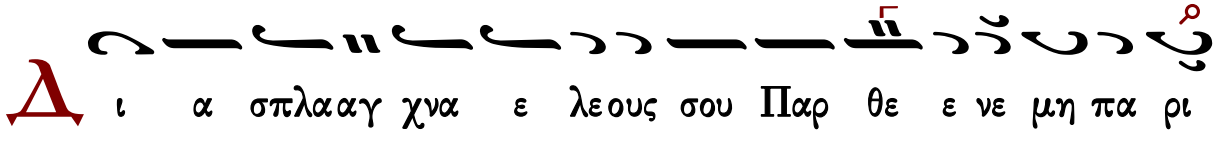
Ὠδὴ η'

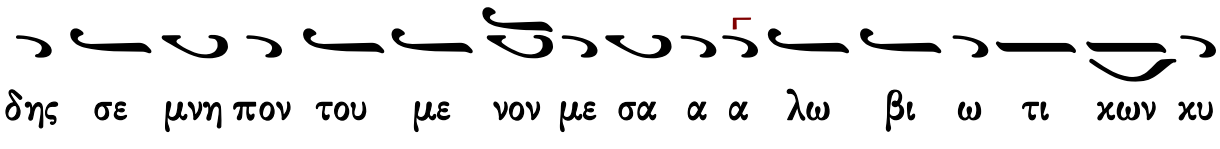
Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα

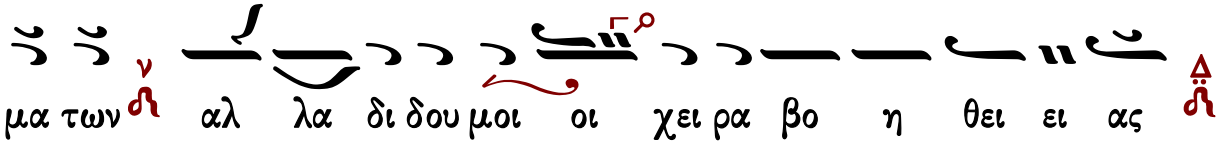
Ἦχος λ π ϊ Νη

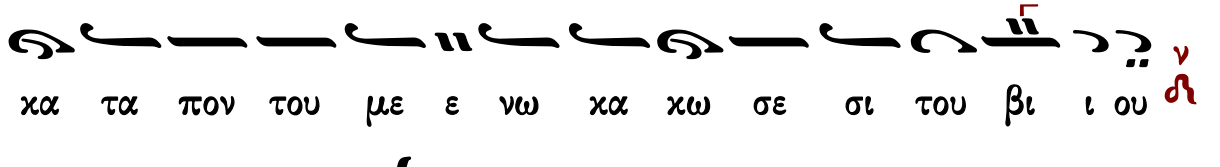
Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.592#

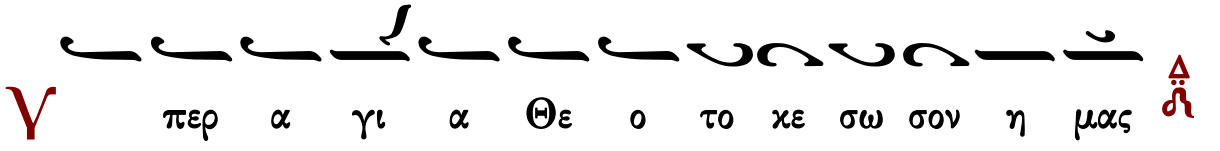

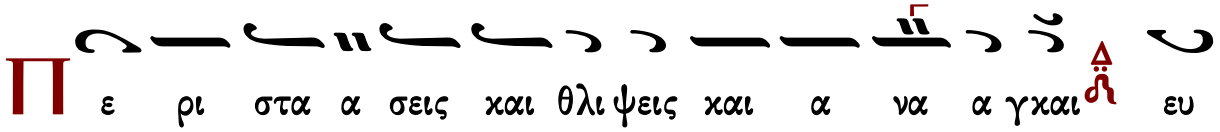

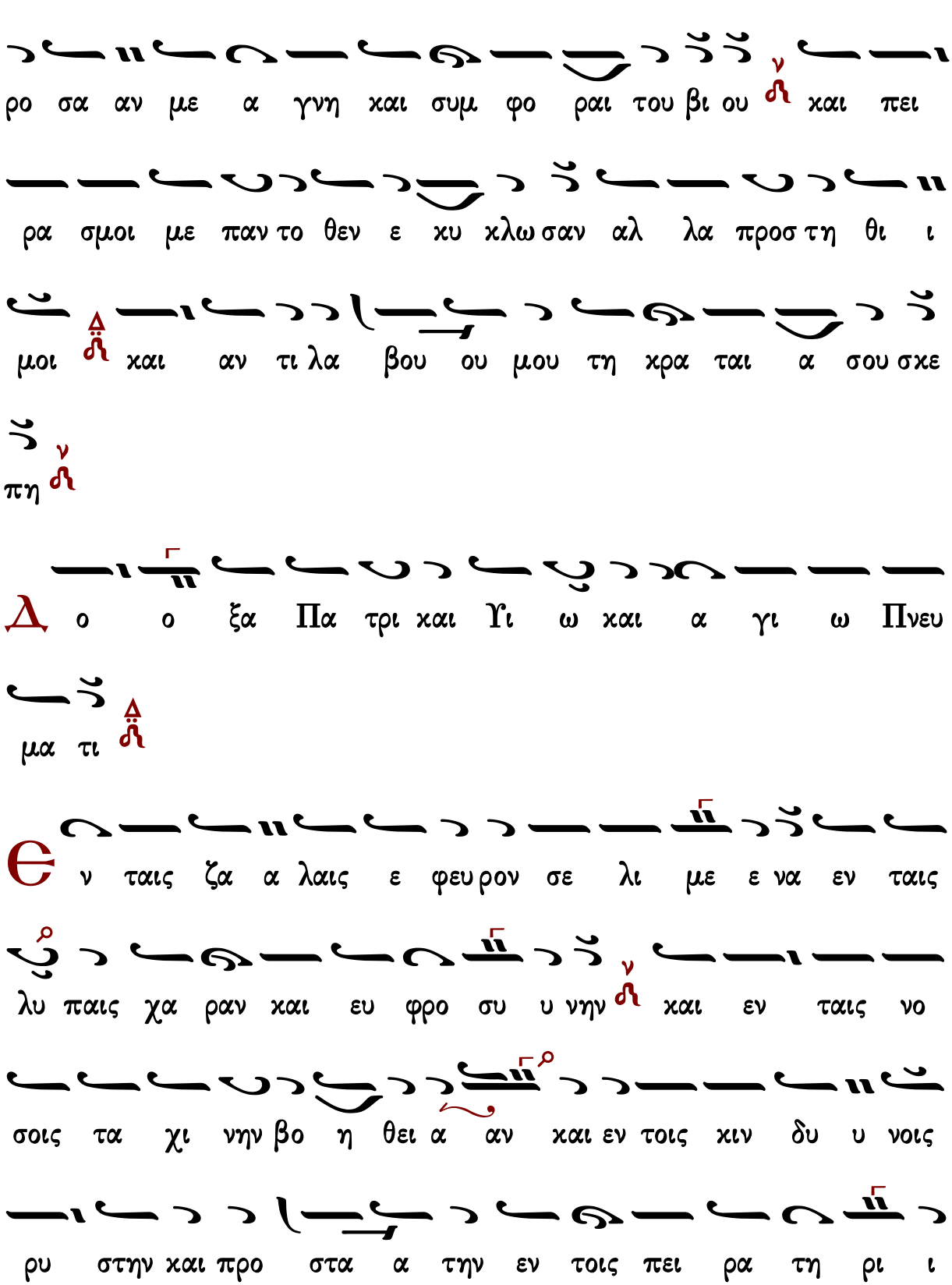

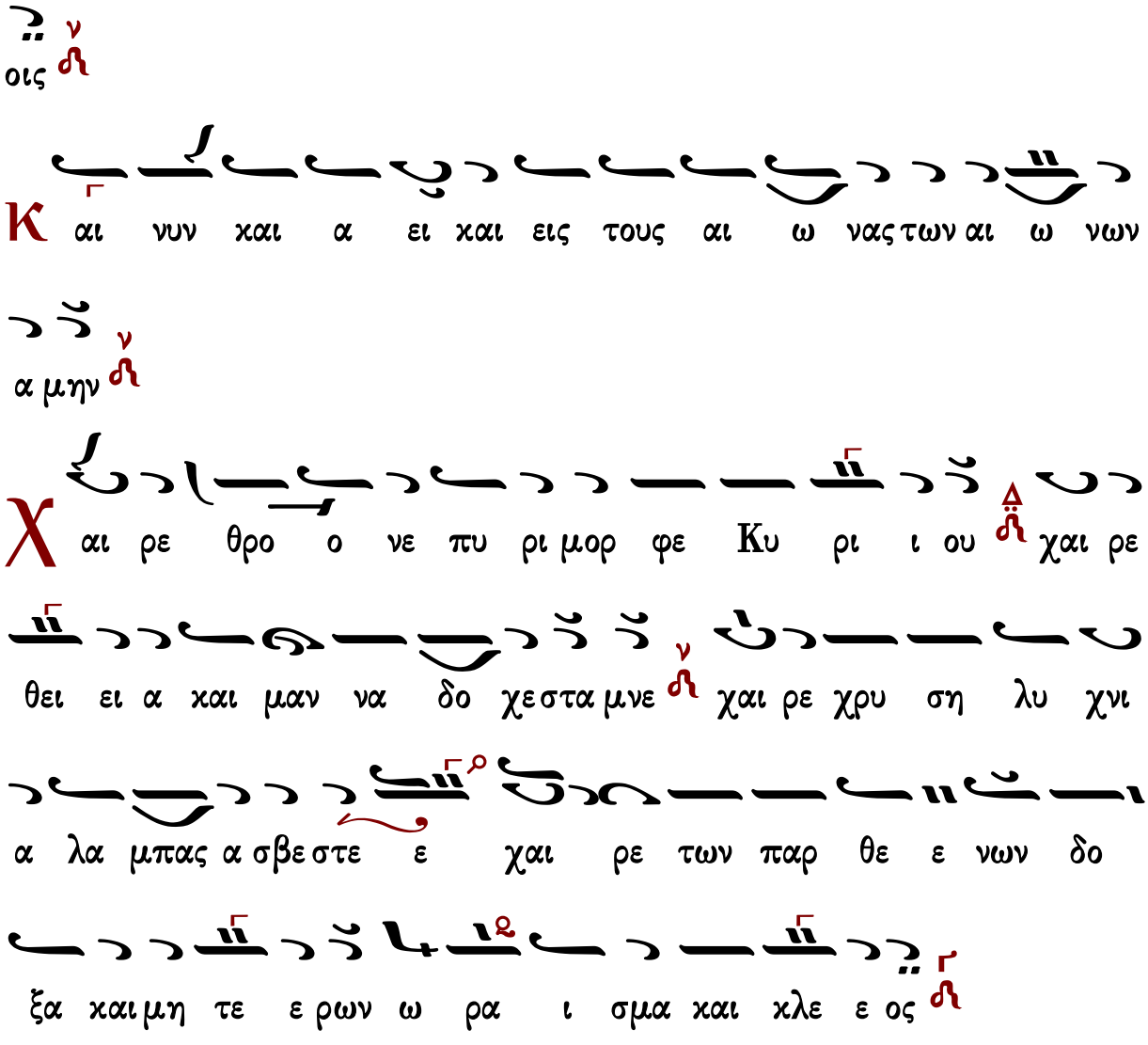

ρο σα αν με α γνη και συμ φο ραι του βι ου και πει
ρα σμοι με παν το θεν ε χυ χλω σαν αλ λα προσ τη θι ι
μοι και αν τι λα βου ου μου τη χρα ται α σου σχε
πη
Δο ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι
Θε ν ταις ζα α λαις ε φευ ρον σε λι με ε να εν ταις
λυ παις χα ραν και ευ φρο συ υ νην και εν ταις νο
σοις τα χι νην βο η θει α αν και εν τοις χιν δυ υ νοις
ρυ στην και προ στα α την εν τοις πει ρα τη ρι ι

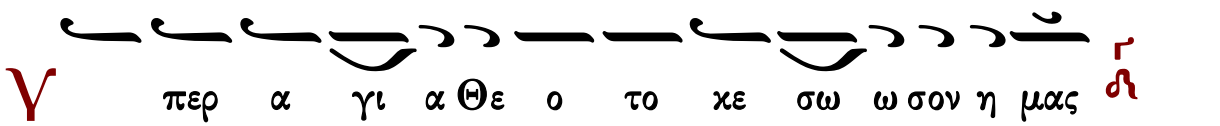

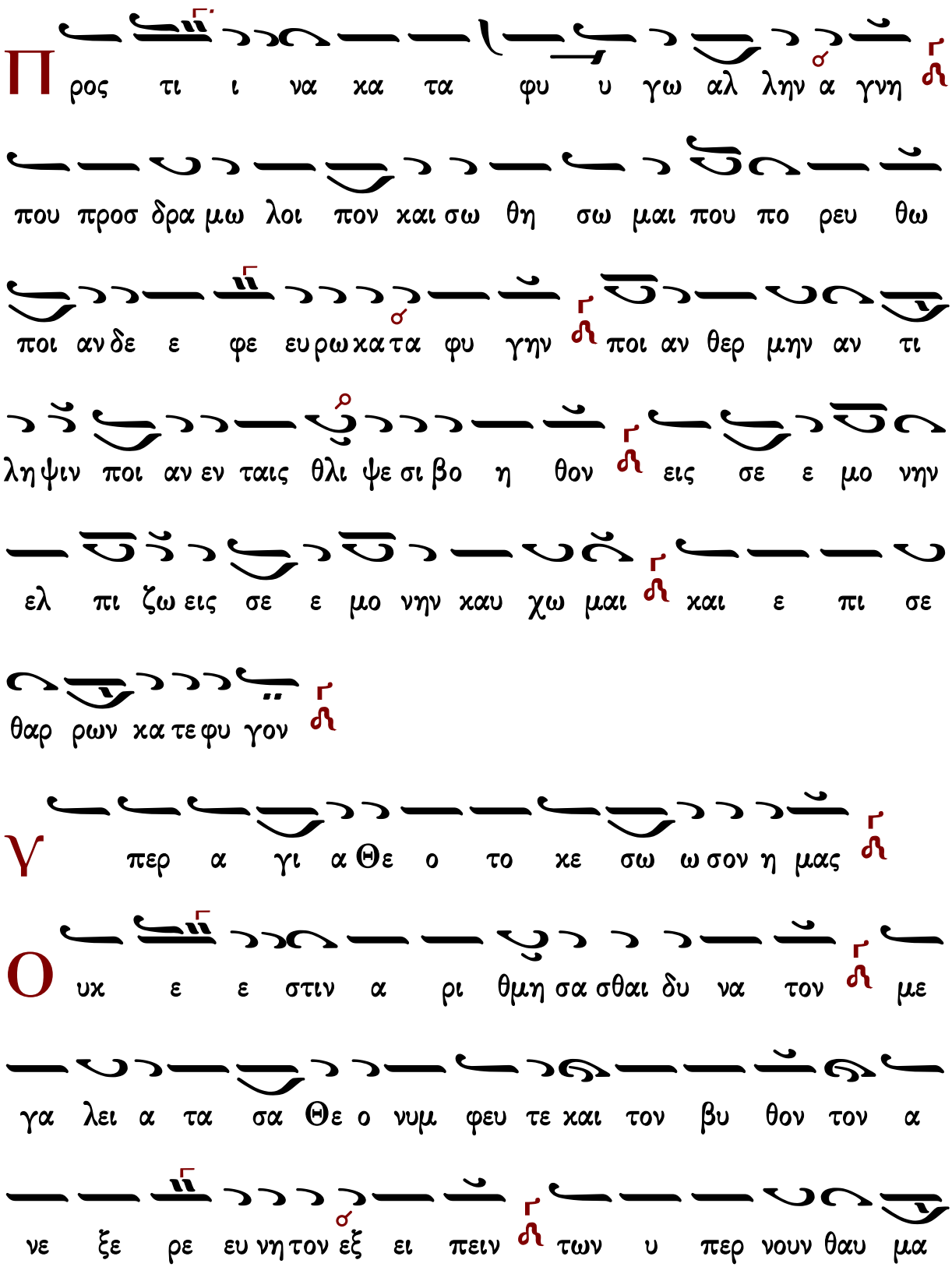
Ψδὴ θ΄

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός

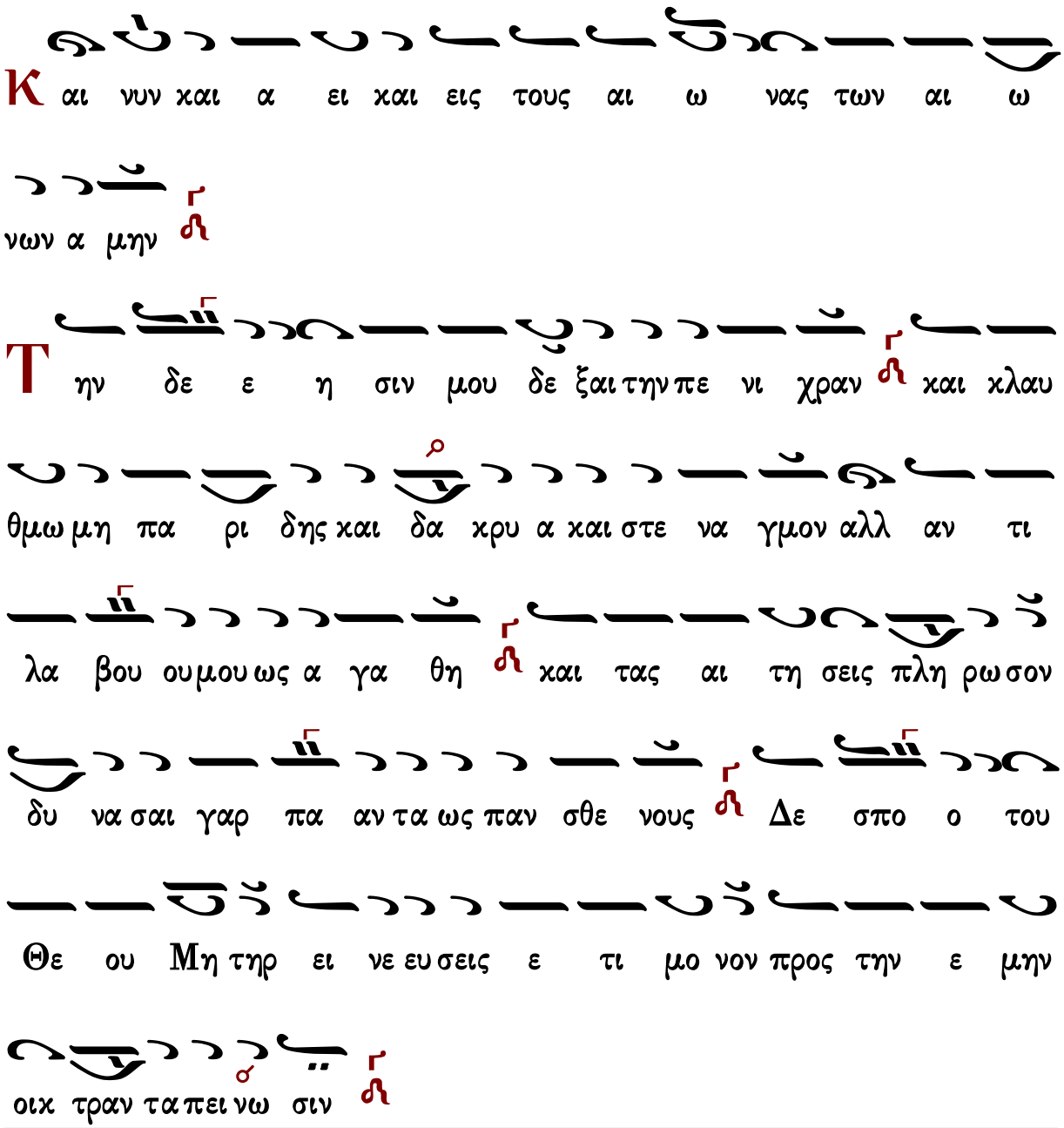
Ἦχος λ π

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.594#

Προς τι ινα κατα φυ υγω αλ ληνα γνη
που προσ δρα μω λοι πον και σω θη σω μαι που πο ρευ θω
ποι ανδε ε φε ευρω κατα φυ γην ποι αν θερ μην αν τι
ληψιν ποι αν εν ταις θλι ψε σι βο η θον εις σε ε μο νην
ελ πι ζω εις σε ε μο νην καυ χω μαι και ε πι σε
θαρ ρων κα τε φυ γον
Υπερ αγι α Θεο το κε σω ωσον η μας
Ουκ εε στιν αρι θμη σα σθαι δυ να τον με
γα λει α τα σα Θεο νυμ φευ τε και τον βυ θον τον α
νε ξε ρευ νη τον εξ ει πειν των υ περ νουν θαυ μα

των σου των τε τε λε σμε ε νων δι η νε χως τοις
πο ο θω σε τι μω σι και πι ι στει προσ κυ νου σιν
ως α λη θη Θε ου λο χευ τρι αν
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Θ ν υ υ μνοις ευ χα ρι στοις δο ξο λο γω και
γε ραι ρω το α μετρον ε λε ος και την πολ λην δυ ναμιν
σου πα α σιν ο μο λο γω και τας ευ ερ γε σι ας
σου ας υ περ ε κε ε νω σας εις ε με κη ρυ υτ τω
με γα λυ νω ψυ χη η τε και καρ δι α και λο γι σμω
και γλωσ σηπαν το τε

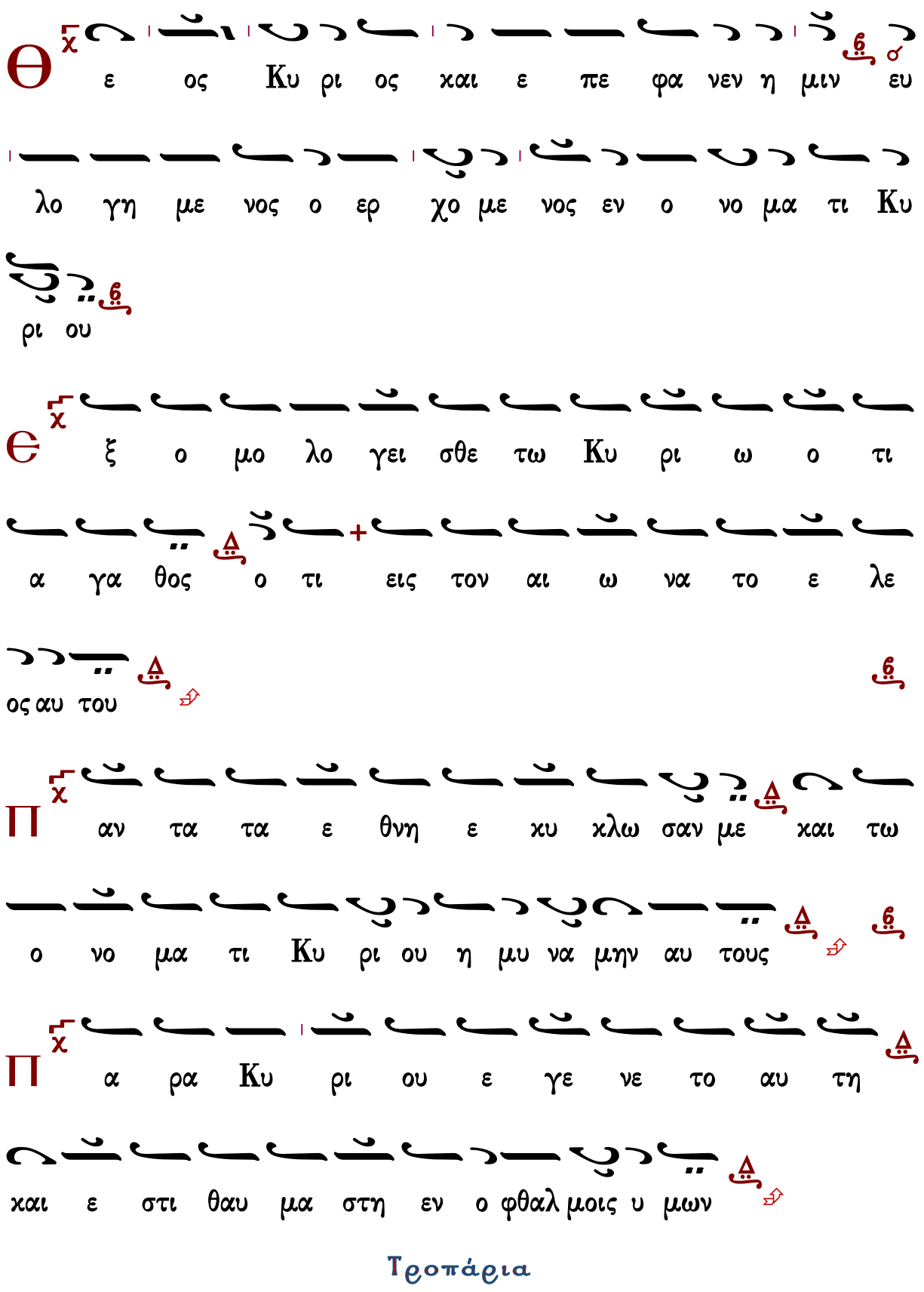

Μικρὸς ΠΚ ὑπὸ Κωνστ. Παπαγιάννη

Θεὸς Κύριος

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β43*

Θ
ε ος Κυ ρι ος χαι ε πε φα νεν η μιν ευ
λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ
ρι ου
Є
ξ ο μο λο γει σθε τω Κυ ρι ω ο τι
α γα θος ο τι εις τον αι ω να το ε λε
ος αυ του
Π
αν τα τα ε θνη ε κυ κλω σαν με χαι τω
ο νο μα τι Κυ ρι ου η μυ να μην αυ τους
Π
α ρα Κυ ρι ου ε γε νε το αυ τη
χαι ε στι θαυ μα στη εν ο φθαλ μοις υ μων

Τροπάρια

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ἦχος δ΄ Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.8.300*

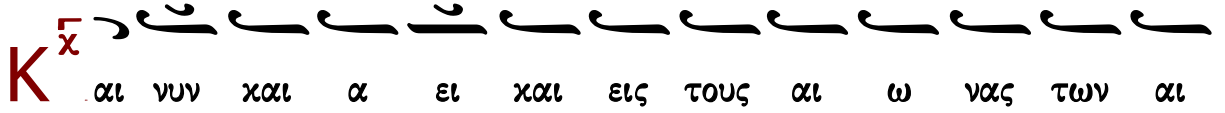

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ

Ἦχος δ΄ Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.8.301*

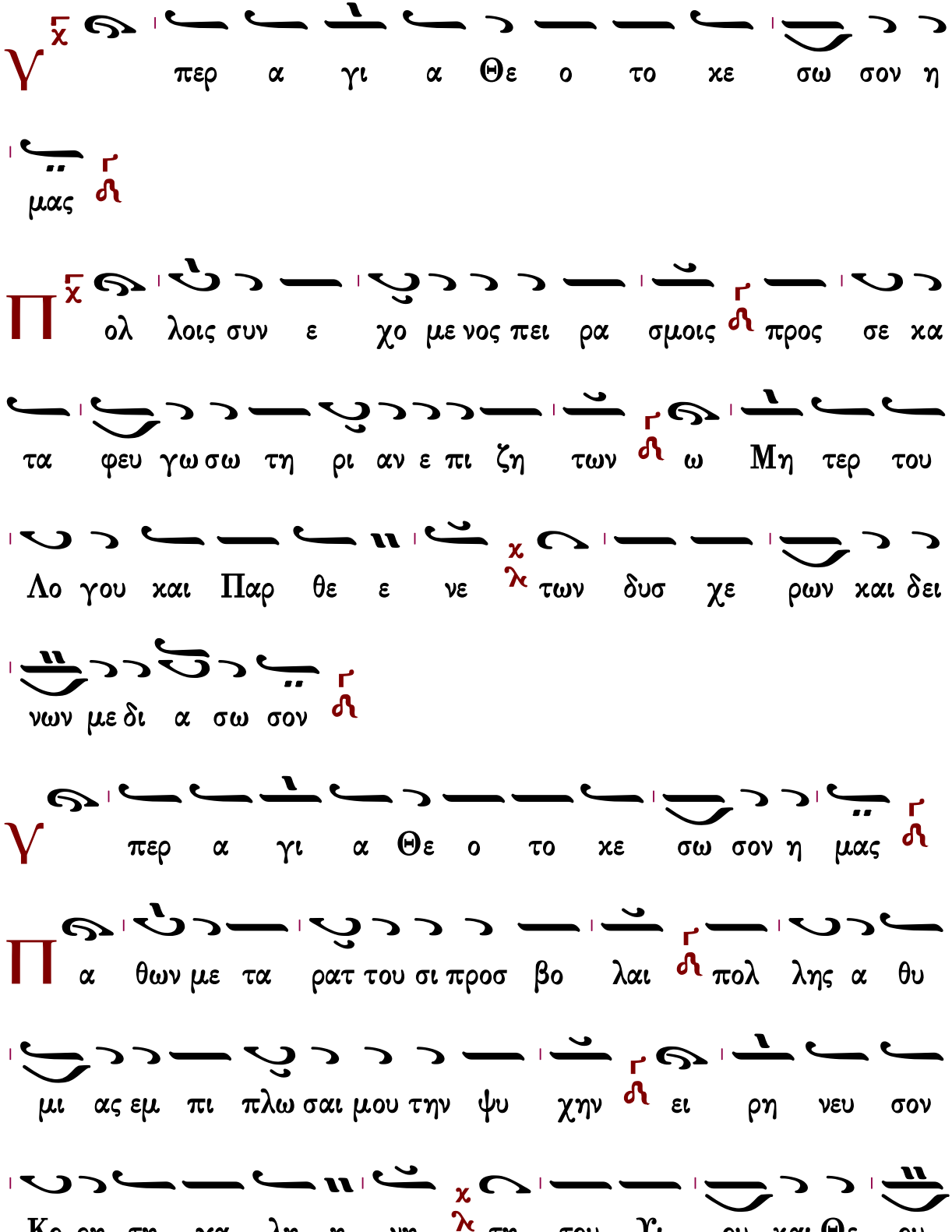
Μικρὰ Παράκλησις | Ν΄ Ψαλμός | Μεγάλη Παράκλησις

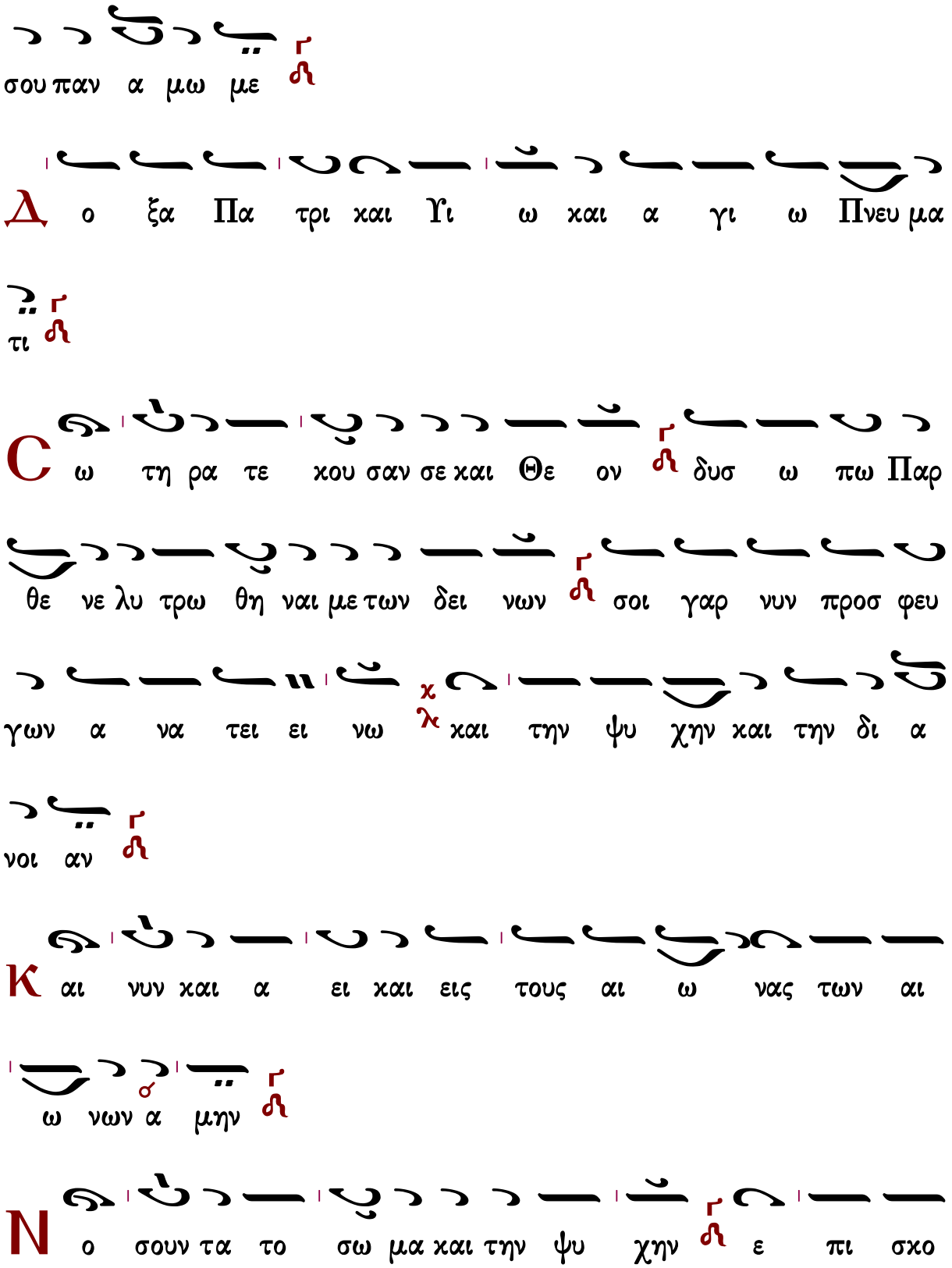
Ψδὴ α΄

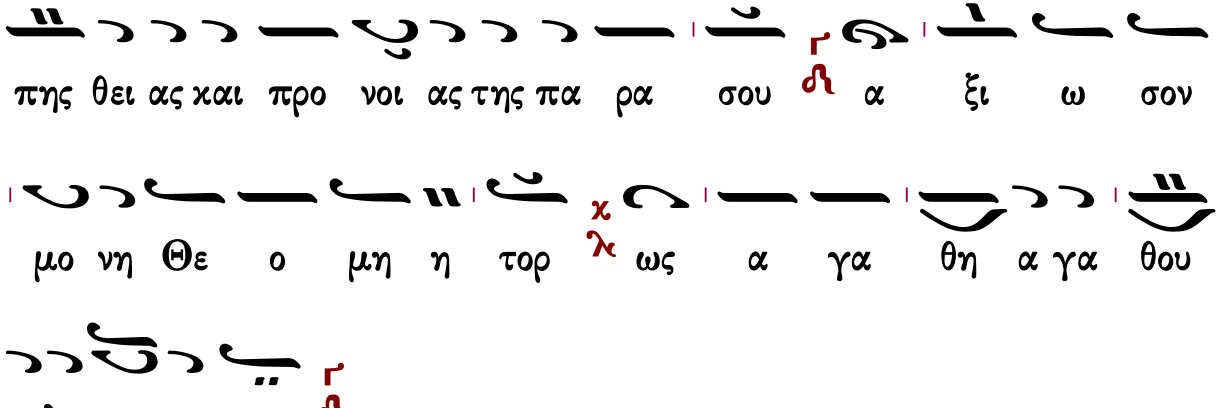
Ὑγρὰν διοδεύσας

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.8.301*

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η
μας
Π ολ λοις συν ε χο με νος πει ρα σμοις προς σε κα
τα φευ γω σω τη ρι αν ε πι ζη των ω Μη τερ του
Λο γου και Παρ θε ε νε των δυσ χε ρων και δει
νων με δι α σω σον
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Π α θων με τα ρατ του σι προσ βο λαι πολ λης α θυ
μι ας εμ πι πλω σαι μου την ψυ χην ει ρη νευ σον
Κο ρη τη γα λη η νη τη του Υι ου και Θε ου

σου παν α μω με
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
C ω τη ρα τε κου σαν σε και Θε ον δυσ ω πω Παρ
θε νε λυ τρω θη ναι με των δει νων σοι γαρ νυν προσ φευ
γων α να τει ει νω χ λ και την ψυ χην και την δι α
νοι αν
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
N ο σουν τα το σω μα και την ψυ χην ε πι σκο

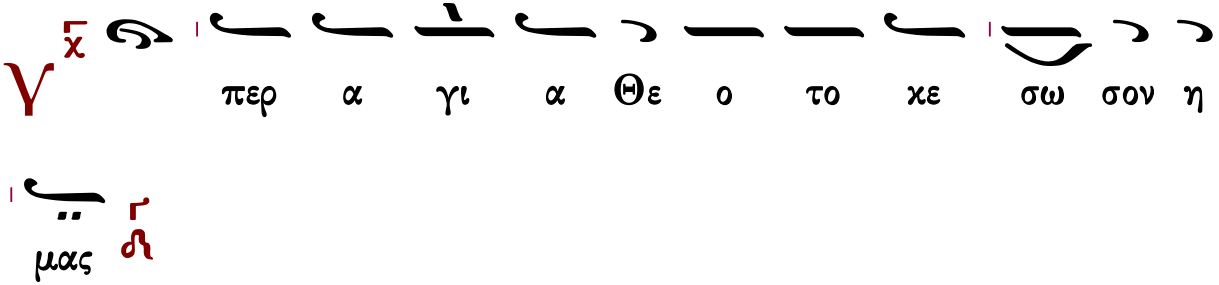

Ψδὴ γ'

Οὐρανίας ἀψῖδος

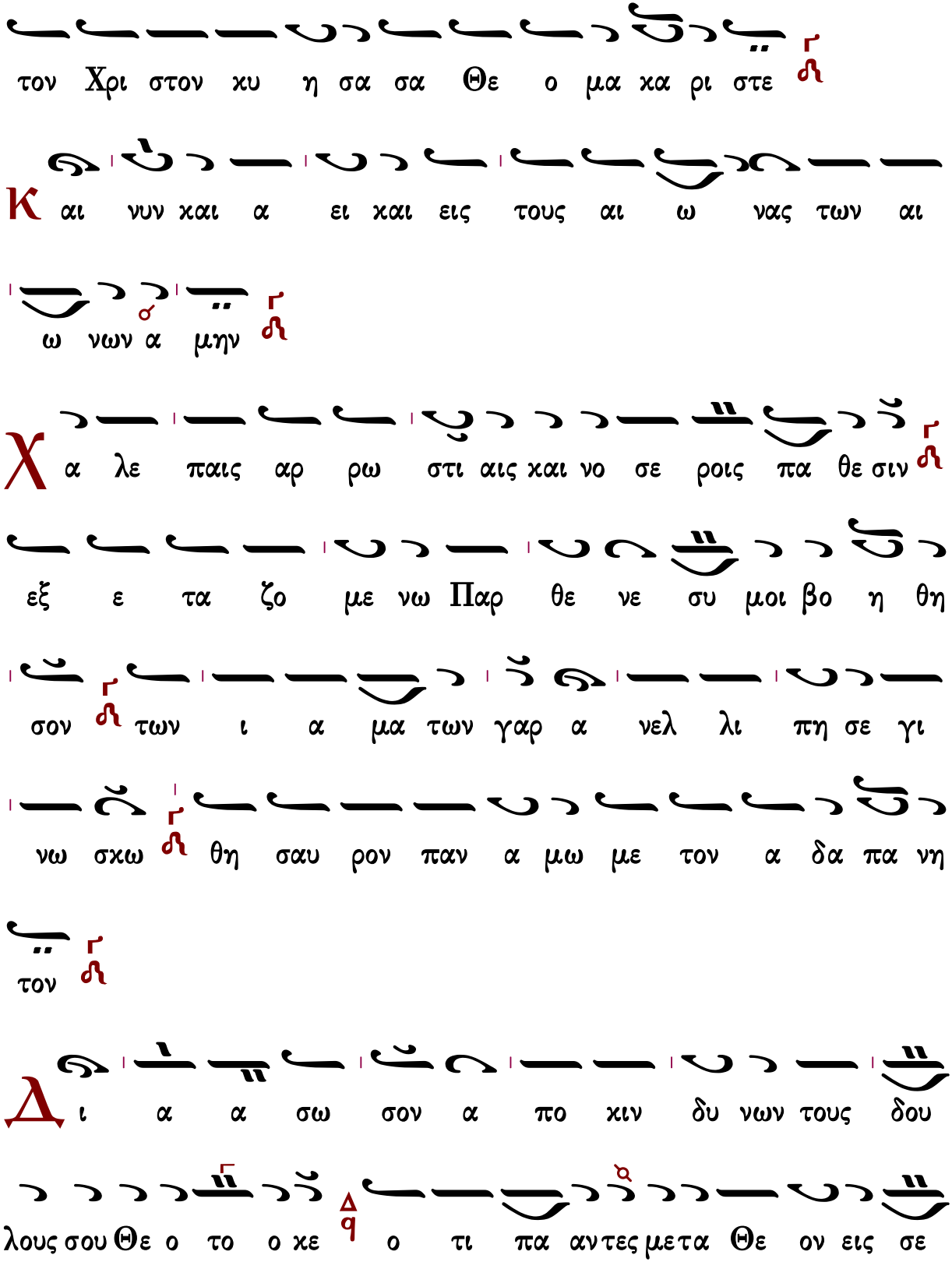
Ἦχος
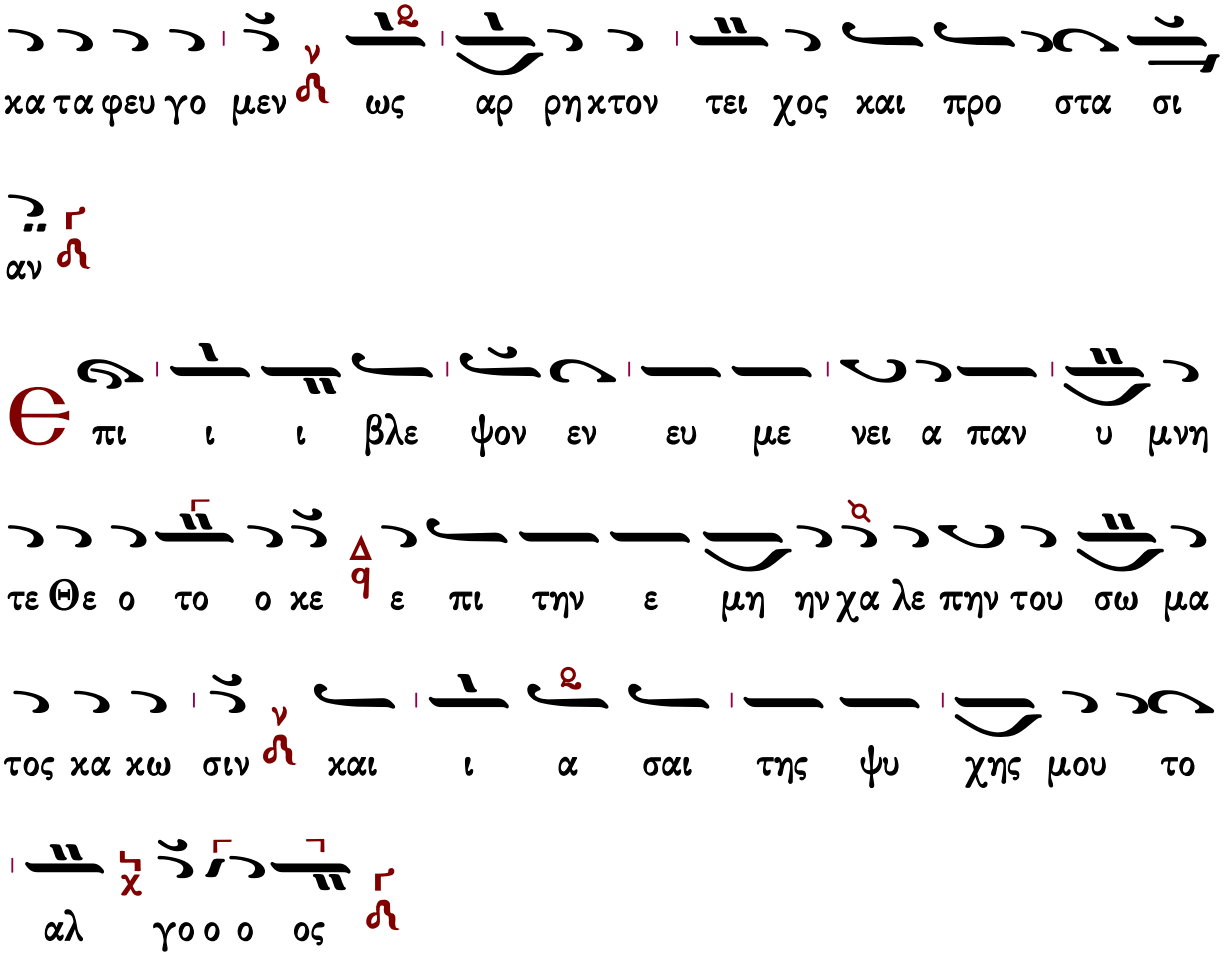
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.8.303*

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Ι κε τευ ω Παρ θε νε τον ψυ χι κον τα ρα χον και
της α θυ μι ας την ζα λην δι α σκε δα σαι μου
συ γαρ Θε ο νυμ φε τον αρ χη γον της γα λη νης
τον Χρι στον ε κυ η σας μο νη παν α χραν τε
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
Θ υ ερ γε την τε κου σα τον των κα λων αι τι ον
της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον πα σιν α να βλυ σον
παν τα γαρ δυ να σαι ως δυ να τον εν ι σχυ ι

τον Χρι στον κυ η σα σα Θε ο μα κα ρι στε
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
Χ α λε παις αρ ρω στι αις και νο σε ροις πα θε σιν
εξ ε τα ζο με νω Παρ θε νε συ μοι βο η θη
σον των ι α μα των γαρ α νελ λι πη σε γι
νω σκω θη σαυ ρον παν α μω με τον α δα πα νη
τον
Δ ι α α σω σον α πο κιν δυ νων τους δου
λους σου Θε ο το ο κε ο τι πα αν τες με τα Θε ον εις σε

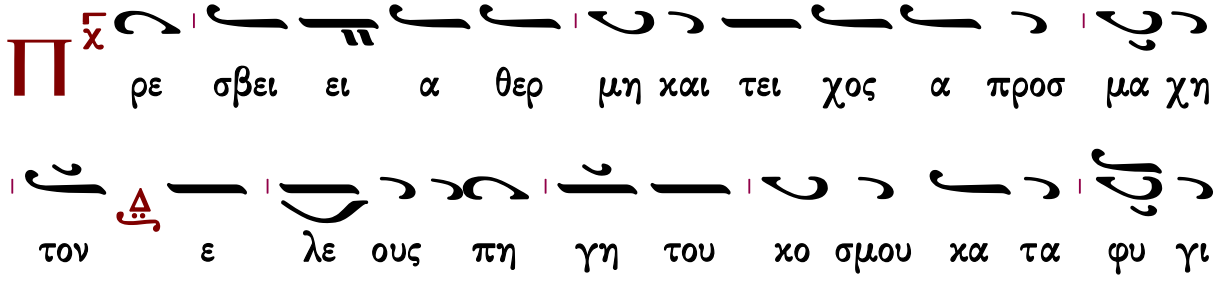
Μικρὰ Παράκλησις Συναπτή

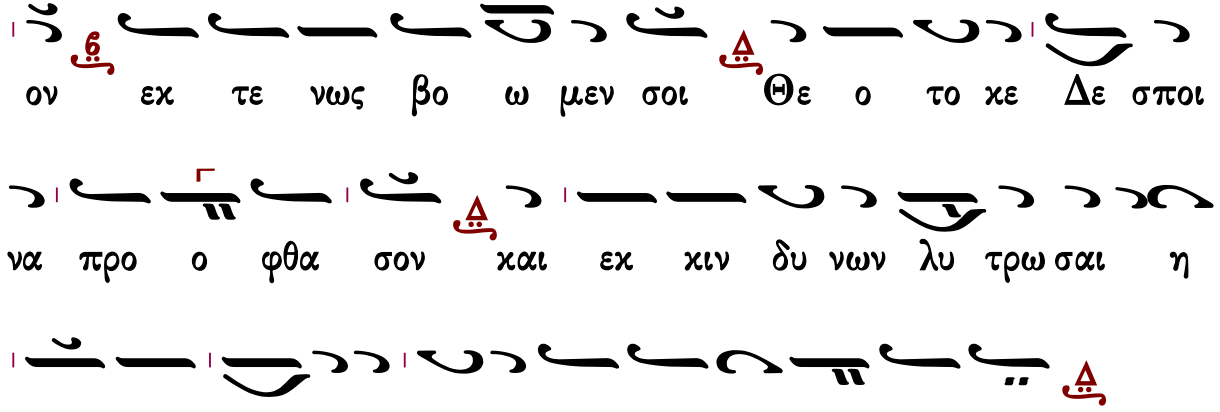
Κάθισμα

Τὰ ἄνω ζητῶν

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.8.305*

Μικρὰ Παράκλησις ᾨδὴ δ΄ Μεγάλη Παράκλησις

ὨΙδὴ δ΄

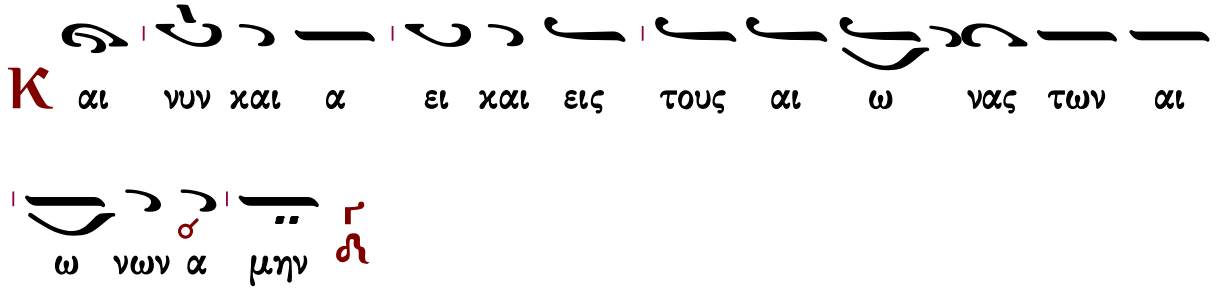
Εἰσακήκοα, Κύριε

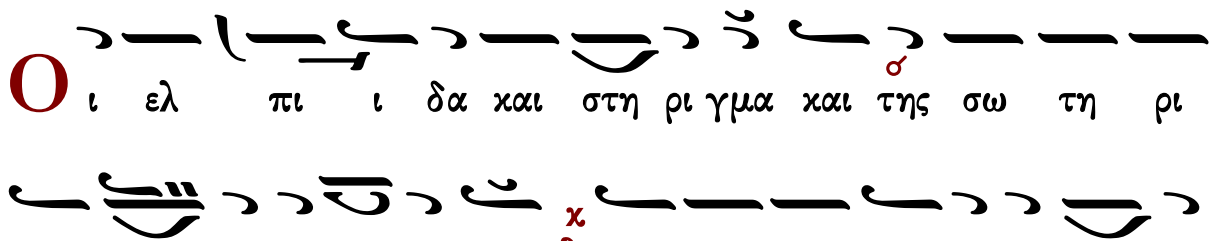
Ἦχος λ πˍ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.8.305*

Γ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Θ υ σπλαγ χνι ι ας την α βυσ σον ε πι κα λου
με ε νω της σης πα ρα σχου μοι η τον ευ σπλαγ
χνον κυ η σα σα και Σω τη ρα παν των των υ μνουν των
σε
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
Α πο λα αυ ον τες παν α γνε των σων δω ρη μα
α των ευ χα ρι στη ρι ον α να μελ πο μεν ε φυ μνι
ον οι γι νω σκον τες σε Θε ο μη το ρα

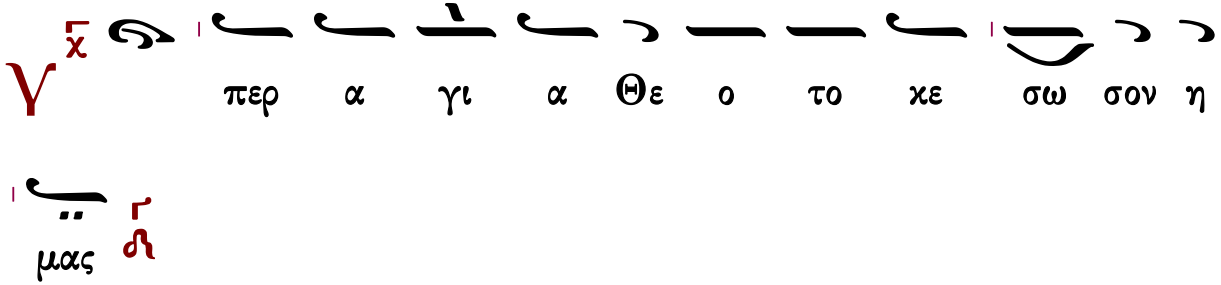

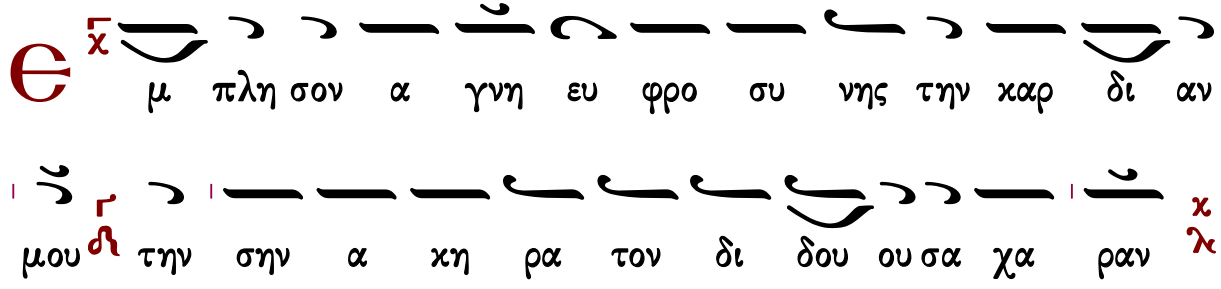
Ψδὴ ϵ′

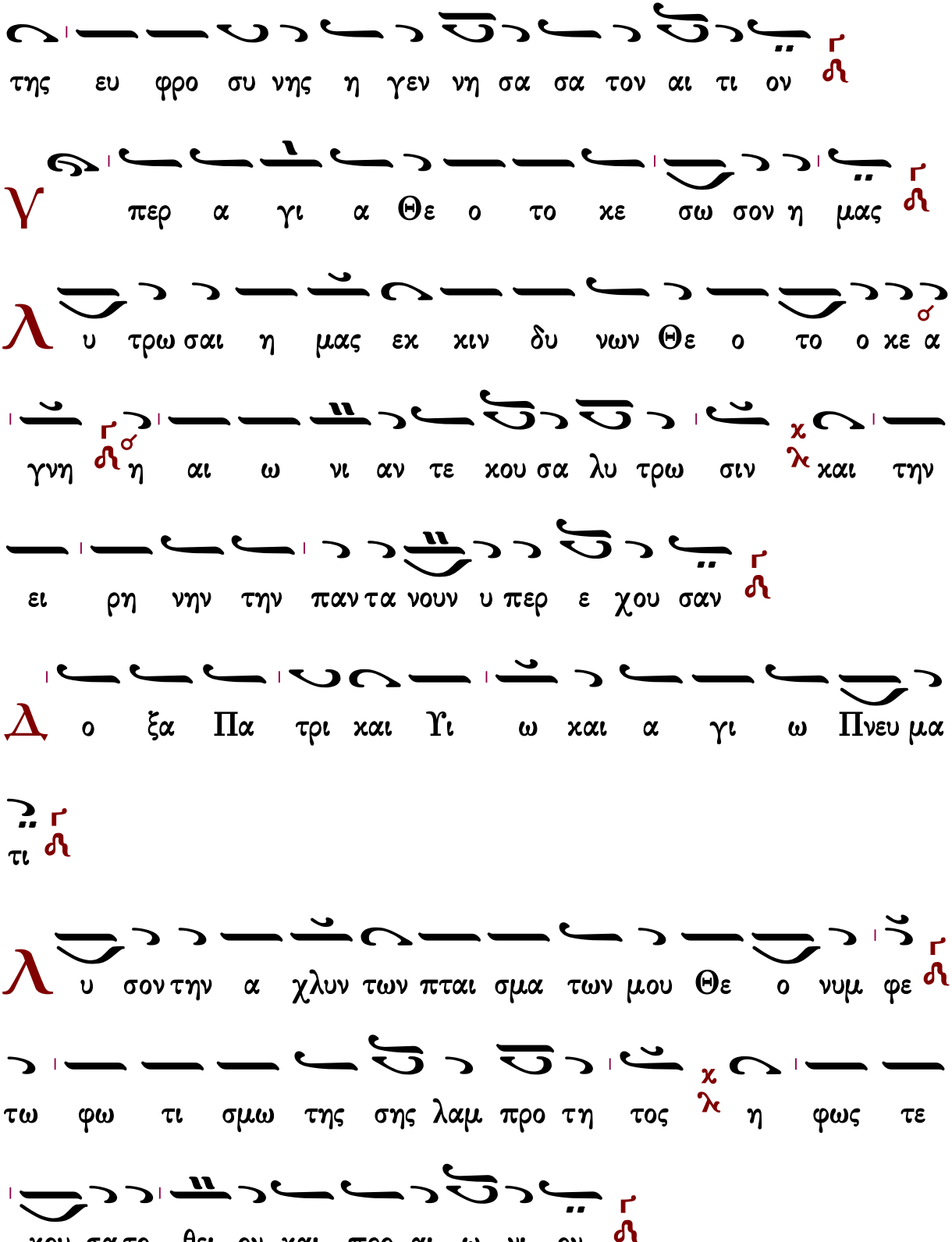
Φώτισον ἡμᾶς

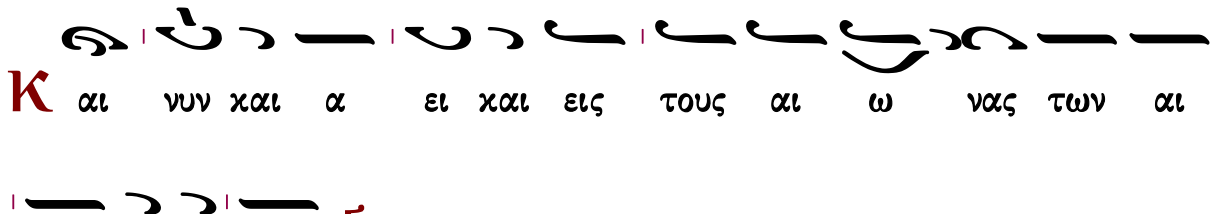
Ἦχος

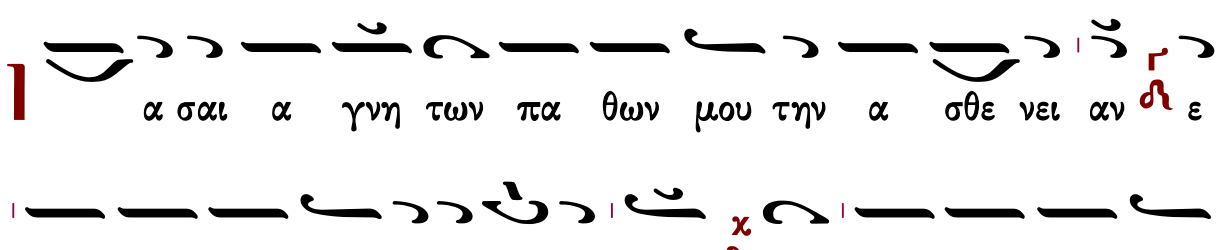
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.8.306*

της ευ φρο συ νης η γεν νη σα σα τον αι τι ον
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
λ υ τρω σαι η μας εκ κιν δυ νων Θε ο το ο κε α
γνη η αι ω νι αν τε κου σα λυ τρω σιν και την
ει ρη νην την παν τα νουν υ περ ε χου σαν
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
λ υ σον την α χλυν των πται σμα των μου Θε ο νυμ φε
τω φω τι σμω της σης λαμ προ τη τος η φως τε
χου σα το θει ον και προ αι ω νι ον

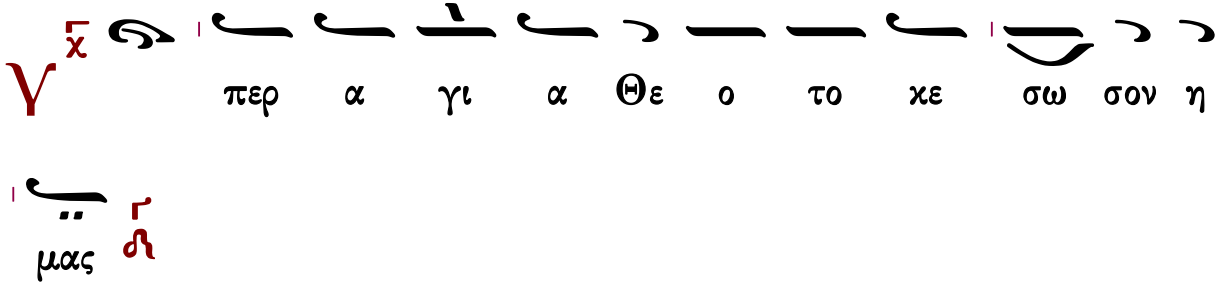

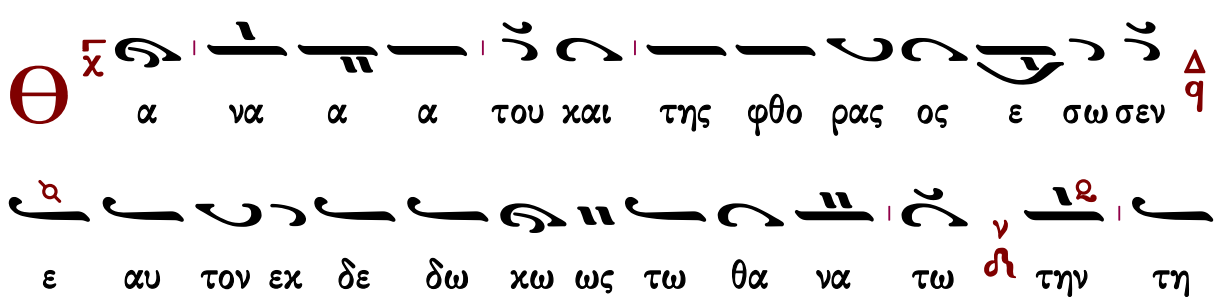
Ψδὴ ς΄

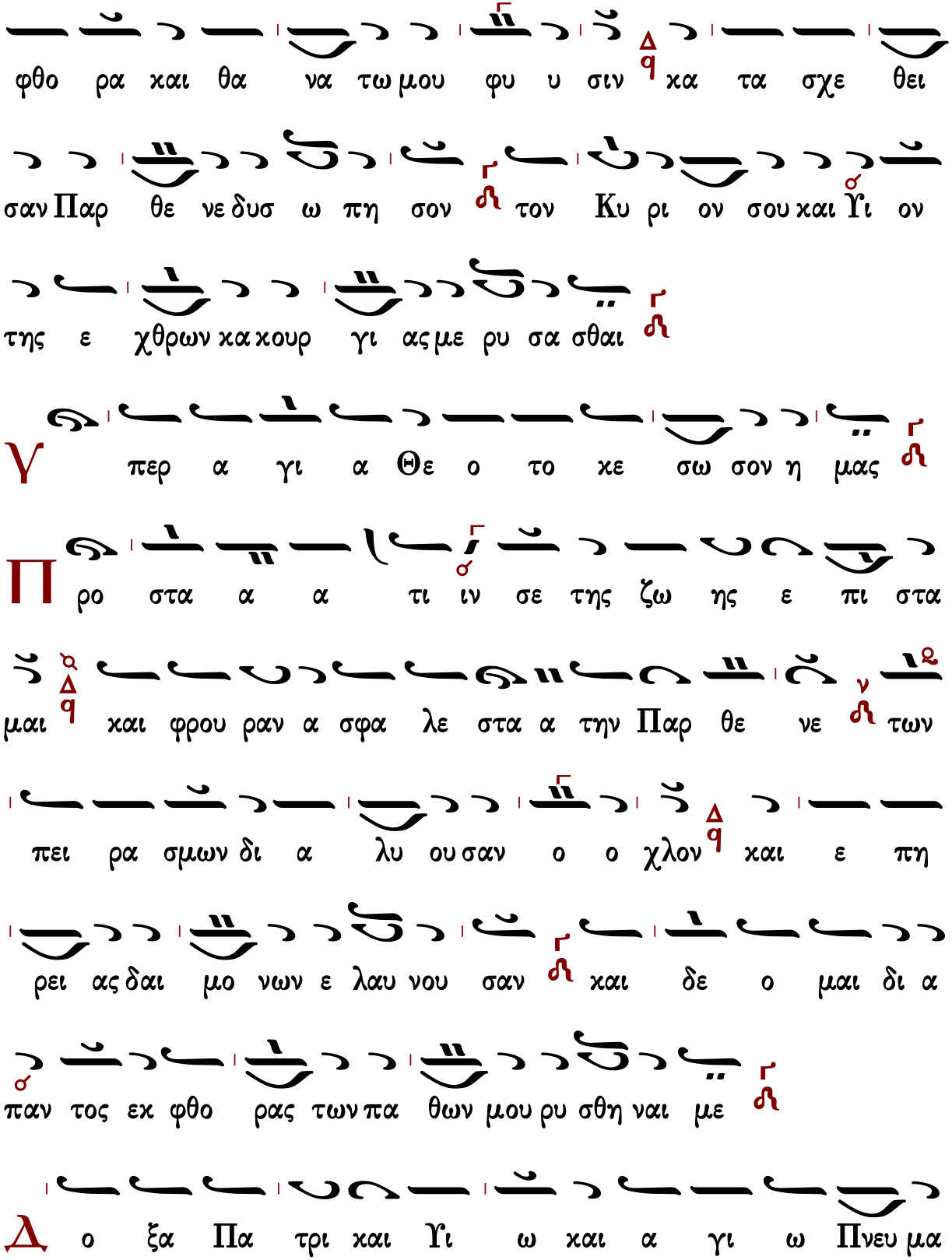
Τὴν δέησιν ἐχχεῦ πρὸς Κύριον

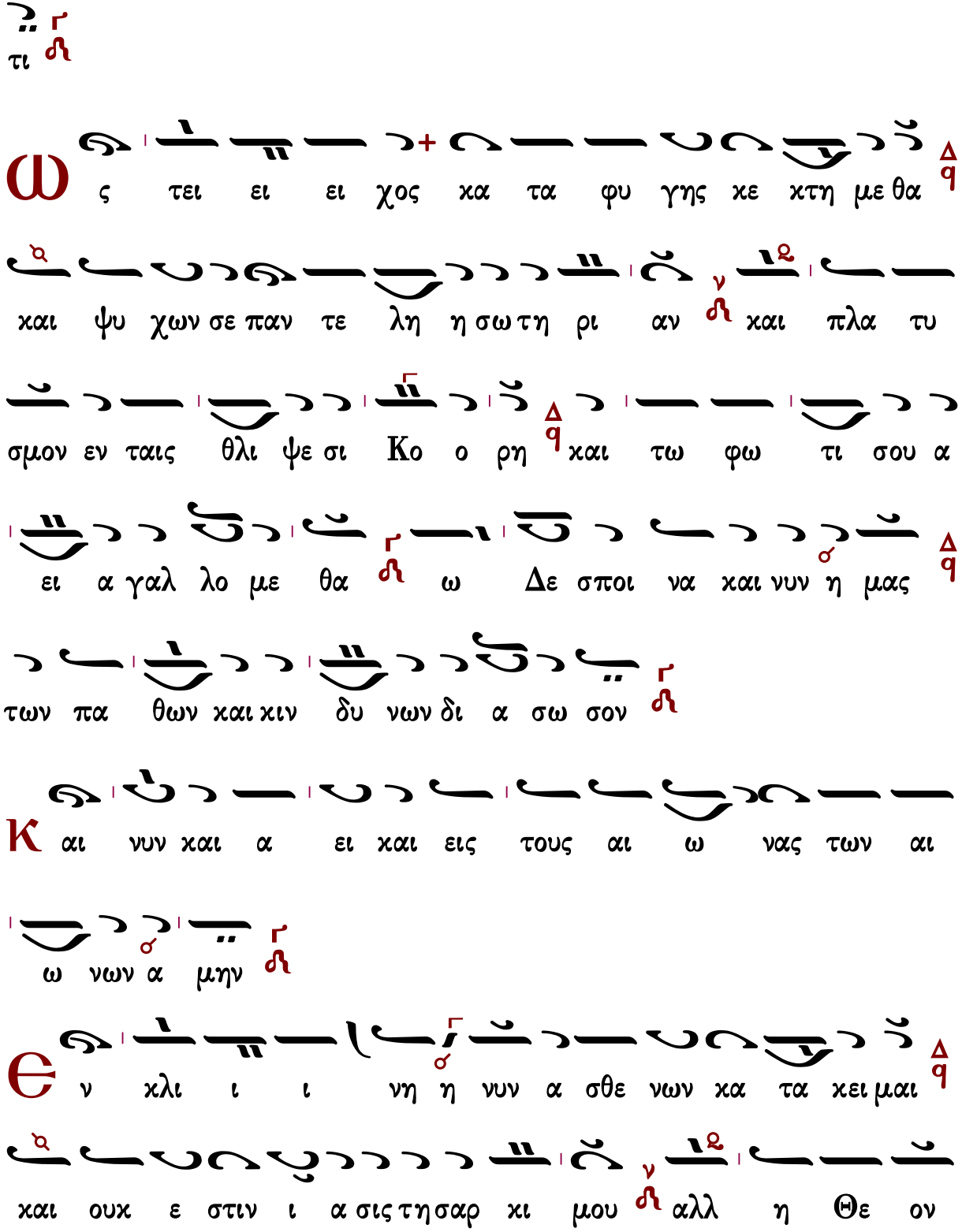
Ἦχος λ πλ. δ΄
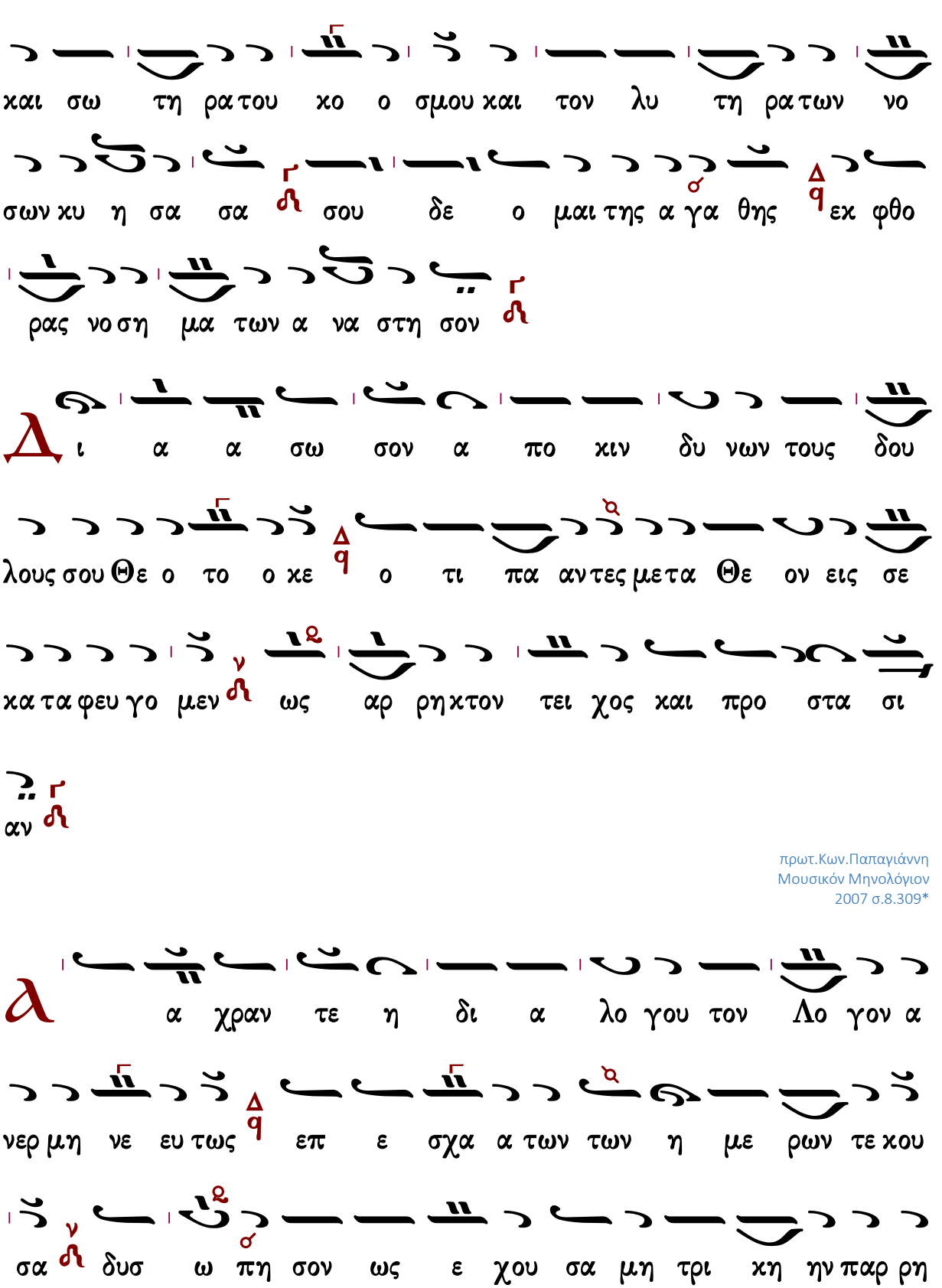
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.8.307*

φθο ρα και θα να τω μου φυ υ σιν κα τα σχε θει
σαν Παρ θε νε δυσ ω πη σον τον Κυ ρι ον σου και Υι ον
της ε χθρων κα κουρ γι ας με ρυ σα σθαι
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Π ρο στα α α τι ιν σε της ζω ης ε πι στα
μαι και φρου ραν α σφα λε στα α την Παρ θε νε των
πει ρα σμων δι α λυ ου σαν ο ο χλον και ε πη
ρει ας δαι μο νων ε λαυ νου σαν και δε ο μαι δι α
παν τος εκ φθο ρας των πα θων μου ρυ σθη ναι με
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι
ω ς τει ει ει χος κα τα φυ γης κε κτη με θα
και ψυ χων σε παν τε λη η σω τη ρι αν και πλα τυ
σμον εν ταις θλι ψε σι Κο ο ρη και τω φω τι σου α
ει α γαλ λο με θα ω Δε σποι να και νυν η μας
των πα θων και κιν δυ νων δι α σω σον
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
Θ ν κλι ι ι νη η νυν α σθε νων κα τα κει μαι
και ουκ ε στιν ι α σις τη σαρ κι μου αλλ η Θε ον

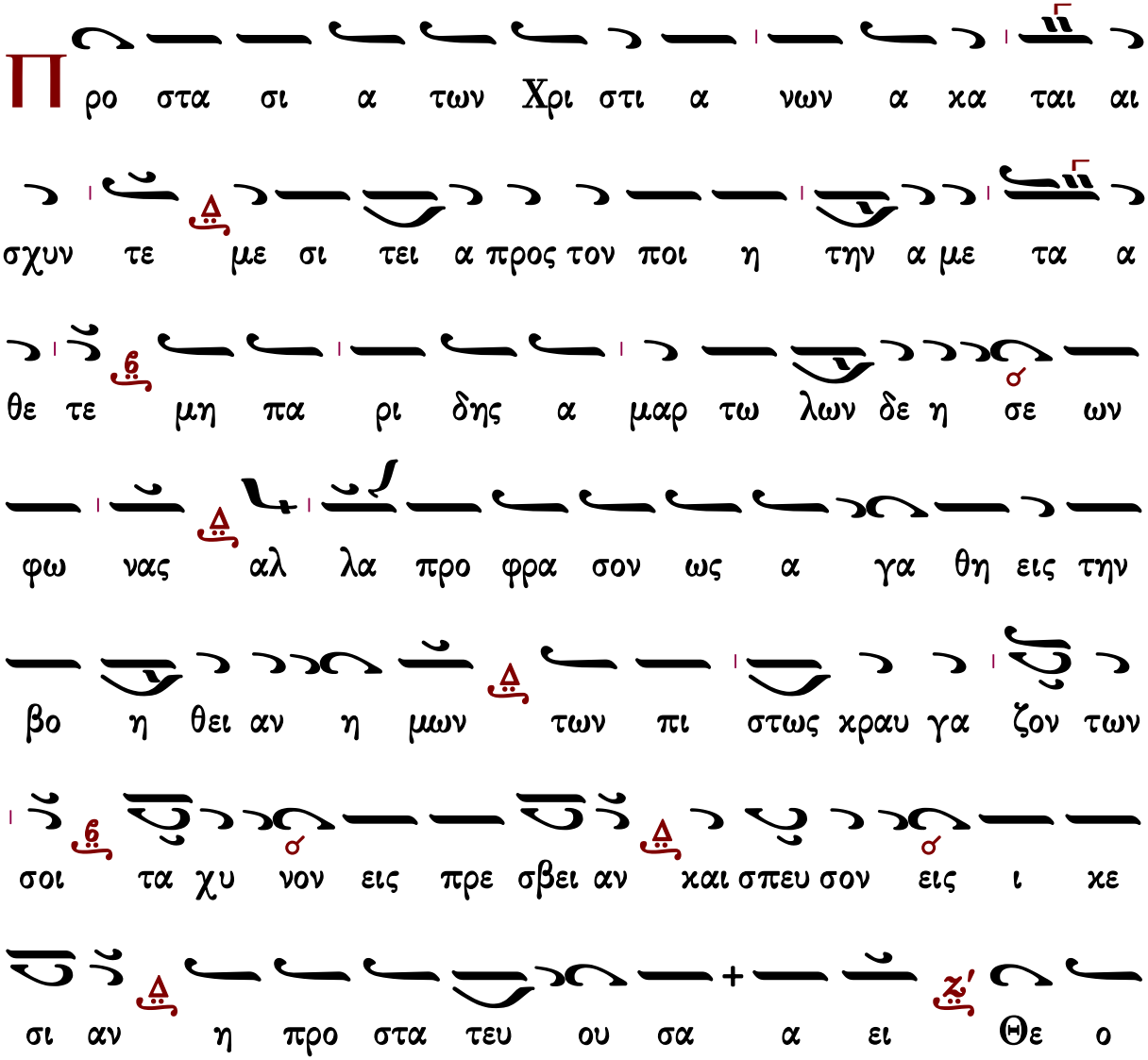

και σω τη ρα του χο ο σμου και τον λυ τη ρα των νο
σων κυ η σα σα σου δε ο μαι της α γα θης εκ φθο
ρας νο ση μα των α να στη σον
Δι α α σω σον α πο χιν δυ νων τους δου
λους σου Θε ο το ο κε ο τι πα αν τες με τα Θε ον εις σε
κα τα φευ γο μεν ως αρ ρη κτον τει χος και προ στα σι
αν
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.8.309*
α χραν τε η δι α λο γου τον Λο γον α
νερ μη νε ευ τως επ ε σχα α των των η με ρων τε κου
σα δυσ ω πη σον ως ε χου σα μη τρι κη ην παρ ρη

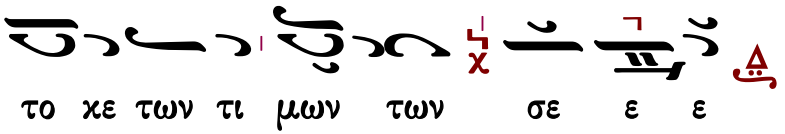

Κοντάκιον

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.312/2334*

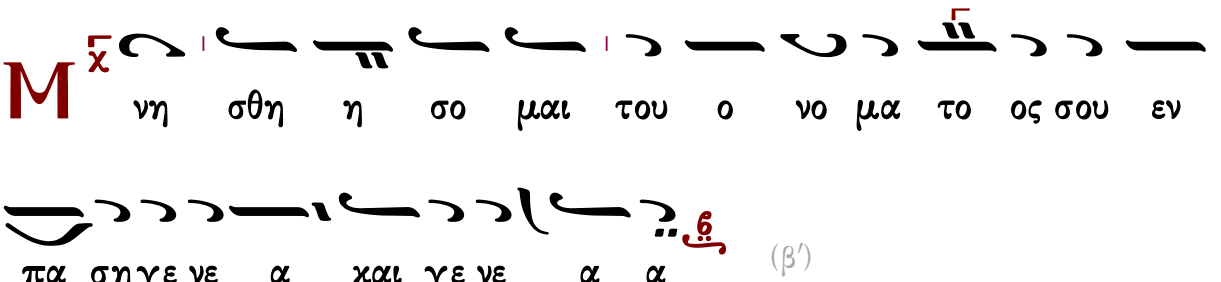

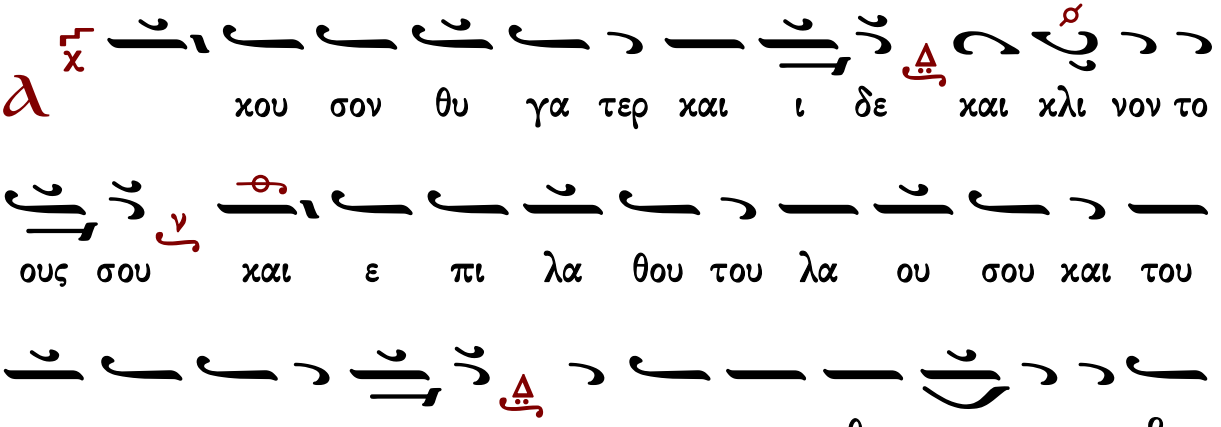
Προκείμενον

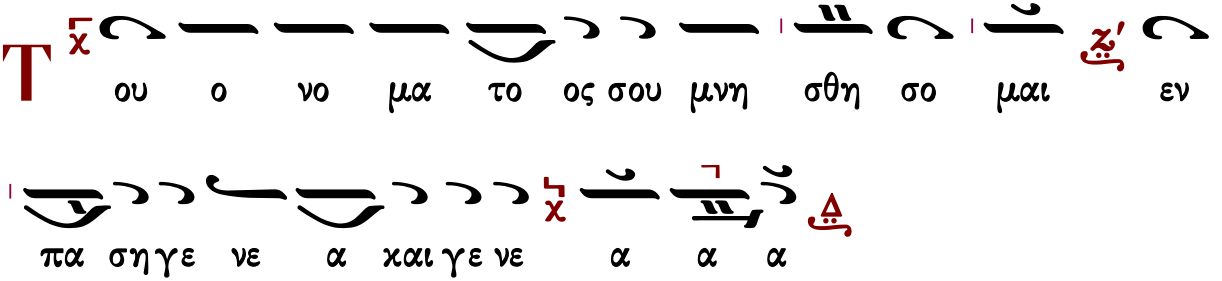
Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.8.310*

(β′)

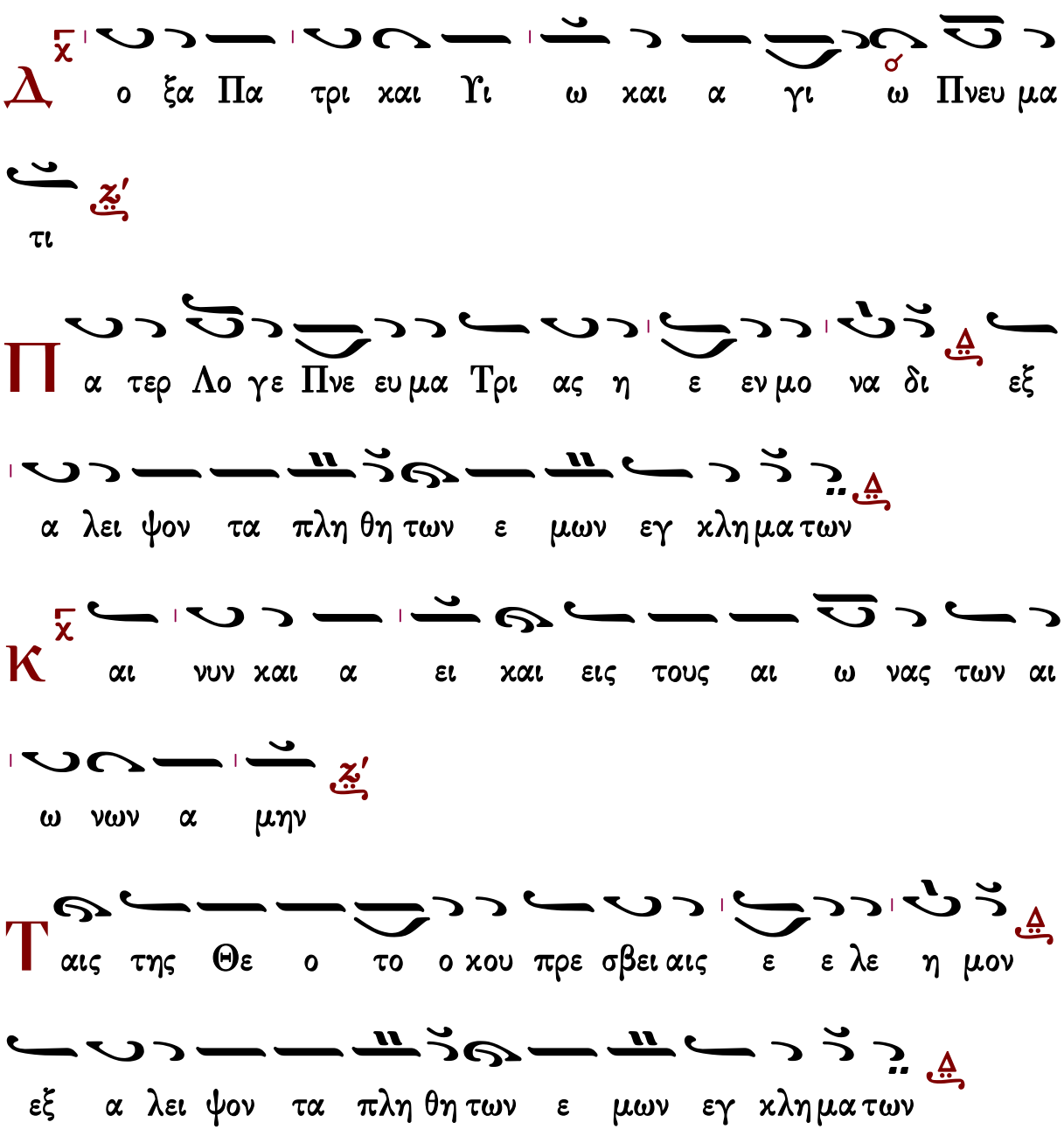

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον

Ἦχος Δι
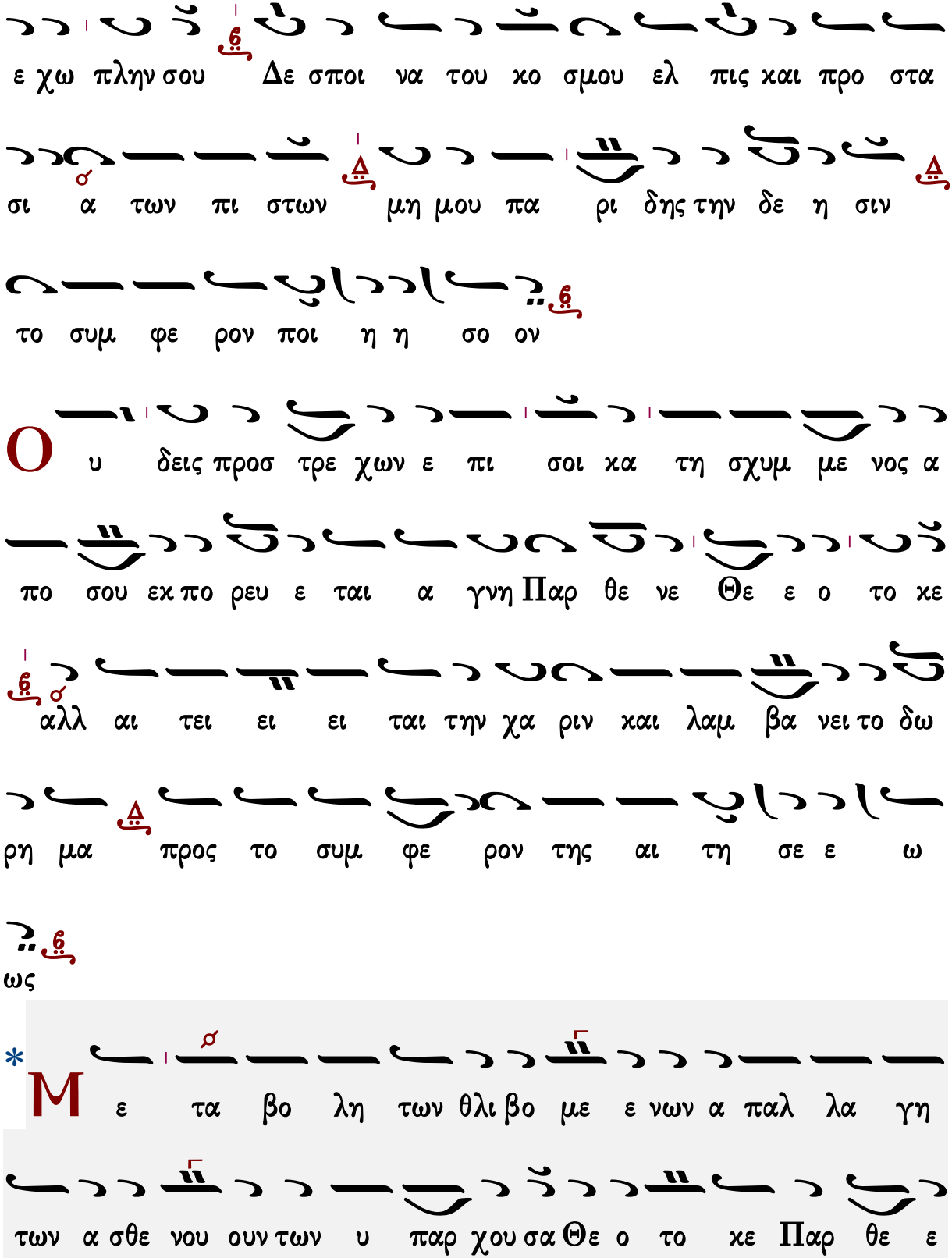
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.8.310*
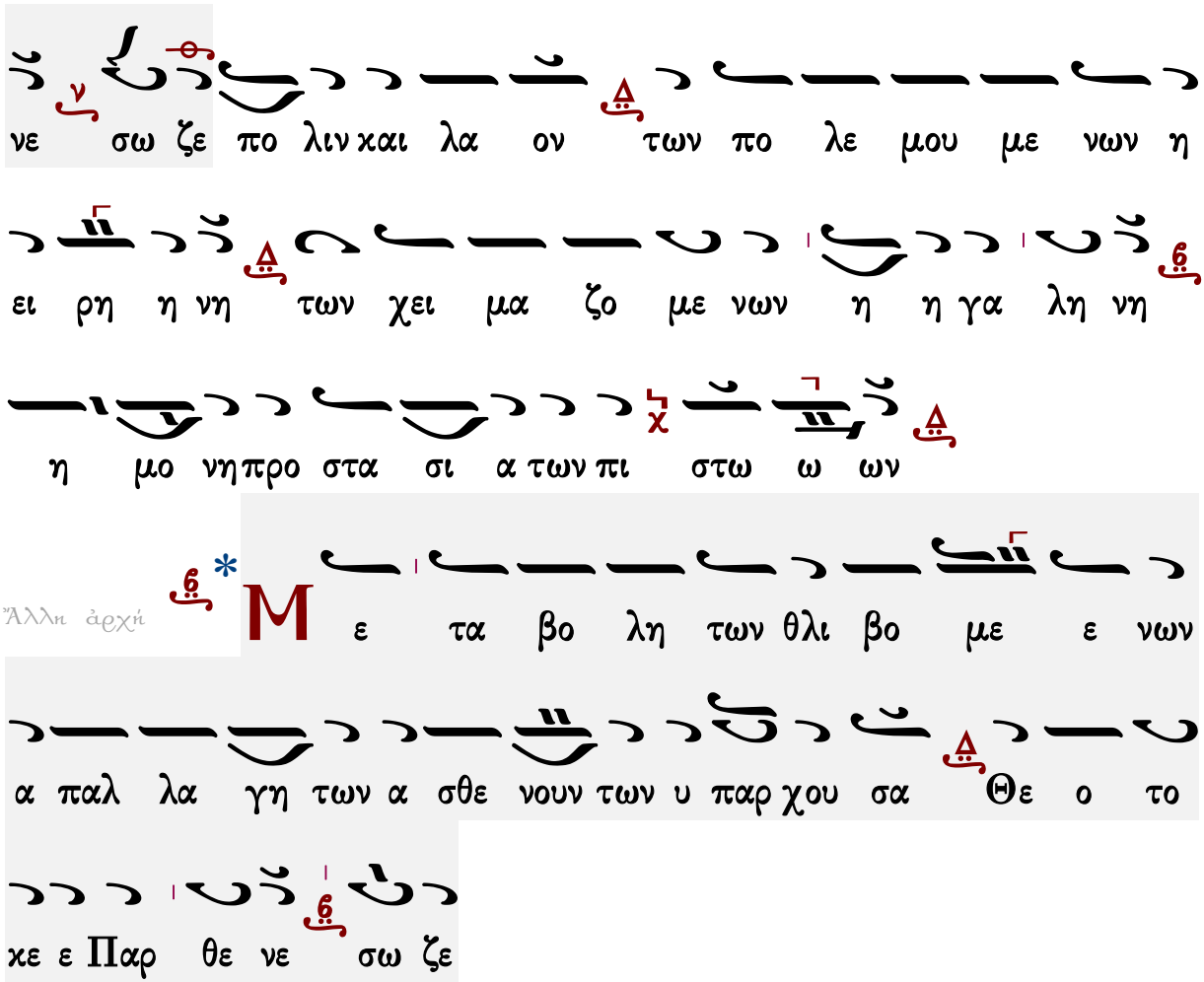

Ἦχος λ π Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.8.311*

ε χω πλην σου Δε σποι να του κο σμου ελ πις και προ στα
σι α των πι στων μη μου πα ρι δης την δε η σιν
το συμ φε ρον ποι η η σο ον
Ο υ δεις προσ τρε χων ε πι σοι κα τη σχυμ με νος α
πο σου εκ πο ρευ ε ται α γνη Παρ θε νε Θε ε ο το κε
αλλ αι τει ει ει ται την χα ριν και λαμ βα νει το δω
ρη μα προς το συμ φε ρον της αι τη σε ε ω
ως
Μ ε τα βο λη των θλι βο με ε νων α παλ λα γη
των α σθε νου ουν των υ παρ χου σα Θε ο το κε Παρ θε ε

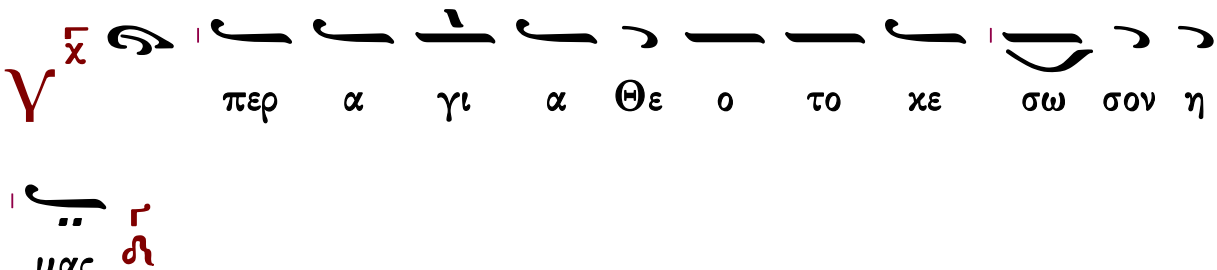
[Μικρὰ Παράκλησις](#) Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου [Μεγάλη Παράκλησις](#)

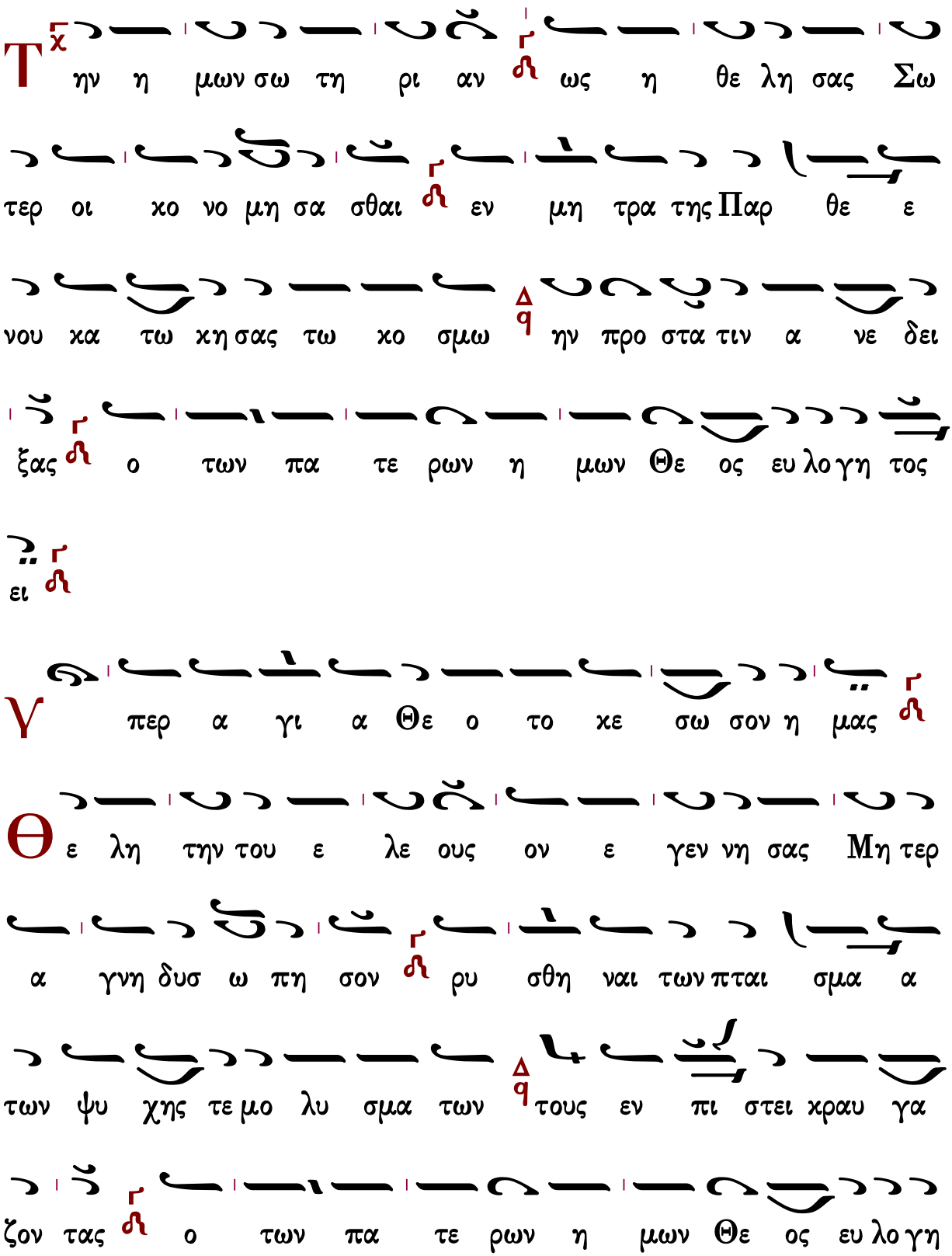
Ψδὴ ξ'

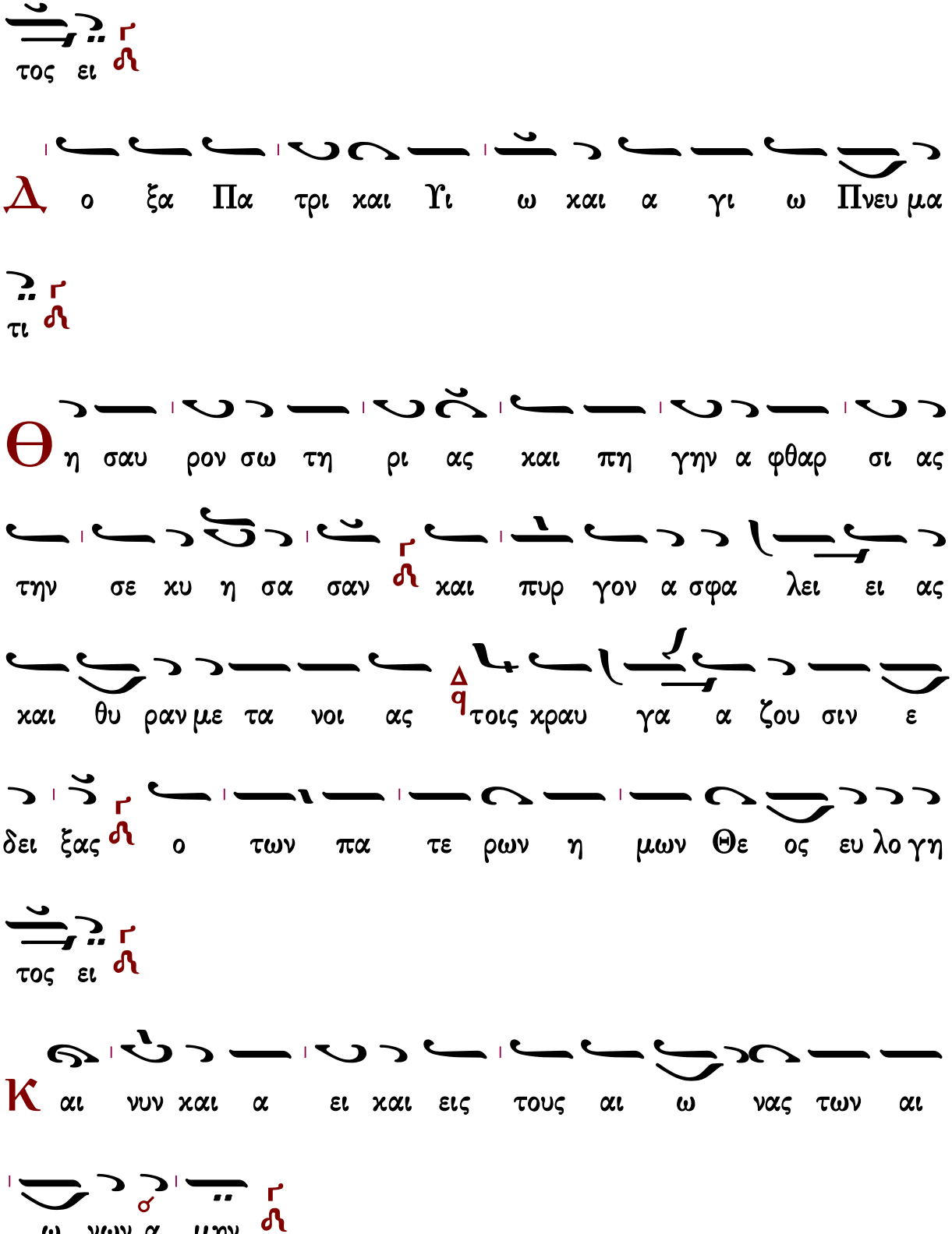
Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας

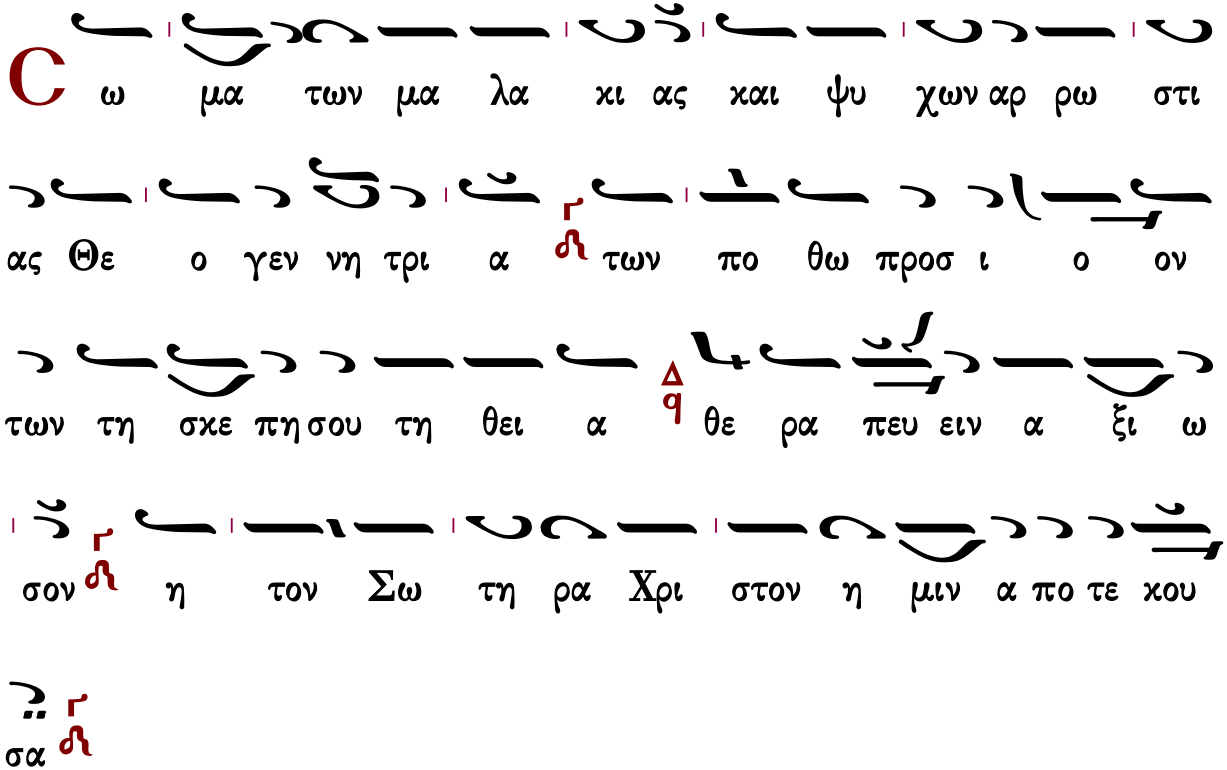
Ἦχος λ πα

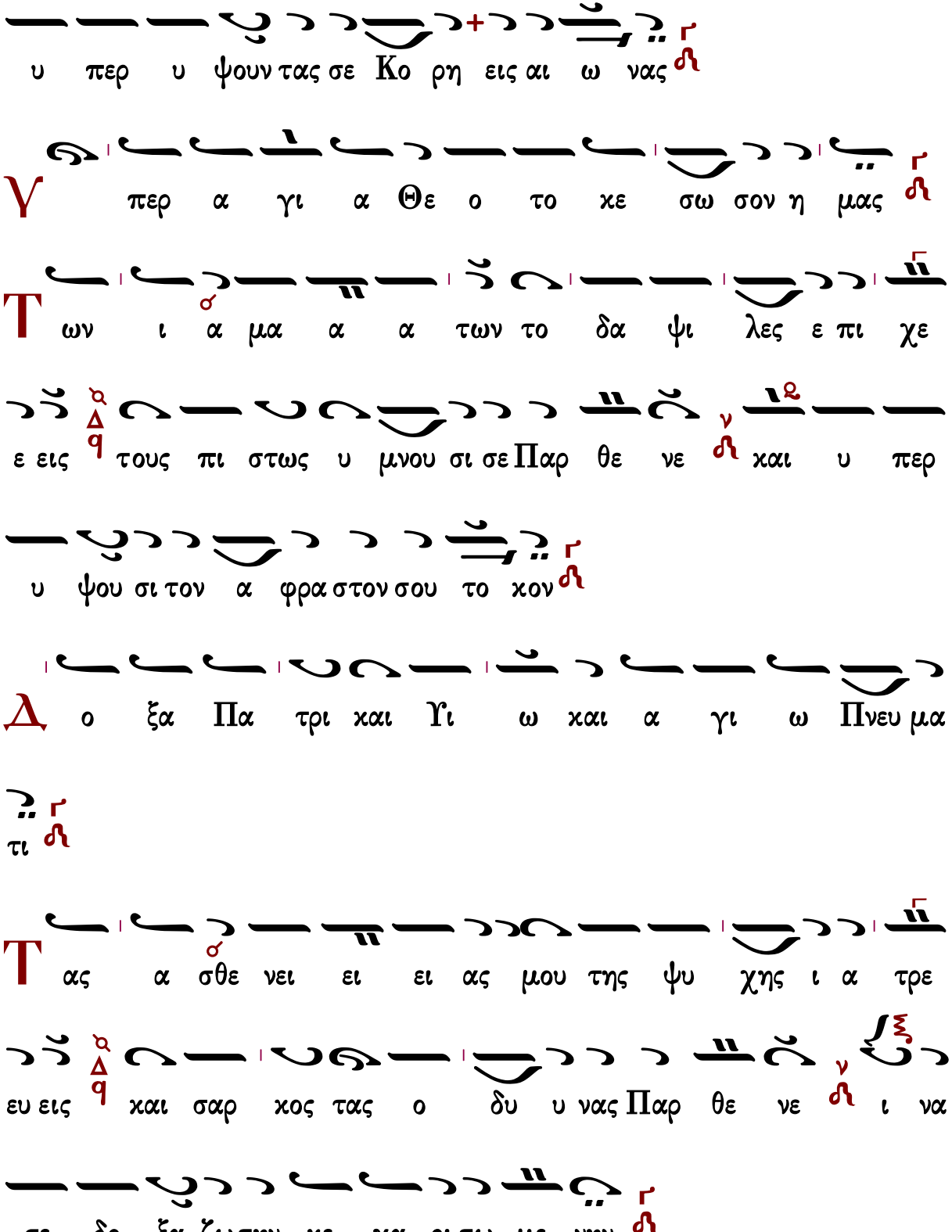
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.8.312*

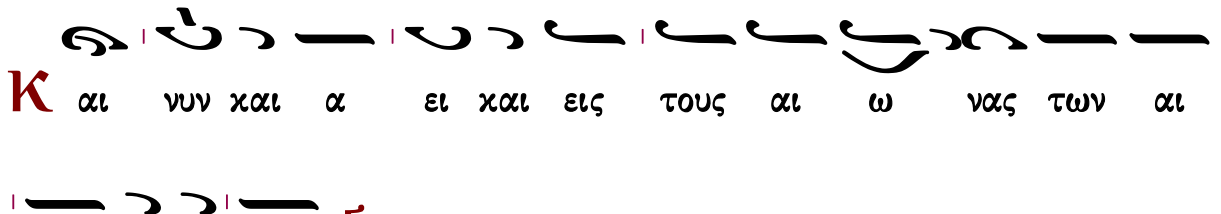

Τ ην η μων σω τη ρι αν ως η θε λη σας Σω
τερ οι χο νο μη σα σθαι εν μη τρα της Παρ θε ε
νου κα τω χη σας τω χο σμω την προ στα τιν α νε δει
ξας ο των πα τε ρων η μων Θε ος ευ λο γη τος
ει
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Θ ε λη την του ε λε ους ον ε γεν νη σας Μη τερ
α γνη δυσ ω πη σον ρυ σθη ναι των πται σμα α
των ψυ χης τε μο λυ σμα των τους εν πι στει χραυ γα
ζον τας ο των πα τε ρων η μων Θε ος ευ λο γη

τος ει
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
Θ η σαυ ρον σω τη ρι ας και πη γην α φθαρ σι ας
την σε κυ η σα σαν και πυρ γον α σφα λει ει ας
και θυ ραν με τα νοι ας τοις κραυ γα α ζου σιν ε
δει ξας ο των πα τε ρων η μων Θε ος ευ λο γη
τος ει
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

Ὡδὴ η'
Τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν
Ἦχος
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.8.314*

υ περ υ ψουν τας σε Κο ρη εις αι ω νας
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Τ ων ι α μα α α των το δα ψι λες ε πι χε
ε εις τους πι στως υ μνου σι σε Παρ θε νε και υ περ
υ ψου σι τον α φρα στον σου το κον
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
Τ ας α σθε νει ει ει ας μου της ψυ χης ι α τρε
ευ εις και σαρ κος τας ο δυ υ νας Παρ θε νε ι να
σε δο ξα ζω την κε χα ρι τω με νην

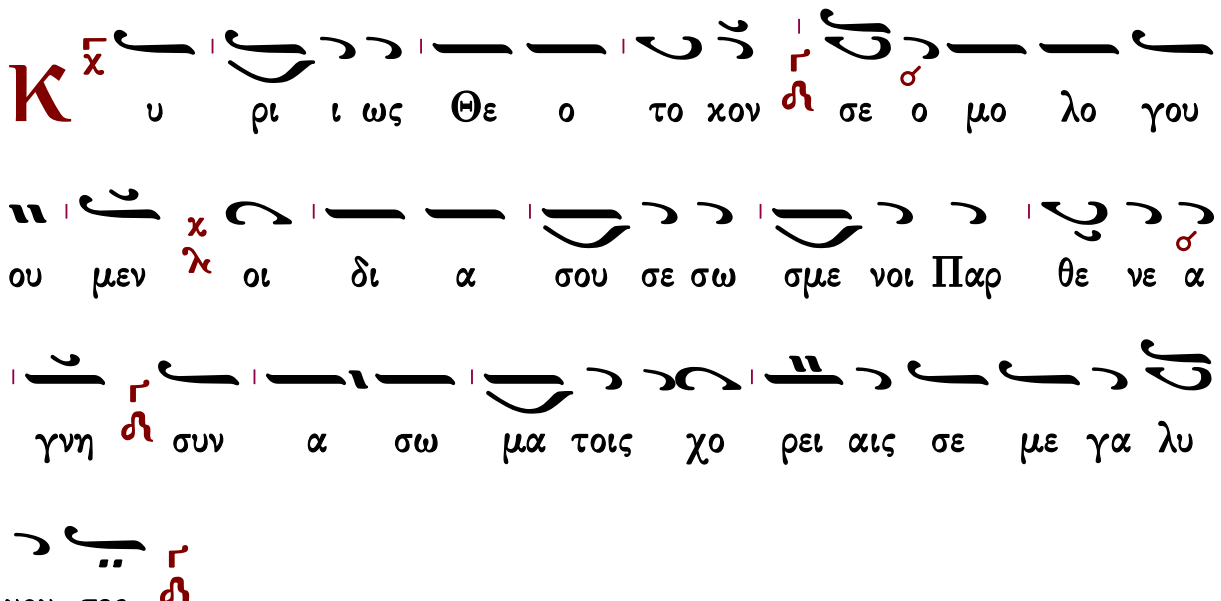

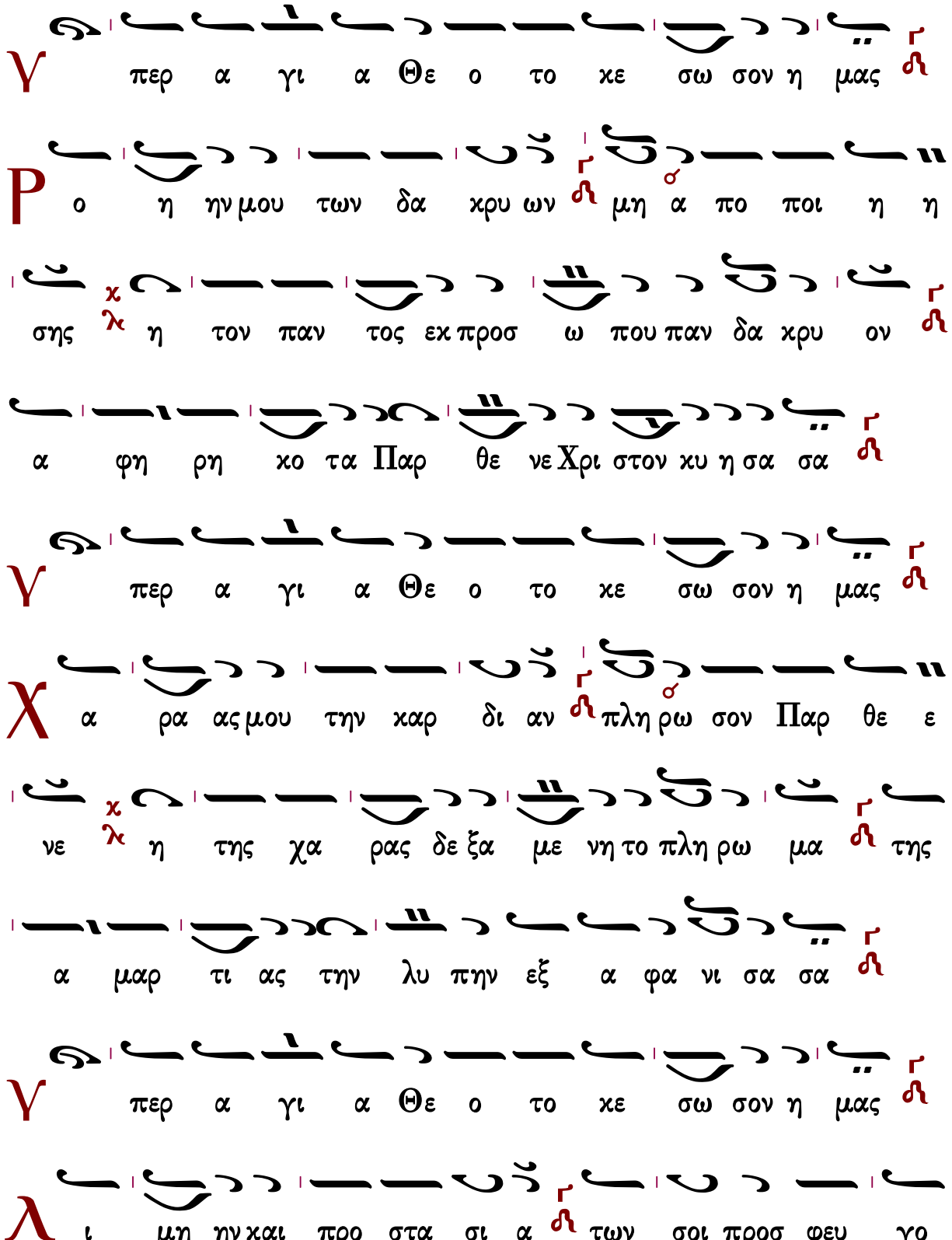
Ὠδὴ θ'

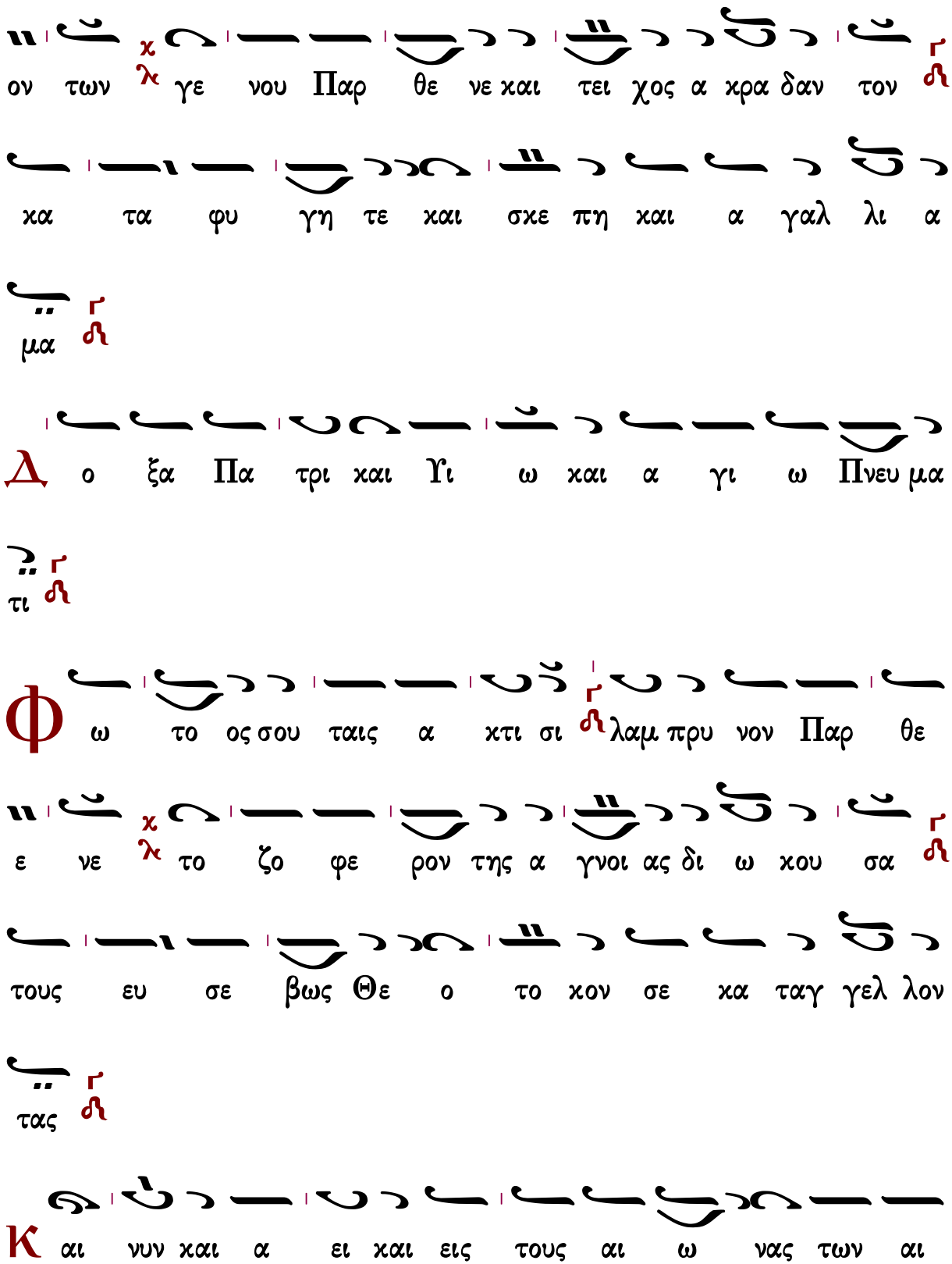
Εἱρμός

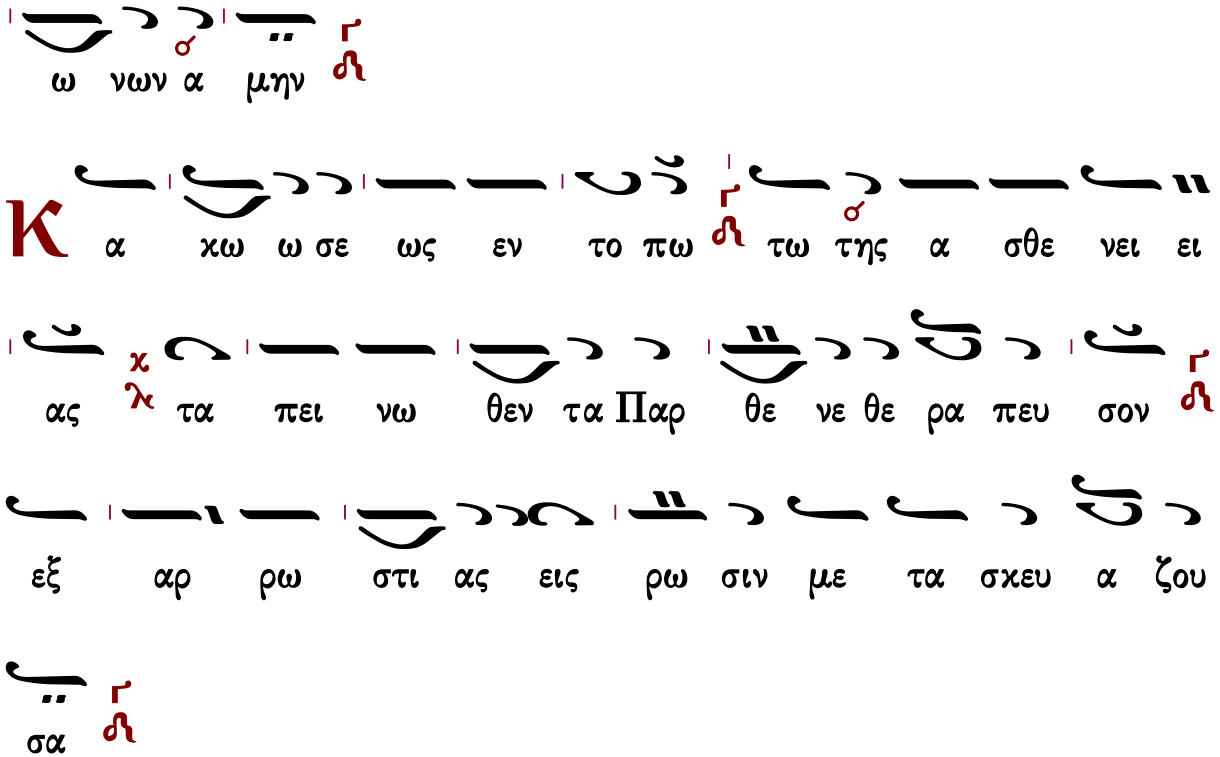
Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.8.315*

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Ρ ο η ην μου των δα κρυ ων μη α πο ποι η η
σης η τον παν τος εκ προσ ω που παν δα κρυ ον
α φη ρη κο τα Παρ θε νε Χρι στον κυ η σα σα
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Χ α ρα ας μου την καρ δι αν πλη ρω σον Παρ θε ε
νε η της χα ρας δε ξα με νη το πλη ρω μα της
α μαρ τι ας την λυ πην εξ α φα νι σα σα
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Λ ι μη ην και προ στα σι α των σοι προσ φευ γο

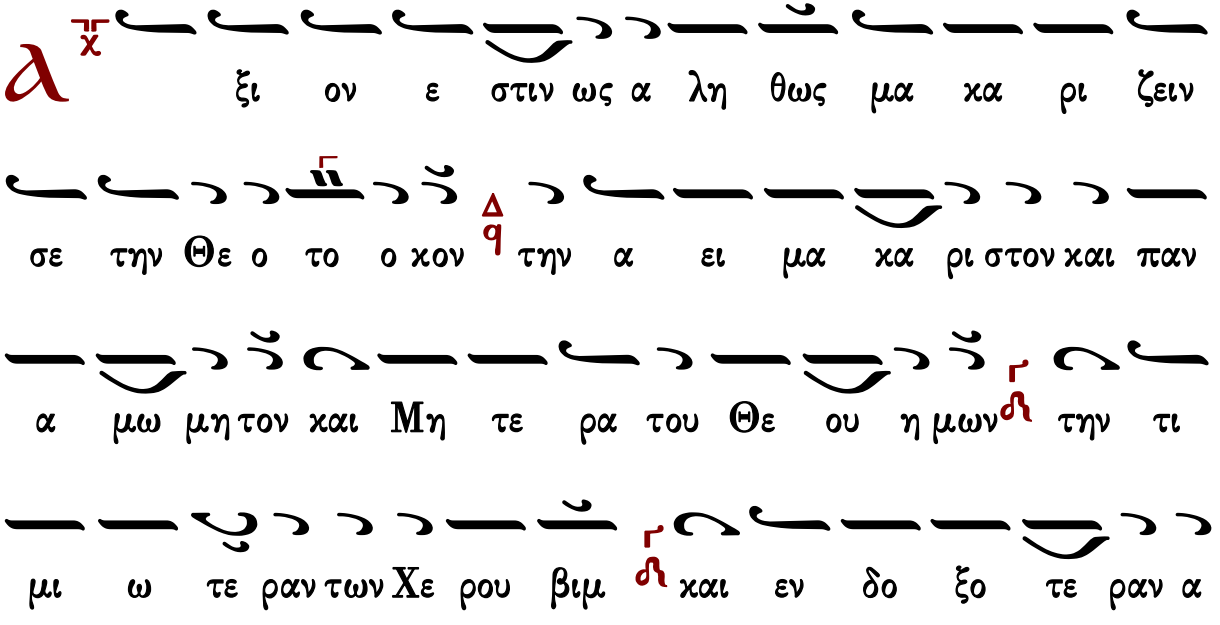

ον των χλ γε νου Παρ θε νε και τει χος α χρα δαν τον
χα τα φυ γη τε και σχε πη και α γαλ λι α
μα
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
Φ ω το ος σου ταις α χτι σι λαμ. πρυ νον Παρ θε
ε νε χλ το ζο φε ρον της α γνοι ας δι ω κου σα
τους ευ σε βως Θε ο το κον σε κα ταγ γελ λον
τας
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

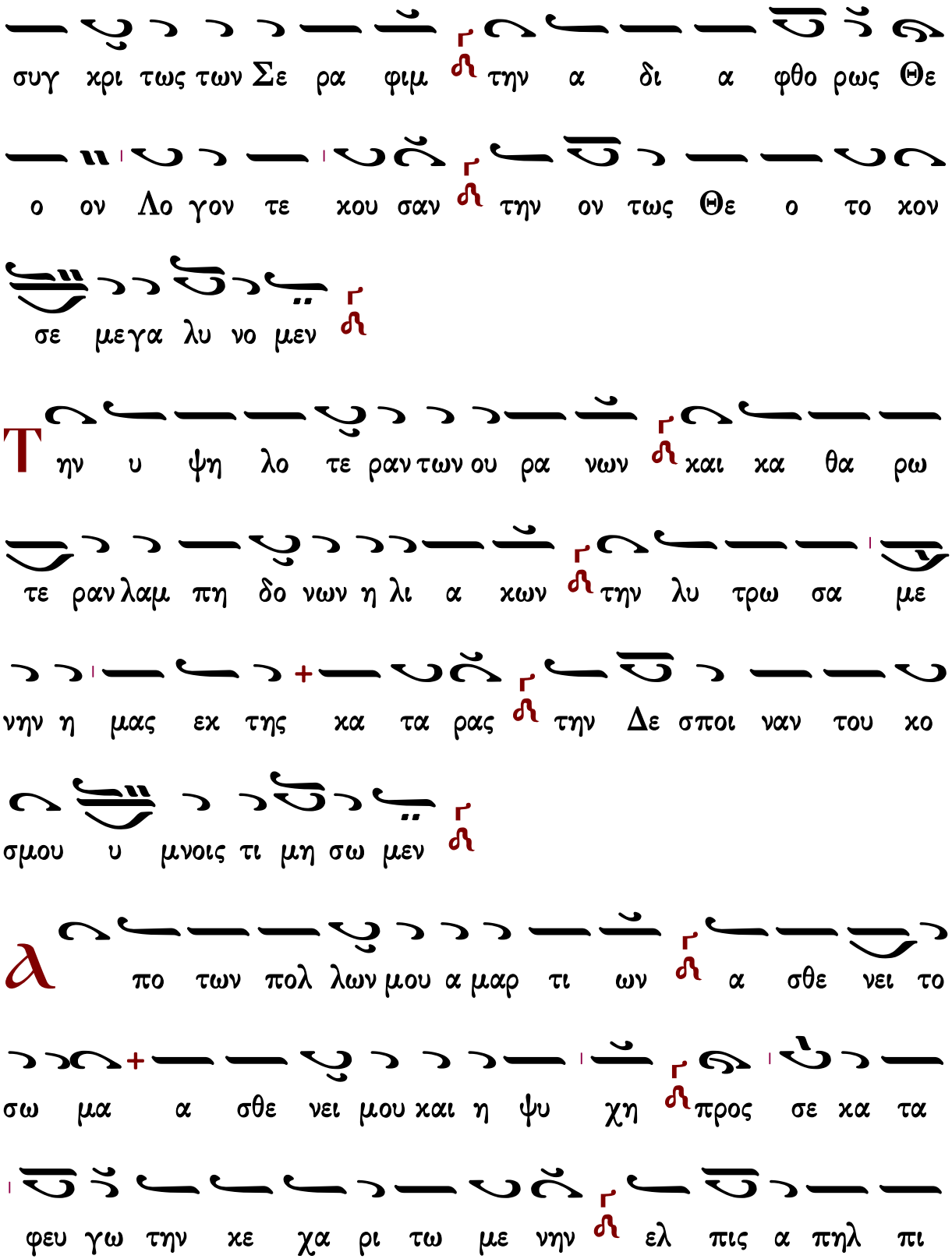

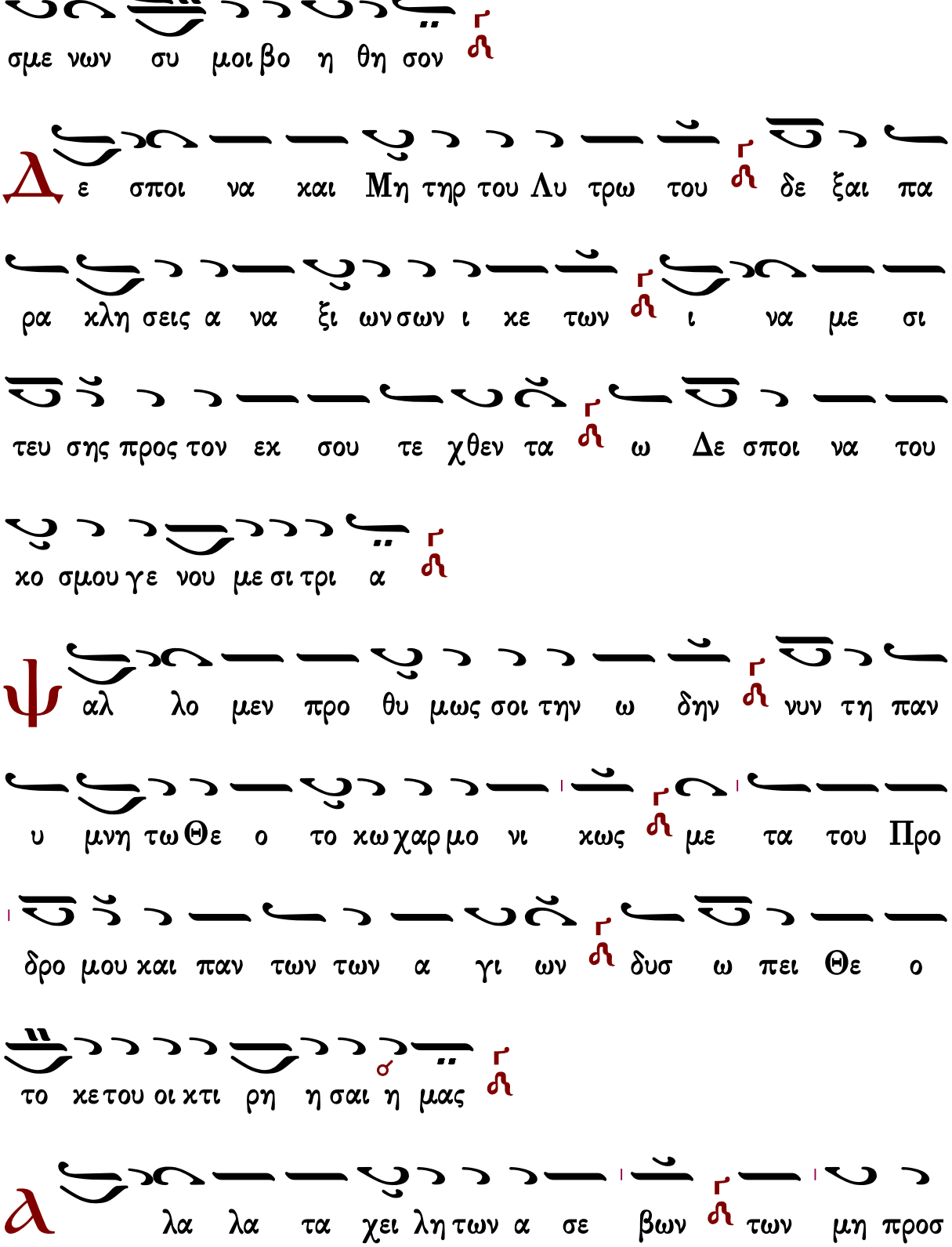
Μεγαλυνάρια

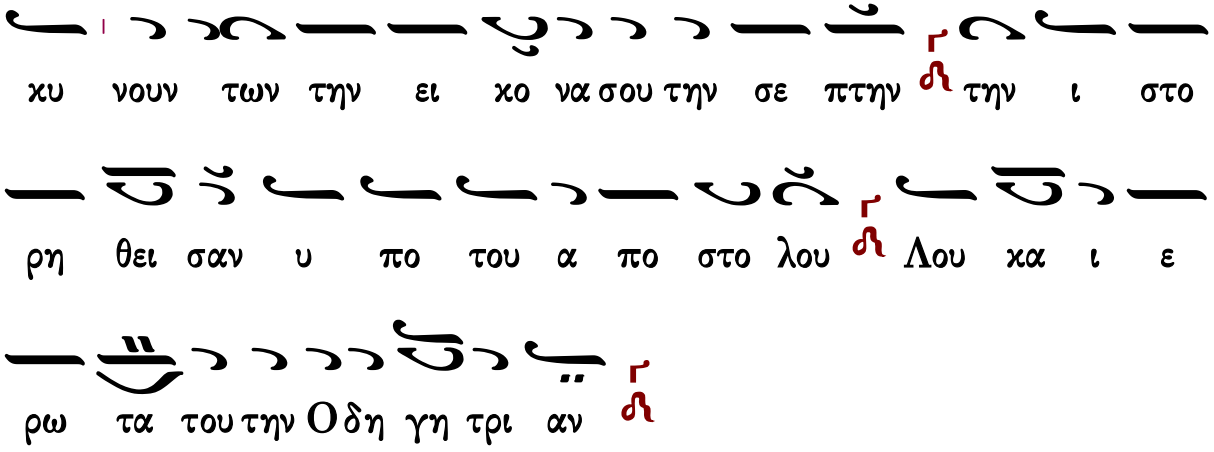
Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.8.316*

συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε
ο ον Λο γον τε χου σαν την ον τως Θε ο το χον
σε μεγα λυ νο μεν
Την υ ψη λο τε ραν των ου ρα νων και κα θα ρω
τε ραν λαμ πη δο νων η λι α κων την λυ τρω σα με
νην η μας εκ της κα τα ρας την Δε σποι ναν του κο
σμου υ μνοις τι μη σω μεν
α πο των πολ λων μου α μαρ τι ων α σθε νει το
σω μα α σθε νει μου και η ψυ χη προς σε κα τα
φευ γω την κε χα ρι τω με νην ελ πις α πηλ πι

σμε νων συ μοι βο η θη σον
Δε σποι να και Μη τηρ του Λυ τρω του δε ξαι πα
ρα χλη σεις α να ξι ωνσων ι χε των ι να με σι
τευ σης προς τον εκ σου τε χθεν τα ω Δε σποι να του
χο σμου γε νου με σι τρι α
ψαλ λο μεν προ θυ μως σοι την ω δην νυν τη παν
υ μνη τωΘε ο το κω χαρ μο νι κως με τα του Προ
δρο μου και παν των των α γι ων δυσ ω πει Θε ο
το κε του οι κτι ρη η σαι η μας
λα λα τα χει λη των α σε βων των μη προσ

Τὸ μεγαλυνάριον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ....

[Μικρὰ Παράκλησις](#) Τρισάγιον [Μεγάλη Παράκλησις](#)

Ἀπολυτίκια

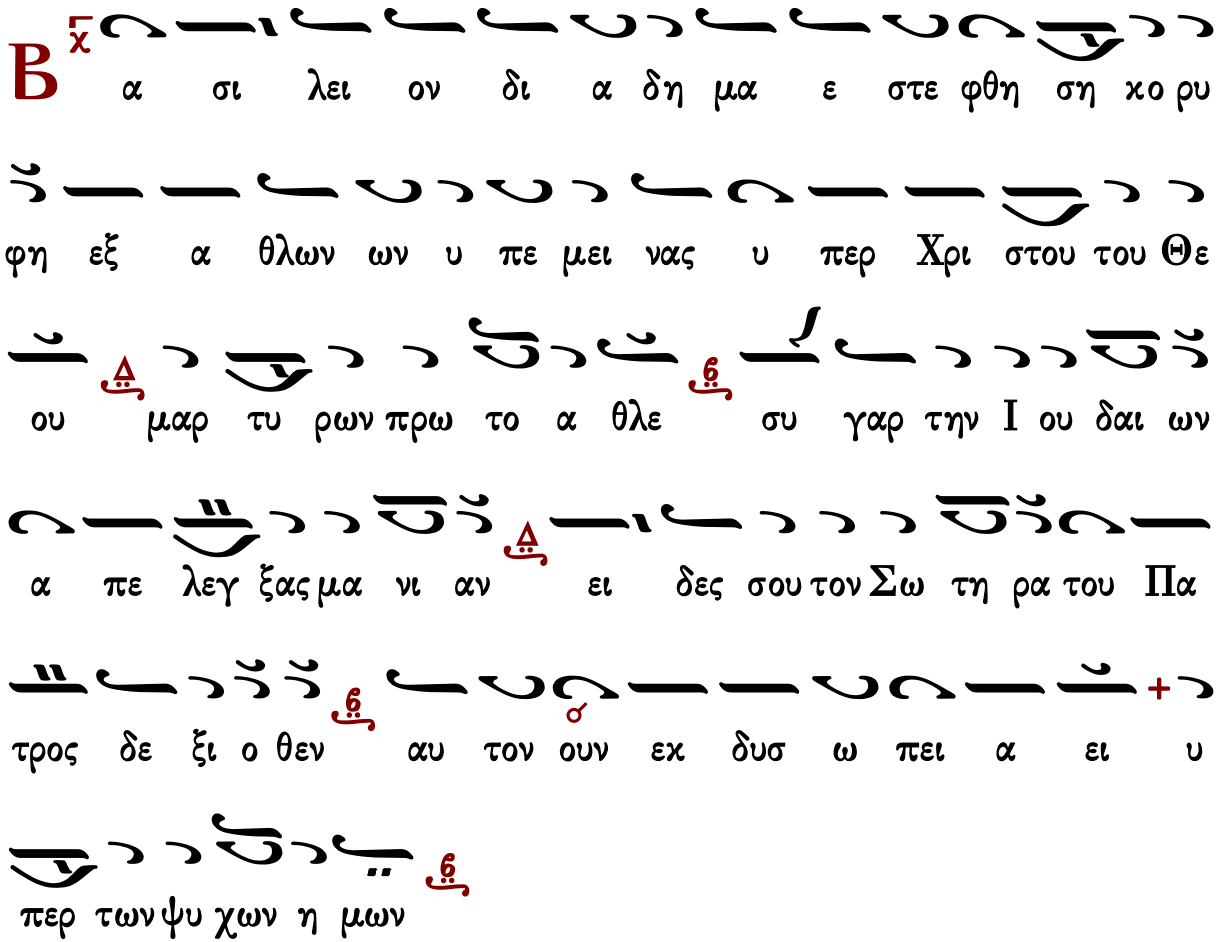
1 Αὐγούστου

Ταχὺ προκατάλαβε

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.8.50*

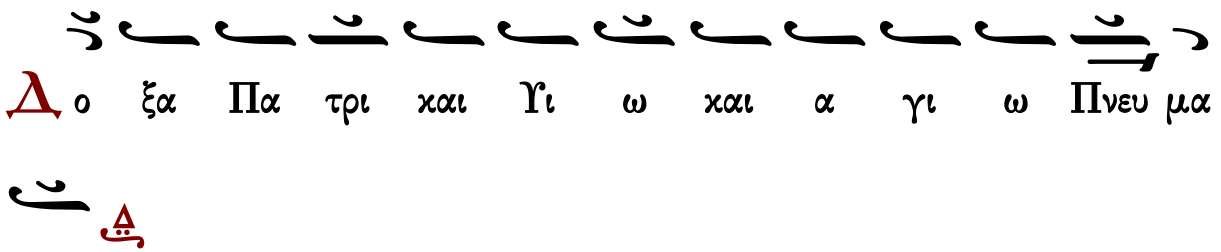
Βασίλειον διάδημα, ἐστέφθη σὴ κορυφή, ἐξ ἄθλων ὧν ὑπέμεινας, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, μαρτύρων Πρωτόαθλε· σὺ γὰρ τὴν Ἰουδαίων ἀπελέγξας μανίαν, εἶδές σου τὸν Σωτῆρα, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν. Αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει ἀεί, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

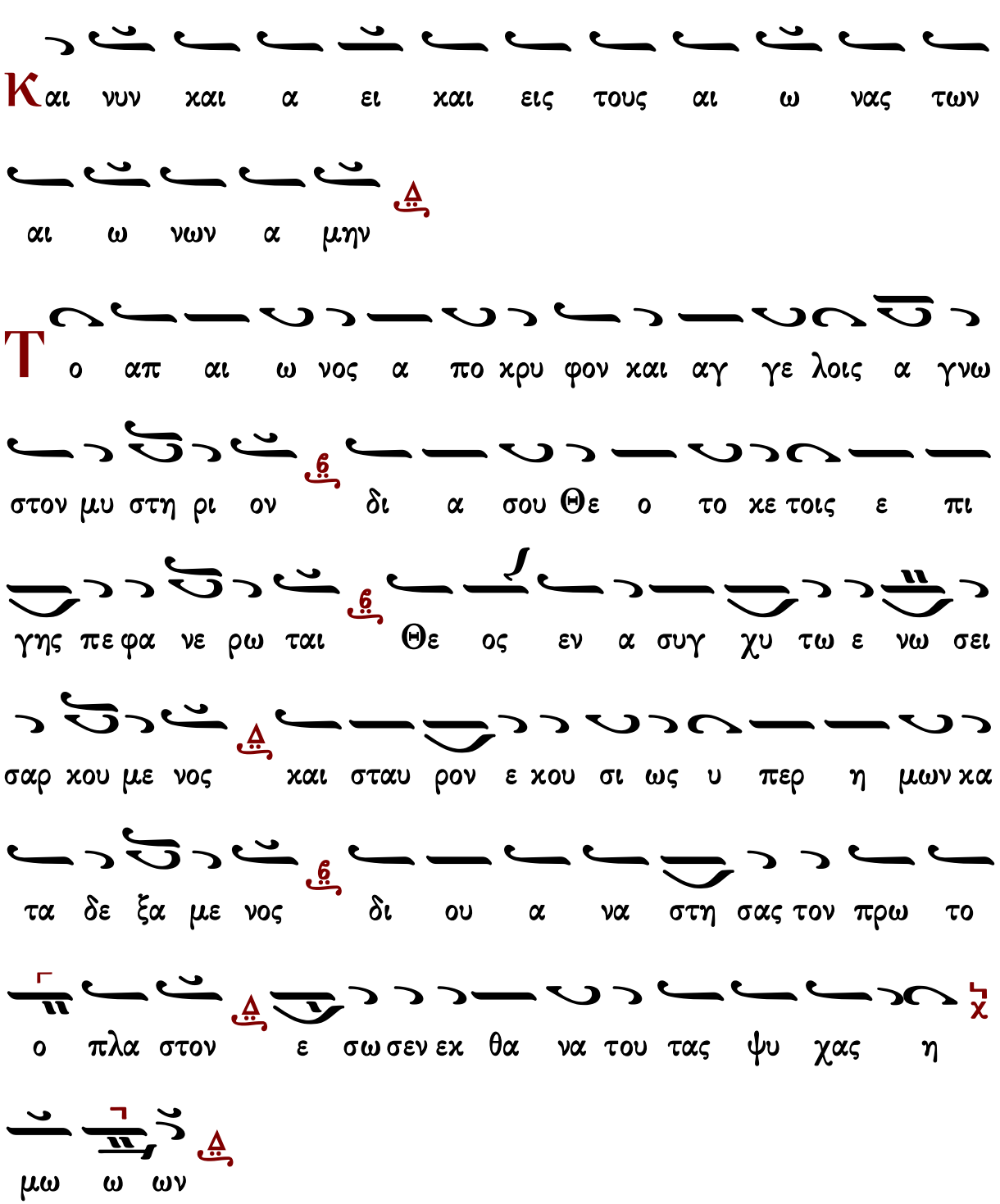

Θεοτοκίον

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.134/889#

Μικρὰ Παράκλησις Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς Μεγάλη Παράκλησις

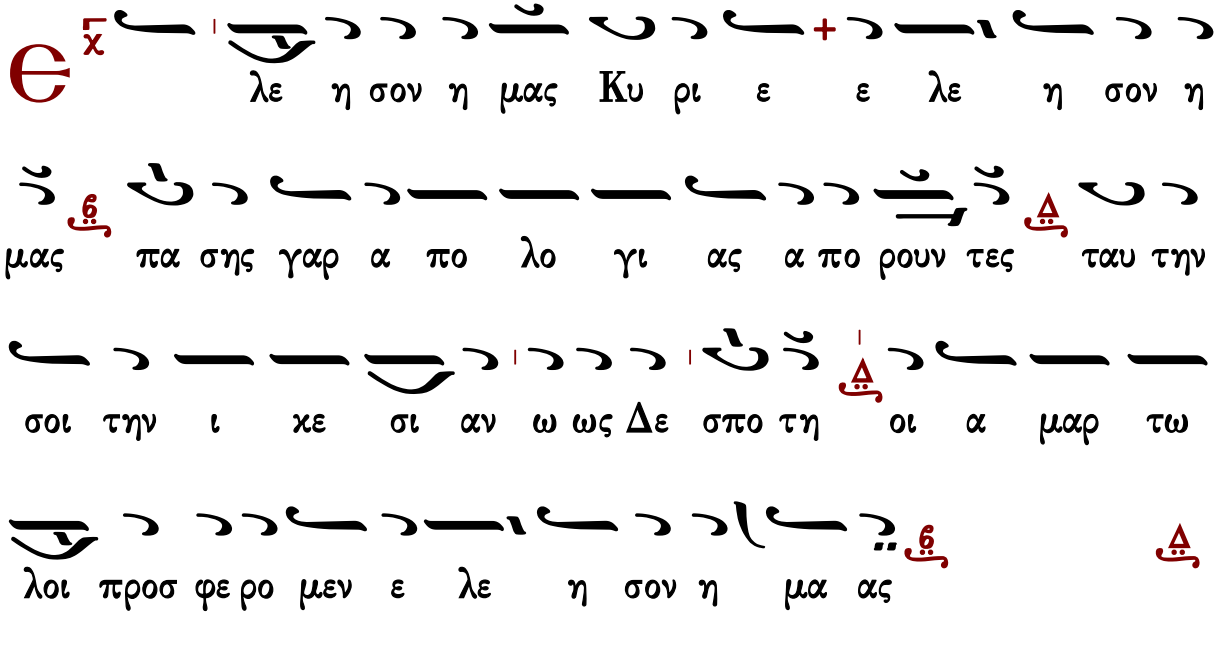
2, 3 Αὐγούστου

Ἀντί ἀπολυτικίων

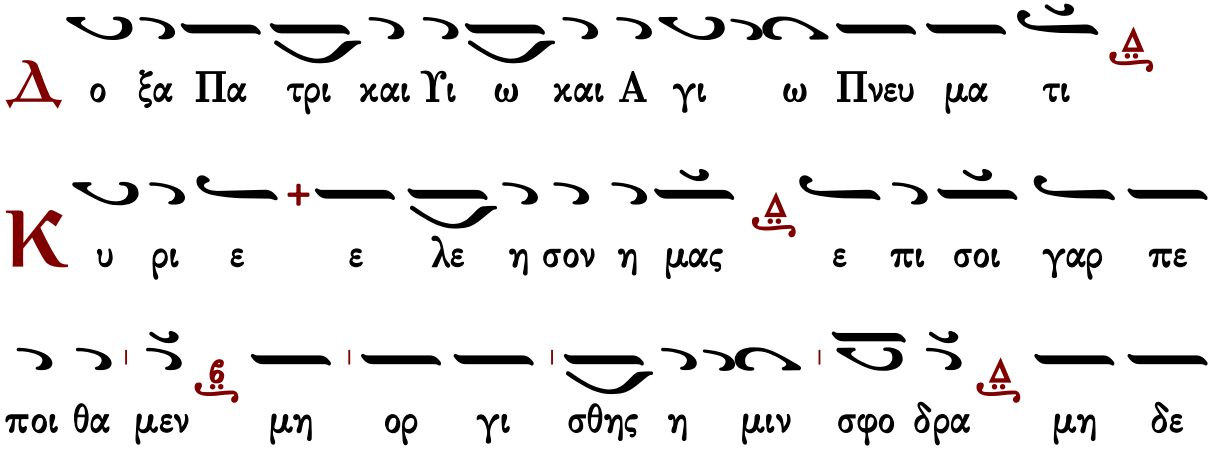
Ἦχος λ π Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον
τόμος Β' 2003 σ.93#

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότῃ, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν, μὴ ὀργισθῇς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῇς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ἀλλ᾽ ἐπίβλεψον καὶ νῦν, ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου, πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

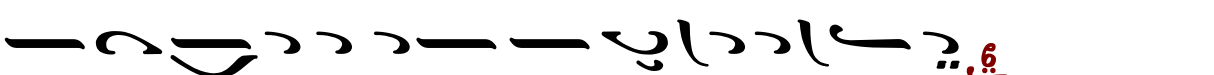

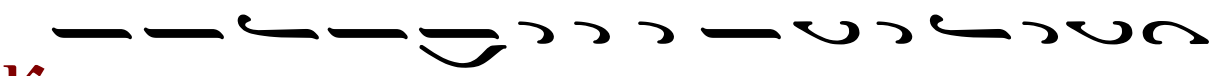

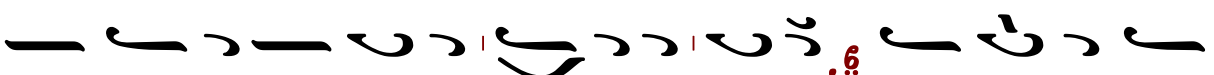

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσωμεν, ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

[Μικρὰ Παράκλησις](#) Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς [Μεγάλη Παράκλησις](#)

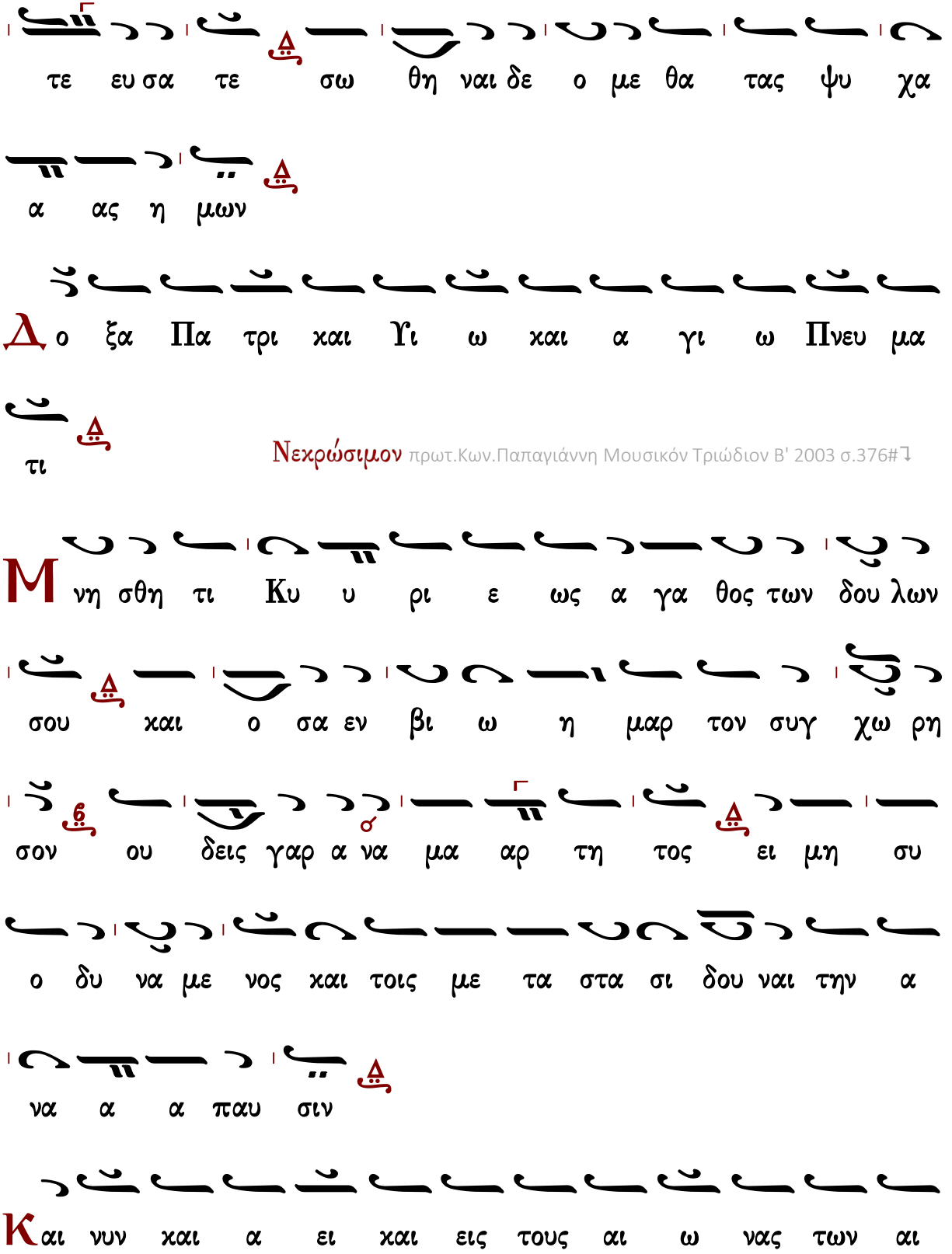
Παρασκευὴ 3 Αὐγούστου 2018

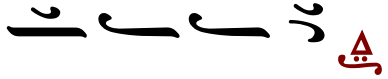
μαρτυρικόν

Ἦχος Δι

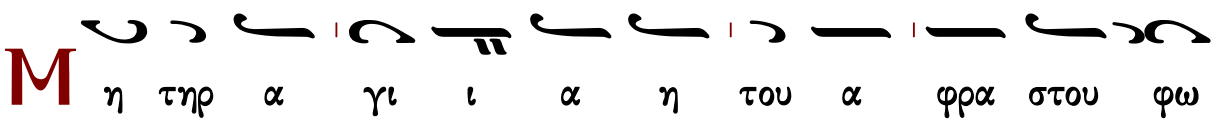
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον
τόμος Β' 2003 σ.125#

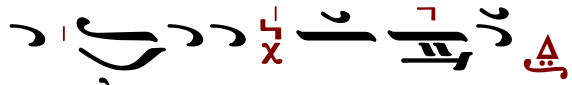

τε ευ σα τε σω θη ναι δε ο με θα τας ψυ χα
α ας η μων
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
Νεχρώσιμον πρωτ.Κων.Παπαγιάννη Μουσικόν Τριώδιον Β' 2003 σ.376#
Μνη σθη τι Κυ υ ρι ε ως α γα θος των δου λων
σου και ο σα εν βι ω η μαρ τον συγ χω ρη
σον ου δεις γαρ α να μα αρ τη τος ει μη συ
ο δυ να με νος και τοις με τα στα σι δου ναι την α
να α α παυ σιν
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

Θεοτοκίον

[Μικρὰ Παράκλησις](#) Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς [Μεγάλη Παράκλησις](#)

4 Αὐγούστου

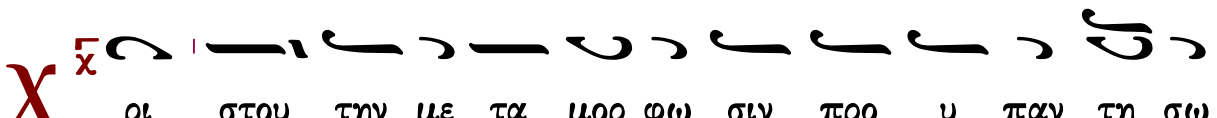
Ἀπολυτίκιον προεόρτιον

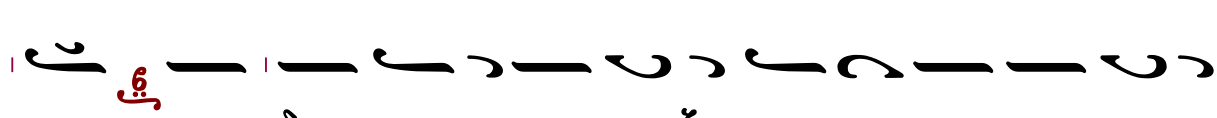
Ταχὺ προκατάλαβε

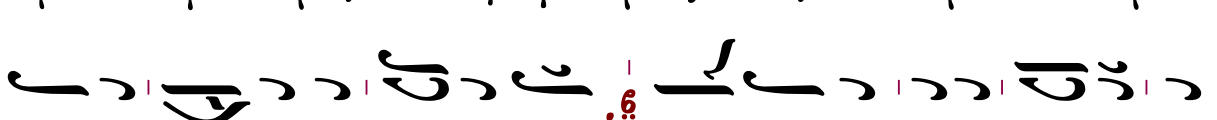
Ἦχος δ΄ Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007σ.8.59*

Χριστοῦ τὴν Μεταμόρφωσιν προϋπαντήσωμεν, φαιδρῶς πανηγυρίζοντες τὰ προεόρτια, πιστοὶ καὶ βοήσωμεν· Ἤγγικεν ἡ ἡμέρα τῆς ἐνθέου εὐφροσύνης, ἄνεισιν εἰς τὸ ὄρος τὸ Θαβὼρ ὁ Δεσπότης, τῆς Θεότητος αὐτοῦ ἀπαστράψαι τὴν ὡραιότητα.

[Μικρὰ Παράκλησις](#) Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς [Μεγάλη Παράκλησις](#)

6, 7, 8, 10, 12, Αὐγούστου

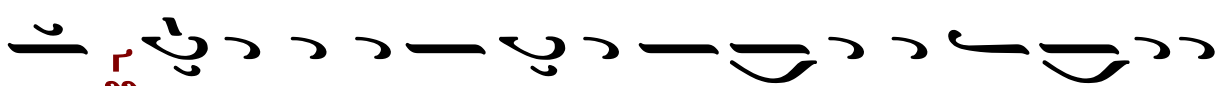
ἀπολυτίκιον
Μεταμορφώσεως

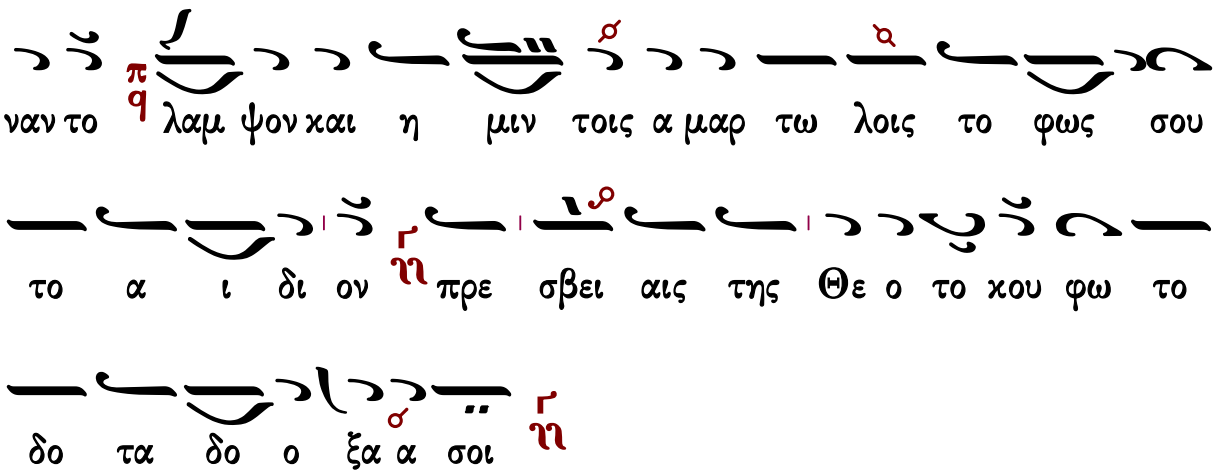
Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007σ.8.80*

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδυναντο. Λάμψον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ ἀΐδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα δόξα σοι.

Μικρὰ Παράκλησις Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς Μεγάλη Παράκλησις

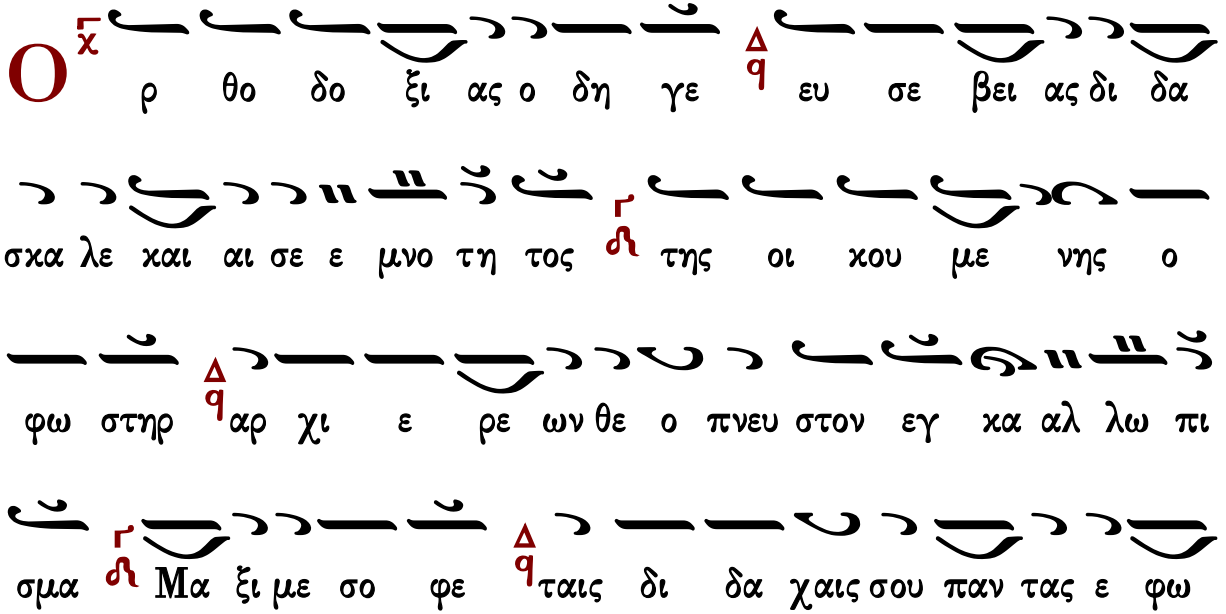
11 Αὐγούστου

Ἀπολυτίκιον ὁσίου Μαξίμου

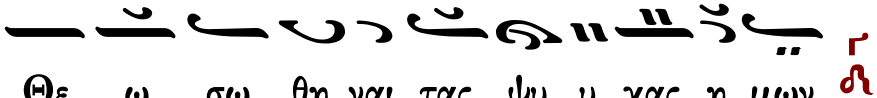
Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.6.169*

Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας Διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς Ἐκκλησίας ὁ φωστήρ, τῶν Μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Μάξιμε σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

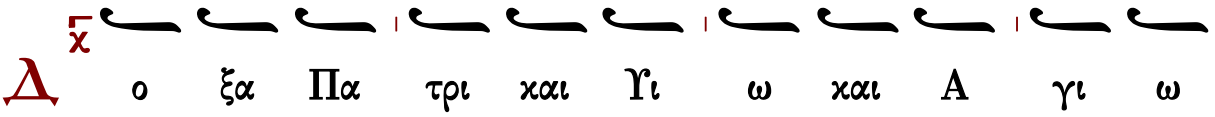

ἀπολυτίκιον
Μεταμορφώσεως

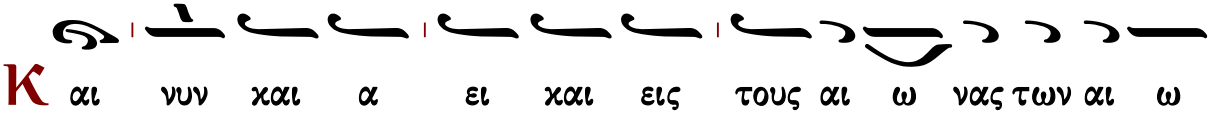
Ἦχος Γα

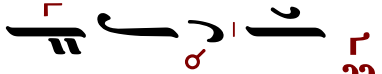
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.8.80*

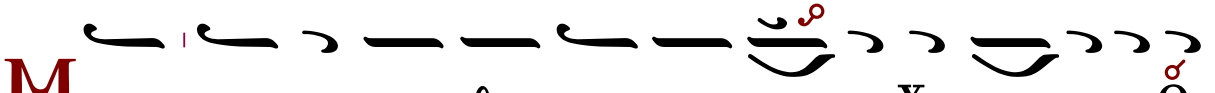
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδυναντο. Λάμψον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ ἀΐδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα δόξα σοι.

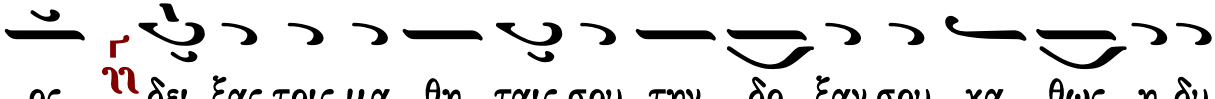

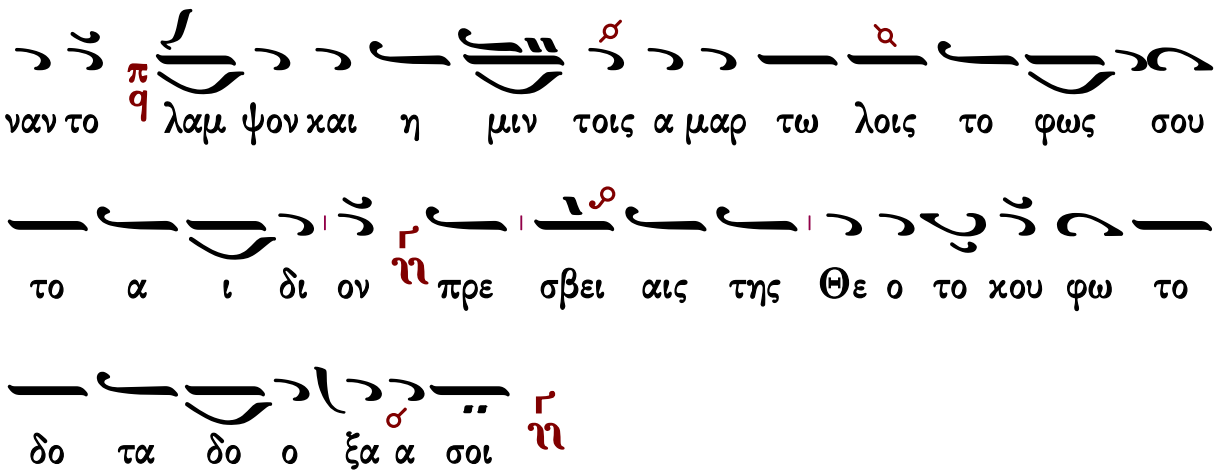

Μικρὰ Παράκλησις Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς Μεγάλη Παράκλησις

13 Αὐγούστου

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον

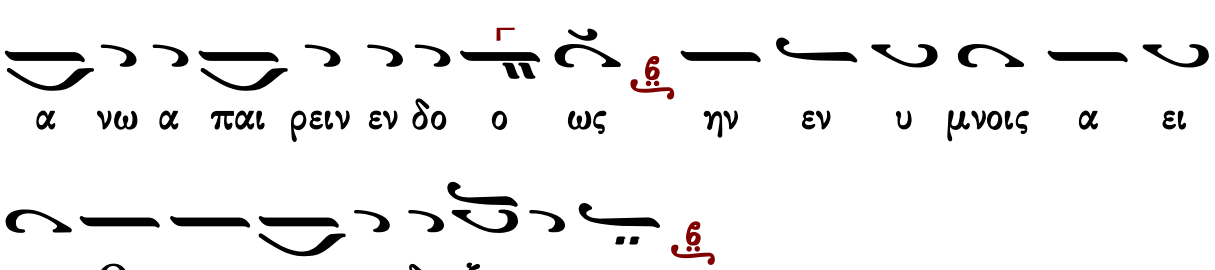
Ταχὺ προκατάλαβε

Ἦχος δ΄ Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007σ.8.113*

Λαοὶ προσκιρτήσατε, χεῖρας κροτοῦντες πιστῶς, καὶ πόθῳ ἀθροίσθητε, σήμερον χαίροντες, καὶ φαιδρῶς ἀλαλάζοντες, πάντες ἐν εὐφροσυνῃ· τοῦ Θεοῦ γὰρ ἡ Μήτηρ, μέλλει τῶν ἐπιγείων, πρὸς τὰ ἄνω ἀπαίρειν, ἐνδόξως ἣν ἐν ὕμνοις ἀεί, ὡς Θεοτόκον δοξάζομεν.

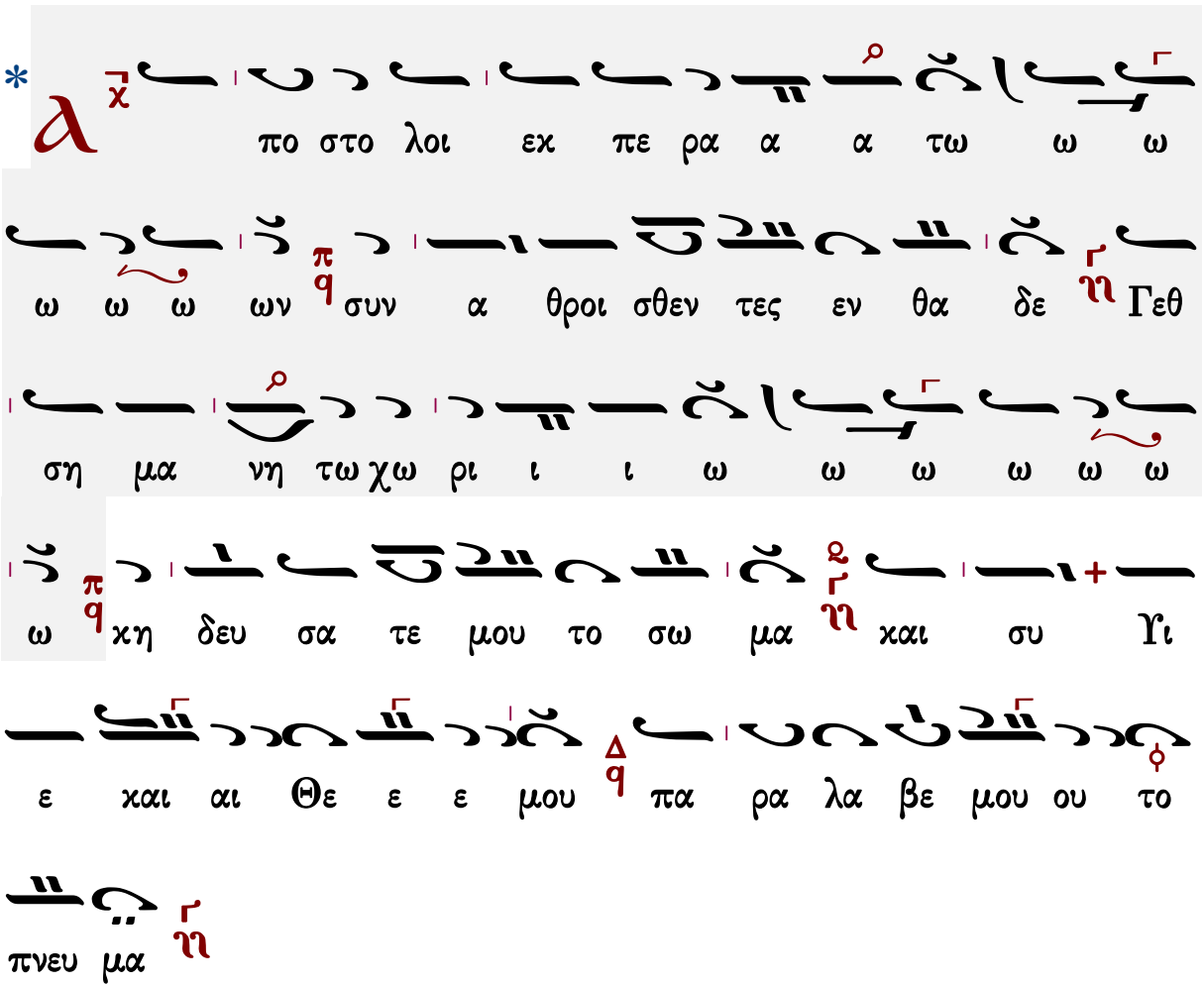
[Μικρὰ Παράκλησις](#) Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς [Μεγάλη Παράκλησις](#)

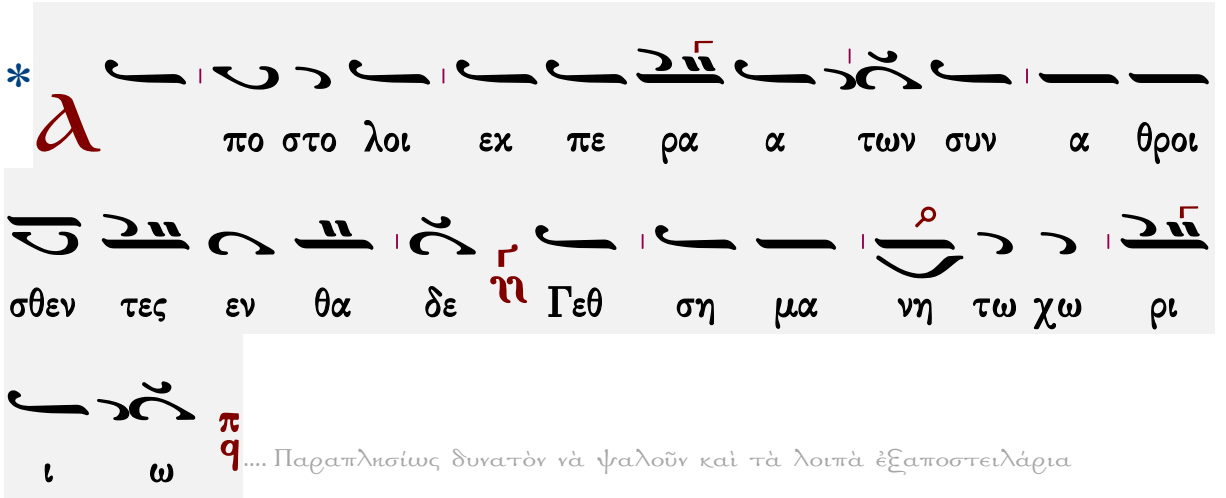
Ἐξαποστειλάρια

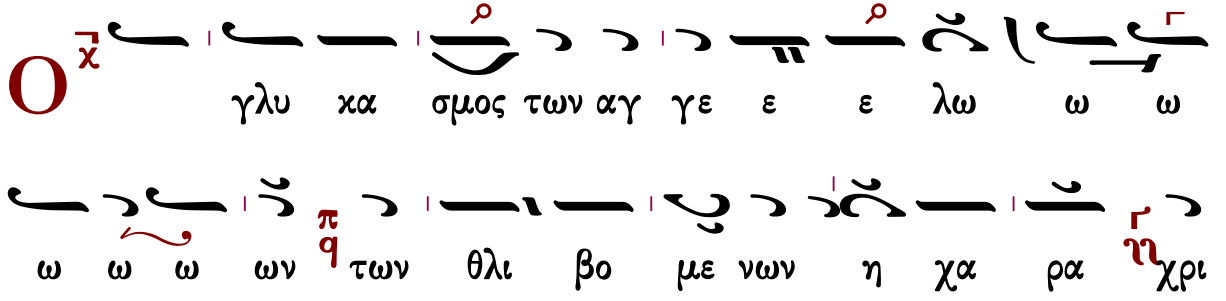
Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

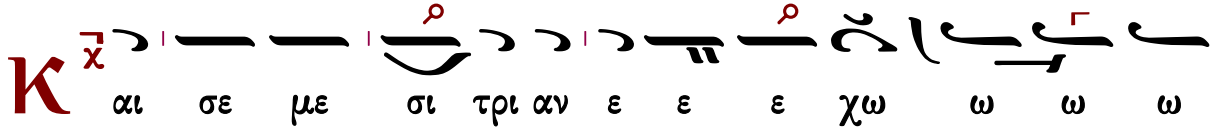
Ἦχος πλ. Γ α
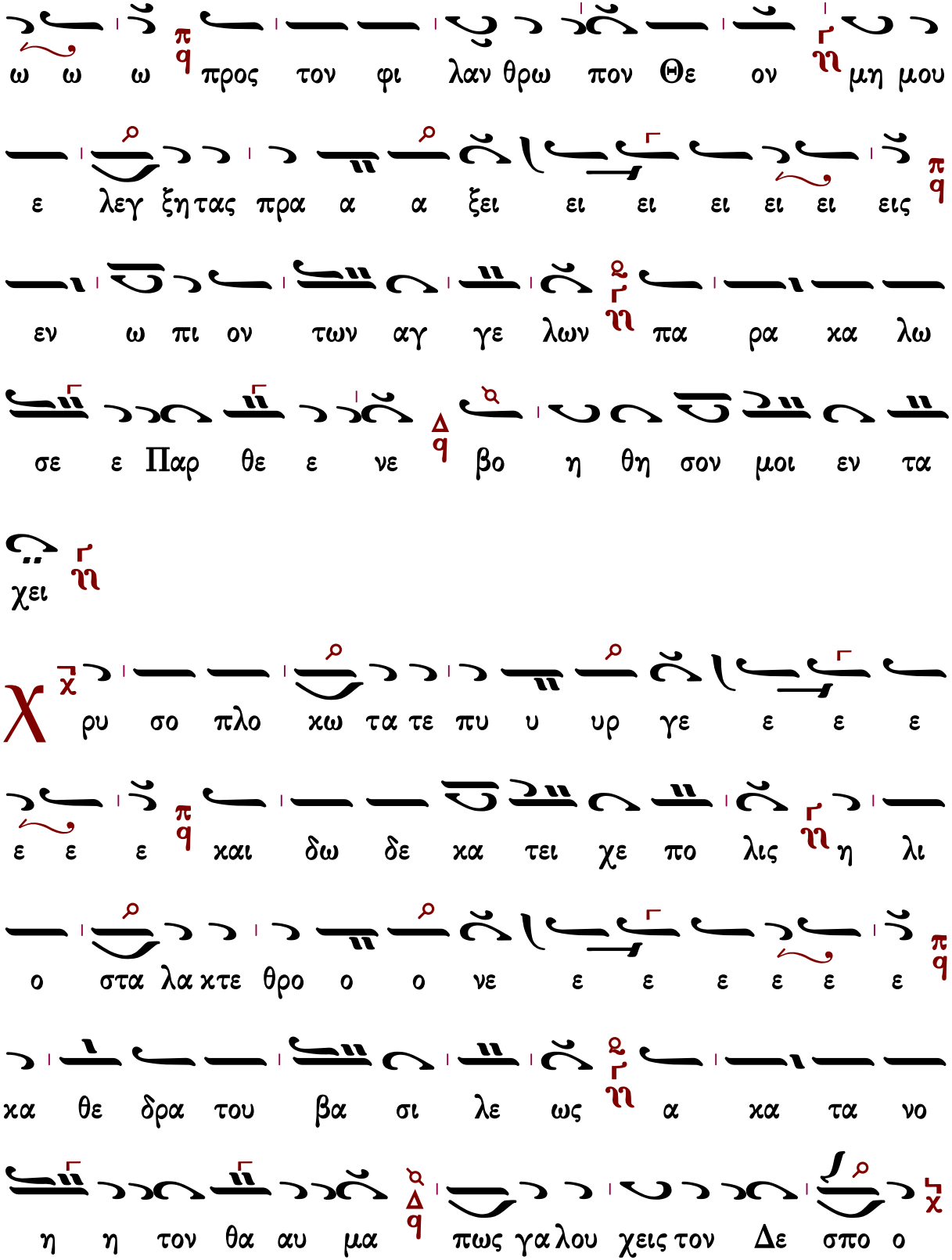
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.8.335*

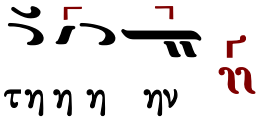

πο στο λοι εκ πε ρα α των συν α θροι
σθεν τες εν θα δε Γεθ ση μα νη τω χω ρι
ι ω
.... Παραπλησίως δυνατὸν νὰ ψαλοῦν καὶ τὰ λοιπὰ ἐξαποστειλάρια

γλυ κα σμος των αγ γε ε ε λω ω ω
ω ω ω ων των θλι βο με νων η χα ρα χρι
στι α νων η προ στα α α τι ι ι ι ι ι
ις Παρ θε νε Μη τηρ Κυ ρι ου αν τι λα
βου μου ου και ρυ υ σαι των αι ω νι ων βα
σα νων

αι σε με σι τρι αν ε ε ε χω ω ω ω

ω ω ω προς τον φι λαν θρω πον Θε ον μη μου
ε λεγ ξη τας πρα α α ξει ει ει ει ει ει εις
εν ω πι ον των αγ γε λων πα ρα κα λω
σε ε Παρ θε ε νε βο η θη σον μοι εν τα
χει
χ ρυ σο πλο κω τα τε πυ υ υρ γε ε ε ε
ε ε ε και δω δε κα τει χε πο λις η λι
ο στα λα κτε θρο ο ο νε ε ε ε ε ε ε
κα θε δρα του βα σι λε ως α κα τα νο
η η τον θα αυ μα πως γα λου χεις τον Δε σπο ο

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὐχαριστοῦμε ὅσους συμμετέχουν στὴν κοινὴ μας προσπάθεια,
ἐπισημαίνοντας ὁποιαδήποτε σφάλματα ἐντοπίζονται.
gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

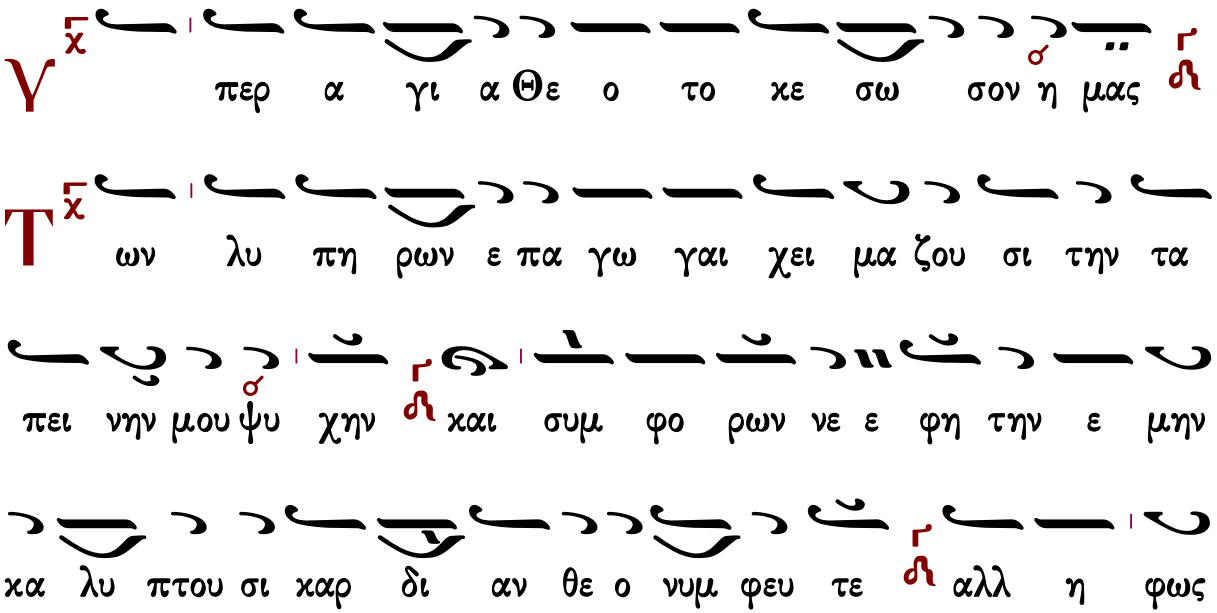
Μέγας ΠΚ ὑπὸ Κωνστ. Παπαγιάννη

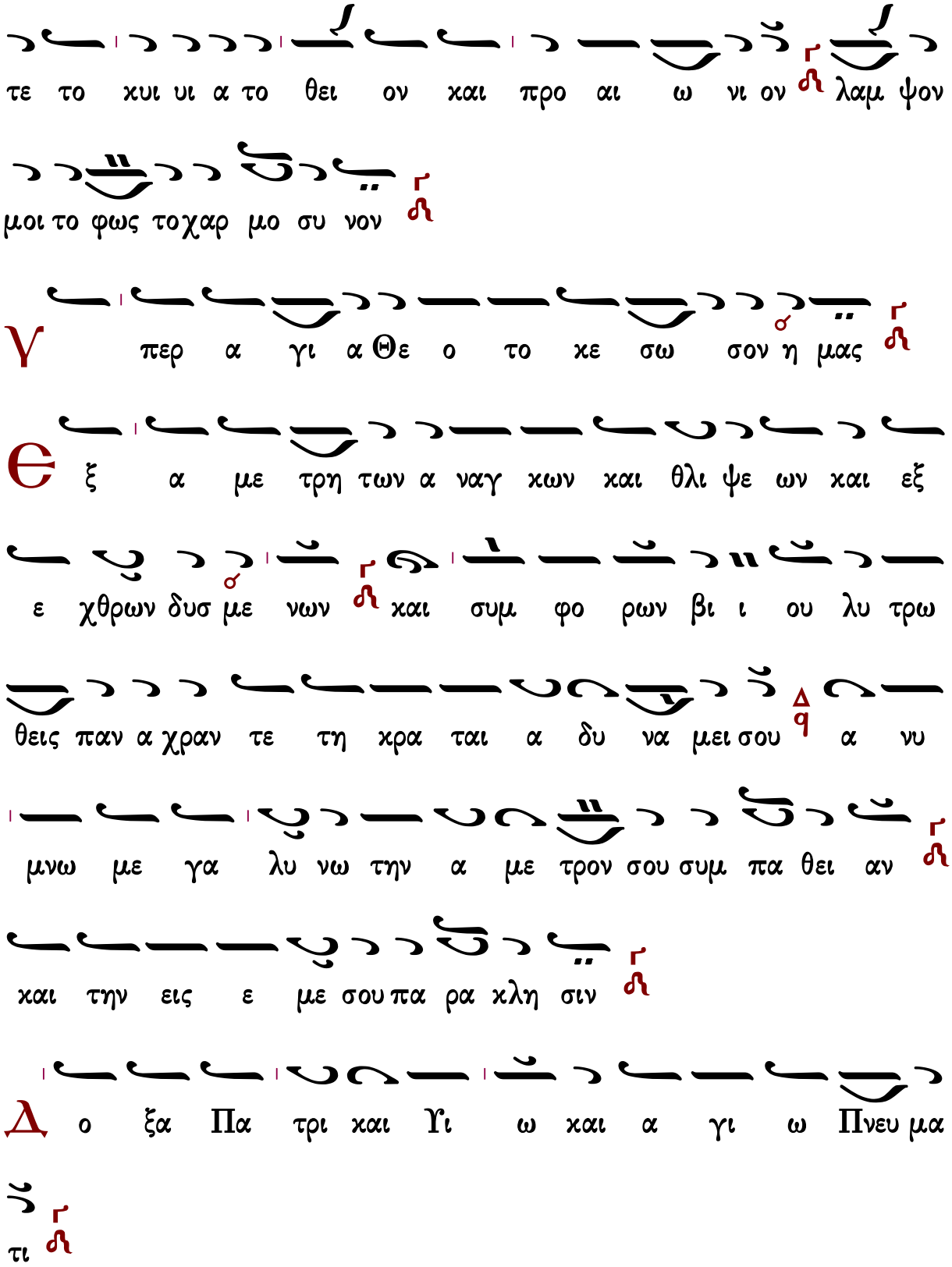
Ὠδὴ α΄

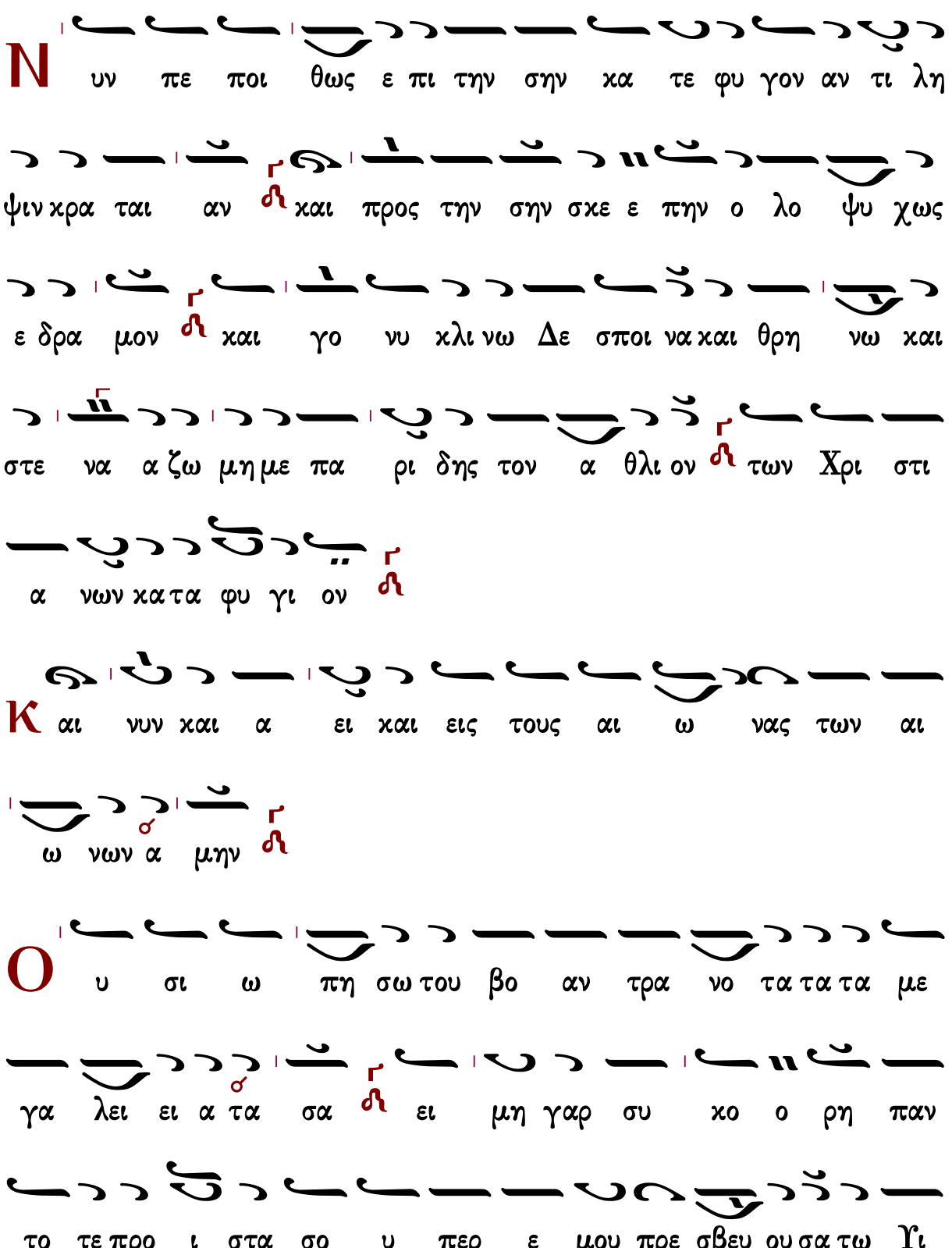
Ἁρματηλάτην Φαραώ

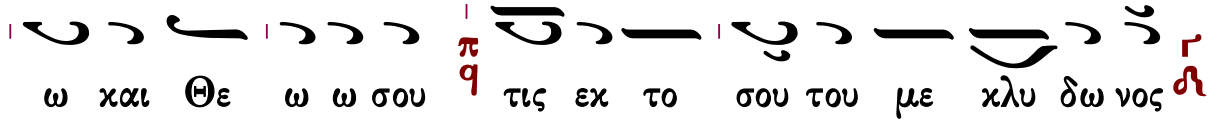
Ἦχος λ πˊ δ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.8.322*

τε το χυι υι α το θει ον και προ αι ω νι ον λαμ ψον
μοι το φως τοχαρ μο συ νον
Υ περ α γι α Θε ο το χε σω σον η μας
Θ ξ α με τρη των α ναγ χων και θλι ψε ων και εξ
ε χθρων δυσ με νων και συμ φο ρων βι ι ου λυ τρω
θεις παν α χραν τε τη χρα ται α δυ να μει σου α νυ
μνω με γα λυ νω την α με τρον σου συμ πα θει αν
και την εις ε με σου πα ρα κλη σιν
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι

Ν υν πε ποι θως ε πι την σην κα τε φυ γον αν τι λη
ψιν χρα ται αν και προς την σην σκε ε πην ο λο ψυ χως
ε δρα μον και γο νυ κλι νω Δε σποι να και θρη νω και
στε να α ζω μη με πα ρι δης τον α θλι ον των Χρι στι
α νων κα τα φυ γι ον
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
Ο υ σι ω πη σω του βο αν τρα νο τα τα τα με
γα λει ει α τα σα ει μη γαρ συ κο ο ρη παν
το τε προ ι στα σο υ περ ε μου πρε σβευ ου σα τω Υι

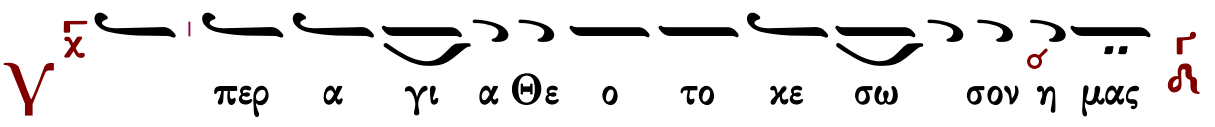

Ὠδὴ γ'

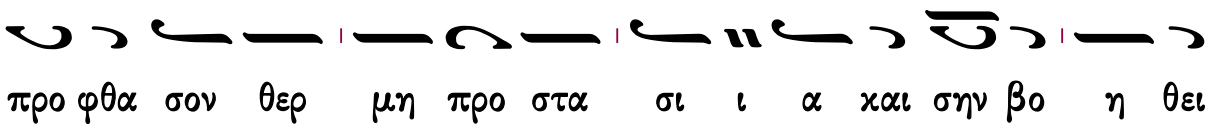
Οὐρανίας ἀψῖδος

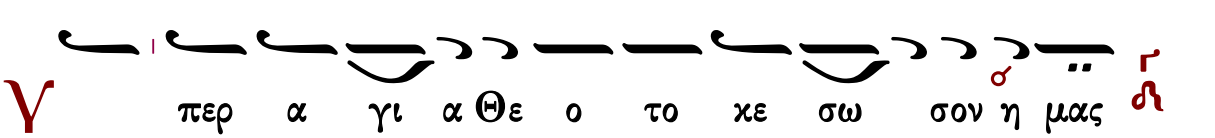
Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.8.324*

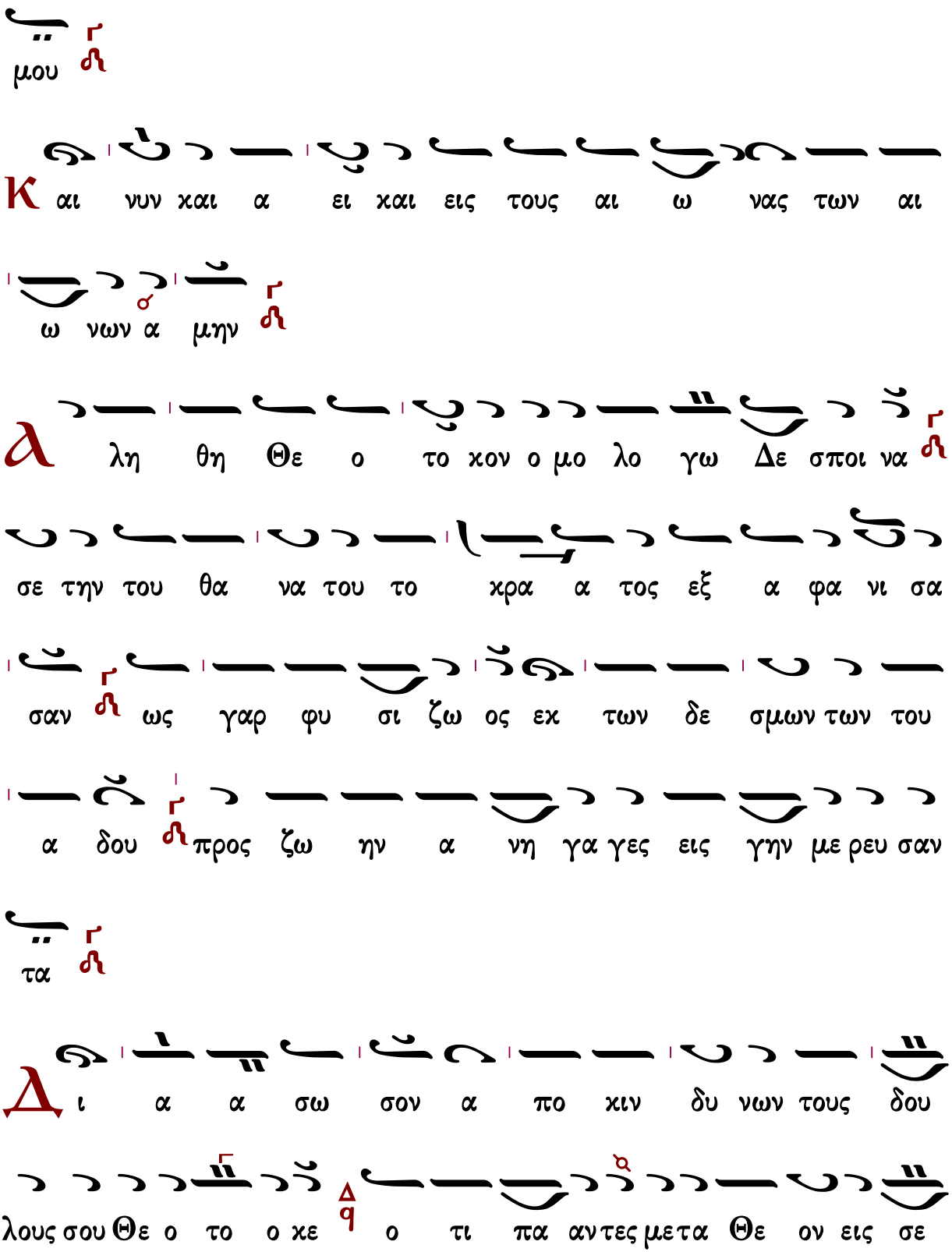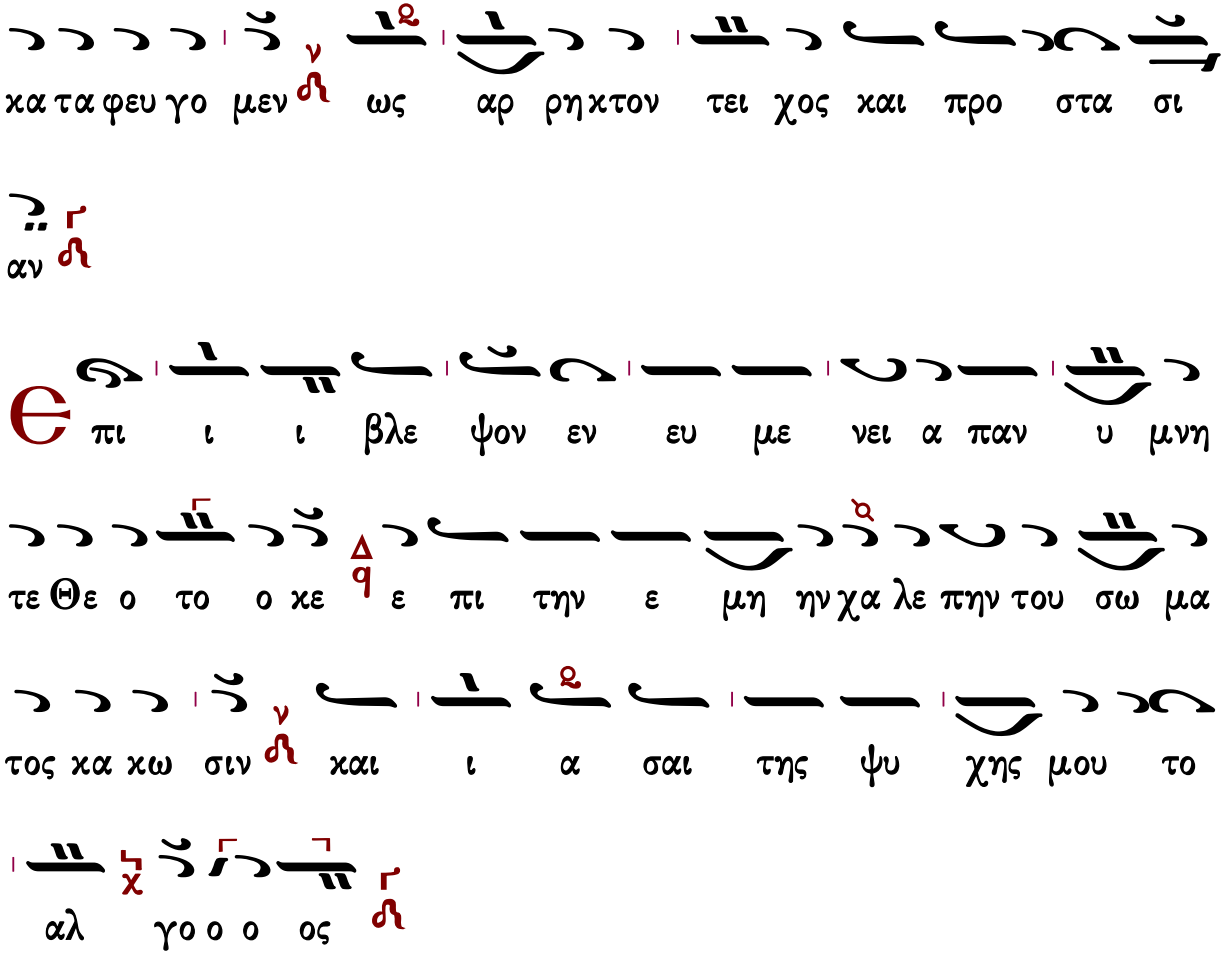

Θ θαυ μα στω σας ον τως νυν επ ε μοι Δε σποι να
τας ευ ερ γε σι ας σου Κο ο ρη και τα ε λε η
σου ο θεν δο ξα ζω σε και α νυ μνω και γε ραι
ρω την πολ λην και α με τρον κη δε μο νι αν σου
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
Κ α ται γις με χει μα ζει των συμ φο ρων Δε σποι να
και των λυ πη ρων τρι κυ μι ι αι κα τα πον τι
ζου σιν αλ λα προ φθα σα σα χει ρα μοι δος βο η
θει ας η θερ μη αν τι λη ψις και προ στα σι α

μου
Κ αι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
λ λη θη Θε ο το χον ο μο λο γω Δε σποι να
σε την του θα να του το χρα α τος εξ α φα νι σα
σαν ως γαρ φυ σι ζω ος εκ των δε σμων των του
α δου προς ζω ην α νη γα γες εις γην με ρευ σαν
τα
Δ ι α α σω σον α πο χιν δυ νων τους δου
λους σου Θε ο το ο κε ο τι πα αν τες με τα Θε ον εις σε

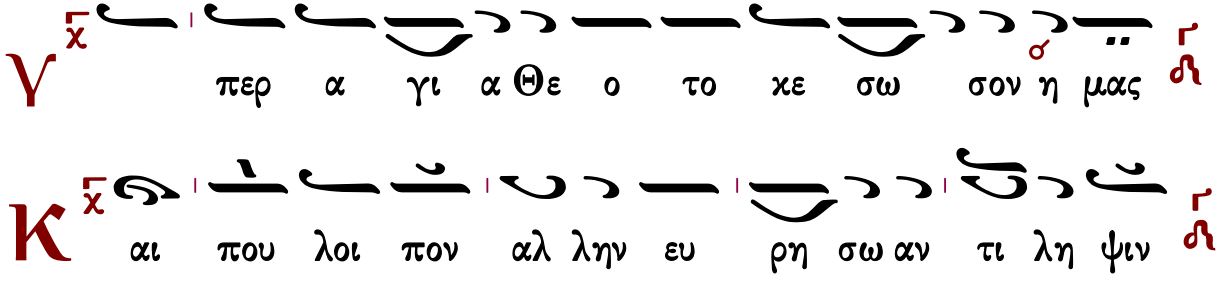

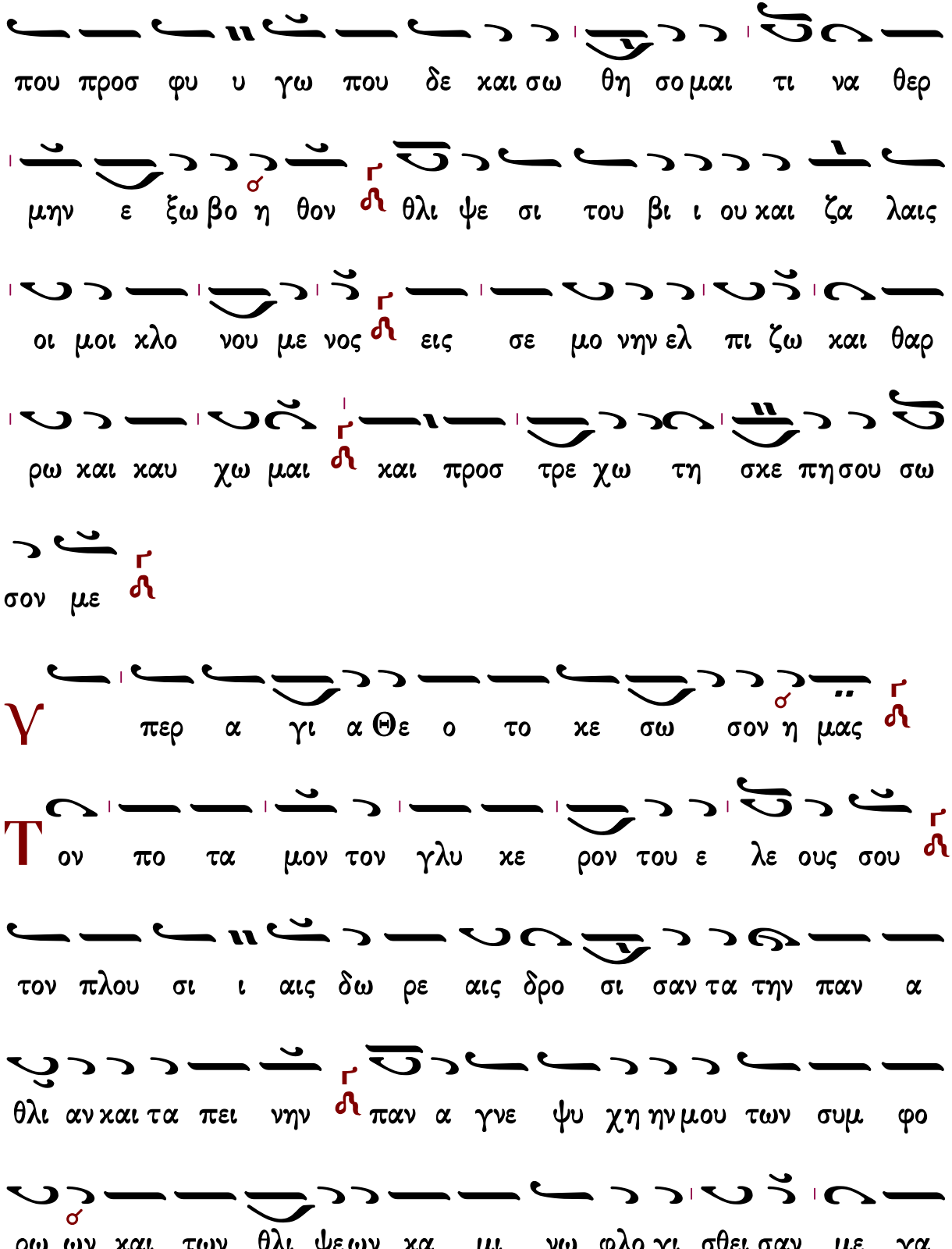
Ψδὴ δ΄

Σύ μου ἰσχύς, Κύριε

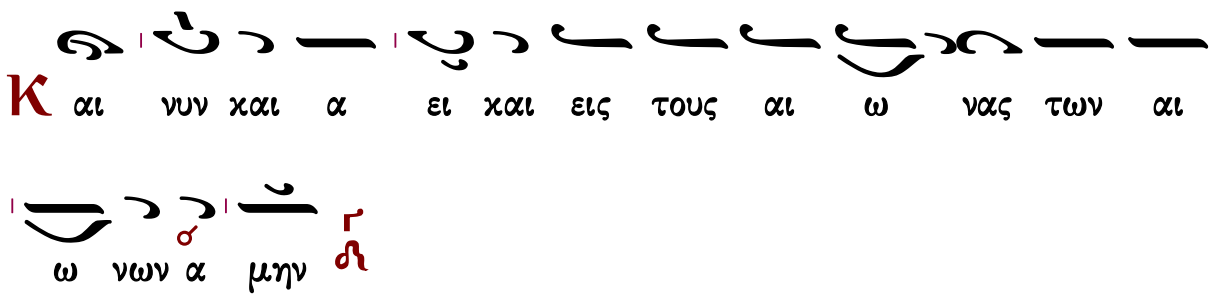
Ἦχος λ π

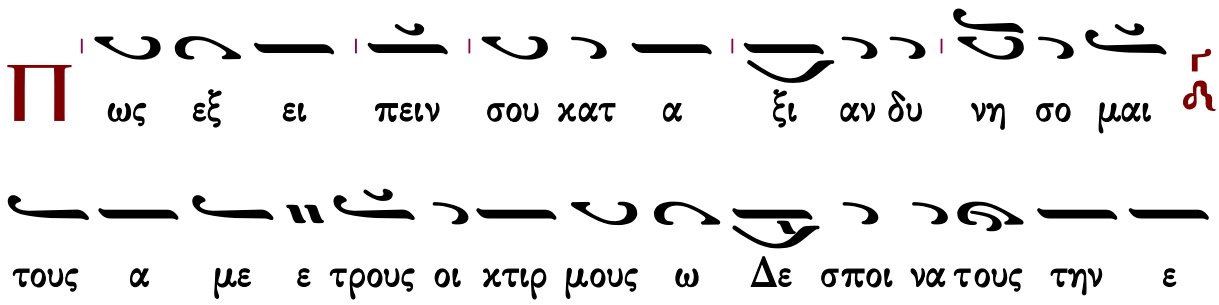
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.8.325*

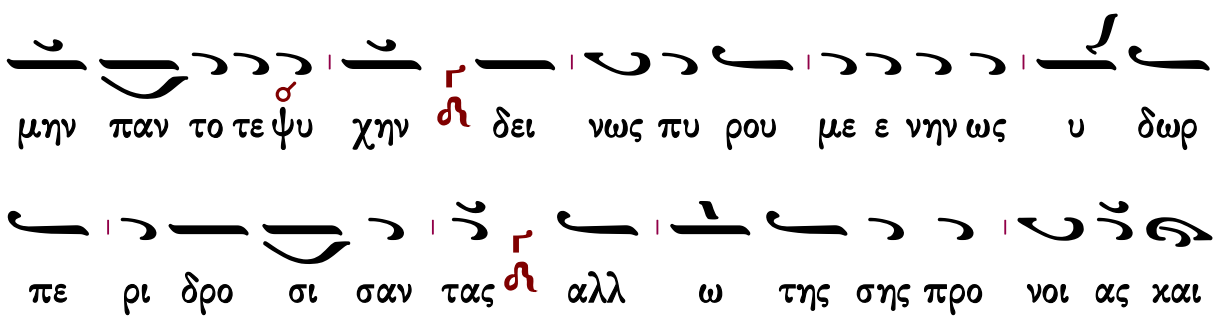

που προσ φυ υ γω που δε και σω θη σο μαι τι να θερ
μην ε ξω βο η θον θλι ψε σι του βι ι ου και ζα λαις
οι μοι χλο νου με νος εις σε μο νην ελ πι ζω και θαρ
ρω και καυ χω μαι και προσ τρε χω τη σκε πη σου σω
σον με
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Τ ον πο τα μον τον γλυ κε ρον του ε λε ους σου
τον πλου σι ι αις δω ρε αις δρο σι σαν τα την παν α
θλι αν και τα πει νην παν α γνε ψυ χη ην μου των συμ φο
ρω ων και των θλι ψε ων κα μι νω φλο γι σθει σαν με γα

λυ νω κη ρυτ τω και προσ τρε χω τη σκε πη σου σω
σον με
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
C ε την α γνην σε την Παρ θε νον και α σπι λον
μο νην φε ε ρω τει χος α προσ μα χη τον κα τα φυ
γην σκε πην κρα ται αν ο πλον σω τη ρι ι ας μη με
πα ρι δης τον α σω τον ελ πις α πηλ πι σμε νων
α σθε νων συμ μα χι α θλι βο με νων χα
ρα και αν τι λη ψις

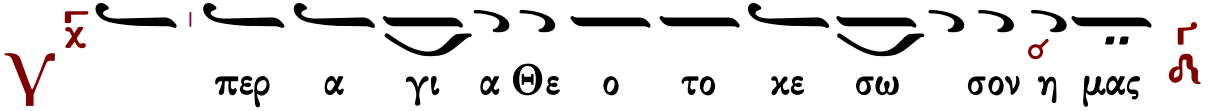

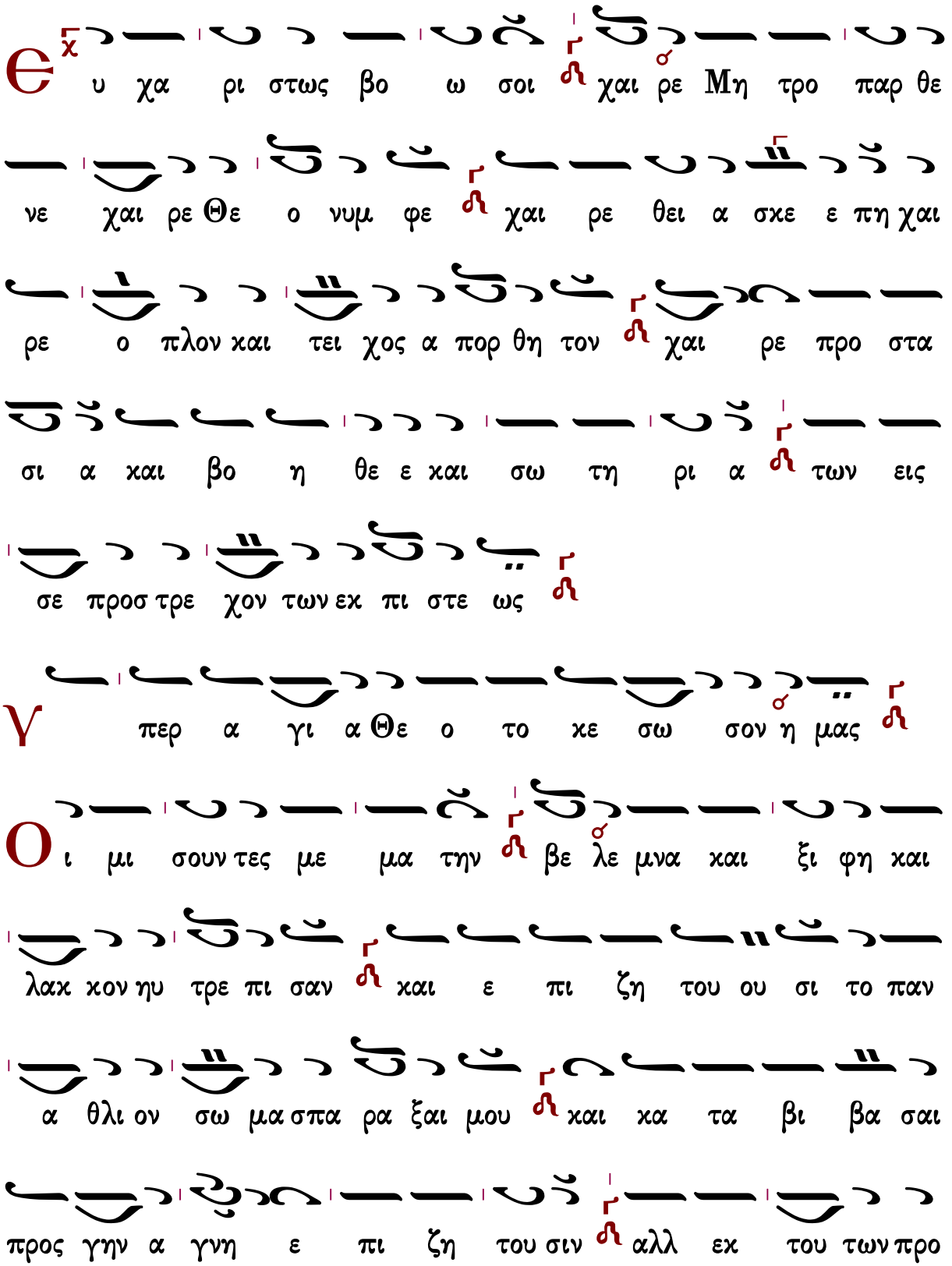
Ὠδὴ ε'

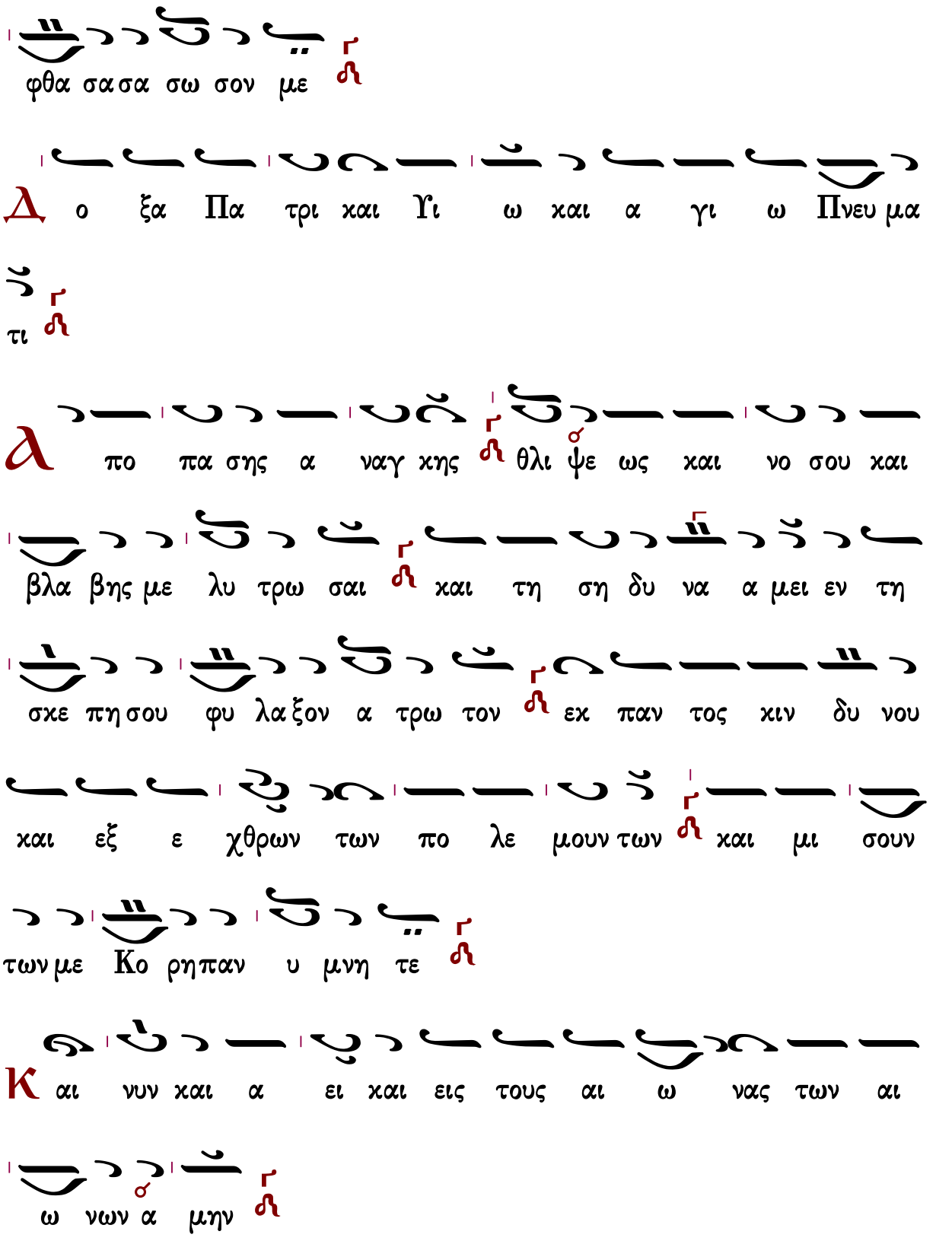
Ἦχος λ π ϊ

Ἵνα τὶ με ἀπώσω

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.8.327*

Ε
υ χα ρι στως βο ω σοι χαι ρε Μη τρο παρ θε
νε χαι ρε Θε ο νυμ φε χαι ρε θει α σκε ε πη χαι
ρε ο πλον και τει χος α πορ θη τον χαι ρε προ στα
σι α και βο η θε ε και σω τη ρι α των εις
σε προσ τρε χον των εκ πι στε ως
Υ
περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Ο
ι μι σουν τες με μα την βε λε μνα και ξι φη και
λακ κον ηυ τρε πι σαν και ε πι ζη του ου σι το παν
α θλι ον σω μα σπα ρα ξαι μου και κα τα βι βα σαι
προς γην α γνη ε πι ζη του σιν αλλ εκ του των προ

φθα σα σα σω σον με
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
λ πο πα σης α ναγ κης θλι ψε ως και νο σου και
βλα βης με λυ τρω σαι και τη ση δυ να α μει εν τη
σκε πη σου φυ λα ξον α τρω τον εκ παν τος κιν δυ νου
και εξ ε χθρων των πο λε μουν των και μι σουν
των με Κο ρη παν υ μνη τε
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

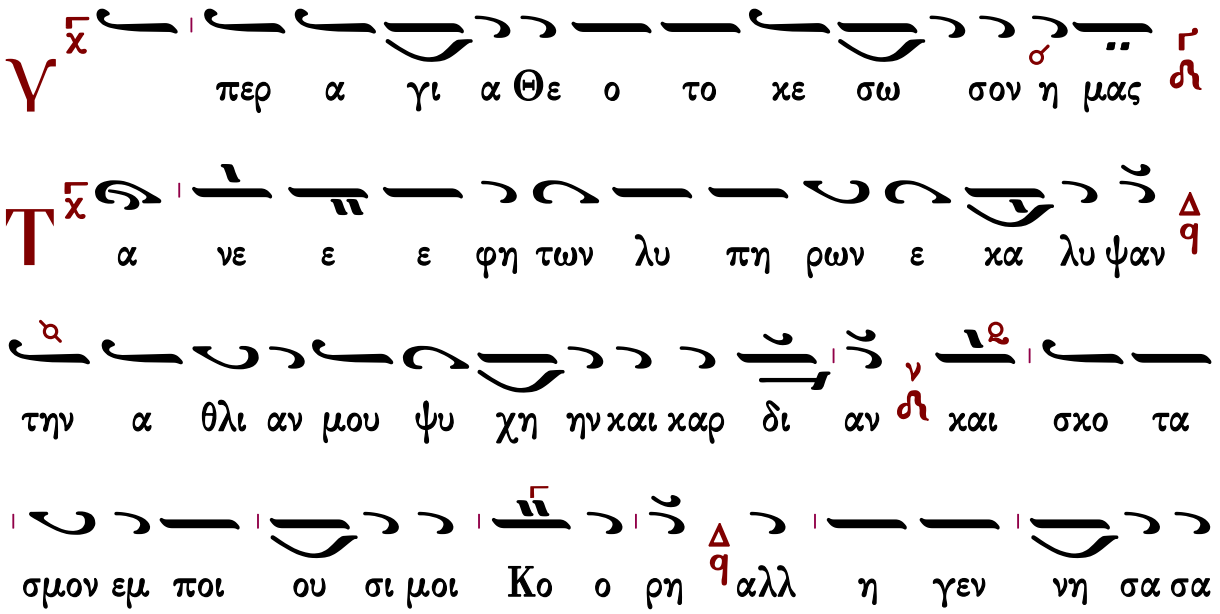

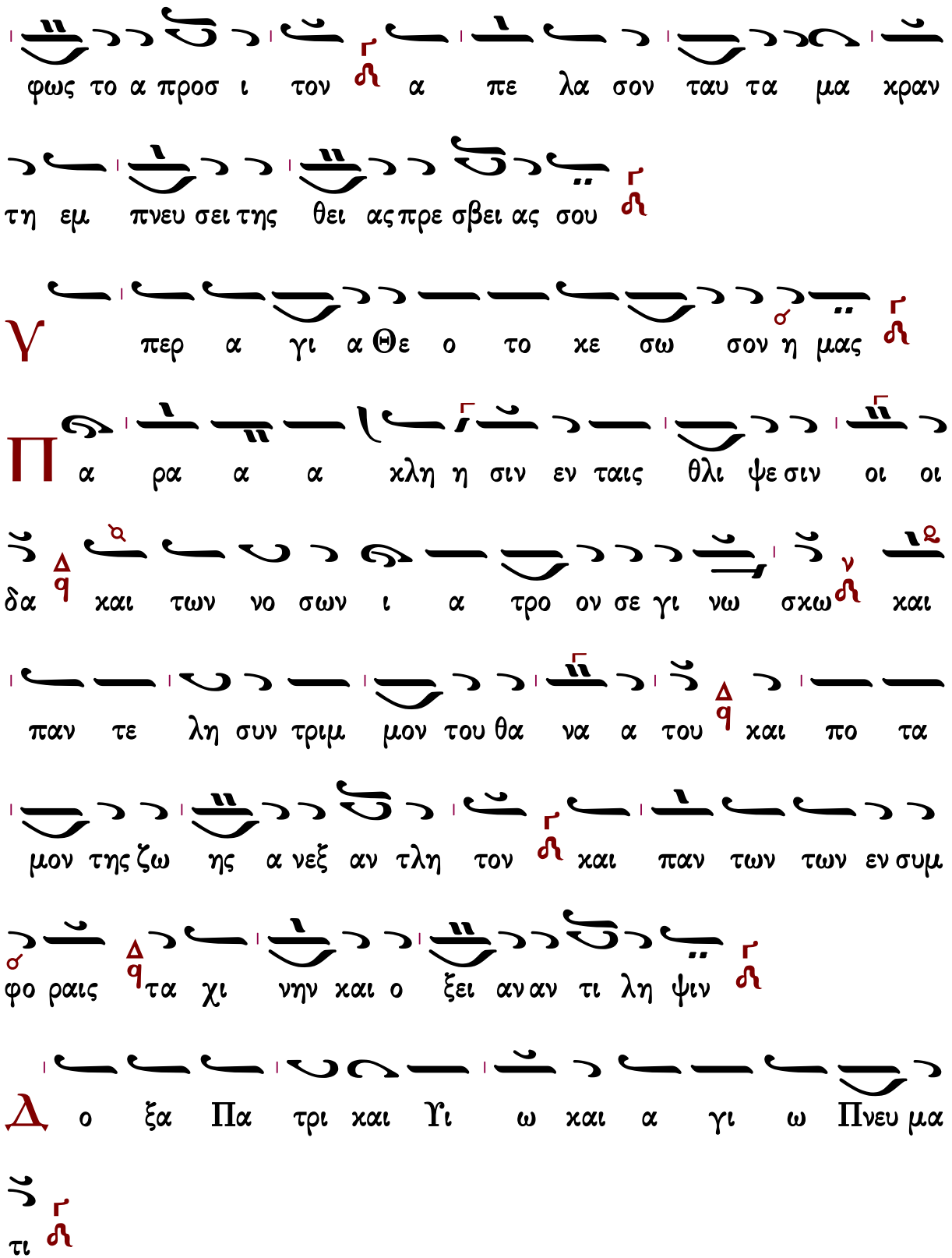
Ψδὴ ς΄

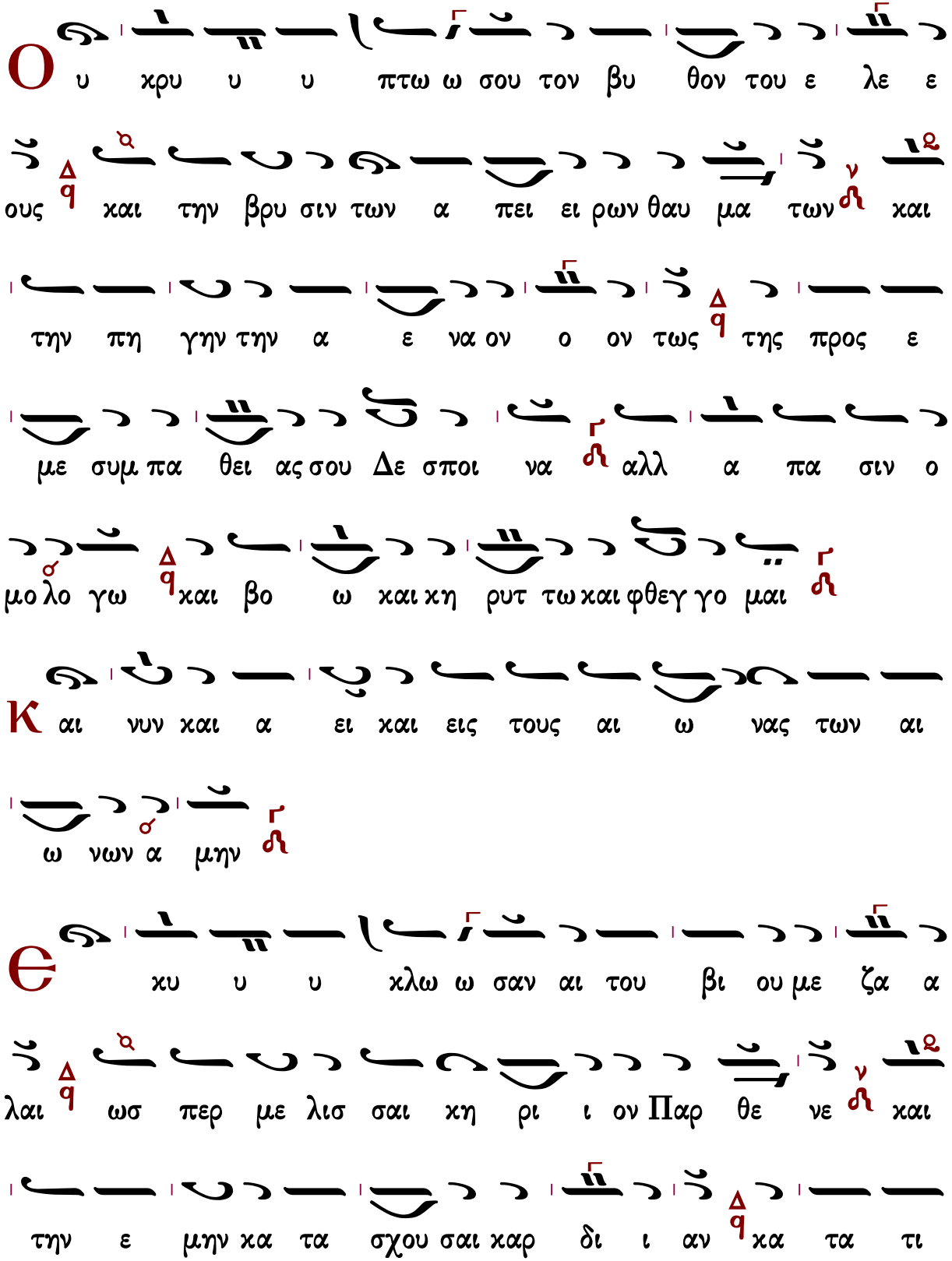
Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον

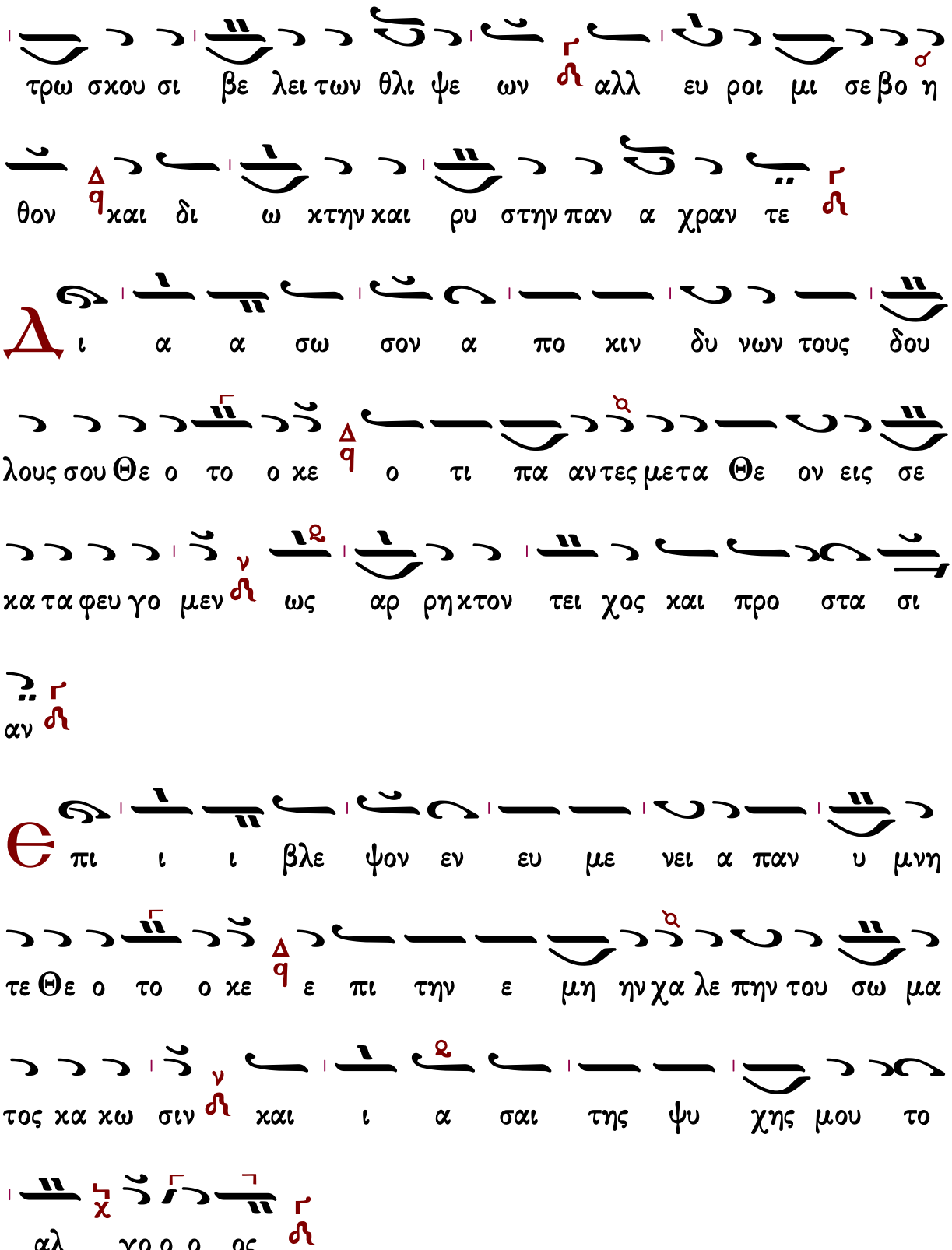
Ἦχος λ π

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.8.328*

φως το α προσ ι τον α πε λα σον ταυ τα μα χραν
τη εμ πνευ σει της θει ας πρε σβει ας σου
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Π α ρα α α χλη η σιν εν ταις θλι ψε σιν οι οι
δα και των νο σων ι α τρο ον σε γι νω σκω και
παν τε λη συν τριμ μον του θα να α του και πο τα
μον της ζω ης α νεξ αν τλη τον και παν των των εν συμ
φο ραις τα χι νην και ο ξει αν αν τι λη ψιν
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι

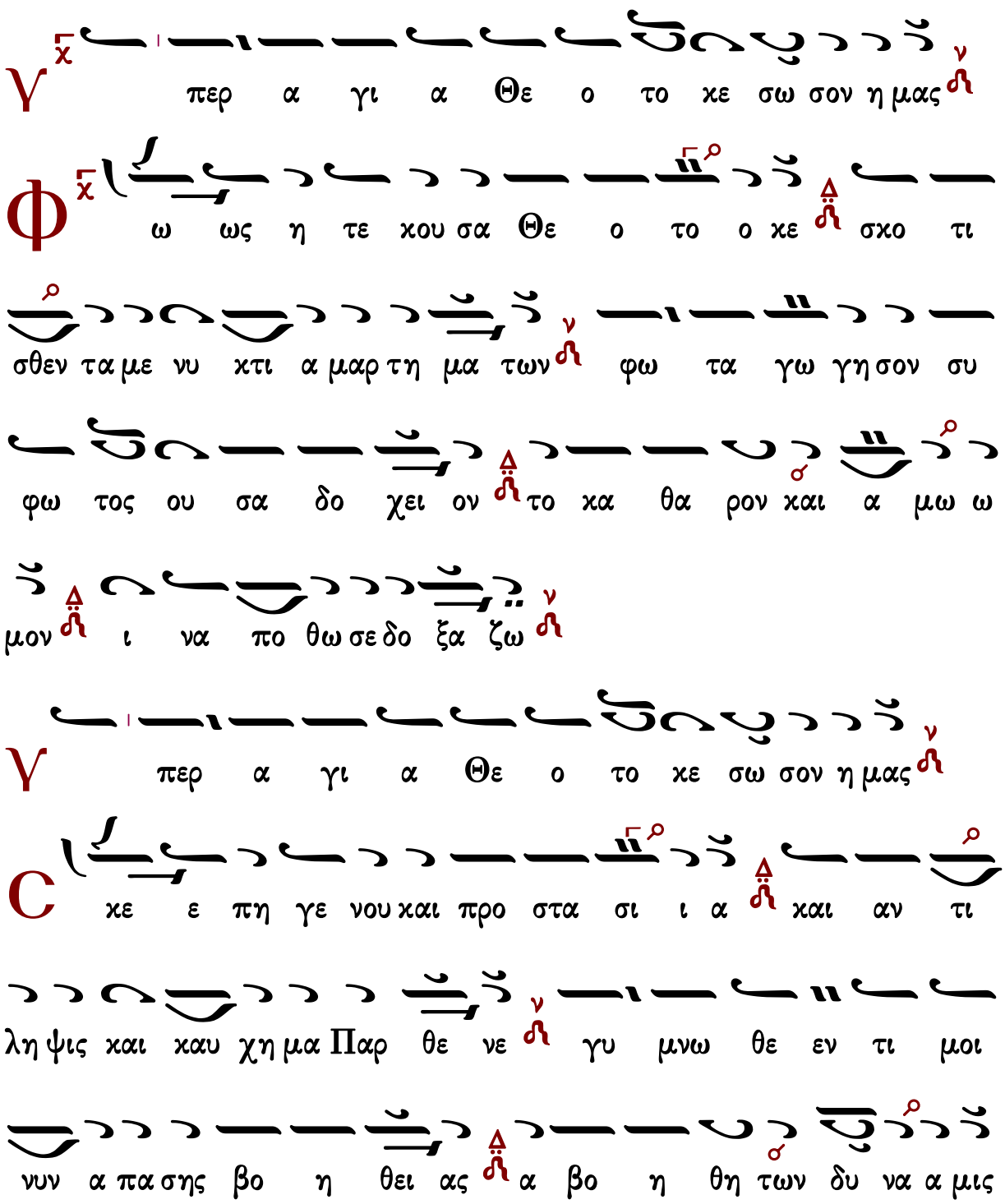

Ο υ χρυ υ υ πτω ω σου τον βυ θον του ε λε ε
ους και την βρυ σιν των α πει ει ρων θαυ μα των και
την πη γην την α ε να ον ο ον τως της προς ε
με συμ πα θει ας σου Δε σποι να αλλ α πα σιν ο
μο λο γω και βο ω και κη ρυτ τω και φθεγ γο μαι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
Ε χυ υ υ χλω ω σαν αι του βι ου με ζα α
λαι ωσ περ με λισ σαι κη ρι ι ον Παρ θε νε και
την ε μην κα τα σχου σαι καρ δι ι αν κα τα τι

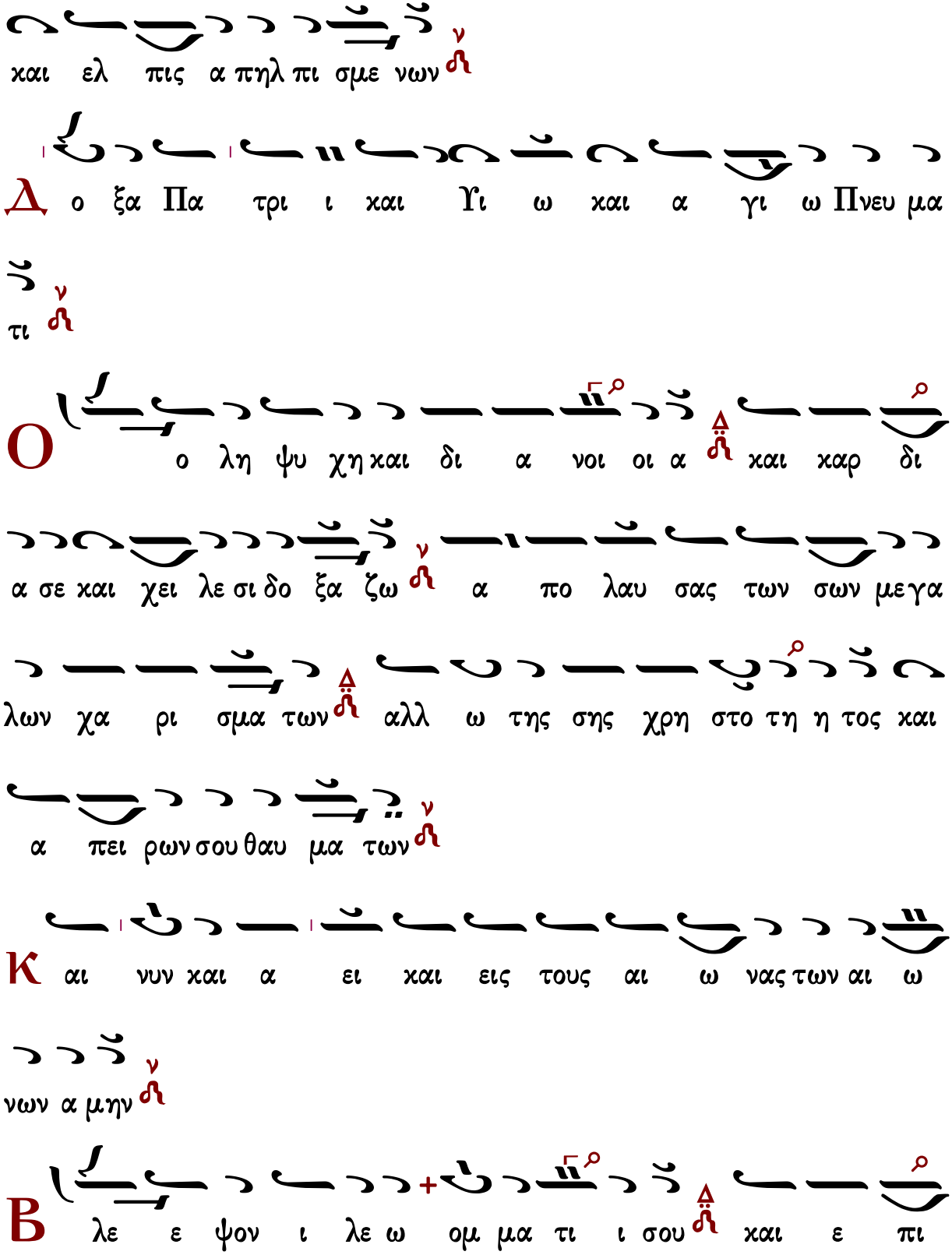

τρω σκου σι βε λει των θλι ψε ων αλλ ευ ροι μι σε βο η
θον και δι ω κτην και ρυ στην παν α χραν τε
Δι α α σω σον α πο κιν δυ νων τους δου
λους σου Θε ο το ο κε ο τι πα αν τες με τα Θε ον εις σε
κα τα φευ γο μεν ως αρ ρη κτον τει χος και προ στα σι
αν
Θπι ι ι βλε ψον εν ευ με νει α παν υ μνη
τε Θε ο το ο κε ε πι την ε μη ην χα λε πην του σω μα
τος κα κω σιν και ι α σαι της ψυ χης μου το
αλ γο ο ο ος

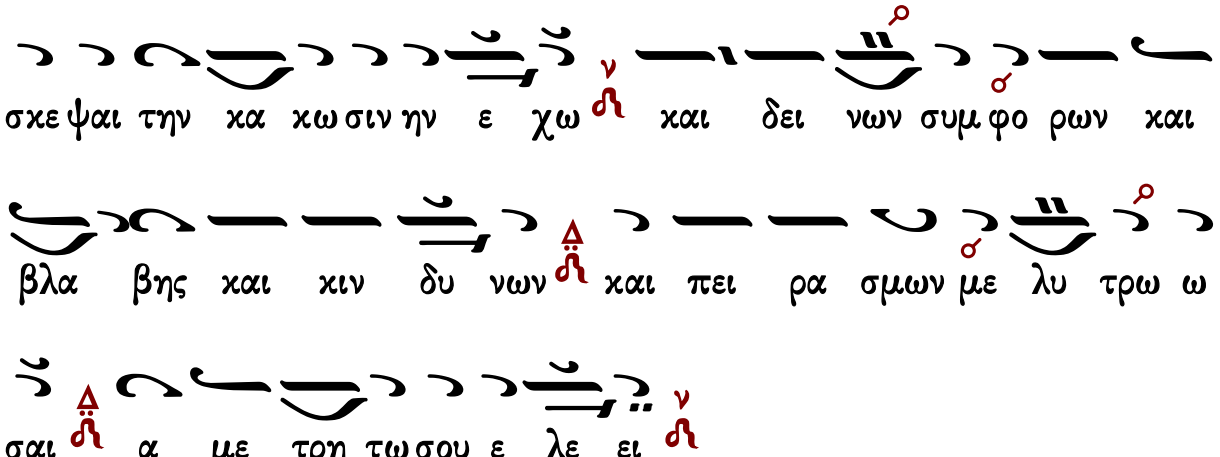
Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.8.330*

και ελ πις α πηλ πι σμε νων
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
Ο ο λη ψυ χη και δι α νοι οι α και χαρ δι
α σε και χει λε σι δο ξα ζω α πο λαυ σας των σων μεγα
λων χα ρι σμα των αλλ ω της σης χρη στο τη η τος και
α πει ρων σου θαυ μα των
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
Β λε ε ψον ι λε ω ομ μα τι ι σου και ε πι

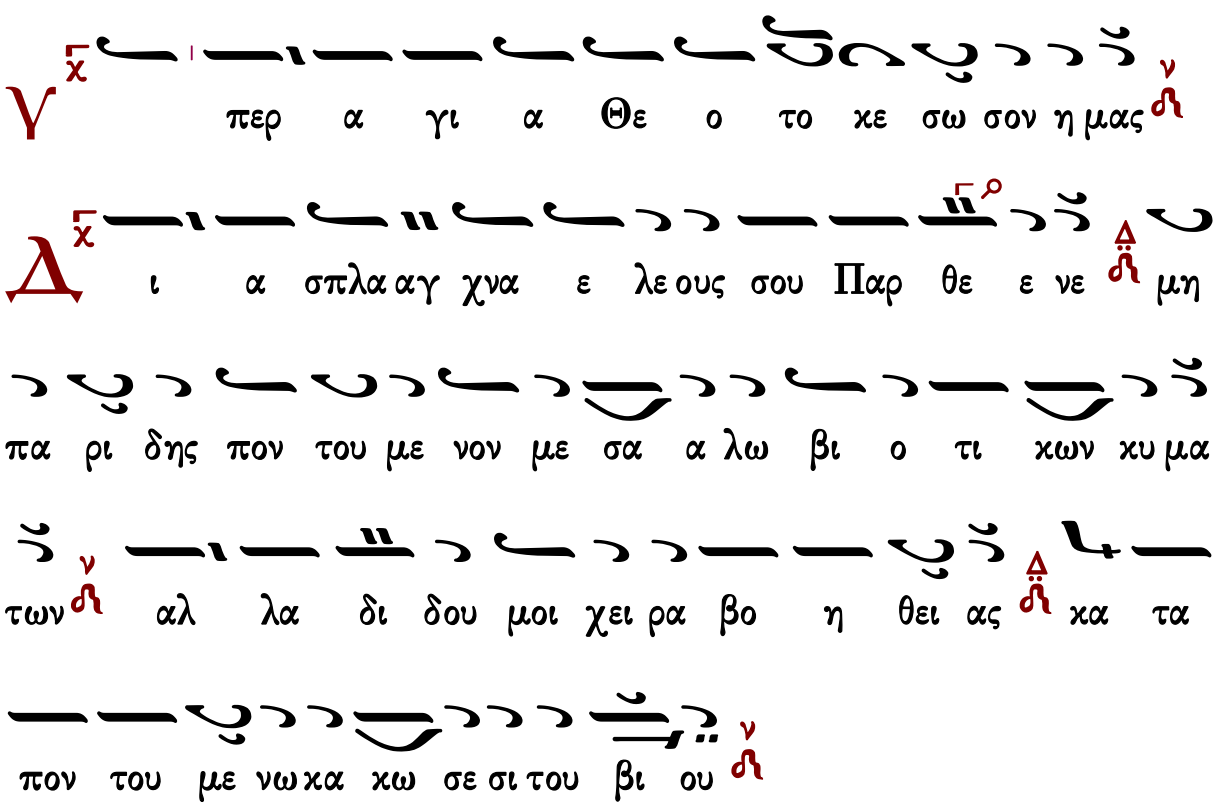

Ὦδὴ η'

Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα

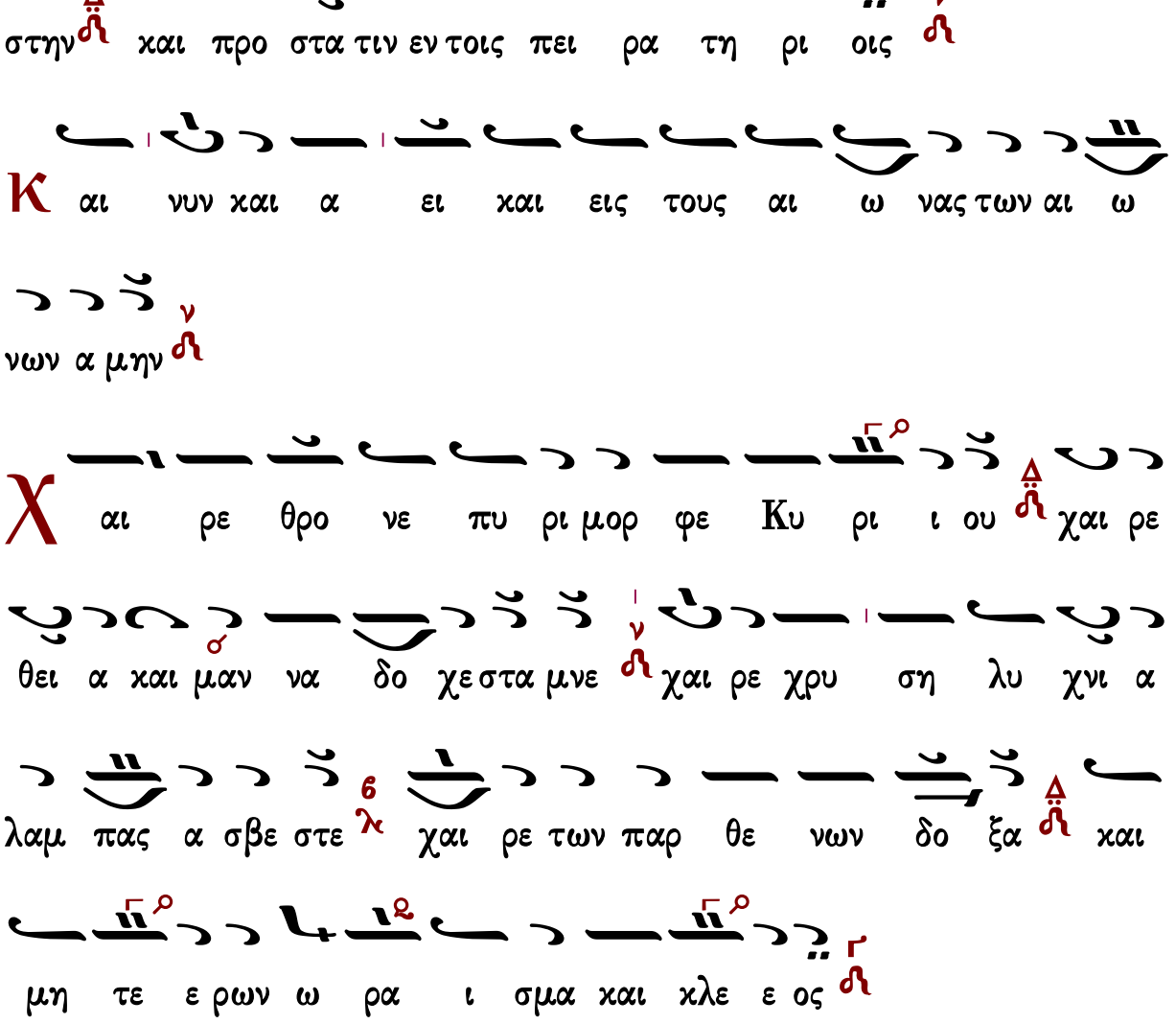
Ἦχος λ π ϊ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.8.331*

Ἀπὸ τοῦ τροπαρίου τούτου καὶ τοῦ ἑπομένου ἀφῃρέσαμεν τὰς λέξεις σεμνὴ καὶ ἁγνὴ ἀντιστοίχως, αἱ ὁποῖαι πλεονάζουν μετρικῶς, χωρὶς νὰ εἶναι ἀναγαῖαι διὰ τὸ νόημα τῶν τροπαρίων.[πρ.Κ.Παπαγιάννης]

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Π ε ρι στα α σεις και θλι ψεις και α να αγ και ευ
ρο σαν με και συμ φο ραι του βι ου και πει ρα σμοι με
παν το θεν ε κυ κλω σαν αλ λα προ στη θι μοι και αν
τι λα βου ου μου τη κρα ται α σου σκε πη
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
Θ ν ταις ζα α λαις ε φευ ρον σε λι με ε να εν
ταις λυ παις χα ραν και ευ φρο συ νην και εν ταις νο
σοις τα χι νην βο η θει αν και εν τοις κιν δυ νοις ρυ

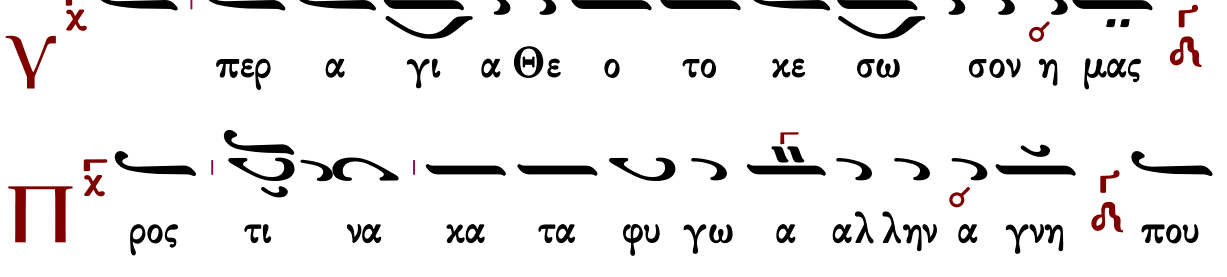

Ψδὴ θ΄

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.8.333*

προσ δρα μω λοι πον και σω θη σο μαι που πο ρευ θω

ποι αν δε ε φευ ρω κα τα φυ γην ποι αν θερ μην αν τι

λη ψιν ποι αν εν ταις θλι ψε σι βο η θον εις σε ε μο

νην ελ πι ζω εις σε ε μο νην καυ χω μαι και ε πι

σε θαρ ρων κα τε φυ γον

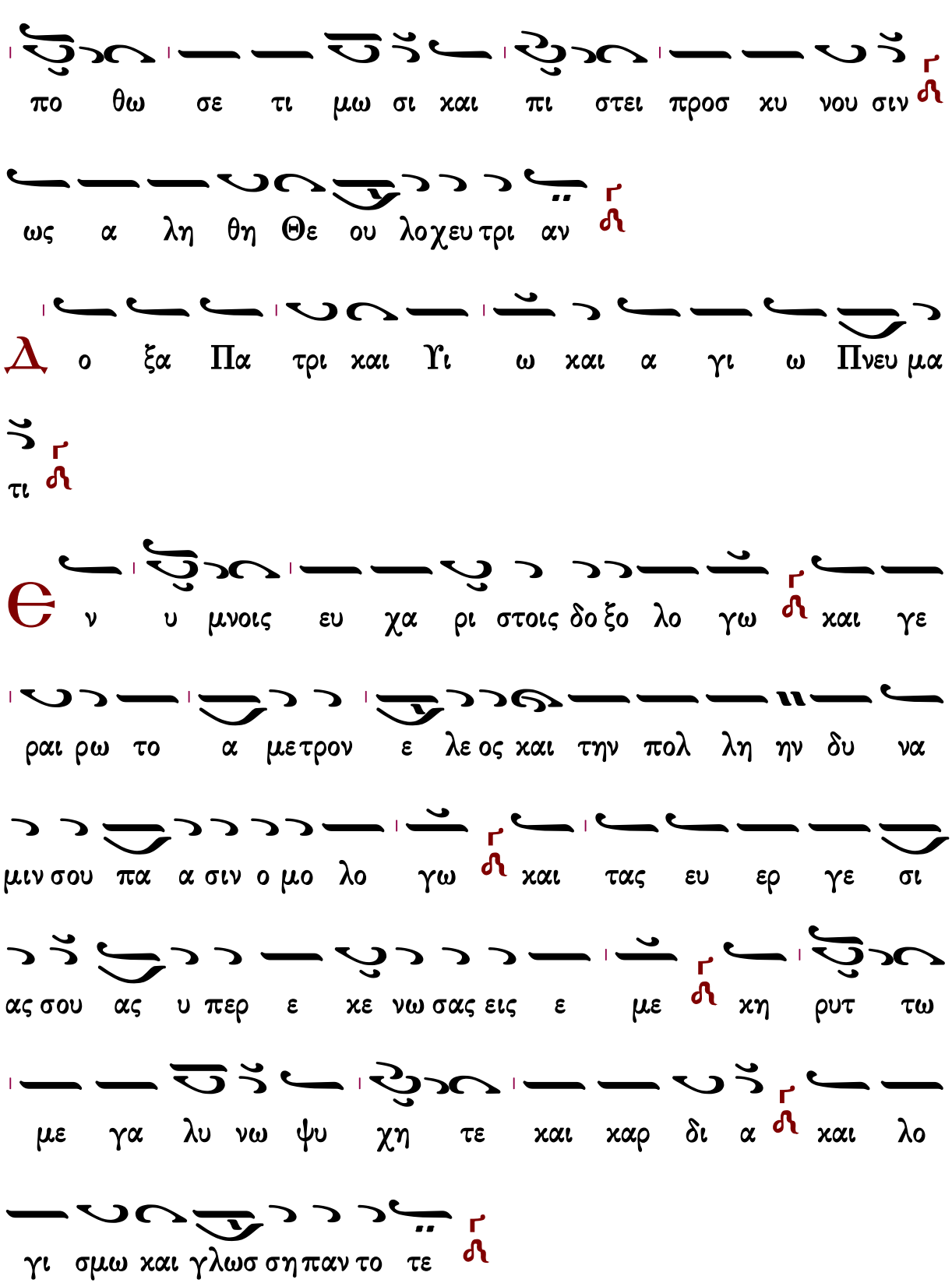
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

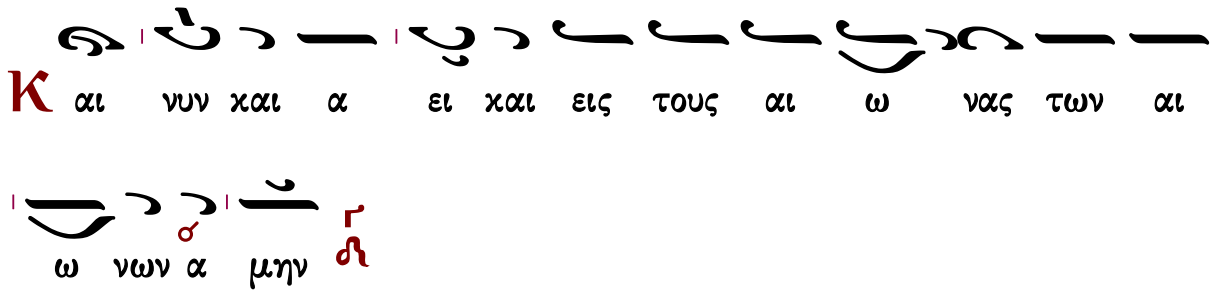
Ο υκ ε στιν α ρι θμη σα σθαι δυ να τον με γα

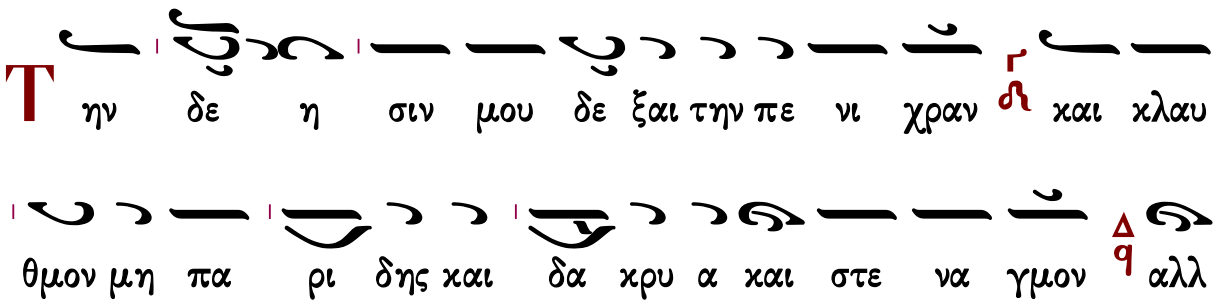
λει α τα σα Θε ο νυμ φευ τε και τον βυ θον τον α

νεξ ε ρευ νη τον εξ ει πειν των υ περ νουν θαυ μα

των σου των τε τε λε σμε νων δι η νε κως τοις

πο θω σε τι μω σι και πι στει προσ κυ νου σιν
ως α λη θη Θε ου λογ χευ τρι αν
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
Εν υ μνοις ευ χα ρι στοις δο ξο λο γω και γε
ραι ρω το α με τρον ε λε ος και την πολ λη ην δυ να
μιν σου πα α σιν ο μο λο γω και τας ευ ερ γε σι
ας σου ας υ περ ε κε νω σας εις ε με χη ρυτ τω
με γα λυ νω ψυ χη τε και χαρ δι α και λο
γι σμω και γλωσ σης παν το τε

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

Τ ην δε η σιν μου δε ξαι την πε νι χραν και κλαυ
θμον μη πα ρι δης και δα κρυ α και στε να γμον αλλ
αν τι λα βου μου ως α γα θη και τας αι τη σεις
πλη ρω σον δυ να σαι γαρ παν τα ως παν σθε νους Δε σπο
του Θε ου Μη τηρ ει νευ σεις ε τι μο νον προς την
ε μην οι κτραν τα πει νω σιν